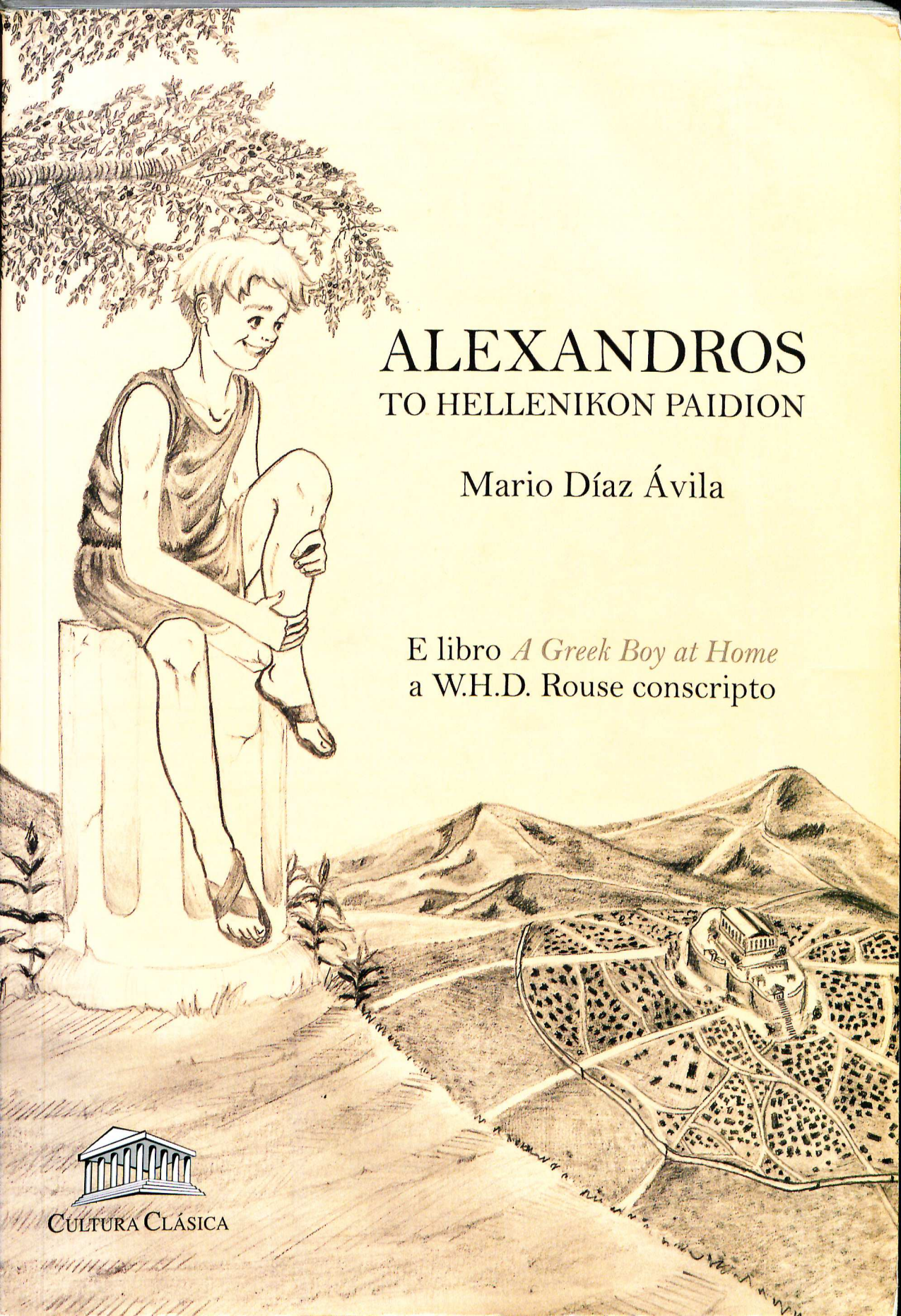

ALEXANDROS TO HELLENIKON PAIDION

Mario Díaz Ávila

E libro *A Greek Boy at Home*
a W.H.D. Rouse conscripto

CULTURA CLÁSICA

ALEXANDROS TO HELLENIKON PAIDION

MARIO DÍAZ ÁVILA

E libro *A Greek Boy at Home*
a W.H.D. Rouse anno 1909 conscripto, nunc aucto
atque multis exercitiis imaginibusque locupletato

CULTURA CLÁSICA
ANNO MMXIV

ALEXANDROS. TO HELLENIKON PAIDION

Scriptit Mario Díaz Ávila

E libro *A Greek boy at Home* a W.H.D. Rouse conscripto

Adiuverunt in scribendo

Ana Mª Ovando Moros

Mercedes Ovejas Arango

Mª Nuria Miguel Gutiérrez

Charles Delattre

Imagines delineaverunt:

Tomás Martín Rubio & Sandra de León López

© CULTURA CLÁSICA, 2014

Pl. de las Américas, 1, 2º B

18500-Guadix (Granada), España

Tel. (+34) 958 044 000

Mov. (+34) 630 586 083

www.culturaclasica.es

culturaclasica@gmail.com

ISBN: 978-84-935798-7-6

Depósito Legal: GR-817/2014

Impreso en España – *Printed in Spain*

Ex officina typographica Gráficas Alhambra

Omnia proprietatis iura reservantur

No está permitida la reproducción total o parcial de este libro, ni su tratamiento informático, ni la transmisión de ninguna forma o de cualquier medio, ya sea electrónico, mecánico, por fotocopia, por registro u otros métodos, sin el permiso previo y por escrito de los titulares del copyright.

In memoriam Juanvi Santa Isabel

GRATIAE AGENDAE

Ante omnia summas gratias agere volo familiae necessariisque et imprimis Mariae Victoriae uxori, quippe ex quibus singulis et universis plurimos annos benevolentiam et patientiam et auxilium acceperim, dum mole huius laboris impensa opprimerer, ac sine quibus vix fieri potuisset, ut hic liber feliciter ad perfectionem veniret. Locum autem tenet dilectissimum inter familiares Alexander filius, qui tamquam alter Ἀλέξανδρος animum mihi inter fortunam adversam confirmaverit atque ad progrediendum impulerit.

Gratiae quoque mihi agenda sunt maximae Annae Ovando et Mariae a Mercede Ovejas, quas artifices aliquatenus habeam huius operis, post multas disceptationes habitas et risus motos et pocula potionis Arabicae sumpta inter conventicula *Circuli Hellenici* seu Κύκλου Ἑλληνικού. Neque est nomen praetermittendum Nuriae Miguel amicae neque Caroli Delattre, qui mihi subsidiis fuerunt ad scripta, exercitia, pensa omnia corrigenda.

Gratias imo ex corde refero et Thomae Martín et Alexandrae de León, omnium huius libri imaginum artificibus, qui opus mirificum absolverint.

Nec memoriam meam fugiunt nomina Antonii González Amador et Aemilii Canales Muñoz, conditorum consociationis *Cultura Clásica.com* inscriptae, qui huic proposito fuerint haud parvo adminiculo atque auxilio, cum se non solum diligentes emendatores praeberent, sed etiam huius libri in lucem edendi fautores.

Etiam gratiam habeo Ioanni Iosepho Marcos García, auctori typorum quibus nomina sunt ‘ALPHABETUM Unicode’ et ‘UNCIAL de Papiro’, qui mihi permiserit ut utroque uterer gratuito, necnon Σπύρῳ Κανιάρει citharistae, qui sonos musicos mihi donaverit, ut huius operis documenta sonora exprimerem.

Tandem aliquando hunc librum memoriae dicamus Ioannis Vincentii (‘Juanvi’) Santa Isabel, viri amicissimi, nempe *Hermae* nostri, qui nos mortales reliquens ad Olympum transvolavit ad ceteros deos conveniendos. Is quidem fuit magnus mihi fautor qui, etiamsi arte lyrae me non honestavit, occasionem tamen dedit ad opera mea vulganda et nomen meum longe lateque diffudit. Vbicumque es, ὦ Ἐρμῆ, tibi ago *gratias plurimas*.

Tot tantisque amicis, qui animum ad hoc inceptum perficiendum stimulaverint, omnibus gratias ago.

PRAEFATIO

Haec editio, quam manibus tenes, candide lector, rationem sequitur libri anno 1909° editi cui titulus est *The Greek Boy at Home*, Gulielmo H. D. Rouse auctore, cui methodus docendi erat ea quae hodie dicitur 'activa'. Nomen auctoris mihi adscribere in animo nequaquam habeo, sed potius librum illum aptare et pluribus lectoribus notum reddere: nam censemus rationem linguae Graecae docendae mutandam esse pariter ac videmus in studiis Latinis fieri.

Hoc in libro puer Graecus, Alexander nomine Acharnis oriundus, antiquae Graeciae humanitatem et historiam nobis monstrat, dum vitam suam narrans discipulum delectat simulque docet linguam cultumque civilem Graecorum.

Linguae autem forma in libro adhibita ad nullum certum aevum pertinet, quamvis sermonis Attici similior sit in capitulis posterioribus, unde fieri potest ex initio invenire elementa linguae Atticae sed etiam ad *Septuagintam* et communem dialectum quae dicitur *koiné* attinentia. Quae sermonis generum varietas diversitati respondet auctorum, quorum locos sumpsimus: Homeri videlicet, Hesiodi, Herodoti, Aeschyli, Platoni, Demosthenis, Aristotelis, Menandri, Philinae Thessaliae, Aesopi, Dionis Chrysostomi, Aeliani, scriptorum fabularum Milesiarum, qui omnes huic editioni accomodati sunt, ut magister Rouse ipse dixit, *magna cum libertate*.

Etiam una cum institutore Rouse lectores moneo: qui putent sermonem Atticum tantummodo teneris iuventutis labris enuntiandum esse, eis me quidem non satisfacere; me enim censere lingua auctorum, qui vel ante saeculum quintum quartumve a.C.n. vel postea scripserint, inquinari non posse voluptatem, quae ex studio sermonis cultusque civilis Graecorum exoriatur.

Sua cuique capitulo imago est, quae narrationem sic prae se fert totam vel ex quadam parte, ut, ea spectata descriptaque, ad intelligentiam fabulae adiuvet. Ceterum vocabula nova in margine paginae illustrata sunt sive parvis imaginibus sive verbis similibus contrariisve, sive circumlocutione quadam, idque secundum rationem didascalicam ab Iohanne Ørberg in opere *Lingua Latina per se illustrata* inscripto usurpatam. Sin autem magistro necessarium sit, licet aliis adminiculis inniti, ut arte mimetica vel etiam Graecis explanationibus, prout lectio progreditur, sed vitemus, quantum possimus, ne verbum ullum in sermonem vulgarem et hodiernum vertamus.

QVOMODO LIBER SIT ADHIBENDVS

I.- DE LECTIONE: Hic liber ita instructus est, ut lectores facile legere idque quam potissimum viva voce possint necnon ut magistri praelectiones a discipulis melius capiantur. Quare librum existimamus haud idoneum esse eis qui per se ipsos et sine magistro discere velint.

Primum spectanda est cuiusque capituli imago sua primaria eaque verbis describenda; postea legendum est viva voce capitulum. Si opus fuerit, magistro licet gesticulatis motibus vel arte mimica uti aut quolibet adiumento, quod ei subveniat ad omnia melius patefacienda; etiam, pro sua quisque facultate, magister potest eadem brevibus sententiis Graece explicare.

Deinde monemus ut magister discipulos interrogationibus excitet et exploret quid mente perceperint indeque eos roget capitulum iterum legere silentes. Huiusmodi enim discipuli in locum legendum attentius incumbant ac scriptum multo facilius intelligent.

Postremo, exercitiis absolutis, ad tertiam lectionem discipulos hortamur, qua quisque comprobet, quatenus totum capituli sensum ceperit.

In initio discipuli linguam forsane lente discent, sed, cum nova et multa vocabula memoriae mandaverint, celerius progredientur atque optimum sermonis usum habebunt.

II.- DE EXERCITIIS: Vt lectio, ita quidem exercitia sunt maximi momenti, quia ad vocabula et artem grammaticam referuntur, quibus simul discipuli ad altiores gradus paulatim ascendunt. Genera exercitiorum quattuor sunt:

α'.- 'Scripta intelligamus': In initio huius exercitii imaginem *tabulae* sive τοῦ πίνακός () semper videbimus. Interrogatis est a discipulis respondendum sententiis plenius potius quam uno tantum aut duobus verbis. Responsa licet inveniri et repeti eadem quae in capitulo lecto insunt, paucis vel minimis verbis mutatis.

β'.- 'Vocabula' – 'Ἐν τῇ γλώττῃ σου: Ante hoc exercitio apparet imago Athenae (). Cuius propositum est vocabula ediscere et etymologiae ope memoriae mandare.

γ'.- 'Grammatica': Exercitia, quae multa nuntiantur imagine *capsae* duos papyros continentis (), spectant ad rudimenta grammatica, quae in

capitulo docentur. Quorum nonnulla annotationes grammaticas praebent breves et compendiosas ad rem patentius expeditiusque tractandam. Sin autem necessarium sit, liceat partem libri finalem evolvere arti grammaticae dicatam.

8'.- 'Dicta intelligamus': Imago apparet hominis loquentis (). Hoc in exercitio locum iam lectum inveniemus denuo elaboratum. Nulla vocabula nova addita sunt, excepto aliquando uno alterove, quod non obstat quominus totum exercitium cogitatione comprehendatur. Cuius propositum est facultatem augere verba dicta auribus percipiendi, quae tanti momenti habemus quanti alias facultates ad quamlibet linguam callendam idoneas. Hoc exercitium conducet tam vocabulis quam compagibus verborum adhibendis, denique sermoni exercendo modo qui dicitur 'activo', nequaquam 'passivo'.

At quamquam nihil ulla in libri pagina de loquendi scribendique facultatibus dicimus, hoc tamen quoque magni ponderis habendum est. Hortamur enim ut discipuli narratiunculas scribant de locis recens lectis, videlicet de familia, de domo, de rebus cotidianis, et ita porro. Curandus est modus scribendi ideoque ex initio oportet notas spiritus atque accentus poni. Quod principio discipulis difficilius esse videbitur, dein vero illi pedetemptim verba recte scribent syllabasque acuent. Suadeo igitur ut regulae paucae praecipuaeque ad syllabas acuendas discipulis tradantur, quamquam eis opitulabitur locus iam scriptos legere atque inspicere. Etiam vocabula eadem et compages verborum identidem dicere proderit, ut discipuli memoriae mandent in quibus syllabis verborum ponendi sint spiritus atque accentus.

Magister quoque debet animos discipulorum accendere, ut ex tempore inter sessiones scholasticas viva voce colloquantur. Nam variae et diversae facultates ad linguam ratione naturali discendam sic exercentur.

Tandem animadvertendum est: magistrum quasi choragum esse, qui discipulos incitat ad partes agendas primas in sessionibus scholasticis, tamquam si adulescentuli deducerentur in scaenam.

Marius Díaz dixit Valentiae,
a.d. III Kal. Apr. a. 2014

Alexandra Ramos ex sermone Hispanico
in Latinum vertit Gadibus, Kal. Apr. a. 2014

AGRADECIMIENTOS

En primer lugar, me gustaría agradecer a mi familia, especialmente a mi mujer Mariví, la comprensión, la paciencia y el apoyo recibido a lo largo de todos estos años de trabajo; sin ellos me habría resultado muy difícil llevar a buen fin la realización de este libro. Mención especial para mi hijo, Alejandro, fuente de inspiración y de ánimos en los momentos más difíciles.

También un agradecimiento muy especial a Ana Ovando y a Mercedes Ovejas, porque ellas son artífices también de esta obra, tras muchos debates, risas y unos cuantos cafés en las reuniones del Κύκλος Ἑλληνικὸς. No me puedo olvidar tampoco de mi amiga Nuria Miguel ni de Charles Delattre, que me han ayudado a corregir los textos, las anotaciones, los ejercicios...

Un sincero agradecimiento a Tomás Martín y Sandra de León, los creadores de todas las ilustraciones, porque han hecho un trabajo magnífico.

Cómo me puedo olvidar de Antonio González Amador y de Emilio Canales Muñoz, miembros fundadores de la Asociación Cultura Clásica.com, que han logrado llevar adelante este proyecto mediante su apoyo y su ayuda en correcciones y revisiones, posibilitando así la publicación de este libro.

Me gustaría hacer extensible mi gratitud a Juan-José Marcos García, creador de las dos fuentes griegas utilizadas en la elaboración de este libro: ALPHABETUM Unicode y UNCIAL de Papiro, que me ha cedido de forma totalmente gratuita. Del mismo modo, quiero agradecer al músico Σπύρος Κωνιάρης el hecho de haber cedido su música para la elaboración de los audios de este libro.

Por último, este libro está dedicado a la memoria de nuestro gran amigo Juanvi Santa Isabel, nuestro *Hermes*, que dejó el mundo de los humanos para reunirse con el resto de los dioses en el Olimpo. Él fue mi gran promotor. No me dio el arte de la lira, pero me dio la oportunidad de dar a conocer mi trabajo. Fue él quien llevó mi nombre por lugares recónditos. Allí donde estés, ὦ Ἑρμῆ, *gratias plurimas*.

Y a tantos y tantos amigos que me han animado a llevar adelante este proyecto.

A todos ellos, muchas gracias.

PRÓLOGO

Esta edición está basada en el libro *The Greek Boy at Home* de W.H.D. Rouse, publicada en el año 1909, que sigue una metodología activa. No pretendo pasar por su autor, sino que mi intención al adaptarla es la de acercar esta obra al mayor público posible ante la necesidad de un cambio metodológico en la enseñanza del griego antiguo, en la misma línea que se está haciendo desde hace unos años con la del latín.

En la presente edición Alejandro, un niño griego oriundo de Ἀχαρναί, nos muestra la aspectos de la cultura e historia de la Grecia antigua a través de su propia vida, pretendiendo agradar al estudiante, al mismo tiempo que éste aprende la lengua y la cultura griegas.

El tipo de lengua utilizada en la elaboración de los textos no corresponde a ninguna etapa concreta del griego, si bien tiende a la lengua ática conforme avanza el libro. Por tanto, se pueden encontrar desde el principio elementos lingüísticos de la *Septuaginta*, de un griego koiné y, lógicamente, elementos aticistas. La razón de esta variedad lingüística atiende a la variedad de autores utilizados para elaborar los textos: Homero, Hesíodo, Heródoto, Esquilo, Platón, Demóstenes, Aristóteles, Menandro, Filina, Esopo, Dión Crisóstomo, Eliano y los novelistas, todos ellos tratados, como dice el propio Rouse, *de forma libre*.

Siguiendo las palabras de Rouse, advierto que “aquellos que piensan que sólo el ático debe ser pronunciado por los tiernos labios de la juventud no serán satisfechos; por mi parte, no creo que el griego de otros autores anteriores o posteriores a la época clásica griega puedan contaminar el gusto de nadie por esta lengua y su cultura”.

Cada texto está introducido por una ilustración que representa la totalidad de la narración o un fragmento de ésta; así pues, la visualización y el comentario de las imágenes ayudarán a la comprensión del texto. Por otra parte, según va apareciendo vocabulario nuevo, la explicación de su significado aparece en el margen bien mediante una imagen, bien con un sinónimo o antónimo, bien con una explicación en griego, siguiendo los principios metodológicos establecidos por Hans Ørberg en su obra *Lingua Latina per se illustrata*. En caso de necesidad, el profesor puede apoyarse en otros recursos como la mímica o la

explicación en griego, conforme se avanza en el libro, intentando siempre no utilizar la traducción.

USO DEL LIBRO

I.- LECTURA: El libro está elaborado para ser leído, a poder ser en voz alta, y para seguir unas explicaciones por parte del profesor. En principio, no está pensado para un público autodidacta.

En primer lugar, tras la observación y comentario de la imagen principal, se debe pasar a una primera lectura del texto en voz alta. Si es necesario, el profesor puede gesticular, utilizar la mímica o cualquier otro recurso para la mejor comprensión; incluso, según el nivel adquirido, se pueden hacer pequeñas explicaciones en un griego sencillo.

A continuación, se recomienda hacer un comentario en clase sobre aquello que se ha entendido. Tras esto, es aconsejable que los alumnos hagan una segunda lectura para sí mismos. De este modo, prestarán más atención al texto y lograrán comprenderlo mucho mejor.

Finalmente, después de los ejercicios se debe hacer una tercera lectura, en la que el alumno comprobará que entenderá la totalidad o prácticamente la totalidad del texto.

Como es de esperar, la evolución en el aprendizaje de la lengua griega es lenta al principio, pero poco a poco, al mismo tiempo que el alumno va adquiriendo un corpus de vocabulario importante, se avanza más rápido y se logra un buen nivel de la lengua.

II.- EJERCICIOS: La realización de los ejercicios es tan esencial como la lectura, porque atienden a cuestiones de vocabulario y de gramática, que ayudan a adquirir un mejor nivel de la lengua. Los ejercicios se articulan en cuatro tipos:

α'.- Comprensión del texto: este ejercicio siempre está encabezado por una tablilla o πινακίον (). La respuesta a cada pregunta se debe contestar con frases enteras y no sólo con una o dos palabras. Normalmente, las respuestas pueden extraerse tal cual del texto sin hacer apenas variaciones.

β'.- Vocabulario – 'Εν τῇ γλώττῃ σου: con este ejercicio, encabezado por una imagen de Atenea (), se pretende trabajar el vocabulario a través de la etimología.

γ'.- Gramática: es la mayoría de ejercicios propuestos, representados por una *capsa* con dos papiros (). A través de estos ejercicios se presentan aspectos gramaticales que aparecen en el texto. En algunos de ellos aparecen una mínima anotación gramatical necesaria sin hacer mayor hincapié. Sólo si es necesario, se puede acudir a la parte de la gramática del final del libro.

δ'.- Comprensión oral: está encabezado por un rostro hablando (). Este ejercicio es la reelaboración, generalmente, del texto principal. No se suele incorporar vocabulario nuevo, excepto en algún caso, aunque no interfiere en su comprensión. La finalidad es adquirir también la competencia de la Comprensión oral, tan importante como el resto en el estudio de cualquier lengua. Esto ayuda a tener activo el vocabulario y las estructuras gramaticales, en definitiva, a asimilar la lengua de forma activa y no de forma pasiva.

Por otra parte, aunque no se recoge en ningún apartado del libro, es igual de importante la reproducción de textos, tanto a nivel escrito como a nivel oral. Se recomienda la realización de redacciones siguiendo el texto, como por ejemplo: describir tu familia, tu casa, qué haces cada día... Se debe prestar especial cuidado en la reproducción escrita e incluir desde un principio espíritus y acentos. Al principio es costoso, pero poco a poco se llega a escribir y acentuar correctamente. Aconsejo dar al alumno unas normas básicas para la acentuación, aunque la misma observación de los textos permite lograrlo. Es, además, la repetición del mismo vocabulario y estructuras lo que permite fijar en la memoria el tipo de espíritu y acento.

Además, el profesor debe animar a los alumnos a hablar en el aula mediante diferentes actividades orales. De este modo, se trabajan las diferentes competencias para la adquisición de una lengua.

Finalmente, debo decir que el profesor es el guía del alumno, el encargado de animarlo a participar activamente en las clases.

Mario Díaz
Valencia, 30 de marzo de 2014

ΑΝΑΓΡΑΦΙΟΝ

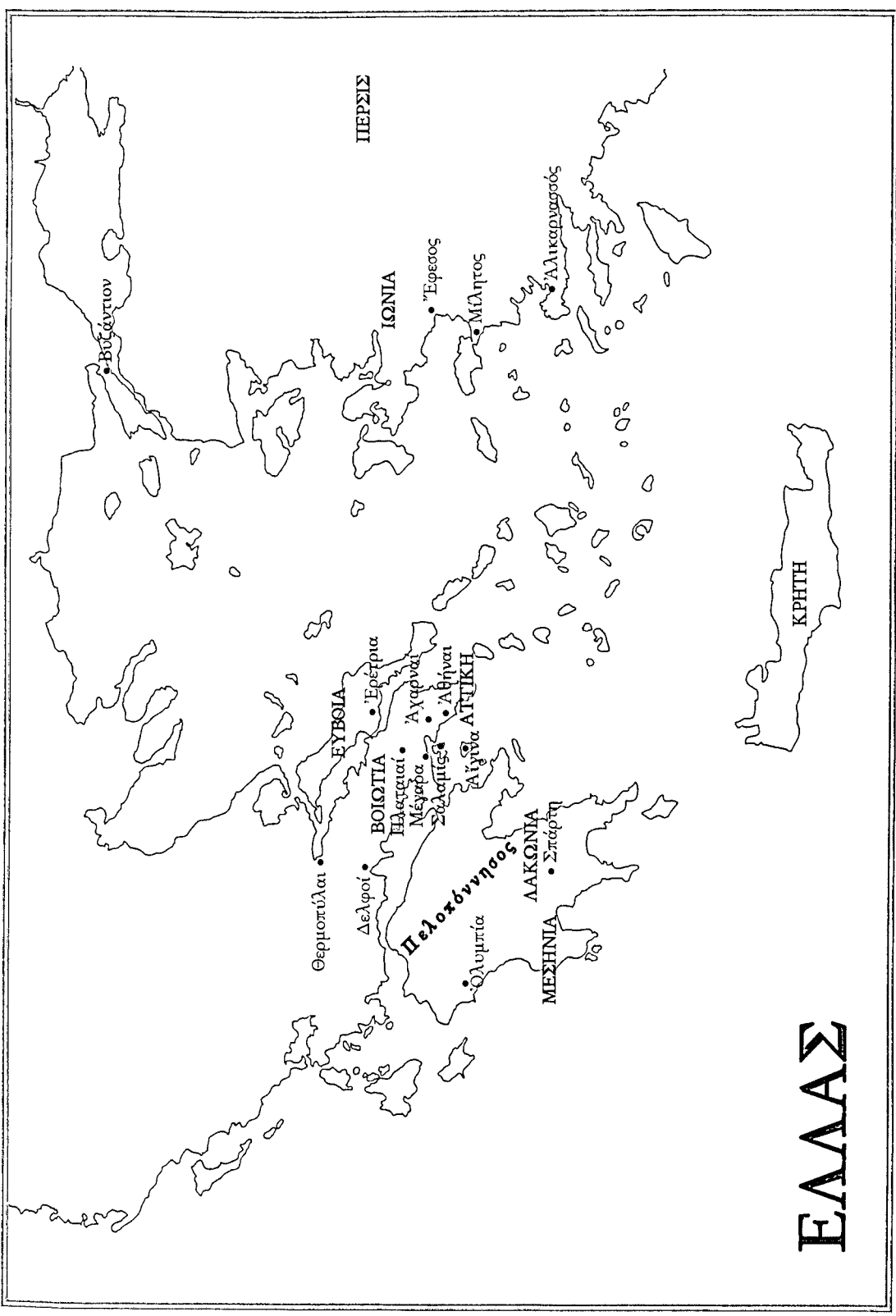
	σελίς
Κεφάλαιον Α'. Ο ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ - Ι	
α. Ὁ Ἀλφάβητος	19
β. Τίς εἶ σύ;	22
Κεφάλαιον Β'. Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΙΙ	
α. Τίς εἰμι ἐγώ;	27
β. Ποῦ οἰκῶ;	31
Κεφάλαιον Γ'. ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ - ΙΙΙ	
α. Τὸ χωρίον	35
β. Ὁ κῆπος	39
Κεφάλαιον Δ'. ΤΑ ΟΡΝΙΘΙΑ - ΙV	
α. Τὰ ἡμερα ὀρνίθια	44
β. Τὰ ἄγρια ὀρνίθια	49
Κεφάλαιον Ε'. Η ΟΙΚΙΑ - V	
α. Ἡ κώμη καὶ ἡ οἰκία	54
β. Καθ' ἡμέραν	59
Κεφάλαιον ΣΤ'. Η ΠΑΙΔΕΙΑ - VI	
α. Τὸ διδασκαλεῖον	64
β. Τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔργα	69
γ. Οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὸ σῶμα	74
Κεφάλαιον Ζ'. ΤΟ ΣΩΜΑ - VII	
α. Ὁ ἱατρός	79
β. Τὰ μέρη τοῦ σώματος	86

Κεφάλαιον Η'. Η ΠΟΛΙΣ - VIII	
α. Αἱ Ἀχαρναὶ καὶ αἱ Ἀθῆναι	91
β. Τὰ Παναθήναια	97
Κεφάλαιον Θ'. ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ - IX	
α. Οἱ ἐργάται	106
β. Ἡ ἀστραπή	111
Κεφάλαιον Ι'. ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΖΩΙΑ - X	
α. Ὁ ψιττακός	116
β. Ὁ πίθηκος	122
Κεφάλαιον ΙΑ'. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ - XI	
α. Ὁ πόλεμος	127
β. Τὰ τείχη	133
Κεφάλαιον ΙΒ'. ΤΑ ΜΗΔΙΚΑ - XII	
α. Ἡ θάλαττα	140
β. Ἡ Σαλαμῖς	147
Λόγοι τῶν ἀκουστικῶν κατανοήσεων	157
Γραμματική	169
Λέξεις	211
Ὄνόματα	225
Ἄλλοι λόγοι	227
Σημεῖα	231

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ

Ο ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ (α')

Α α					
	ἄ	ἀεί	αῖα		
Ε ε				Η η	
ἔ	ἔα	εὔα	ἦ	ἦα	ἦοις
Ι ι				Υ υ	
ἱ	ιαί	ιαῦ	ῦ	υῖος	ῦει
Ο ο				Ω ω	
ό	ὄα	οἰκία	ῶ	ὠή	ὠδή
ΟΥ ου					
	οὐ	οὔ	οὐαί		
Β β			Γ γ		
βία	βαβαί	βοῦς	γῆ	γαῖα	Γίγας
Δ δ			Ζ ζ		
δεῖ	διά	δαδῖς	ζάω	Ζεύς	ζωή
Θ θ			Κ κ		
θεία	θεός	Θῆβαι	καί	κάδος	κῦβος
Λ λ			Μ μ		
λάθος	λέγω	λόγος	μάμμη	μέγα	μῦς
Ν ν			Ξ ξ		
ναί	ναῦς	νέος	ξένος	ξύλον	ξανθός
Π π			Ρ ρ		
ποῦ	πύξ	παῖς	ῥέα	ῥεῦμα	ρίς
Σ -σ/-ς			Τ τ		
σάκος	σεισμός	σῶμα	ταῦρος	τέκνον	τόπος
Φ φ			Χ χ		
φεῦ	φέρω	φίλος	χαῖρε	χάος	χείρ
Ψ ψ					
φαλῖς	ψυχή	ψευδῶς			

Α α	ἄλφα
Β β	βῆτα
Γ γ	γάμμα
Δ δ	δέλτα
Ε ε	ἔψιλόν
Ζ ζ	ζῆτα
Η η	ῆτα
Θ θ	θῆτα
Ι ι	ιώτα
Κ κ	κάππα
Λ λ	λάμβδα
Μ μ	μῦ
Ν ν	νῦ
Ξ ξ	ξι
Ο ο	ὀ μικρόν
Π π	πί
Ρ ρ	ῥῶ
Σ σ/ς	σίγμα
Τ τ	ταῦ
Υ υ	ῡ ψιλόν
Φ φ	φῖ
Χ χ	χῖ
Ψ ψ	ψῖ
Ω ω	ῶ μέγα

Προσφθία

ἡ ὀξεῖα·	ά
ἡ βαρεῖα·	ὰ
ἡ περισπωμένη·	ᾶ
ψιλὸν πνεῦμα	δασὺ πνεῦμα
' = Ø	' ↔ '

Ἄφωνα	Δασὴ σύμφωνα
τ	θ
π	φ
κ	χ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΛΦΑ

ΒΗΤΑ

ΓΑΜΜΑ

ΔΕΛΤΑ

Ε ΨΙΛΟΝ

ΖΗΤΑ

ΗΤΑ

ΘΗΤΑ

ΙΩΤΑ

ΚΑΠΠΙΑ

ΛΑΜΒΔΑ

ΜΥ

ΝΥ

ΞΙ

Ο ΜΙΚΡΟΝ

ΠΙ

ΡΩ

ΣΙΓΜΑ

ΤΑΥ

ΥΨΙΛΟΝ

ΦΙ

ΧΙ

ΨΙ

Ω ΜΕΓΑ

Α'. Γράψον τὰ γράμματα.

Α α	Β β
Γ γ	Δ δ
Ε ε	Ζ ζ
Η η	Θ θ
Ι ι	Κ κ
Λ λ	Μ μ
Ν ν	Ξ ξ
Ο ο	Π π
Ρ ρ	Σ σ ς
Τ τ	Υ υ
Φ φ	Χ χ
Ψ ψ	Ω ω

Β'. Γράψον πάλιν τὰς λέξεις.

βιβλίον	ἀδελφός
τέκνον	ὕψηλός
χωρίον	ἀγρός
κῆπος	ξένος
ζῶον	ὀρνίθιον

Γ'. Γράψον μεγάλοις γράμμασιν.

ἀδελφή ΑΔ _____ τροφός _____

οἰκία _____ ὑψηλός _____

ξένος _____ ἄμπελος _____

Δ'. Γράψον μικροῖς γράμμασιν.

ΚΕΦΑΛΗ _____ ΟΡΝΙΘΙΟΝ _____

ΔΕΝΔΡΟΝ _____ ΑΓΓΕΛΟΣ _____

ΤΡΑΠΕΖΑ _____ ΞΥΛΟΝ _____

Ε'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

ἄλφα + βῆτα δέλτα + εἶδος

ἰῶτα + -κ-ισμός σῖγμα + εἶδος

ΣΤ'. Τί ἀκούεις;

λόγος - λόφος σῆμα - θέμα

ἀμφί - ἀντί πολὺς - πόλις

σῦκα - σῆκα ῥ - ῥ

κῦμα - κόμη θάνατος - θνητός

Ζ'. Ἀκουσον καὶ γράψον.

...ό...ος ...ολ...ς ...έρ...α

φ...σ...ς π...ά...ις ...έμα

λό...ο... ὁ...έ ...όσ...ο...

...ῶο... ...ω...ή ...ρό...λη...α

Τὰ σήματα τῆς στίξεως

ἡ τελεία στιγμή·

Χαῖρε.

ἡ μέση στιγμή·

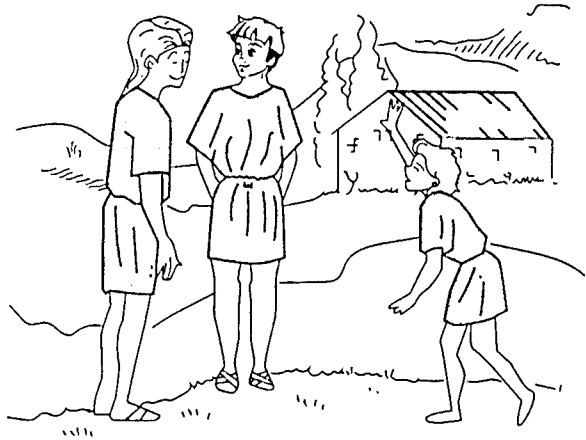
Πάτροκλος· Χαίρετε.

ἡ ὑποστιμή·

Χαῖρε, ὦ Ἀλέξανδρε.

ἡ ὑπερτελεία στιγμή·

Τί ὄνομά σοί ἐστιν;

ΤΙΣ ΕΙ ΣΥ; (β')

σύ χαῖρε ↔ ἔρρωσο

ὕμεις χαίρετε ↔ ἔρρωσθε

Πάτρ· Χαίρετε.

Ἀλέξ· Χαῖρε. Ἐγὼ εἰμι Ἀλέξανδρος.

Τίς εἶ σύ;

Πάτρ· Ἐγὼ εἰμι Πάτροκλος. Τί ὄνομά σοί
5 ἐστιν;

Ἐλ· Χαῖρε. Τὸ ὄνομά μοι Ἑλένη ἐστίν.

Πάτρ· Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν;

Ἀλέξ· Τὸ ὄνομά μοι Ἀλέξανδρός ἐστιν. Καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῇ Ἑλένη ἐστίν.

10 Ἐλ· Ναί. Ἐγὼ Ἑλένη εἰμι καὶ οὗτος
Ἀλέξανδρός ἐστιν. Ἡμεῖς οὖν ἐσμεν
Ἑλένη καὶ Ἀλέξανδρος.

Ἀλέξ· ὦ Πάτροκλε, ποῦ οἰκεῖς;

μοι < ἐγώ

σοι < σύ

αὐτῷ < αὐτός : οὗτος

αὐτῇ < αὐτή

ἡμῖν < ἡμεῖς : ἐγὼ καὶ οὗτος

ὕμιν < ὑμεῖς : σὺ καὶ οὗτος

Ποῦ οἰκεῖς;

Ἐγὼ οἰκῶ ἐν ...

✓ ναί ↔ οὐχί ✗

οἰκῶ ↔ οὐκ οἰκῶ

- Πάτρ· Ἐγὼ οἰκῶ ἐν τῇ Σπάρτῃ. Ἄρα σὺ καὶ
 15 οἰκεῖς ἐν τῇ Σπάρτῃ;
 Ἀλέξ· Οὐχί. Ἐγὼ οὐκ οἰκῶ ἐν τῇ Σπάρτῃ,
 ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ταῖς Ἀθήναις.
 Ἡ Ἑλένη καὶ οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις.
 Πάτρ· Ἔρρωσθε.
 20 Ἀλ/Ἐλ· Ἔρρωσο.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ὄνομα αὐτοῖς ἐστίν;

Ἀλέξανδρος, Ἑλένη καὶ Πάτροκλος.

α'. Τί ὄνομα αὐτῇ ἐστίν;

β'. Ποῦ οἰκεῖ ὁ Πάτροκλος;

γ'. Ποῦ οἰκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος;

δ'. Ποῦ οἰκεῖ ἡ Ἑλένη;

ε'. Ποῦ εἰσιν αἱ Ἀθῆναι;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

ὄνομα + -(στ)ικα ἄν- + ὄνομα

σύν + ὄνομα ἀντί + ὄνομα

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι

ἐγώ

σύ

αὐτός, αὐτή, αὐτό : οὗτος,

αὕτη, τοῦτο

ἡμεῖς

ὕμεῖς

αὐτοί, αὐταί, αὐτά : οὗτοι,

αὗται, ταῦτα

[§ V.2.]

Γ'. Πλήρωσον τοὺς διαλόγους·

ἐγώ, σύ, αὐτός, αὐτή, ἡμεῖς.

. Ἐγὼ εἰμι Ἀλέξανδρος.

α'. _____ ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκῶ.

β'. _____ ἐστὶν Ἑλένη.

γ'. Τίς εἶ _____ .

δ'. _____ οἰκεῖ ἐν τῇ Σπάρτῃ.

ε'. _____ ἐσμεν Ἀλέξανδρος καὶ Ἑλένη.

Δ'. Πλήρωσον τοὺς διαλόγους.

A. Χαῖρε. Τί ὄνομα σοί ἐστίν;

B. _____. Τὸ ὄνομά _____ Πάτροκλός
ἐστίν.

A. _____ οἰκεῖς;

B. Ἐγὼ _____ ἐν τῇ Σπάρτῃ.

A. _____ εἶ _____ ;

B. Ἐγὼ _____ Ἑλένη.

Ε'. Πλήρωσον τοὺς διαλόγους·

ναί, οὐχί.

A. Ἄρ' ἐστὶν αὐτὸς Ἀλέξανδρος;

B. Ναί. Αὐτός ἐστιν Ἀλέξανδρος.

A. Ἄρα σὺ οἰκεῖς ἐν τῇ Σπάρτῃ;

B. _____. Ἐγὼ οὐκ οἰκῶ ἐν τῇ Σπάρτῃ,
ἀλλὰ ἐν ταῖς Ἀθήναις.

A. Ἄρα σὺ εἶ Ἑλένη;

B. _____. Ἐγὼ εἰμι Ἑλένη.

ΣΤ'. Σύναψον μίᾳ φράσει.

. Ἐγὼ εἰμι ἐσμέν.

. Ἀλέξανδρος καὶ Ἑλένη... → . Πάτροκλος.

. Ὁ Πάτροκλος οἰκεῖ... . οἰκοῦμεν.

. Ἐν ταῖς Ἀθήναις... . Ἑλένη.

. Τὸ ὄνομα αὐτῇ ἐστὶν... . ἐν τῇ Σπάρτῃ.

ΛΕΞΕΙΣ

ὄνομα (τό)
ἐγώ
σύ
αὐτός, ἡ, ό
οὗτος, αὕτη, τοῦτο
ἡμεῖς
ὕμεῖς
ό, ἡ, τό
τίς, τί
χαῖρε, χαίρετε
εἰμί
ἔρρωσο, ἔρρωσθε
οἰκῶ
έν
ἀλλά
καί
ἄρα
ναί
οὐκ
οὐχί
ποῦ
ὧ

Ζ'. Πλήρωσον τὸν διάλογον.

Ἀλέξ.· Χαῖρε. Τίς εἶ σύ;

Πάτρ.· Χαῖρε. Ἐγώ _____ Πάτροκλος.

_____ ὄνομά σοί ἐστιν;

Ἀλέξ.· Τὸ ὄνομά μοι Ἀλέξανδρός _____.

Πάτρ.· Τί _____ αὐτῇ ἐστιν;

Ἀλέξ.· _____ ὄνομα αὐτῇ Ἑλένη ἐστίν.

ὦ Πάτροκλε, _____ οἰκεῖς;

Πάτρ.· Ἐγὼ _____ ἐν τῇ Σπάρτῃ. Ἄρα

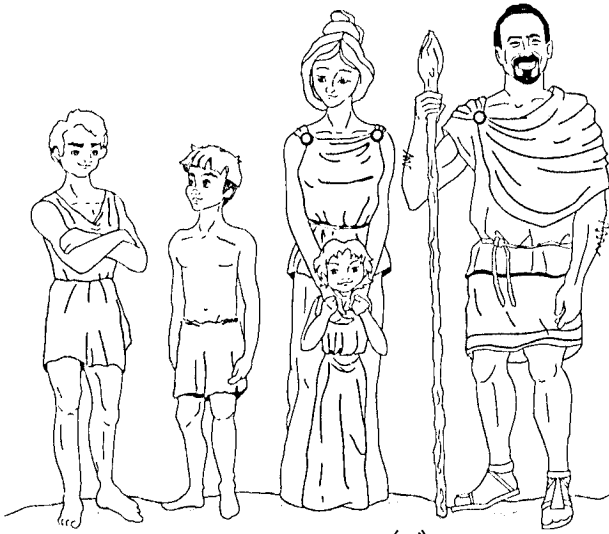
_____ καὶ οἰκεῖς _____ τῇ Σπάρτῃ;

Ἀλέξ.· Οὐχί. _____ οὐκ οἰκῶ ἐν τῇ

Σπάρτῃ, ἀλλὰ ἐν ταῖς Ἀθήναις.

Πάτρ.· Ἐρρωσο.

Ἀλέξ.· Ἐρρωσο.

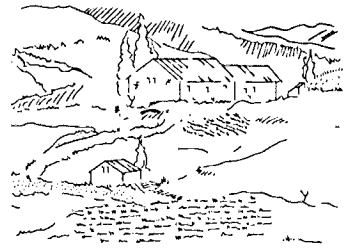
ΤΙΣ ΕΙΜΙ ΕΓΩ; (α')

Ἐγὼ εἰμι Ἑλληνικὸν παιδίον καὶ οἰκῶ ἐν ἀγροῖς. Ἐν τοῖς ἀγροῖς ὁ Φίλιππος γεωργός ἐστιν· αὐτὸς γεωργεῖ καὶ ἔχει χωρίον.

Ἄρ' ἐρωτᾷς τίς μὲν ἐγώ, τίς δ' ὁ Φίλιππος;
5 Λέγω δὴ· ἐγὼ μὲν εἰμι τέκνον τοῦ Φιλίππου, οὗτος δὲ πατὴρ μου ἐστιν. Καὶ ὁ Φίλιππος ἔχει ἄλλα τέκνα· ἐγὼ εἰμι τέκνον αὐτοῦ καὶ ἔχω ἀδελφόν τε καὶ ἀδελφήν.

Ἐγὼ μὲν Ἀλέξανδρός εἰμι, ὁ δ' ἀδελφός
10 μου Στέφανός ἐστι, ἡ δ' ἀδελφή μου Ἑλένη.
Ὀνομάζουσιν οὖν ἐμὲ μὲν Ἀλέξανδρον, τὸν δ' ἀδελφὸν Στέφανον, τὴν δ' ἀδελφήν Ἑλένην.

Ἄρ' οὐ δῆλον; Τὸ μὲν ὄνομά μοι Ἀλέξανδρός ἐστι, τὸ δ' ὄνομα τῷ ἀδελφῷ

ἐγὼ οἰκῶ ἐν τοῖς ἀγροῖς

ὁ Φίλιππος γεωργός ἐστι καὶ γεωργεῖ τὸ χωρίον.

τὸ τέκνον : τὸ παιδίον
τὰ τέκνα

ἐγὼ < μου

τὸ τέκνον αὐτοῦ : τὸ τέκνον τοῦ
Φιλίππου

Τὸν ἀδελφὸν Στέφανον
ὀνομάζουσιν.

Τὴν ἀδελφήν Ἑλένην
ὀνομάζουσιν.

ἡ μήτηρ ἡμῶν = ἡ μήτηρ μου
καὶ τοῦ Στεφάνου καὶ τῆς
Ἑλένης

αὕτη : αὐτή

15 Στέφανός ἐστι, τὸ δ' ὄνομα τῇ ἀδελφῇ Ἑλένῃ
ἐστίν. Ἡμεῖς οὖν ἐσμέν τέκνα τοῦ Φιλίππου
καὶ τῆς Εὐρυδίκης. Αὕτη δὲ μήτηρ ἡμῶν
ἐστίν.

Ἔστι μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος πατὴρ, ἡ δὲ
20 Εὐρυδίκη μήτηρ, ὁ δὲ Στέφανος ἀδελφός, ἡ δὲ
Ἑλένη ἀδελφή, ἐγὼ δὲ εἰμι Ἀλέξανδρος.

Λέγω οὕτως, ἐπειδὴ σὺ οὐκ εἶ Ἑλληνικὸν
παιδίον.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῦ οἰκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος;

Ἐν τοῖς ἀγροῖς ὁ Ἀλέξανδρος οἰκεῖ.

α'. Τίς ἐστὶν ὁ Φίλιππος;

β'. Τί ἔχει ὁ Φίλιππος;

γ'. Ποῦ γεωργεῖ ὁ Φίλιππος;

δ'. Πῶς ὀνομάζουσι τὰ τοῦ Φιλίππου τέκνα;

ε'. Διὰ τί ὁ Ἀλέξανδρος λέγει οὕτως;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. παιδίον

ὀρθός + παιδίον

παιδίον + ἱατρός

λόγος + παιδίον

παιδίον + ἀγωγός

β'. αὐτός

αὐτός + γράφω

αὐτός + νόμος

αὐτός + κράτος

αὐτός + βίος + γράφω

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεις.

. Ἐγώ εἰμι Ἑλληνικὸν παιδίον καὶ οἰκῶ ἐν ἀγροῖς.

α'. Ὁ Φίλιππ___ γεωργ___ ἐστὶ καὶ ἔχ___ χωρίον.

β'. Ἐγώ εἰμι τέκν___ τοῦ Φιλίππ___.

γ'. Τὸ ὄνομα τῶ ἀδελφ___ Στέφαν___ ἐστίν.

δ'. Τὸ ὄνομα τῇ ἀδελφ___ Ἐλέν___ ἐστίν.

ε'. Ἐσμέν τέκν___ τοῦ Φιλίππ___ καὶ τῆς Εὐρυδίκ___.

Δ'. Ἐπεῖπε ὀρθῶς.

. Τὸ Ἑλληνικὸν παιδίον ἐστίν...

α'. Φίλιππος β'. χωρίον (γ'). Ἀλέξανδρος
α'. Ὁ Φίλιππος ἐστὶ...

α'. παιδίον β'. γεωργός γ'. χωρίον
β'. Ὁ Φίλιππος ἔχει...

α'. ἀδελφόν β'. τέκνον γ'. χωρίον
γ'. Τίς ἐστὶν ὁ Στέφανος;

α'. ἀδελφός β'. γεωργός γ'. πατήρ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἀρσενικόν θηλυκόν οὐδέτερον

ὁ -ος ἡ -η τὸ -ον

τὸν -ον τὴν -ην

τοῦ -ου τῆς -ης τοῦ -ου

τῷ -ῳ τῇ -ῃ τῷ -ῳ

τὰ -α

[§ III.1.2.]

Ὁ ἐνεστώς χρόνος

ἐγώ εἰμί ἔχω οἰκῶ

σύ εἶ

οὗτος

αὕτη

τοῦτο

ταῦτα

ἡμεῖς ἐσμέν

[§ VII.1.]

ΛΕΞΕΙΣ

ἀγρός (ὁ)
 ἀδελφή (ἡ)
 ἀδελφός (ὁ)
 γεωργός (ὁ)
 μήτηρ (ἡ)
 παιδίον (τό)
 πατήρ (ὁ)
 τέκνον (τό)
 χωρίον (τό)
 ἄλλος, η, ο
 δῆλος, η, ον
 Ἑλληνικός, ή, όν
 γεωργέω -ῶ
 ἐρωτάω -ῶ
 ἔχω
 λέγω
 ὀνομάζω
 δέ
 δή
 ἐπειδή
 μέν
 οὖν
 οὕτως

δ'. Τὸ ὄνομα τῇ ἀδελφῇ ἐστὶ...

α'. Ἑλένη β'. Εὐριδίκην γ'. Ἑλένην

ε'. Ἡμεῖς ἐσμέν.

α'. χωρία β'. τέκνα γ'. ὄνομα

Ε'. Ἀκουσον καὶ γράφον.

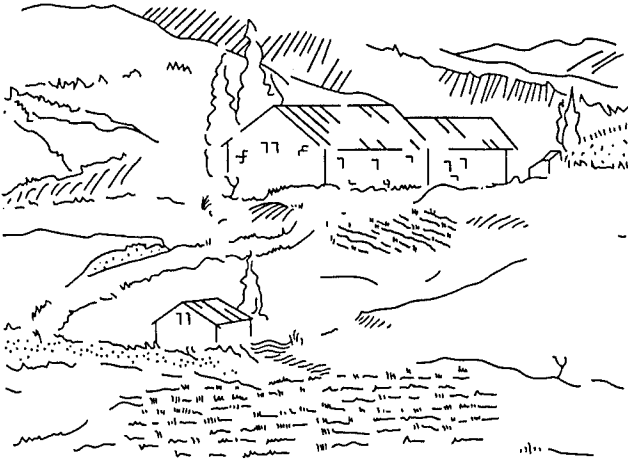
Ἐγὼ _____ Ἑλληνικὸν _____ καὶ οἰκῶ
 ἐν ἀγροῖς. Ἐνταῦθα γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς
 _____ ὁ Φίλιππος ἐστίν, ὃς γεωργεῖ καὶ ἔχει
 _____.

Ἐγὼ μὲν εἰμι _____ τοῦ Φιλίππου, οὗτος
 δὲ πατήρ μου _____. Καὶ ἄλλα τέκνα
 _____ ὁ Φίλιππος· ἐγὼ εἰμι τέκνον _____
 καὶ ἔχω _____ τε καὶ _____. Ὀνομάζουσι
 δ' ἐμὲ μὲν Ἀλέξανδρον, τὸν δ' _____
 ὀνομάζουσι Στέφανον, τὴν δ' _____
 Ἑλένην. Ἐσμέν οὖν τέκνα _____ Φιλίππου
 καὶ _____ Εὐρυδίκης, ἡ μήτηρ ἐστίν.

ΣΤ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀληθῶς	ψευδῶς
Ἐγὼ εἰμι Ἀλέξανδρος.	X	
Ἐγὼ ἔχω χωρίον.		
Ὁ Φίλιππος τέκνον ἐστίν.		
Ἡ Ἑλένη ἀδελφὴ ἐστίν.		

ΠΟΥ ΟΙΚΩ; (β')

Ἔστι δὴ χωρίον ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν τῷ
χωρίῳ οἰκία· ἡμεῖς μὲν οἰκοῦμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ὁ δὲ Φίλιππος γεωργεῖ ἐν τῷ χωρίῳ.

Ἄρ' ἐρωτᾷς τί ἐστι *χωρίον*; Τὸ χωρίον ἐστὶ
5 τόπος, ἐν ᾧ γεωργεῖ ὁ γεωργός. Οὗτος γὰρ
ἔχει χωρίον.

Λέγω σοι, ὦ φίλε, ὅτι ἐν χωρίῳ οἰκοῦμεν,
καὶ ὅτι ἐγὼ τε καὶ ὁ Στέφανος καὶ ἡ Ἑλένη
ἐσμὲν τέκνα τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Εὐρυδίκης.
10 Ἐν οὖν τῇ τοῦ χωρίου οἰκίᾳ οἰκοῦμεν.

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ καὶ οἰκεῖ ἡ τροφὸς ἡμῶν.
Ἄρα ἐρωτᾷς τί ἐστι *τροφός*; Λέγω δὴ τροφὸς
τρέφει τὰ μικρὰ τέκνα. Ἡ οὖν τροφὸς ἡ
ἡμετέρα οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ

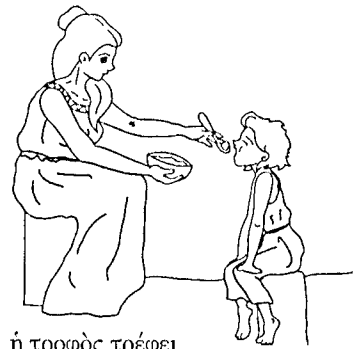

ἡ οἰκία
ἐγὼ οἰκῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ

ἐν ᾧ : ἐν τῷ τόπῳ

σύ < σοι

ἐγὼ λέγω ὅτι ...

ἡ τροφὸς τρέφει

ἡ τροφὸς ἡ ἡμετέρα = ἡ τροφὸς
ἡμῶν

μεθ' ἡμῶν < μετὰ ἡμῶν

ἄμα : ὁμοῦ

15 ὀνομάζουσι τὴν τροφὸν ἡμῶν Χαράν.

Οἰκοῦμεν οὖν ἄμα ἐγὼ τε καὶ ὁ Φίλιππος
ὁ γεωργός καὶ ὁ ἀδελφός μου Στέφανος καὶ
ἡ ἀδελφή μου Ἑλένη καὶ ἡ Εὐρυδίκη, ἡ μήτηρ
ἡμῶν ἐστίν, καὶ ἡ Χαρά, ἡ τροφός ἐστίν.
20 Οἰκοῦμεν δὲ ἡμεῖς ὁμοῦ· ἡ γὰρ τροφὸς οἰκεῖ
μεθ' ἡμῶν καὶ ἡμεῖς οἰκοῦμεν μετὰ τῆς
τροφοῦ.

Ἡ Χαρά ἐστὶ τροφὸς ἐμῇ τε καὶ τῆς
Ἑλένης. Ἐγὼ μὲν ὀνομάζω τὴν τροφὸν
25 μάμμην, ἡ δ' Ἑλένη καὶ ὀνομάζει τὴν τροφὸν
μάμμην, καὶ δὴ καὶ ὁ ἀδελφός· οἱ δ' ἄλλοι
ὀνομάζουσι τὴν τροφὸν Χαράν.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ἐστὶ χωρίον,

Χωρίον ἐστὶ τόπος, ἐν ᾧ γεωργεῖ ὁ γεωργός.

α'. Ποῦ οἰκοῦσιν;

β'. Τί ἐστὶ τροφός;

γ'. Τί ὄνομα τῇ τροφῷ ἐστίν;

δ'. Ποῦ οἰκεῖ ἡ τροφός;

ε'. Πῶς ὀνομάζουσι καὶ τὴν τροφόν;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. οἰκία

οἰκία + λόγος	οἰκία + νόμος
οἰκία + σφαῖρα	οἰκία + σύστημα

β'. τόπος

ἄ + τόπος + -ικός	τόπος + -ικός
τόπος + γραφία	τόπος + ὄνομα

Γ'. Γράφον τὸ ἄρθρον.

. ὁ Φίλιππος γεωργεῖ ἐν τῷ χωρίῳ.

α'. ____ χωρίον ἔχει ἄγρους.

β'. ____ Στέφανος ἀδελφός ἐστιν.

γ'. ____ τροφὸς τρέφει τὰ μικρὰ τέκνα.

δ'. Ἐν ____ οἰκία ____ χωρίου ἡμεῖς οἰκοῦμεν.

ε'. ____ Χαρά ἐστὶ τροφὸς ____ Ἑλένης.

Δ'. Πλήρωσον τῷ ῥήματι.

. Σὺ οὐκ εἶ (εἰμί) Ἑλληνικὸν παιδίον.

α'. Ὁ γεωργὸς ____ (ἔχω) χωρίον.

β'. Ἡ τροφὸς ____ (οἰκῶ) μεθ' ἡμῶν.

γ'. Ἡμεῖς τέκνα τοῦ Φιλίππου ____ (εἰμί).

δ'. Οἱ ἄλλοι ____ (ὀνομάζω) τὴν τροφὸν

Χαράν.

ε'. Ἡ τροφὸς ____ (τρέφω) τὰ μικρὰ τέκνα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ὁ -ος	ἡ -η -α	τὸ -ον
τὸν -ον	τὴν -ην -αν	τὸ -ον
τοῦ -ου	τῆς -ης -ας	τοῦ -ου
τῷ -ῳ	τῇ -ῃ -ᾱ	τῷ -ῳ

τὰ -α

ρ, τ, ε + η
ρ, ι, ε + α

ἡ τροφὸς

[§ III.1.2.]

Ὁ ἐνεστώς χρόνος

	A ω	B ₂ ῶ
ἐγὼ	εἰμί	ἔχω
σὺ	εἶ	ἔχεις
οὗτος	ἐστί(ν)	ἔχει
ἡμεῖς	ἐσμέν	ἔχομεν
ὕμεῖς	ἐστέ	ἔχετε
οὗτοι	εἰσί(ν)	ἔχουσι(ν)

[§ VII.1.]

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ε'. Γράψον μία φράσει.

ὁ → ὅς ἡ → ἥ τὸ → ὅ
τῷ → ᾧ τῇ → ᾗ τῶ → ᾧ
[§ II.]

. Τὸ χωρίον ἐστὶ τόπος. Ἐν τῷ τόπῳ γεωργεῖ ὁ γεωργός.

Τὸ χωρίον ἐστὶ τόπος, ἐν ᾧ γεωργεῖ ὁ γεωργός.

α'. Ἡ Χαρά οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν. Αὕτη τροφός ἐστιν.

β'. Οἰκοῦμεν ἅμα ἐγὼ τε καὶ ὁ Φίλιππος (...) καὶ ἡ Εὐρυδίκη. Ἡ Εὐρυδίκη μήτηρ ἡμῶν ἐστιν.

ΣΤ'. Ἀκουσον καὶ γράψον.

Ἡ Χαρά ἐστι _____ ἐμή τε καὶ τῆς Ἑλένης. Οἰκοῦμεν _____ ὁμοῦ, _____ δὲ καὶ ἡ _____ μεθ' ἡμῶν, _____ δὲ μετὰ τῆς τροφοῦ. Ἐγὼ μὲν ὀνομάζω τὴν _____ μάμμην, ἡ δ' Ἑλένη _____ τὴν _____ μάμμην, καὶ δὴ καὶ ὁ ἀδελφός· οἱ δ' ἄλλοι _____ τὴν τροφὸν Χαράν.

Ζ'. Απόκρισαι ὀρθῶς.

α'. Τίς ἐστὶ τροφὸς τῇ Ἑλένῃ;

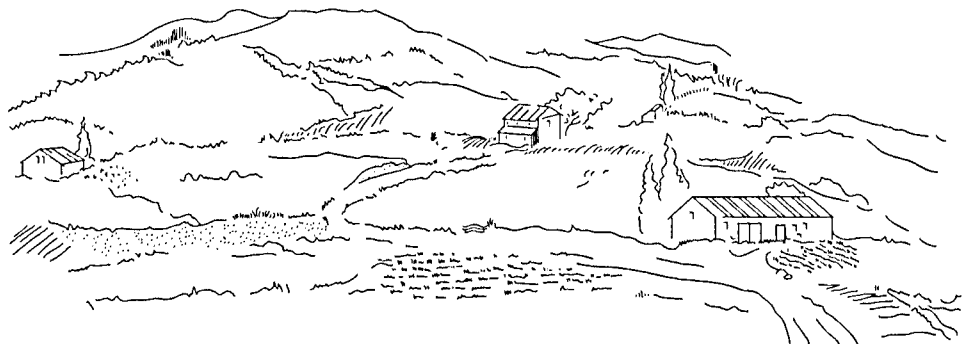
β'. Τίς ἔχει χωρίον;

γ'. Ποῦ οἰκεῖ ἡ Χαρά;

δ'. Ποῦ οἰκοῦσιν ἅμα;

ΛΕΞΕΙΣ

μάμμη (ἡ)
οἰκία (ἡ)
τόπος (ὁ)
τροφός (ἡ)
φίλος (ὁ)
ἡμέτερος, α, ον
μικρός, α, όν
ὅς, ἥ, ὅ
τρέφω
γάρ
ὅτι
τε
ἅμα
ὁμοῦ

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ (α')

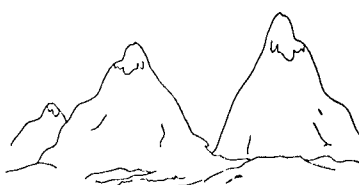
Λέγω νῦν περὶ τοῦ ἡμετέρου χωρίου· λόφοι
περιέχουσι τὸ ἡμέτερον χωρίον, ὃ οὐκ ἐστὶ
μέγα, ἀλλὰ μικρόν. Ἄρ' ἐρωτᾷς τί ἐστὶ λόφος;
Λέγω δὴ· λόφος μὲν ἐστὶ ὑψηλὸς τόπος, ἡ δὲ
5 γῆ ἣν γεωργοῦμεν οὐκ ἐστὶν ὑψηλή, ἀλλ' ἔστιν
ὀμαλή.

Ἄρ' οὐ δῆλον τί ἐστὶ λόφος; Λέγω ἄλλως
δὴ· ἐστὶ μὲν λόφος μάλιστα ὑψηλὸς ἐν
Ἑλβετία, ὃν ὀνομάζουσι Λόφον Λευκόν· ἐστὶ
10 δὲ καὶ ἐν Σκωτία λόφος Νέβις, καὶ ἐν Ἰβηρία
λόφοι Πυρρηναῖοι, καὶ ἄλλοι ἐν Ἰταλία
Ἀπεννῖνοι. Οὐ μέντοι εἰσὶν οἱ λόφοι οἱ
ἡμέτεροι οὕτως ὑψηλοὶ ὥς οἱ Πυρρηναῖοι· οἱ
γὰρ ἡμέτεροί εἰσιν μᾶλλον μικροί.

τὸ ἡμέτερον χωρίον =
τὸ χωρίον τὸ ἡμέτερον =
τὸ χωρίον ἡμῶν

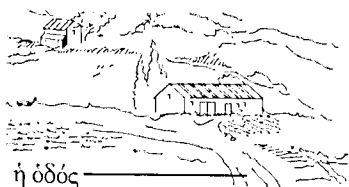
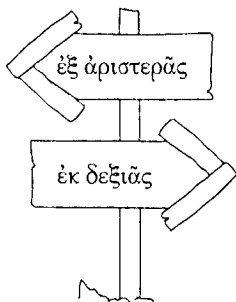
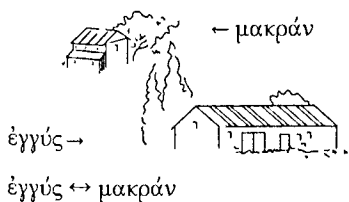
ὁ λόφος

μέγα ↔ μικρόν
ὑψηλός, ἡ, ὄν ↔ ὀμαλός, ἡ, ὄν

ὑψηλός
μᾶλλον ὑψηλός
μάλιστα ὑψηλός

μέντοι : ἀλλά

15 Περιέχουσιν οὖν οἱ λόφοι τὸ χωρίον ἡμῶν.

Ἐν δὲ μέσῳ τῶν λόφων τὸ χωρίον ἐστίν, ἐν ᾧ γεωργοῦμεν. Καὶ οὐ μόνον τὸ ἡμέτερον χωρίον ἐστὶν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα χωρία ἐγγύς ἐστι, καὶ δὲ καὶ ἄλλαι οἰκίαι· ἐκ δεξιᾶς

20 μὲν τὸ ἡμέτερον χωρίον, ἐξ ἀριστερᾶς δ' ἄλλα χωρία, ἐν μέσῳ δὲ ὁδός. Ἡ οὖν ὁδός ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ ἡμετέρου χωρίου καὶ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ χωρία ἐν μέσῳ τῶν λόφων.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πῶς ἐστὶ τὸ χωρίον;

Μικρόν ἐστι τὸ χωρίον.

α'. Τί περιέχει τὸ χωρίον;

β'. Ποῦ ὁ Λόφος Λευκός ἐστίν;

γ'. Ἄρα οἱ Πυρηνᾶιοι ὁμαλοὶ εἰσιν;

δ'. Τί ἐστὶν ἐν μέσῳ τῶν χωρίων;

ε'. Ἄρ' ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἐξ ἀριστερᾶς τῶν λόφων;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. μικρός

μικρός + σκοπέω

μικρός + φωνή

μικρός + βίος

μικρός + κεφαλή

β'. μέγας, μεγάλη, μέγα

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ὦ + μέγα μέγας + λίθος

μέγα + φωνή μεγάλη + πόλις

Γ'. Γράφον ἐνικῶς.

. Οἱ λόφοι οἱ ἡμέτεροι οὐκ εἰσιν ὑψηλοί.

Ὁ λόφος ὁ ἡμέτερος οὐκ ἐστὶν ὑψηλός.

α'. Οἱ λόφοι οἱ ἡμέτεροι μᾶλλον μικροί εἰσιν.

β'. Λόφοι περιέχουσι τὸ ἡμέτερον χωρίον.

γ'. Τὰ χωρία ἐν μέσῳ τῶν λόφων ἐστίν.

δ'. Ἡμεῖς γεωργοῦμεν τὸ χωρίον.

Δ'. Πλήρῳσον ταῖς καταλήξεσι.

. Λόφοι περιέχουσι τὸ ἡμέτερον χωρίον.

α'. Λέγω νῦν περὶ τοῦ ἡμετέρ_____ χωρί_____.

β'. Ἡ γῆ οὐκ ἐστὶν ὑψηλ_____, ἀλλὰ ὀμαλ_____.

γ'. Τὸ ἡμέτερ_____ χωρί_____ ἐστὶν μικρ_____.

δ'. Ἔστι λόφος μάλιστα ὑψηλ_____ ἐν Ἑλβετία.

ε'. Ἡ τροφὸς ἡ ἡμετέρ_____ οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν.

Ε'. Γράφον μία φράσει.

. Λόφοι περιέχουσι τὸ χωρίον. Τὸ χωρίον
μικρόν ἐστιν.

Λόφοι περιέχουσι τὸ χωρίον, ὃ μικρόν ἐστιν.

α'. Ἡ γῆ ἐστὶν ὀμαλή. Γεωργοῦμεν τὴν γῆν.

β'. Ἐν μέσῳ τῶν λόφων τὸ χωρίον ἐστίν.

Ὁ Φίλιππος γεωργεῖ ἐν τῷ χωρίῳ.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

ὁ	-ος	ἡ	-η/α	τὸ	-ον
τοῦ	-ου	τῆς	-ης/ας	τοῦ	-ου

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς

οἱ	-οι	αἱ	-αι	τὰ	-α
τῶν	-ων	τῶν	-ων	τῶν	-ων

[§ III.1.2.]

ὁ ἡμέτερος λόφος

ἡ ἡμετέρα οἰκία

τὸ ἡμέτερον χωρίον
[§ IV.1.]

Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
Ἐνικὸς ἀριθμὸς

ὁ	→ ὅς	ἡ	→ ἥ	τὸ	→ ὅ
τὸν	→ ὃν	τὴν	→ ἣν	τὸ	→ ὅ
τοῦ	→ οὗ	τῆς	→ ἧς	τοῦ	→ οὗ
τῷ	→ ᾧ	τῇ	→ ᾗ	τῷ	→ ᾧ

[§ II.]

ΛΕΞΕΙΣ

ἀριστερά (ἡ)
 δεξιὰ (ἡ)
 λόφος (ὁ)
 ὁδός (ἡ)
 μέγας, μεγάλη, μέγα
 μέσος, η, ον
 ὁμαλός, ἡ, ὄν
 ὑψηλός, ἡ, ὄν
 ὅς, ἥ, ὅ
 περιέχω
 ἐκ, ἐξ
 περί
 ὥς
 ἄλλως
 ἐγγύς
 ἐνταῦθα
 μάλιστα
 μᾶλλον
 μέντοι
 μόνον
 νῦν

ΣΤ'. Εὐρὲ τὰ ἀντίθετα.

. ἐνταῦθα	↘	. ὑψηλός
. ἐκ δεξιᾶς		. ἐγγύς
. μακράν		. δεῦρο
. ὁμαλός		. μικρόν
. μέγα		. ἐξ ἀριστερᾶς

Ζ'. Ἐπεῖπε τὴν ἀληθεῖ ἀπάντησιν.

. Τὸ χωρίον ἔχει κύκλω...

γ

- α) ὁμαλοὺς λόφους.
 β) ὑψηλοὶ λόφοι.
 γ) ὑψηλοὺς λόφους.

A. Οἰκοῦμεν ...

- α) ἐν μέσῳ τῶν χωρίων.
 β) κύκλω τοῦ χωρίου.
 γ) ἐν μέσῳ τῶν λόφων.

B. ... περιέχουσι τὸ χωρίον.

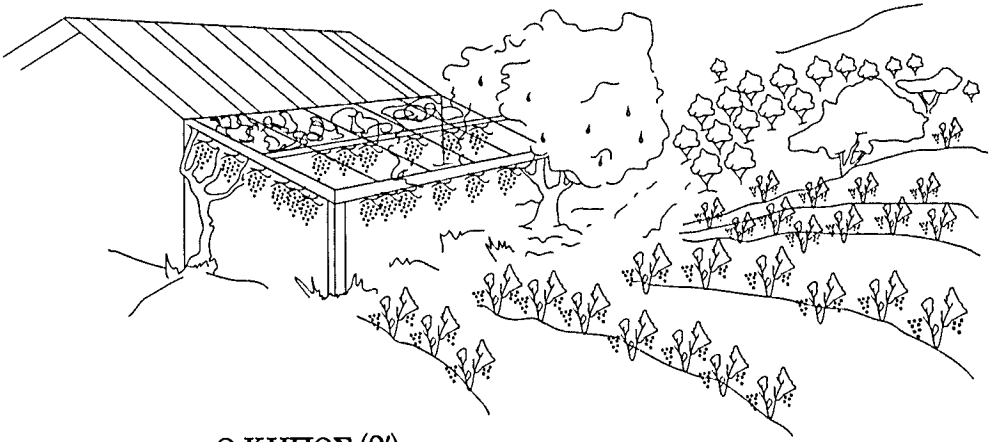
- α) οἱ λόφοι
 β) ἡ ὁδὸς
 γ) τὰ χωρία

Γ. Ἐν μέσῳ τοῖς χωρίοις ἐστὶν...

- α) τροφός.
 β) ὁδός.
 γ) χωρίον.

Δ. Τὸ Φιλίππου χωρίον ἐστὶν...

- α) ἐξ ἀριστερᾶς.
 β) ἐκ δεξιᾶς.
 γ) ἐν μέσῳ.

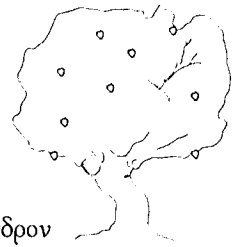
Ο ΚΗΠΟΣ (β')

Τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ γεωργεῖ ὁ
 Φίλιππος, καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ λόφοι, οἱ
 περιέχουσι τὸ χωρίον· αὕτη δὲ ἡ ὁδὸς ἡ ἐν
 μέσῳ τῶν χωρίων καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ χωρία τὰ
 5 ἐν μέσῳ τῶν λόφων. Καὶ δὴ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
 οἰκία ἡ ἐν μέσῳ τοῦ χωρίου· οὗτος δὲ ὁ κῆπος
 ἐστὶν ἐγγὺς τῆς οἰκίας.

Ἄρα μ' ἐρωτᾷς τί ἐστὶ κῆπος; Λέγω δὴ·
 κῆπος γάρ ἐστι τόπος, ἐν ᾧ φυτεύομεν δένδρα
 10 καὶ ἄλλα φυτά. Ἄ δὲ φυτεύομεν ἐν τῷ κήπῳ,
 ταῦτα ἐσθίομεν, καὶ δὴ καὶ τοὺς καρποὺς τῶν
 δένδρων.

Τὰ δὲ δένδρα, ἃ καρποὺς φέρει, ταῦτα
 ὀνομάζομεν καρποφόρα δένδρα. Λέγω δὴ·

οὗτος, αὕτη, τοῦτο
 οὗτοι, αὗται, ταῦτα

τὸ δένδρον

φυτεύω φυτά

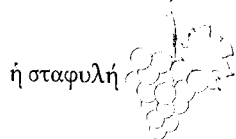
καρποὺς φέρει : καρποὺς ἔχει

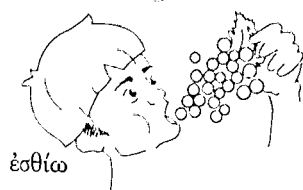
τὸ σῦκον

ἡ ἐλαία

ἡ σταφυλή

ἐσθίω

φέρει καρπούς : ἔχει καρπούς

ἡμερος, α, ον ↔ ἄγριος, α, ον

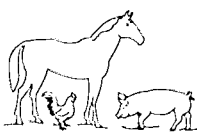
ἄπερ = ἄ < ὅς, ἡ, ὅ

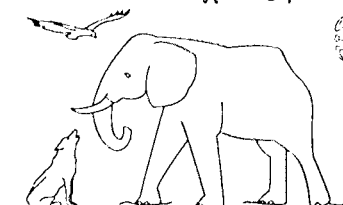
τὰ λάχανα

ὥσπερ :=

μή = οὐ

τὰ ἡμερα ζῶα

τὰ ἄγρια ζῶα

15 συκάς τε καὶ ἐλαίας καὶ ἀμπέλους καὶ ἄλλα
δένδρα.

Ταῦτα δὲ τὰ δένδρα φέρει καρπούς· ἡ μὲν
συκῇ φέρει σῦκα, ἡ δ' ἐλαία ἐλαίας, ἡ
δ' ἄμπελος σταφυλάς. Ἐσθίομεν οὖν σῦκα τε
20 καὶ ἐλαίας καὶ σταφυλάς. Ἐκ δὲ τῶν
σταφυλῶν ποιοῦμεν οἶνον καὶ ἐκ τῶν ἐλαιῶν
ἐλαιον. Ἄλλους δὲ καρπούς φέρει τὰ ἄλλα
δένδρα. Φυτεύομεν δὲ καὶ ἐσθίομεν λάχανα.

Ταῦτ' ἐστὶ τὰ ἡμερα δένδρα· ἔστι δὲ καὶ
25 ἄγρια δένδρα ἐπὶ τῶν λόφων. Ἄρ' ἐρωτᾷς τί
ἐστὶν ἄγριον καὶ τί ἡμερον; Λέγω οὖν σοι καὶ
ταῦτα· τὰ μὲν ἡμερα δένδρα ταῦτ' ἐστίν, ἅπερ
φυτεύομεν ἐν τῷ κήπῳ· ὥσπερ καὶ τὰ ἡμερα
ζῶα ταῦτ' ἐστίν, ἅπερ τρέφομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ
30 καὶ ἐν τῷ χωρίῳ. Ἀλλὰ τὰ ἄγρια δένδρα ἐστὶ
ταῦτα, ἃ μὴ φυτεύομεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄγρια
ζῶα ἐστὶ ταῦτα, ἃ μὴ τρέφομεν. Ἐπὶ οὖν τῶν
λόφων ἐστὶ τὰ ἄγρια δένδρα, καὶ δὴ καὶ τὰ
ἄγρια ζῶα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί φέρει τὰ καρπόφορα δένδρα;

Ταῦτα φέρει καρπούς.

α'. Τί φυτεύομεν καὶ ἐσθίομεν;

β'. Ποῦ φυτεύομεν δένδρα καὶ ἄλλα φυτά;

γ'. Πόθεν ποιοῦμεν οἶνον καὶ ἔλαιον;

δ'. Ποῖα δένδρα ἐστὶν ἐπὶ τῶν λόφων;

ε'. Ἄρα τρέφομεν τὰ ἄγρια ζῶα;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. φυτόν

φυτόν + τομή

φυτόν + γράφω

φυτόν + λόγος

φυτόν + θεραπεία

β'. φέρω - φόρος

σῆμα + φόρος

μετά + φόρος

φῶς + φόρος

πῦρ + φόρος

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Οὗτος ὁ κῆπός ἐστιν ἐγγὺς τῆς οἰκίας.

α'. Ἡμεῖς τοὺς καρπ τῶν δένδρ
ἐσθί .

β'. Ἡ μὲν συκῇ φέρ σῦκ , ἡ δ' ἄμπελ
σταφυλ .

ἀρσενικόν

Ο	ὁ	-ος	οἱ	-οι
Α	τὸν	-ον	τοὺς	-ους
Γ	τοῦ	-ου	τῶν	-ων
Δ	τῷ	-φ	τοῖς	-οις

θηλυκόν

Ο	ἡ	-η / -α	αἱ	-αι
Α	τὴν	-ην / -αν	τάς	-ας
Γ	τῆς	-ης / -ας	τῶν	-ων
Δ	τῇ	-ῃ / -φ	ταῖς	-αῖς

ρ, τ, ε + η

ρ, ι, ε + α

Ο	ἡ	-ος	αἱ	-οι
Α	τὴν	-ον	τάς	-ους
Γ	τῆς	-ου	τῶν	-ων
Δ	τῇ	-φ	ταῖς	-οις

οὐδέτερον

Ο	τὸ	-ον	τὰ	-α
Α	τὸ	-ον	τὰ	-α
Γ	τοῦ	-ου	τῶν	-ων
Δ	τῷ	-φ	τοῖς	-οις

[§ III.1.2.]

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

γ'. Ἐν τῷ κήπῳ φυτεύομεν λάχανα καὶ δένδρα.

δ'. Ἐκ τῶν σταφυλῶν ποιοῦμεν οἶνον.

ε'. Τὰ ἄγρια δένδρα καὶ ζῶα ἐπὶ τῶν λόφων ἐστίν.

Δ'. Εὐρὲ τοὺς λόγους.

. Ὁ Φίλιππος τοῦτο γεωργεῖ . τὰ δένδρα
 . Περιέχουσι τὸ χωρίον ἡμῶν . τὸ χωρίον
 . Καρποὺς φέρει . ὁ κήπος
 . Ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ ἐστίν . οἱ λόφοι
 . Ἐγγὺς τῆς οἰκίας ἐστίν . ἡ οἰκία

Ε'. Γράψον μίαν φράσιν.

. Αὕτη ἐστὶν ἡ οἰκία. Ἡ οἰκία ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ ἐστίν.

Αὕτη ἐστὶν ἡ οἰκία, ἥ ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ ἐστίν.

α'. Οὗτος ὁ κήπος ἐγγὺς τῆς οἰκίας ἐστίν. Ἐν τῷ κήπῳ φυτεύομεν δένδρα.

Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ

ὁ → ὅς	ἡ → ἥ	τὸ → ὅ
τὸν → ὅν	τὴν → ἥν	τὸ → ὅ
τοῦ → οὗ	τῆς → ἥς	τοῦ → οὗ
τῷ → ᾧ	τῇ → ᾗ	τῷ → ᾧ

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ

οἱ → οἱ	αἱ → αἱ	τὰ → τὰ
τούς → οὓς	τάς → ἅς	τὰ → ἅ
τῶν → ὧν	τῶν → ὧν	τῶν → ὧν
τοῖς → οἷς	ταῖς → αἷς	τοῖς → οἷς

[§ II.]

ΛΕΞΕΙΣ

γ'. Ἔστι καὶ ἄγρια δένδρα ἐπὶ τῶν λόφων.

Οἱ λόφοι περιέχουσι τὸ χωρίον.

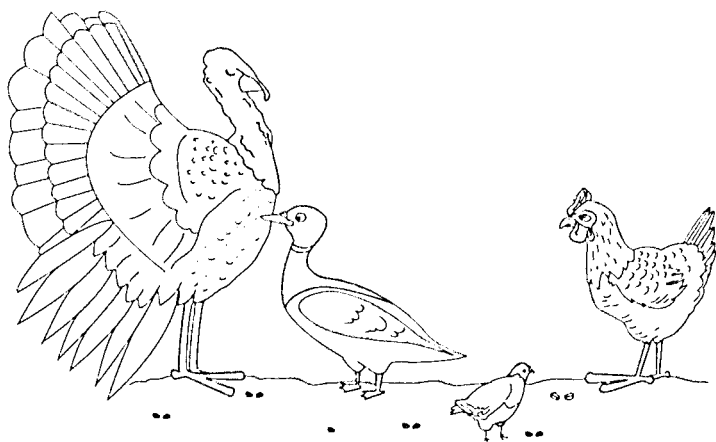
δ'. Οὐ τρέφομεν τὰ ἄγρια ξῶα. Τὰ ἄγρια ξῶα
ἐπὶ τῶν λόφων ἐστίν.

στ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ἀλέξανδρος καὶ Ἑλένη ἐν τῷ κήπῳ εἰσίν.	X	
Τὸ σῦκον δένδρον ἐστίν.		
Αἱ σταφυλαὶ οὐκ εἰσι καρποί.		
Ἐν τῇ ληνῷ πατοῦσι σταφυλάς.		
Τὰ σκόροδα οὐκ ἐστὶ λάχανα.		

ἄμπελος (ἡ)
δένδρον (τό)
ἐλαία (ἡ)
ἔλαιον (τό)
ζῶον (τό)
καρπός (ὁ)
κῆπος (ὁ)
λάχανον (τό)
οἶνος (ὁ)
σταφυλή (ἡ)
συκῇ (ἡ)
σῦκον (τό)
φυτόν (τό)
ἄγριος, α, ον
ἡμερος, α, ον
καρποφόρος, ον
ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ
οὗτος, αὕτη, τοῦτο
ἐσθίω
ποιέω -ῶ
φέρω
φυτεύω
ἐπὶ
μή
ὥσπερ

ΤΑ ΗΜΕΡΑ ΟΡΝΙΘΙΑ (α')

Οἰκεῖ μὲν ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
δένδροις ζῶα, ἅπερ ἔχει πτερὰ· ταῦτα δὲ
οἰκοδομεῖ καλιὰς ἀντὶ οἰκιῶν. Ταῦτα δὲ τὰ
ζῶα ὀνομάζομεν ὀρνίθια.

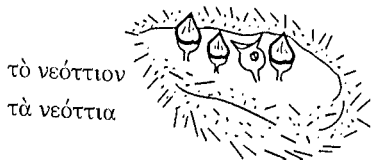
τὸ πτέρον

οἰκοδομεῖ καλιὰς ἀντὶ οἰκιῶν :
οὐκ οἰκοδομεῖ οἰκίας, ἀλλὰ
καλιὰς

ἡ καλιὰ

τὰ μὲν ἐστὶ λευκὰ τῶν ῥῶν, τὰ
δ' οὐ.

τὸ νεόττιον
τὰ νεόττια

ἐκτός ↔ ἐντός

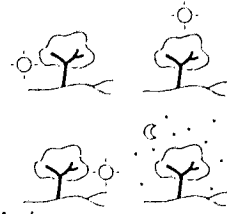
5 Τὰ οὖν ὀρνίθια οἰκοδομεῖ καλιὰς, ὥσπερ
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἰκοδομοῦσιν οἰκίας· ἡ καλιὰ
γάρ ἐστιν ἀντὶ οἰκίας τῷ ὀρνίθῳ, ἐν ἣ οἰκεῖ
τὰ νεόττια. Καὶ ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι παιδία
τίκτουσιν, οὕτως καὶ τὰ ὀρνίθια τίκτει ῥά.

10 Ἔστι γὰρ μικρὸν καὶ στρογγύλον τὸ ῥόν,
καὶ τὰ μὲν τῶν ῥῶν ἐστὶ λευκὰ, τὰ δ' οὐ. Τὰ
δ' ῥά τῶν ὀρνιθίων ἔχει ἐκτός μὲν τὸ λευκόν,
ἐντός δὲ τὸ ὠχρόν.

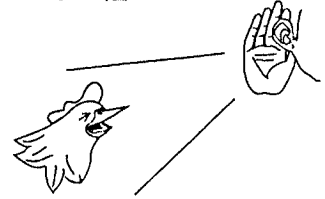
Τρέφομεν δὲ τὰ ἡμερα ὀρνίθια, ἅπερ τίκτει
15 ῥά ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς ἐσθίομεν τὰ ῥά τε καὶ τὰ
ἡμερα ὀρνίθια.

Ἐγὼ τε καὶ ὁ Στέφανος ζητοῦμεν ῥά ἐν τῷ
χωρίῳ ἡμῶν καθ' ἡμέραν. Τὰ μὲν ἡμερα
ὀρνίθια τίκτει καθ' ἡμέραν ῥά· πρῶτον μὲν
20 τίκτει τὸ ῥὸν ἐν τῇ καλιᾷ, ἔπειτα δὲ κλώζει
μέγα. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ κλώζει τὸ ὀρνίθιον,
ἀκούομεν ἡμεῖς· καὶ εὐθύς ζητοῦμεν τὸ ῥόν,
καὶ ἐκ τῆς καλιᾶς λαμβάνομεν, καὶ φέρομεν
εἰς τὴν οἰκίαν· ἡ δ' Εὐρυδίκη λαμβάνει τὸ ῥόν
25 εὐθύς, καὶ μετὰ ταῦτα ἔψει μετ' ἄλλων ῥῶν·
ἐσθίομεν γὰρ ἐφθὰ ῥά.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τὸ αὐτὸ ποιεῖ τὸ
ὀρνίθιον, τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ ἡμεῖς·
κλώζει ὁμοίως καὶ καθ' ἡμέραν τίκτει. Οὕτως
30 δὴ τροφὴν αὐτοῖς παρέχομεν καθ' ἡμέραν καὶ
τροφὴν ἡμῖν λαμβάνομεν.

ἡ ἡμέρα
καθ' ἡμέραν < κατὰ ἡμέραν

τὸ ὀρνίθιον κλώζει μέγα καὶ
ἡμεῖς ἀκούομεν

ἐκ τῆς καλιᾶς λαμβάνομεν

ὁμοίως :=

λαμβάνω ↔ παρέχω

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ἄρα τὰ ὀρνίθια οἰκοδομεῖ οἰκίας ;

Οὐχί, οὐκ οἰκοδομεῖ οἰκίας, ἀλλὰ καλιάς.

α'. Τίνι ἢ καλιά ἐστὶν ἀντὶ οἰκίας;

β'. Ποῦ οἰκεῖ τὰ νεόττια;

γ'. Πῶς ἐστὶ τὸ ῥόν;

δ'. Τίνες ζητοῦσι τὰ ῥὰ ἐν τῷ χωρίῳ;

ε'. Πότε τὰ ἡμερὰ ὀρνίθια τίκει ῥά;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ὀρνίθιον

ὀρνίθιον + φίλος ὀρνίθιον + λόγος

ὀρνίθιον + μαντεία ὀρνίθιον + -σις

β'. πτέρον

ἄ- + πτέρον μόνον + πτέρον

πτέρον + δάκτυλος περί + πτέρον

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Οἰκεῖ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις.

α'. Τὸ ῥόν ἐστὶ μικρ___ καὶ στρογγύλ___.

β'. Τὰ ἡμερ___ ὀρνίθι___ τίκει ῥά.

γ'. Ἐσθίομεν ἐφθ___ ῥ___.

δ'. Τῇ ὕστεραί___ ἡμέρ___ τὸ αὐτὸ ποιεῖ τὸ ὀρνίθιον.

ἐν τοῖς δένδροις

ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις
[§ IV.1.]

Δ'. Γράψον τὴν πρόθεσιν.

μετὰ ἐν ἐκ ἀντὶ ἐν εἰς

. Τὰ νεόττια ἐν τῇ καλιᾷ οἰκεῖ.

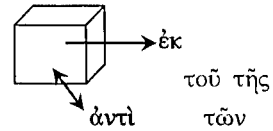
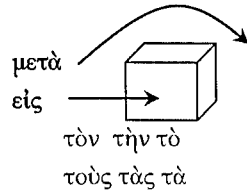
α'. Ἡ καλιά ἐστι _____ οἰκίας τῷ ὀρνιθίῳ.

β'. Ζητοῦμεν τὰ ῥὰ _____ τῷ χωρίῳ ἡμῶν.

γ'. Λαμβάνομεν τὸ ῥὸν _____ τῆς καλιᾶς.

δ'. Φέρομεν τὰ ῥὰ _____ τὴν οἰκίαν.

ε'. _____ ταῦτα ἔσπει τὸ ῥὸν μετ' ἄλλων.

[§ IX.]

Ε'. Ἐπεῖπε ὀρθῶς.

. Τὰ ὀρνίθια οἰκοδομεῖ ...

α'. καλιᾷ (β'. καλιάς γ'. καλιά

α'. Τὰ ὀρνίθια τίκτει ...

α'. ῥὰ β'. ῥῶν γ'. ῥῶ

β'. Τὰ ὀρνίθια τίκτει ῥὰ ...

α'. ἡμεῖς β'. ἡμῖν γ'. ἡμῶν

γ'. Τίκτει ῥὸν ἐν ...

α'. ἡ καλιά β'. τῇ καλιᾷ γ'. τὴν καλιάν

δ'. Φέρομεν ῥὰ εἰς ...

α'. τῆς οἰκίας β'. τῇ οἰκίᾳ γ'. τὴν οἰκίαν

ε'. Καθ' ἡμέραν λαμβάνομεν ...

α'. τροφήν β'. τροφῆς γ'. τροφή

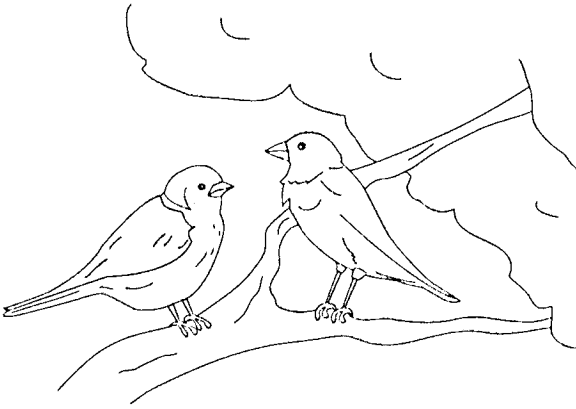
ΛΕΞΕΙΣ

ἄνθρωπος (ὁ)
 ἡμέρα (ἡ)
 καλιά (ἡ)
 νεόττιον (τό)
 ὀρνίθιον (τό)
 πτέρον (τό)
 τροφή (ἡ)
 χρόνος (ὁ)
 ὥόν (τό)
 ἐφθός, ἡ, ὄν
 λευκός, ἡ, ὄν
 στρογγύλος, ἡ, ὄν
 ὑστεραῖος, α, ὄν
 ὠχρός, ἄ, ὄν
 ἀκούω
 ἔψω
 ζητέω -ῶ
 κλώζω
 λαμβάνω
 οἰκοδομέω -ῶ
 παρέχω
 τίκτω
 φέρω
 ἀντί
 εἰς
 ἐκτός
 ἐντός
 κατά
 μετά
 ἔπειτα
 εὐθύς
 ὁμοίως
 πρῶτον

ΣΤ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀληθῶς	ψευδῶς
Ζητοῦσιν ὧὰ ἐν τῷ χωρίῳ καθ' ἡμέραν.	X	
Τὰ ὀρνίθια οὐ τίκτει ὧὰ ἐν τῇ καλιᾷ.		
Φέρουσι τὰ ὧὰ εἰς τὸ χωρίον.		
Ἡ Εὐρυδίκη ἐκ τῆς καλιᾶς ὧὰ λαμβάνει.		
Ἔχουσι τροφήν καθ' ἡμέραν.		

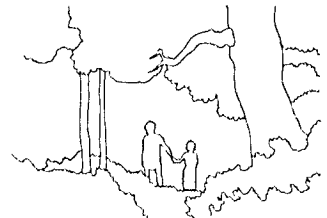
ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΟΡΝΙΘΙΑ (β')

Τὰ μὲν ἄγρια ὀρνίθια νεοττεύει ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις· ἡμεῖς δ' οὐ παρέχομεν τροφήν τούτοις τοῖς ὀρνιθίοις, ἀλλὰ ταῦτα παρέχει ἡμῖν τροφήν.

5 Καὶ οὕτως δὴ ζητοῦμεν τὰ φά τῶν ἀγρίων ὀρνιθίων· περιπατοῦμεν μὲν κατὰ τὴν ὕλην· κάτωθεν καὶ ἄνωθεν σκοποῦμεν, εἴ που καλιά ἐστιν. Καὶ ἰδοὺ· ὀρῶμεν μίαν καλιὰν ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου. Πολλὰ δὲ καλιαί
10 εἰσιν ἐπὶ τῶν κλάδων οὕτως ὑψηλῶν, ὥστε ἀδύνατόν ἐστιν ἀναβαίνειν ἐκεῖσε.

Τὸ δ' ὀρνίθιον ἐπώζει, τοῦτ' ἐστί, καθίζει ἐπὶ τῶν φῶν· οὕτως δὴ τὰ φά ἐστὶ θερμὰ, εἰ δὲ μὴ, ψυχρὰ ἐστὶ καὶ ἀποθνήσκει.

νεοττεύει = οἰκοδομεῖ καλιάς

περιπατῶ κατὰ τὴν ὕλην

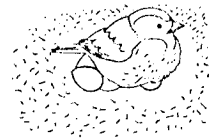
κάτωθεν < κάτω
καταβαίνω κατὰ τὸ δένδρον

ἄνωθεν < ἄνω
ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ δένδρον

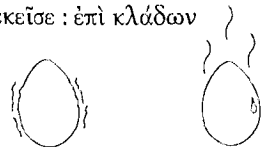

σκοπῶ : ὀρῶ
ἰδοὺ < ὀρῶ

ἐπώζει· καθίζει ἐπὶ τῶν φῶν

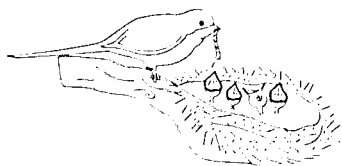
ἐκεῖσε : ἐπὶ κλάδων

ψυχρὸς, ἀ, ὄν ↔ θερμὸς, ἦ, ὄν

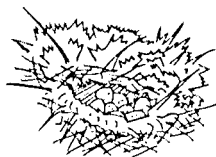
ἀποθνήσκει

τὰ νεόττια ἀνοίγει τὸ ρυγχίον

φύει πτερά : ἔχει πτερά

ἐν τοῖς δρυμοῖς

ταπεινός, ἢ, ὄν = ὀμαλός, ἢ, ὄν

15 Τὰ δὲ ὥὰ θερμά ἐστι, μετὰ δ' ὀλίγον
χρόνον, τέκνον ἐστὶν ἐν τῷ ὥῳ. Λέγομεν δὲ τὸ
τέκνον τοῦ ὀρνίθιου νεόττιον. Τὸ δ' ὀρνίθιον
φέρει τροφήν τοῖς νεοττίοις καθ' ἡμέραν. Τὰ
δὲ νεόττια ἀνοίγει τὸ ρυγχίον καὶ ἐσθίει τὴν
20 τροφήν. Μετὰ δ' ὀλίγον τὸ νεόττιον φύει
πτερά, καὶ ἐστὶν ὀρνίθιον ἤδη.

Ἄρ' ἐρωτᾷς ἐμὲ, πότερον ἀναβαίνει καὶ ἡ
ἀδελφὴ ἐπὶ τὰ δένδρα; Οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ
ύψηλὰ δένδρα, ἀλλὰ ζητεῖ ὥὰ ἐν τοῖς δρυμοῖς
25 τοῖς ταπεινοῖς· μικρὰ γάρ ἐστὶν αὕτη. Τὰ δὲ
μικρὰ παιδιά οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ ύψηλὰ
δένδρα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῦ τὰ ἄγρια ὀρνίθια οἰκοδομεῖ καλιάς;
Τὰ ἄγρια ὀρνίθια οἰκοδομεῖ τὰς καλιάς ἐν
τοῖς ύψηλοῖς δένδροις.

α'. Τί σκοποῦσι κατὰ τὴν ύλην;

β'. Τίνες ἀναβαίνουν ἐπὶ τὸ δένδρον;

γ'. Πῶς ἐπῳζει τὸ ὀρνίθιον;

δ'. Τί ἐστὶ νεόττιον;

ε'. Διὰ τί τὰ νεόττια ἀνοίγει τὸ ρυγχίον;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἐπί

ἐπί + γράμμα

ἐπί + δῆμος

ἐπί + κέντρον

ἐπί + καρδιά

β'. κατά

κατά + λόγος

κατά + κύμβη

κατά + στροφή

κατά + φορά

Γ'. Εὐρὲ τὰ ἀντίθετα.

. ἀναβαίνω

. μακράν

. ψυχρός

. καταβαίνω

. ἡμερος

. μέγα

. ἐγγύς

. θερμός

. μικρόν

. ἄγριος

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Τὰ ἄγρια ὀρνίθια οἰκοδομεῖ καλιὰς ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις.

α'. Πολλ_____ καλι_____ εἰσι ἐπὶ τῶν ὑψηλ_____ κλάδ_____.

β'. Τὰ ὥ_____ ἐστι θερμ_____.

γ'. Μετ' ὀλίγ_____ χρόν_____ τέκνον ἐστὶν ἐν τῷ ὥῳ.

δ'. Ἡ ἀδελφ_____ ἐστὶ μικρ_____.

ε'. Τὰ μικρ_____ παιδί_____ οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ
τὰ ὑψηλ_____ δένδρ_____.

Ε'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἡμεῖς οὐ παρέχομεν τροφήν τούτοις τοῖς
ὀρνιθίοις.

α'. Ἡμεῖς περιπατ_____ κατὰ τὴν ὕλην καὶ
σκοπ_____.

β'. Ἀναβαίν_____ ἐγὼ ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ
ἀναβαίν_____ ὁ ἀδελφός.

γ'. Ἀδύνατόν ἐστὶν ἀναβαίν_____ ἐπὶ τῶν
ὑψηλῶν κλάδων.

δ'. Τὰ νεόττια ἀνοίγ_____ τὸ ρυγχίον καὶ
ἐσθί_____ τὴν τροφήν.

ΣΤ'. Ἐπεῖπε ὀρθῶς.

. Περιπατοῦμεν κατὰ ... α'. Ἀναβαίνω ἐπὶ ...

(α') τὴν ὕλην

α'. τὸ δένδρον

β'. τῆς ὕλης

β'. τοῦ δένδρου

γ'. τῇ ὕλῃ

γ'. τῷ δένδρῳ

β'. Ἡ καλιά ἐστὶν ἐπὶ ... γ'. Καταβαίνω κατὰ ...

α'. τὸν κλάδον

α'. τὸ δένδρον

β'. τοῦ κλάδου

β'. τοῦ δένδρου

γ'. τῷ κλάδῳ

γ'. τῷ δένδρῳ

ΛΕΞΕΙΣ

δ'. Καθίζει ἐπὶ ... ε'. Οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ ...

α'. τὰ ῥά α'. τὰ δένδρα
β'. τῶν ῥῶν β'. τῶν δένδρων
γ'. τοῖς ῥοῖς γ'. τοῖς δένδροις

Ζ'. Ἀποκρίνου πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τίς ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ δένδρα;

Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Στέφανος ἀναβαίνουν.

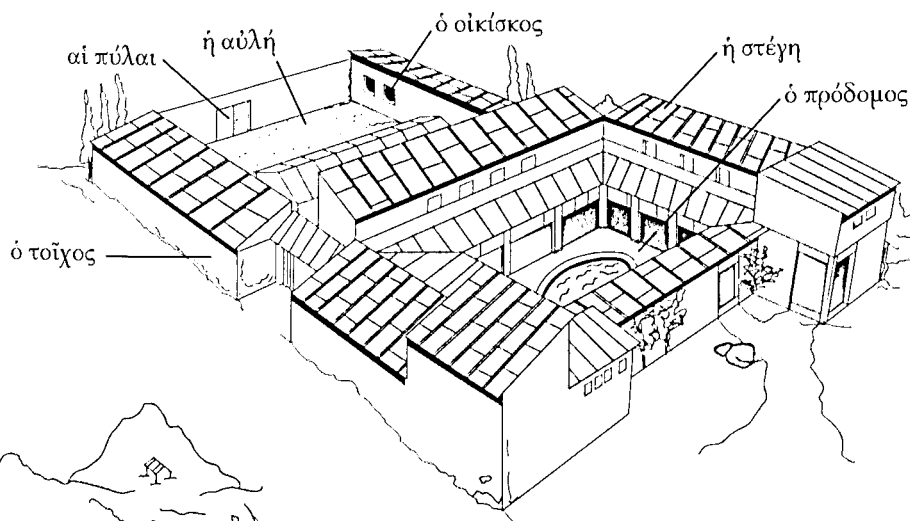
α'. Ποσάκις ἀναβαίνουν ἐπὶ τὰ δένδρα;

β'. Τί ζητοῦσιν;

γ'. Ποῦ τὰ ῥά ἐστίν;

δ'. Διὰ τί ἡ Ἑλένη οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ δένδρα;

κλάδος (ὁ)
ρύγχιον (τό)
τρόπος (ὁ)
ῦλη (ἡ)
ἀδύνατος, ὄν
ἄκρος, α, ὄν
θερμός, ἡ, ὄν
ὀλίγος, η, ὄν
πολύς, πολλή, πολύ
ψυχρός, ἄ, ὄν
ἀναβαίνω
ἀνοίγω
ἀποθνήσκω
ἐπῳζω
καθίζω
καταβαίνω
νεοττεύω
ὀράω -ῶ
περιπατέω -ῶ
σκοπέω -ῶ
φύω
ἐκεῖσε
ἤδη
κάτωθεν
πού
εἰ
πότερον
ὥστε

Η ΚΩΜΗ ΚΑΙ Η ΟΙΚΙΑ (α')

Τὸ χωρίον ἐν ᾧ οἰκοῦμεν ἐγγὺς κώμης ἐστίν. Ἄρ' ἀγνοεῖς τί ἐστὶ *κώμη*; Λέγω δὴ εἰσὶ μὲν οἰκίαι ἐν τῇ κώμῃ, οἱ δ' ἐν τῇ κώμῃ ἄνθρωποι κωμηταί εἰσι. Καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κώμῃ ἀγορά ἐστίν· μικρὰ μὲν ἡ κώμη, μικρὰ δὲ καὶ ἡ ἀγορά· καὶ δὴ καὶ μικρόν ἐστι τὸ χωρίον ἡμῶν. Καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγοράζουσι μὲν οἱ ἀγορασταί, πωλοῦσι δὲ οἱ πωληταί.

Ἐγὼ δὲ μικρὸς εἰμι, ἀλλὰ ἡ τροφός μου οὐκ ἐστὶ μικρά, οὐδὲ μικροὶ οἱ λόφοι, οἱ περιέχουσι τὴν μικρὰν κώμην· ὕψηλοι γάρ εἰσιν οἱ λόφοι. Ἡ δ' οἰκία ἡμῶν ἐστὶ μεγάλη, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐσμεν, ἀλλ' οὐ πλούσιοι.

ἡ κώμη
ὁ κωμητής < ἡ κώμη
οἱ κωμηταί

ὁ πωλητής < πωλῶ
οἱ πωληταί

ὁ ἀγοραστής < ἀγοράζω < ἀγορά
οἱ ἀγορασταί

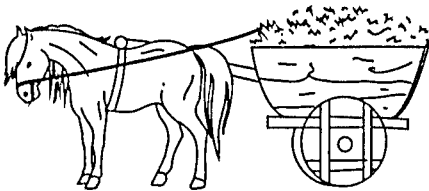
μικρός ↔ μέγας, μεγάλη, μέγα

πλούσιος ↔ οὐ πλούσιος

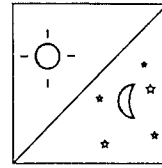

Πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ὁδοῦ ὁρῶμεν τοῖχον
 15 μέγαν τῆς οἰκίας ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ τοίχῳ δύο
 πύλας· τῆς ἡμέρας ἀνεωγμέναι εἰσιν αἱ πύλαι.
 Ἐντὸς δὲ τῶν πυλῶν ὁρῶμεν μεγάλην αὐλὴν,
 καὶ ἐν τῇ αὐλῇ τὰ ὀρνίθια, καὶ δὴ καὶ ἴσως
 ἄλλα ζῶα, ἢ ἵππον ἢ ὄνον ἢ ἡμίονον.

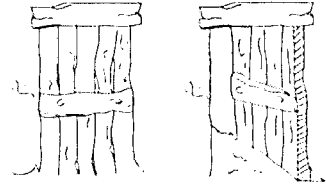
20 Ὁ μὲν ἵππος ἔλκει τὴν ἅμαξαν· ὁ δ' ὄνος
 ὅμοιος ἵππῳ ἐστίν, ἀλλὰ διαφέρει ὀλίγον·
 μικρότερος γάρ ἐστι καὶ μισρὰν ἔχει τὴν
 φωνὴν καὶ ἐσθίει ἀκάνθας. Ὁ δὲ ἡμίονος
 τέκνον ἵππου καὶ ὄνου ἐστίν. Ταῦτα οὖν ἐν τῇ
 25 αὐλῇ ὁρᾷς· ὀρνίθια καὶ ἴσως ἵππον ἢ ὄνον καὶ
 ἅμαξαν.

ὁ ἵππος ἔλκει τὴν ἅμαξαν

ἡ ἡμέρα ↔ ἡ νύξ

κεκλημένη ↔ ἀνεωγμένη
 (κλείω) (ἀνοίγω)

ἐντός ↔ ἔξω

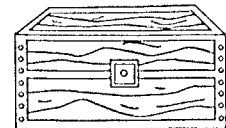
ὁ ὄνος ἔχει μισρὰν φωνήν

ἐστὶ ὅμοιος ↔ διαφέρει

ἡ ἀκάνθα

ὁ οἰκίσκος : τὸ δωμάτιον

ἐναντίον

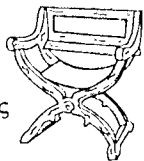

Ἐκ δ' ἀριστερᾶς τῆς αὐλῆς καὶ ἐκ δεξιᾶς
 εἰσὶ μικροὶ οἰκίσκοι ἢ δωμάτια, ἐν οἷς ἔχομεν
 τὴν τροφὴν τοῖς ζῴοις, καὶ δὴ καὶ ἄλλα
 30 πολλά. Ἐναντίον δὲ ὁρᾷς τὸν πρόδομον· οὐκ
 ἐστὶ κεκλημένος ὁ πρόδομος, ἀλλὰ
 ἀνεωγμένος.

ἐνδον = ἐντός

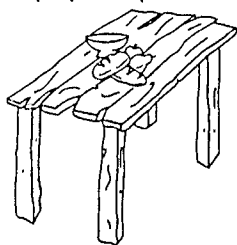

ἡ κλίνη

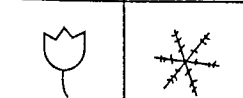
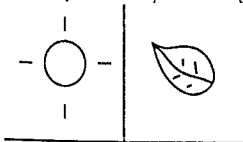
ὁ δίφρος

τὰ σιτία ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐστὶν

ἡ τράπεζα

τὸ θέρος τὸ φθινόπωρον

τὸ ἔαρ

ὁ χειμὼν

Ἐνδον δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰσὶ τράπεζαι καὶ κλῖναι καὶ δίφροι. Ἐπὶ μὲν τῆς τραπέζης ἐστὶν 35 ὅσα ἐσθίομεν τε καὶ πίνομεν· λέγω σιτία καὶ οἶνον καὶ τὰ ἄλλα. Καθίζομεν μὲν ἐπὶ τῶν δίφρων. Ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν καθεύδομεν· τὸ θέρος καθεύδομεν ἔξω ἐν τῷ προδόμῳ ἢ ἐπὶ τῆς στέγης.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πῶς ἐστὶν ἡ κόμη; Ἡ κόμη μικρά ἐστὶν.

α'. Ποῦ πωλοῦσιν οἱ πωληταί;

β'. Τίνες ἀγοράζουσιν;

γ'. Διὰ τί ἐστὶ μεγάλη ἡ οἰκία τοῦ Ἀλεξάνδρου;

δ'. Τί ἔχουσιν ἐν τοῖς μικροῖς οἰκίσκοις τῆς αὐλῆς;

ε'. Πότε καθεύδουσιν ἔξω;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἄνθρωπος

ἄνθρωπος + λόγος

ἄνθρωπος + φόβος

ἄνθρωπος + μορφή

ἄνθρωπος + ὄνομα

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

β'. Ζῶον

ζῶον + λόγος πρῶτον + ζῶον

ζῶον + φίλος ζῶον + γράφω

Γ'. Γράφον πληθυντικῶς.

. Ἐκ δεξιᾶς εἰσι μικροὶ οἰκίσκοι (ὁ οἰκίσκος).

α'. Ἐν τῇ οἰκίᾳ _____ (ὁ δίφρος) εἰσίν.

β'. Ὑψηλοὶ εἰσιν οἱ _____ (ὁ λόφος).

γ'. Ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγοράζουσιν οἱ _____

(ὁ ἀγοραστής) καὶ πωλοῦσιν οἱ _____

(ὁ πωλητής).

δ'. Οἱ ἐν τῇ κόμῃ ἄνθρωποι _____

(ὁ κωμητής) εἰσιν.

Δ'. Πλήρωσον τῷ ῥήματι.

. Τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν (οἰκέω -ῶ)

ἐγγὺς κόμης ἐστίν.

α'. Οἱ πωληταὶ _____ (πωλέω -ῶ) καὶ οἱ

ἀγορασταὶ _____ (ἀγοράζω).

β'. Ἐντὸς τῶν πυλῶν ἡμεῖς _____ (ὁράω -ῶ)

αὐλὴν μεγάλην.

γ'. Ὁ ἵππος _____ (ἔλκω) τὴν ἄμαξαν.

δ'. Σὺ _____ (ὁράω -ῶ) τὸν πρόδομον.

ε'. Τὸ θέρος ἡμεῖς _____ (καθεύδω) ἔξω.

ἄρσενικόν

Ο	ὁ	-ης	οἱ	-αι
Α	τὸν	-ην	τοῦς	-ας
Γ	τοῦ	-ου	τῶν	-ων
Δ	τῷ	-ῃ	τοῖς	-αῖς

[§ III.1.]

A	B ₁	B ₂
ω	άω/ῶ	έω/ῶ

ἐγὼ	ω	άω/ῶ	έω/ῶ
σὺ	εις	ᾧς	εἷς
οὗτος	ει	ᾧ	εἷ
ἡμεῖς	ομεν	ῶμεν	οὔμεν
ὑμεῖς	ετε	ᾗτε	εἵτε
οἱτοί	ουσι	ῶσι	οὔσι

[§ VII.1.]

ΛΕΞΕΙΣ

ἀγορά (ή)
 ἀγοραστής (ὁ)
 ἄκανθα (ή)
 ἄμαξα (ή)
 αὐλή (ή)
 δίφρος (ὁ)
 δωμάτιον (τό)
 ἡμίονος (ὁ)
 θέρος (τό)
 ἵππος (ὁ)
 κλίνη (ή)
 κόμη (ή)
 κωμητής (ὁ)
 οἰκίσκος (ὁ)
 ὄνος (ὁ)
 πρόδομος (ὁ)
 πύλη (ή)
 πωλητής (ὁ)
 στέγη (ή)
 τοῖχος (ὁ)
 τράπεζα (ή)
 φωνή (ή)
 ἀνεωγμένος, η, ον
 κεκλημένος, η, ον
 μιαιρός, ἀ, ὄν
 ὅμοιος, α, ον
 ὅσος, η, ον
 πλούσιος, α, ον
 ἀγοράζω
 διαφέρω
 ἔλκω
 καθεύδω
 πίνω
 πωλέω -ῶ
 ἐναντίον
 ἔνδον
 ἔξω
 ἴσως

Ε'. Εὐρὲ τὰ ἀντίθετα.

. πωλῶ	→	. ἔξω
. ἡμέρα		. ἀγοράζω
. ἔνδον		. δεξιὰ
. κεκλημένος		. νύξ
. ἀριστερά		. ἀνεωγμένος

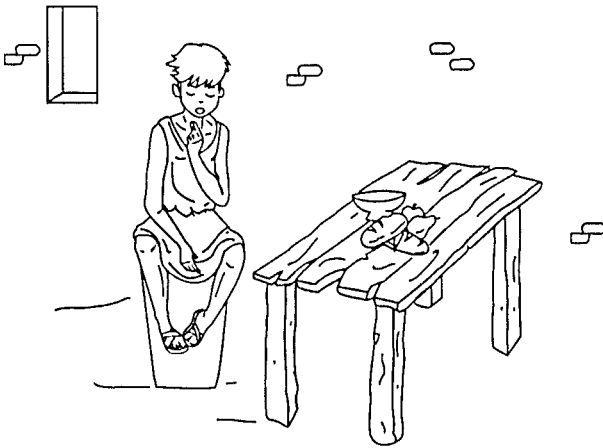

ΣΤ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

Α'. Δύο ἀνεωγμένοι πύλαι εἰσὶν...
 Β'. Ἐξ ἀριστερᾶς καὶ ἐκ δεξιᾶς εἰσι...
 Γ'. Ὅσα ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν ἐστί...
 Δ'. Καθίζομεν

γ'

α'. ἐπὶ τῆς τραπέζης.
 β'. ἐπὶ τοῦ δίφρου.
 γ'. ἐν τῷ μεγάλῳ τοίχῳ.
 δ'. μικροὶ οἰκίσκοι.

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ (β')

Ἐσθίομεν τρίς τῆς ἡμέρας· πρῶ μὲν
ἐσθίομεν ὀλίγον ἄρτον τε καὶ πίνομεν γάλα ἢ
οἶνον· ἔπειτα δὲ πρὸ τῆς μεσημβρίας
ἀριστῶμεν· εἴτα δὲ τῆς ἑσπέρας δειπνοῦμεν.

5 Τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγον ἐστὶ καὶ ὀνομάζομεν
τοῦτο ἀκράτισμα· τὸ δὲ δεύτερον λέγομεν
ἄριστον, τὸ δὲ τρίτον ἐστὶ δεῖπνον. Μετὰ δὲ
ταῦτα λαλοῦμεν μετ' ἀλλήλων, καὶ
καθεύδομεν τῆς νυκτός.

10 Ἀριθμῶ μὲν τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀνθρώπους·
πέντε ἐσμέν. Ἀριθμῶ δὲ τὰ τῆς οἰκίας
οἰκήματα· καὶ δέκα ἐστίν. Ἀριθμῶ δὲ καὶ τοὺς
δίφρους ὅσοι ἔνεισι· καὶ οὗτοι εἴκοσιν εἰσιν.

πρῶ (πρὸ) τῆς μεσημβρίας

τῆς ἑσπέρας

τῆς νυκτός

τρίς < τρεῖς, τρία

λαλῶ : λέγω

τὰ οἰκήματα = τὰ δωμάτια

ἔνεισι = ἐντός εἰσι

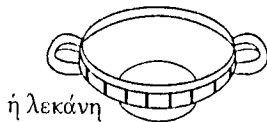
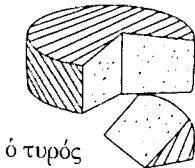
I	II	III	IV	V
εἷς	δύο	τρεῖς	τέτταρες	πέντε
μία		τρία	τέτταρα	
έν				

VI	VII	VIII	IX	X
ἕξ	ἐπτά	ὀκτώ	έννέα	δέκα

εἴκοσι(ν) : δέκα καὶ δέκα

γινώσκω ↔ ἀγνοέω -ω

ἐφ' ὧν < ἐπὶ ὧν

Τὰς δὲ κλῖνας ἀριθμῶ· εἰσὶ δ' ἕξ. Τὰς δὲ
15 τραπέζας ἀριθμῶ· τρεῖς εἰσιν.

Γινώσκεις δὴ ὅποσα δωμάτια ἐστὶν ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ· λέγω γὰρ αὐθις ὅτι δέκα. Εἰσὶ
δὲ καὶ ἐν αὐτῇ δίφροι, ἐφ' ὧν καθίζομεν, καὶ
κλῖναι, ἐν αἷς καθεύδομεν, καὶ τράπεζαι,
20 ἐφ' ὧν ἐστὶ τὰ σιτία καὶ ὁ οἶνος· τὰ μὲν σιτία
ἐσθίομεν, τὸν δ' οἶνον πίνομεν. Ποτήρια μὲν
ἐστὶν ἡμῖν ἕξ ὧν πίνομεν, λεκάναι δὲ ἕξ ὧν
ἐσθίομεν τὰ σιτία. Καὶ ποῖά ἐστὶν ἡμῖν τὰ
σιτία; Ἄρτος μὲν καὶ μᾶζα, μετὰ ταῦτα τυρός
25 λευκός, καὶ ῥά καὶ ὀρνίθια, καὶ δὴ καὶ ἄλλα.
Τὰ δ' ἐκ τοῦ κήπου ἐσθίομεν· λάχανα καὶ
καρπούς· σταφυλὰς τε καὶ σῦκα καὶ ἐλαίας.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποσάκις τῆς ἡμέρας ἐσθίουσιν;

Ἐσθίουσι τρεῖς τῆς ἡμέρας.

α'. Τί πίνουσι καὶ ἐσθίουσι πρῶ;

β'. Πότε δειπνοῦσιν;

γ'. Πόσα δωμάτια ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστίν;

δ'. Ποῦ εἰσὶ τὰ σιτία καὶ ὁ οἶνος;

ε'. Ποῖά ἐστὶ τὰ σιτία;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. πέντε

πέντε + γωνία πέντε + ἄθλον

πέντε + γραμμὴ πέντε + συλλαβή

β'. δέκα

δέκα + γωνία δέκα + λόγος

δέκα + ἔδρα δέκα + συλλαβή

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Πρὸ ἐσθίομεν ὀλίγον ἄρτον.

α'. Ἀριθμῶ τὰ τῆς οἰκίᾱ οἰκήματᾱ.

β'. Ἀριθμῶ καὶ τοὺς δίφρᾱ.

γ'. Ἐπὶ τῶν δίφρᾱ καθίζομεν.

δ'. Ὁ οἶν ἐπὶ τῆς τραπέζᾱ ἐστίν.

ε'. Ἐσθίομεν τὰ λάχανα τοῦ κήπᾱ.

Δ'. Πλήρωσον τῷ ῥήματι.

. Πρὸ ἡμεῖς ἐσθίομεν (ἐσθίω) ὀλίγον.

α'. Πρὸ τῆς μεσημβρίας ἡμεῖς _____

(ἀριστάω -ῶ) καὶ τῆς ἐσπέρας _____

(δειπνέω -ῶ).

β'. Ἡμεῖς _____ (λαλέω -ῶ) μετ' ἀλλήλων.

δ'. Ἐγὼ τοὺς ἀνθρώπους _____ (ἀριθμέω -ῶ).

ε'. Ἐν ταῖς κλίναις οὗτοι _____ (καθεύδω).

Ε'. Εὐρὲ τοὺς λόγους.

. τρὶς τῆς ἡμέρας	. δειπνοῦμεν
. πρῶ ἐστίν	. ἀριστῶμεν
. τῆς μεσημβρίας	. ἐσθίομεν
. τῆς ἐσπέρας	. καθεύδομεν
. τῆς νυκτὸς	. τὸ ἀκράτισμα

ΣΤ'. Πλήρωσον τὸν λόγον.

δὲ	ἐκ δεξιᾶς	ἔπειτα
πρῶτον	ἔξω	εἵτα

Πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ὁδοῦ ὀρῶμεν τὸν τῆς οἰκίας τοῖχον· _____ δὲ ἔνδον ὀρῶμεν μεγάλην αὐλὴν, ἐν ᾗ ἐστὶν ὀρνίθια καὶ ἄλλα ζῶα. Ἐκ δ' ἀριστερᾶς τῆς αὐλῆς καὶ _____ δωμάτιά ἐστιν. Ἐναντίον _____ ὁ πρόδομος ἀνεωγμένος ἐστίν. _____ δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰσὶ τράπεζαι καὶ δίφροι καὶ κλῖναι, ἐφ' ὧν καθεύδομεν· τὸ δὲ θέρος καθεύδομεν _____.

Ζ'. Ἀκουσον καὶ γράψον.

_____ ἐν τῇ οἰκίᾳ _____
 ἄνθρωποι· ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Εὐρυδίκη καὶ τὰ
 _____ παιδιά· _____ μὲν
 ἀδελφοί, ἐγὼ καὶ ὁ Στέφανος, _____ δὲ
 ἀδελφὴ, ἡ Ἑλένη.

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ ἔνεισι _____ μὲν
 κλῖναι, ἐφ' ὧν _____, εἴκοσι δὲ δίφροι,
 ἐφ' ὧν _____, τρεῖς δὲ τράπεζαι.
 _____ δὲ τὰ σιτία ὅσα ἐστὶν
 _____ τῆς τραπέζης. Ἀριθμῶ δὲ καὶ τὰ
 τῆς οἰκίας δωμάτια, καὶ _____ ἐστίν.

ΛΕΞΕΙΣ

ἀκράτισμα (τό)	αὐθις
ἄριστον (τό)	εἶτα
ἄρτος (ὁ)	πρῶ
γάλα (τό)	τρίς
δειπνον (τό)	πρό
ἐσπέρα (ἡ)	
λεκάνη (ἡ)	
μᾶζα (ἡ)	
μεσημβρία (ἡ)	
νύξ (ἡ)	
οἶκημα (τό)	
ποτήριον (τό)	
δεύτερος, α, ον	
ὀπόσος, η, ον	
ποιός, α, ον	
πρῶτος, η, ον	
τρίτος, η, ον	
ἀλλήλους, ας, α	
οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν	
ἀγνόέω -ῶ	
ἀριθμέω -ῶ	
ἀριστάω -ῶ	
γινώσκω	
δειπνέω -ῶ	
ἐνείμι	
λαλέω -ῶ	
εἷς, μία, ἓν	
δύο	
τρεῖς, τρία	
τέτταρες, α	
πέντε	
ἕξ	
ἐπτά	
ὀκτώ	
ἐννέα	
δέκα	
εἴκοσι(ν)	

ὑμῖν ἐστὶν οἰκία = ὑμεῖς ἔχετε
οἰκίαν
ὑμῖν < ὑμεῖς

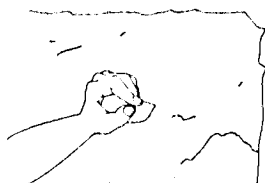
ἐμοί ἐστι παιδαγωγός = ἐγὼ
ἔχω παιδαγωγόν
ἐμοί < ἐγώ

ὁ δοῦλος

ἄγω = φέρω

ὑπό : κάτω

γράφω γύψω ἐπὶ τοῦ τοίχου

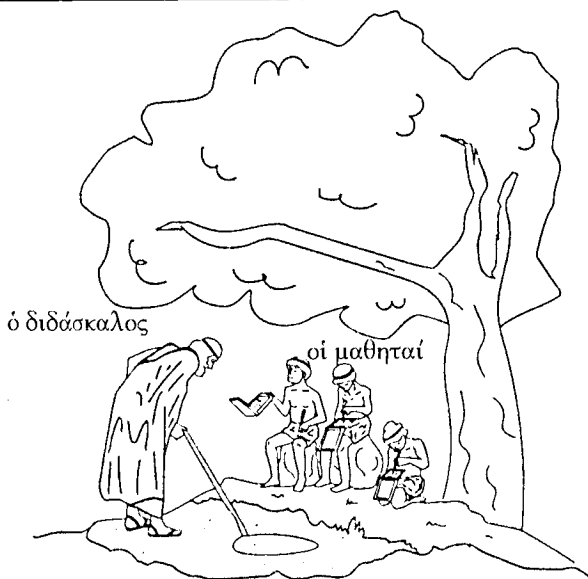
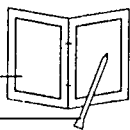

γράφω ξύλῳ ἐπὶ τῆς γῆς

τὸ πινακίον

ἡ μάλθα

ὁ στῦλος

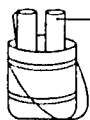

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ (α')

Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν μεγάλην οἰκίαν ἐν ἣ
διδάσκουσι πολλοὶ διδάσκαλοι· ὑμῖν γάρ ἐστιν
οἰκία ἣ ἔχει πολλὰ δωμάτια, τὰ μὲν μεγάλα,
τὰ δὲ μικρά· ὑμῖν δ' εἰσὶ καὶ πολλοὶ
5 διδάσκαλοι.

Ἐμοί ἐστὶ παιδαγωγός, ὃς δοῦλός ἐστι, καὶ
ἄγει ἐμὲ εἰς τὴν κώμην παρὰ τὸν διδάσκαλον.
Ὁ δὲ διδάσκαλος διδάσκει ἢ ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ
ἢ ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ὑπὸ τῷ δένδρῳ ἔξω.

10 Ὑμεῖς μὲν γράφετε καλάμοις ἐν παπύρῳ ἢ
γύψῳ ἐν τῷ τοίχῳ· ἡμεῖς δὲ γράφομεν στύλῳ
ἐν πινακίῳ ἢ ξύλῳ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἡ πάπυρος

ὁ κάλαμος

Ἄρα γινώσκεις πῶς δὴ ἐστὶ τὰ πινακία
 ἡμῶν; Λέγω δὴ· ξύλινα μὲν ἐστὶ τὰ πινακία
 15 ἡμῶν, ἐστὶ δὲ ἐπ' αὐτῶν μάλθα, ἐν ἧ γράφομεν
 τοῖς στύλοις· καὶ μετὰ ταῦτα λεαίνομεν τὴν
 μάλθαν. Γράφομεν δὲ πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ
 μάλθῃ. Ἡμῖν οὖν οὐκ ἐστὶ πολλὰ πινακία.

Ἐν τῷ πινακίῳ γράφομεν οὕτως· γάμμα,
 20 ῥῶ, ἄλφα, φῖ, ὃ μικρόν, μῦ, ἔ φιλόν, νῦ,
 τοῦτ' ἐστὶ· *γράφομεν*. Γράφομεν καλῶς, διότι
 οὐκ ἐθέλομεν πληγὰς λαμβάνειν. Καὶ γὰρ ἔχει
 ξύλον ὁ διδάσκαλος, ᾧ παίζει ἡμᾶς ἐνίοτε· οὐ
 μέντοι πολλάκις παίζει τὰ παιδιά τῷ ξύλῳ,
 25 διότι ἀγαθός ἐστιν. Οἱ δὲ κακοὶ διδάσκαλοι
 πολλάκις παίουσι τὰ παιδιά, ἐν ᾧ χρόνῳ
 διδάσκουσιν.

ὁ διδάσκαλος παίζει

ὁ μαθητὴς πληγὰς λαμβάνει

κακός, ἢ, ὄν ↔ ἀγαθός, ἢ, ὄν

ἀεὶ
 |
 πολλάκις
 |
 ἐνίοτε
 |
 οὐδέποτε

ἀεὶ ↔ οὐδέποτε

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τίνι γράφουσιν ἐν τῷ πινακίῳ;

Γράφουσι στύλῳ ἐν τῷ πινακίῳ.

α'. Τί ποιεῖ ὁ παιδαγωγός;

β'. Ποῦ διδάσκει ὁ διδάσκαλος;

γ'. Τίνι γράφουσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

δ'. Ποσάκις γράφουσιν ἐν τῇ αὐτῇ μάλθῃ;

ε'. Πῶς ἐστὶν ὁ διδάσκαλος;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. γράφω

καλός + γράφω ἐπί + γράφω

στύλος + γράφω ξύλον + γράφω

β'. πολὺς, πολλή, πολὺ

πολὺς + φωνή πολὺς + ἔδρα

πολὺς + χρῶμα πολὺς + θεός + -ισμός

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Πολλοὶ διδάσκαλοι ὑμῖν διδάσκουσιν.

α'. Τὸ διδασκαλεῖον ἔχει πολλὰ _____ δωμάτια.

β'. Πολλὰ _____ διδάσκαλοι ὑμῖν εἰσιν.

γ'. Πολλὰ _____ πινακία ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐστίν.

δ'. Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν πολλὰ _____ στύλους.

ε'. Πολλὰ _____ ἔδραι ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἰσίν.

πολὺς, πολλή, πολὺ

ἐνικὸς ἀριθμός

πολὺς χρόνος

πολλή μάλθα

πολὺ χωρίον

πολὺν χρόνον

ἔχω πολλήν μάλθαν

πολὺ χωρίον

πολλοῦ χρόνου

ὁ τόπος πολλῆς μάλθης

πολλοῦ χωρίου

πολλῶ χρόνῳ

(ἐν) πολλῇ μάλθῃ

πολλῶ χωρίῳ

πληθυντικὸς ἀριθμός

οἱ διδάσκαλοι πολλοί εἰσιν.

αἱ οἰκίαι πολλαί εἰσιν.

τὰ δωμάτια πολλά ἐστίν.

πολλοὺς διδασκάλους

ἔχω πολλὰς οἰκίας

πολλὰ δωμάτια

πολλῶν διδασκάλων

ὁ τόπος πολλῶν οἰκίων

πολλῶν δωματίων

πολλοῖς διδασκάλοις

(ἐν) πολλαῖς οἰκίαις

πολλοῖς δωματίοις

[§ IV.1.]

Δ'. Ἀλλάξον τὰς φράσεις.

. Ἡμῖν οὐκ ἐστὶ μεγάλη οἰκία.

Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν μεγάλην οἰκίαν.

α'. Ὑμῖν ἐστὶ πολλὰ δωμάτια.

β'. Ἐμοί ἐστὶ παιδαγωγός.

γ'. Ἡμῖν οὐκ ἐστὶ πολλὰ πινακία.

δ'. Αὐτῷ ἐστὶ ξύλον.

Ε'. Ἀλλάξον τὰς φράσεις.

. Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν πολλοὺς διδασκάλους.

Ἡμῖν οὐκ εἰσι πολλοὶ διδάσκαλοι.

α'. Ἡμεῖς ἔχομεν στύλους καὶ ξύλινα πινακία.

β'. Ὑμεῖς ἔχετε καλάμους καὶ παπύρους.

γ'. Σὺ ἔχεις πολλὰς ἑδρας καὶ τράπεζας.

δ'. Αὐτοὶ οὐκ ἔχουσι πολλὰς παπύρους.

ΣΤ'. Γράψον τὴν πρόθεσιν.

ἐν	ἐν	εἰς	ὑπὸ	ἐπὶ	παρὰ
----	----	-----	-----	-----	------

. Ὑμεῖς γράφετε καλάμῳ ἐν παπύρῳ.

α'. Ὁ παιδαγωγὸς ἄγει με ____ τὴν κώμην
____ τὸν διδάσκαλον.

β'. Ὁ διδάσκαλος διδάσκει ____ τῇ αὐλῇ ἢ
____ τῷ δένδρῳ.

γ'. Ὁ διδάσκαλος γράφει ξύλῳ ____ τῆς γῆς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι

ἐγώ	ἐμοί / μοι
σύ	σοι
αὐτός	αὐτῷ
αὕτη	αὐτῇ
αὐτό	αὐτῷ

ἡμεῖς	ἡμῖν
ὕμεῖς	ὕμῖν
αὐτοί	αὐτοῖς
αὐταί	αὐταῖς
αὐτά	αὐτοῖς

[§ V.1.]

Αἱ προθέσεις

ἐν	-φ	-η/α	-φ
	-οις	-αις	-οις
ὑπὸ			

εἰς	
-ον	-ην/αν
-ους	-ας

παρὰ	
-ον	-α

ἐπὶ	
-ου	-ης/ας
-ων	-ων

[§ IX.]

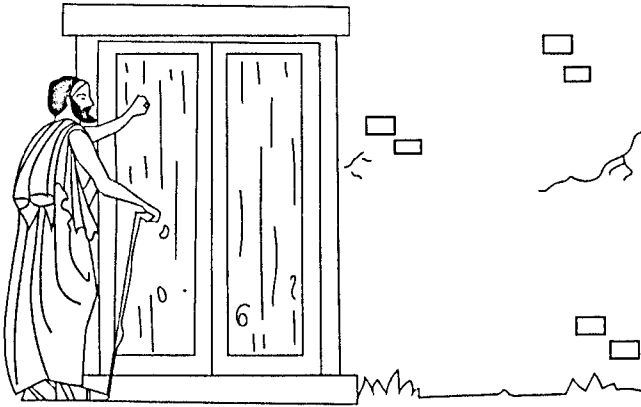
ΛΕΞΕΙΣ

γῆ (ἡ)
 γύψος (ἡ)
 διδάσκαλος (ὁ)
 δοῦλος (ὁ)
 ἔργον (τό)
 κάλαμος (ὁ)
 μάλθα (ἡ)
 ξύλον (τό)
 παιδαγωγός (ὁ)
 πάπυρος (ἡ)
 πινακίον (τό)
 πληγή (ἡ)
 στῦλος (ὁ)
 ἀγαθός, ἡ, ὄν
 κακός, ἡ, ὄν
 ξύλινος, η, ὄν
 ἄγω
 ἀναγιγνώσκω
 γράφω
 διδάσκω
 λεαίνω
 μανθάνω
 παίω
 παρά
 ὑπό
 αἶ
 ἐνίστε
 καλῶς
 οὐδέποτε
 πολλάκις
 διότι

Ζ'. Ἐπεῖτε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ὁ παιδαγωγὸς ἄγει τὸν Ἀλέξανδρον.	X	
Ὁ Ἀλέξανδρος φέρει τὸ πινακίον καὶ τὸν στῦλον.		
Ὁ διδάσκαλος διδάσκει ἐν τῇ αὐλῇ.		
Ὁ Ἀλέξανδρος οὐκ ἔχει στῦλον.		
Ἐξω εἰς μίαν τράπεζαν καὶ ἔξ δίφροι.		

ΤΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΕΡΓΑ (β')

Ἡμεῖς μανθάνομεν ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ποιητῶν ἔργα καὶ λέγομεν τοὺς στίχους αὐτῶν ἄνευ πινακίου καὶ ἄνευ βιβλίου. Ὁ Ὅμηρος ὁ μέγιστος ποιητής ἐστι, καὶ 5 ἀναγινώσκομεν τὰ αὐτοῦ ἔργα· τὴν Ἰλιάδα τε καὶ τὴν Ὀδύσειαν. Χαλεπὸν δὲ ἐστὶ λέγειν τὰ Ὅμηρικά ἄνευ βιβλίου. Καλοὶ μαθηταὶ ἐσμεν, καὶ μανθάνομεν εὖ, ἐπειδὴ οὕτως ἀγαθὸς ἐστὶν ὁ διδάσκαλος.

10 Οἱ δὲ ῥαψῳδοὶ καὶ λέγουσι τὰ τοῦ Ὀμήρου ἄνευ βιβλίων. Πολλοὶ δὲ τῶν ῥαψῳδῶν οὐχ ὁρῶσιν τὸν ἥλιον, ἐπειδὴ τυφλοὶ εἰσιν· ὀφθαλμοὺς μὲν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐχ ὁρῶσιν. Ὁ δὲ ῥαψῳδὸς ἔχει σκῆπτρον, ᾧ παίζει τὴν γῆν 15 ἐν ᾧ χρόνῳ περιπατεῖ.

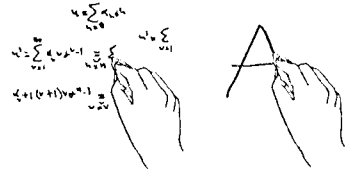

ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον

ἄνευ πινακίου ↔ τῷ πινακίῳ

ὁ στίχος· τὰ ἔργα τῶν ποιητῶν ἔχει στίχους.

μέγιστος : μάλα / πολὺ μέγας

χαλεπός, ἢ, ὄν ↔ ῥάδιος, α, ον

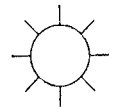
τὰ Ὅμηρικά = τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔργα

εὖ = καλῶς

τὸ σκῆπτρον

ὁ ῥαψῳδός

ὁ τυφλός· οὐχ ὁρᾷ τὸν ἥλιον

ὁ ὀφθαλμός

πάρειμι : εἰμί

μένω: εἰμί, οἰκῶ

τήμερον : ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔσμεν

δεῖ μοι σιτίων καὶ οἴνου καὶ
ὑπνου : ἐγὼ ἐθέλω σιτία καὶ
οἶνον καὶ ὑπνον

ξένος : οὐκ οἰκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν
τῇ κώμῃ... ↔ ἐνδημος,
ἐπιχώριος

ἄσμενος ↔ λυπηρός, ἄθυμος

Ῥαψωδός τις δὴ τῆς ἐσπέρας πάρεστι πρὸς
τὴν οἰκίαν μου καὶ παίει τὴν θύραν τῷ
σκήπτρῳ καὶ βοᾷ· «τίς ἔνδον;» Ἀκούει δ' ὁ
οἰκέτης καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν, καὶ ἐρωτᾷ·
20 «πόθεν εἶ σύ; καὶ τί ἐθέλεις;» Ὁ δὲ ραψωδός
λέγει· «ἐγὼ μὲν εἰμι ραψωδός καὶ ἐθέλω
μένειν μεθ' ὑμῶν τήμερον· δεῖ μοι σιτίων καὶ
οἴνου· ἐγὼ μὲν ραψωδῶ τὰ Ὀμηρικὰ, ὑμεῖς δὲ
ἀκούετε». Ὁ γὰρ οἰκέτης λέγει· «κάθιζε δὴ, ὦ
25 ξένε, καὶ ἔσθιε καὶ πῖνε ὅσα ἐθέλεις· μετὰ δὲ τὸ
δεῖπνον ραψώδει μὲν σύ, ἡμεῖς δ' ἀκούομεν
ἄσμενοι.»

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πῶς λέγουσι τὰ τῶν ποιητῶν ἔργα;

Λέγουσι ταῦτα ἄνευ πινακίου καὶ ἄνευ
βιβλίου.

α'. Τίς ἐστὶν ὁ Ὅμηρος;

β'. Ποῖα ἔργα ἀναγιγνώσκουσιν;

γ'. Τί ἔχει ὁ ραψωδός;

δ'. Πότε πάρεστι ὁ ραψωδός ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
Ἀλεξάνδρου;

Β'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀληθῶς	ψευδῶς
Ὁ Ὅμηρος ὁ μέγιστος ποιητὴς ἐστίν.	X	
Λέγουσι τὰ Ὀμηρικὰ ἄνευ βιβλίου.		
Ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια οὐκ εἰσι ἔργα τοῦ Ὀμήρου.		
Ὁ ῥαψωδὸς ἐθέλει σιτία καὶ οἶνον.		
Ἀκούουσι τὸν ῥαψωδὸν μετὰ τὸ δεῖπνον.		

Γ'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ποιητής - ποιέω

ποιέω + -μα

ποιέω + -σις

ὄνομα + ποιέω

πρόσωπον + ποιέω

β'. λόγος - λέγω

λόγος + παιδίον

ὀφθαλμός + λόγος

φίλος + λόγος

χρόνος + λόγος

Δ'. Εὐρὲ τοὺς λόγους.

. ὁ ῥαψωδὸς

. οὐχ ὄρᾳ.

. ὁ τυφλὸς

. ἀνοίγει τὴν θύραν.

. ὁ οἰκέτης

. ἀναγιγνώσκουσιν.

. οἱ μαθηταὶ

. λέγει τὰ Ὀμήρου ἔργα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ε'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἡμεῖς λέγομεν τοὺς στίχους ἄνευ
πινακίου.

α'. Μανθάνομεν ἀναγιγνώσκ___ τὰ τῶν
ποιητ___ ἔργ___.

β'. Χαλεπ___ ἐστὶ λέγ___ τὰ Ὀμηρικὰ ἄνευ
βιβλί___.

γ'. Μανθάνομεν λέγ___ τὰ Ὀμηρικὰ καὶ ᾄδ___
καὶ ἀριθμ___.

δ'. Κάθιζ___ καὶ ἔσθι___ καὶ πῖν___ ὅσα
θέλεις.

ΣΤ'. Γράφον μία φράσει.

. Ὁ Ἀλέξανδρος μανθάνει. Λέγει τοὺς
στίχους.

Ὁ Ἀλέξανδρος μανθάνει λέγειν τοὺς
στίχους.

α'. Ἡμεῖς μανθάνομεν. Ἀναγιγνώσκομεν τὰ
Ὀμηρικά.

β'. Οἱ μαθηταὶ μανθάνουσιν. Λέγουσι τὰ ἔργα
ἄνευ βιβλίου.

γ'. Ὁ ῥαφωδὸς ἐθέλει. Ἐσθίει σιτία καὶ πίνει
οἶνον.

Ἡ προστακτικὴ ἐγκλισις

σὺ καθίζεις → κάθιζε!
ὕμεῖς καθίζετε → καθίζετε!
[§ VII.6.]

Ἡ ἀπαρέμφατος ἐγκλισις
Ἐγὼ μανθάνω. Ἐγὼ γράφω.

Ἐγὼ μανθάνω γράφειν.

A
λέγειν

B₁ B₂
ὁρᾶν ἀριθμεῖν

[§ VII.8.]

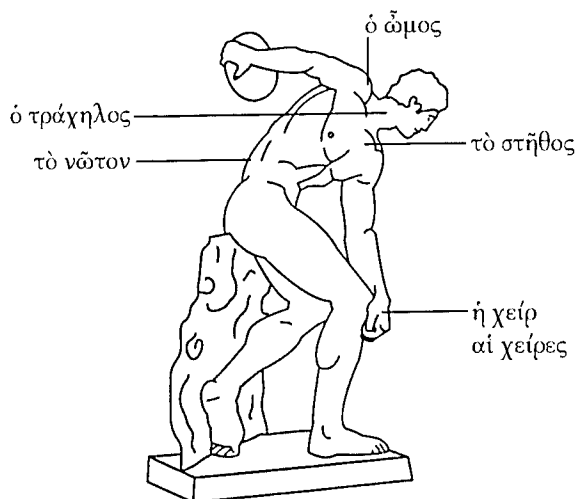

Ζ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ἐν τῷ διαλόγῳ λέγουσι δύο μαθηταί.	X	
Ὁ διδάσκαλος ἐθέλει διδάσκειν ἐν τῇ οἰκίᾳ.		
Ὁ Ἀλέξανδρος οὐκ ἔχει πινακίον.		
Ὁ Ἡφαιστίων γράφει ἐπὶ τῆς γῆς.		
Μανθάνουσι τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔργα.		
Ὁ Ἀλέξανδρος ἐρωτᾷ πῶς γράφει Ὀμηρος.		

ΛΕΞΕΙΣ

βιβλίον (τό)
 ἥλιος (ὁ)
 ξένος (ὁ)
 οἰκέτης (ὁ)
 ὀφθαλμός (ὁ)
 ποιητής (ὁ)
 ῥαψῳδός (ὁ)
 σιτίον (τό)
 σκήπτρον (τό)
 στίχος (ὁ)
 ἄσμενος, η, ον
 μέγιστος, η, ον
 Ὀμηρικός, ή, όν
 τυφλός, ή, όν
 χαλεπός, ή, όν
 βοάω -ῶ
 δέω
 ἐθέλω
 μένω
 πάρειμι
 ῥαψῳδέω -ῶ
 ἄνευ
 πρός
 εὖ
 πόθεν
 τήμερον

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ (γ')

Μανθάνομεν δὲ καὶ τοὺς ἀριθμούς·
 ὁ διδάσκαλος ἡμῶν διδάσκει ἡμᾶς ἀριθμεῖν.
 Καὶ ἀριθμοῦμεν καθ' ἡμέραν οὕτως· ἓν, δύο,
 τρία, τέτταρα, πέντε, ἕξ, ἐπτά, ὀκτώ, ἐννέα,
 5 δέκα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἑνδεκα, δώδεκα, τρία καὶ
 δέκα, τέτταρα καὶ δέκα, πέντε καὶ δέκα, ἕξ καὶ
 δέκα, ἐπτά καὶ δέκα, ὀκτώ καὶ δέκα, ἐννέα καὶ
 δέκα, εἴκοσιν.

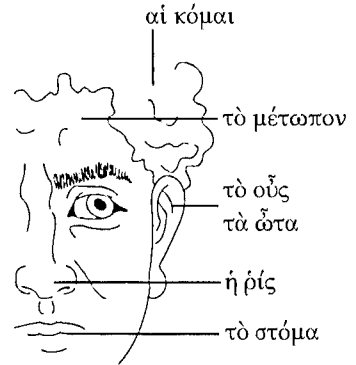
Μετὰ δὲ τὰ εἴκοσιν· ἓν καὶ εἴκοσι, δύο καὶ
 10 εἴκοσι, τρία καὶ εἴκοσι, τέτταρα καὶ εἴκοσι,
 πέντε καὶ εἴκοσι, ἕξ καὶ εἴκοσι, ἐπτά καὶ
 εἴκοσι, ὀκτώ καὶ εἴκοσι, ἐννέα καὶ εἴκοσι.
 Μετὰ δὲ ταῦτα λέγομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ περὶ
 τῶν τριάκοντα, τετταράκοντα, πεντήκοντα,

τριάκοντα, τετταράκοντα...

15 ἐξήκοντα, ἐβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα,
ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν. Καὶ δὴ καὶ τῶ αὐτῶ
τρόπῳ μετὰ ταῦτα λέγομεν· διακόσια,
τριακόσια, τετρακόσια, πεντακόσια, ἑξακόσια,
ἐπτακόσια, ὀκτακόσια, ἐνακόσια, χίλια.

διακόσιοι, αι, α
τριακόσιοι, αι, α...

20 Μανθάνομεν δὲ καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἔχομεν
γὰρ ἓν σῶμα, ὃ ἔχει μίαν κεφαλὴν· ἐπὶ δὲ τῆς
κεφαλῆς κόμαί εἰσιν. Ὑπὸ δὲ τῶ μετώπῳ
ἔχομεν δύο ὀφθαλμοὺς καὶ ὁρῶμεν αὐτοῖς·
ὁ μὲν ὀφθαλμὸς ἐστὶν ὄργανον τοῦ ὁρᾶν, τὸ δὲ
25 ὁρᾶν ἐστὶν ἡ ὄψις. Ἔχομεν δὲ καὶ δύο ὠτα· τὰ
ὠτα καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐστί, καὶ δὴ καὶ τὰ
ὠτα ἐστὶ ὄργανον τοῦ ἀκούειν, ἡ ἀκοή.
Ἔχομεν δὲ καὶ στόμα καὶ μίαν γλῶτταν.

Ἡ δὲ κεφαλὴ ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἐστὶν καὶ
30 ἑκατέρωθε οἱ ὤμοι εἰσιν· ἔχομεν γὰρ δύο
ὤμους. Καὶ ὀπισθεν μὲν τὸ νῶτον ἐστὶ,
ἔμπροσθεν δὲ τὸ στήθος. Ἔχομεν δὲ καὶ δύο
χείρας, καὶ ἐν ἑκάτερᾳ πέντε δάκτυλοί εἰσιν.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ἔχομεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς;

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχομεν κόμας.

α'. Τίνι ὀργάνῳ ὁρῶμεν;

β'. Τί ἐστὶν ἡ ἀκοή;

γ'. Τί ἔχει τὸ στόμα ἔνδον;

δ'. Ποῦ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ;

ε'. Πόσους δακτύλους ἔχομεν;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἀριθμῶ

ἀριθμῶ + -(τ)ικός ἀριθμῶ + μέτρον

β'. χίλια

χίλια + μέτρον χίλια + γράμμα

γ'. κεφαλὴ

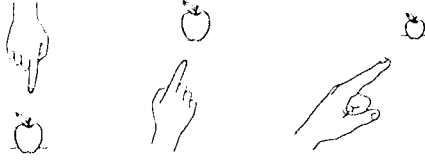
κεφαλὴ + ἄλγος ἐν + κεφαλὴ + γράμμα

δ'. ὀφθαλμός

ὀφθαλμός + λόγος ὀφθαλμός + σκοπέω

Τὰ προσωπικά

[§ V.2.]

δεῦρο

ἐνταῦθα

ἐκεῖ

ὅδε

οὗτος

ἐκεῖνος

ἥδε

αὕτη

ἐκείνη

τόδε

τοῦτο

ἐκεῖνο

Γ'. Πλήρωσον τὸν λόγον.

Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν οἰκίαν μεγάλην, ἐν ἣ διδάσκουσιν πολλοὶ διδάσκαλοι. Ἡμεῖς μανθάνομεν ἢ ἐν τῇ τοῦ διδασκάλου οἰκίᾳ ἢ ἐν _____ (ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο) τῇ αὐλῇ ἢ ὑπὸ _____ (ὅδε ἥδε τόδε) τῷ δένδρῳ.

Ἑμεῖς μὲν γράφετε _____ (οὗτος αὕτη τοῦτο) τοῖς καλάμοις ἐν _____ (οὗτος αὕτη τοῦτο) τῇ παπύρῳ ἢ _____ (ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο) τῇ γύψῳ ἐν _____ (ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο) τῷ τοίχῳ. Ἡμεῖς δὲ γράφομεν _____ (οὗτος αὕτη τοῦτο) τῷ στύλῳ ἐν _____ (οὗτος αὕτη τοῦτο) τῷ πινακίῳ.

ὅδε ὁ ἄνθρωπος
οἶδε οἱ ἄνθρωποι
ἥδε ἡ οἰκία
αἶδε αἱ οἰκίαι
τόδε τὸ βιβλίον
τάδε τὰ βιβλία

οὗτος ὁ ἄνθρωπος...
οὗτοι οἱ ἄνθρωποι...
αὕτη ἡ οἰκία...
αὗται αἱ οἰκίαι...
τοῦτο τὸ βιβλίον...
ταῦτα τὰ βιβλία...

	τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
	τούτους τοὺς ἀνθρώπους
ὁρῶ	ταύτην τὴν οἰκίαν
	ταύτας τὰς οἰκίας
	τοῦτο τὸ βιβλίον
	ταῦτα τὰ βιβλία
	τούτου τοῦ ἀνθρώπου
	τούτων τῶν ἀνθρώπων
ὁ τόπος	ταύτης τῆς οἰκίας
	τούτων τῶν οἰκιῶν
	τούτου τοῦ βιβλίου
	τούτων τῶν βιβλίων
	τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ
	τούτοις τοῖς ἀνθρώποις
(ἐν)	ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ
	ταύταις ταῖς οἰκίαις
	τούτῳ τῷ βιβλίῳ
	τούτοις τοῖς βιβλίοις

ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι
ἐκείνη ἡ οἰκία
ἐκεῖναι αἱ οἰκίαι
ἐκεῖνο τὸ βιβλίον
ἐκεῖνα τὰ βιβλία

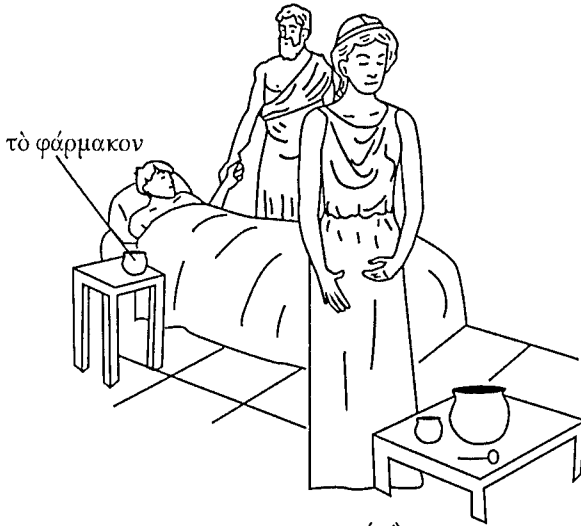
ΛΕΞΕΙΣ

ἀκοή (ἡ)
 γλώττα (ἡ)
 δάκτυλος (ὁ)
 κεφαλὴ (ἡ)
 κόμη (ἡ)
 μέτωπον (τό)
 νῶτον (τό)
 ὄργανον (τό)
 οὖς, ὠτός (τό)
 ὄψις, εὖς (ἡ)
 ῥίς, ῥινός (ἡ)
 στήθος, οὖς (τό)
 σῶμα, ατος (τό)
 τράχηλος (ὁ)
 χεῖρ, χειρός (ἡ)
 ὤμος (ὁ)
 ἑκάτερος, α, ον
 τριάκοντα
 τετταράκοντα
 πενήκοντα
 ἑξήκοντα
 ἑβδομήκοντα
 ὀγδοήκοντα
 ἐνενήκοντα
 ἑκατόν
 διακόσιοι, αι, α
 τριακόσιοι, αι, α
 τετρακόσιοι, αι, α
 πεντακόσιοι, αι, α
 ἑξακόσιοι, αι, α
 ἑπτακόσιοι, αι, α
 ὀκτακόσιοι, αι, α
 ἑνακόσιοι, αι, α
 χίλιοι, αι, α
 κάτω
 ὀπισθεν
 ἔμπροσθεν

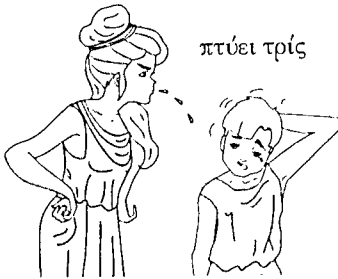
Δ'. Εὐρὲ τὸν διάλογον τῷ λόγῳ.

Διάλογος Α'	. Ἐν μέσῳ αἱ τράπεζαί εἰσιν.
Διάλογος Β'	. Ἀναγινώσκω τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν.
Διάλογος Γ'	. Τὸ πινακίον ἐξ ἀριστερᾶς τοῦ στύλου ἐστίν.
Διάλογος Δ'	. Ὁ παιδαγωγὸς ὑπὸ τῷ δένδρῳ ἐστίν.
Διάλογος Ε'	. Ὁ Ἀλέξανδρος γράφει στύλῳ.
Διάλογος ΣΤ'	. Ἐνταῦθα τὸ βιβλίον τοῦ διδασκάλου ἐστίν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ (α')

Τήμερον ἐγὼ κλαίω, ἐπειδὴ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν. Ἡ μὲν τροφὸς εὐθὺς ἔρχεται καὶ ἐρωτᾷ με· “ὦ Ἀλέξανδρε, τί πάσχεις;” Λέγω δὲ αὐτῇ· “ἄρρωστός εἰμι καὶ ἀλγῶ τὴν
5 κεφαλὴν”.

Φάρμακον δ' οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ἄδει ἐπ' ὤφθην καὶ πτύει τρίς εἰς τὸν κόλπον τὸν ἐμόν. Κοιμᾷ δέ με ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ κλῆι μοι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ λέγει· “ὦ φίλη κεφαλὴ, λέγω
10 δὴ τῆς ὀδύνης παραμύθιον· εἰσὶν ἄνθρωποι οἱ

ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν = ἡ ὀδύνη τῆς κεφαλῆς

ἡ τροφὸς ἔρχεται = προσβαίνει
• ————— • ὁ Ἀλέξανδρος

τί πάσχεις; = τί ἀλγεῖς;
ἄρρωστός εἰμι = ἀλγέω - ὦ

ὁ κόλπος : τὸ στήθος

ἄδει ἐπ' ὤφθην
ἡ ἐπ' ὤφθην : τὸ παραμύθιον

κοιμάω : καθεύδω

κλῆι = κλείει

βλέπει φθόνῳ = βασκαίνει
 βασκαίνει < ἡ βασκανία

φεύγει

ὁ λύκος

ἡ πέτρα

ἵππος πληττόμενος

τὸ νόσημα = ἡ ὀδύνη

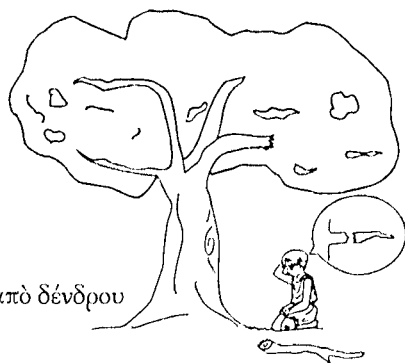
τὸ πῶμα : τὸ φάρμακον

λούει τὸ τραῦμα τοῦ ποδὸς
 ὕδατι, ἐπειδὴ αἷμα ἔχει.

βασκαίνουνσι τοὺς ἄλλους· αὐτοὺς γὰρ
 βλέπουσι φθόνῳ καὶ οὗτοι πολλὰς ὀδύνας
 ἔχουσιν. Φεῦγε, ὦ ὀδύνη κεφαλῆς, φεῦγε ὑπὸ
 πέτραν· φεύγουσι δὲ οἱ λύκοι, φεύγουσι δὲ οἱ
 15 ἵπποι πληττομένοι τῇ ἐπωδῇ τῇ ἐμῇ. Οὐκ ἔχω
 φάρμακον, ἀλλὰ τὴν μυστικὴν ἐπωδὴν, ἣν
 νῦν δὴ λέγω σοι ἐγώ”.

Ἐγὼ δὲ αὐτῇ λέγω· “ὦ μάμμη, οὐκ ἔχω
 βασκανίαν· πρῶ ἐγὼ ἔπεσον ἀπὸ δένδρου καὶ
 20 ἔχω πολλὰ τραύματα· οὐ μόνον ἀλγῶ τὴν
 κεφαλὴν, ἀλλὰ καὶ ἀλγῶ τὸ στόμα καὶ τὸν
 πόδα.”

ἐγὼ ἔπεσον ἀπὸ δένδρου

Ἔρχεται γὰρ ὁ ἰατρὸς εἰς τὴν οἰκίαν. Ἄρα
 ἐρωτᾷς τί ἐστὶν ἰατρός; Λέγω δὴ· ὁ ἰατρὸς
 25 ἰάεται τὰ νοσήματα καὶ τὰ τραύματα τοῦ
 σώματος. Τὸ δ’ ὄνομα τῷ ἰατρῷ Ἡρόδικός
 ἐστίν. Οὗτος δὲ προσέχει πῶμα τῇ ὀδύνῃ
 κεφαλῆς καὶ λούει τὸ τραῦμα τοῦ ποδὸς οἶνω
 καὶ ὕδατι, ἐπειδὴ τὸ τραῦμα αἷμα ἔχει.

30 Ὁ δὲ ἰατρὸς λέγει τάδε· “ἡ ὑγίεια τῶν
σωμάτων γίγνεται περὶ τὴν δίαιταν· πρῶ μὲν
ἐγὼ ἐξυπνίζομαι· ἔπειτα δὲ λούομαι τὸ σῶμα
καὶ χέω ὕδωρ κατ’ αὐτοῦ, κοσμῶ δὲ τὰς κόμας
εὖ καὶ καθαίρω τοὺς ὀδόντας. Μετὰ δὲ ταῦτα
35 ἐνδύομαι τὸν χιτῶνα καὶ τὰ πέδιλα. Εἶτα δὲ
εὐχομαι τοῖς θεοῖς καὶ πορεύομαι εἰς τὸ ἔργον.

γίγνομαι < γίγνεται = ἐστί

ὑγίεια ↔ ἄρρωστον σῶμα

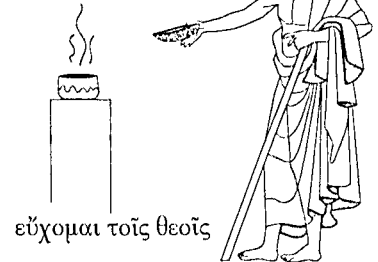
ἐγὼ ἐξυπνίζομαι ↔ ὑπνοῦμαι

ὑπνοῦμαι < ὁ ὕπνος

καθαίρω τοὺς ὀδόντας

ἐνδύομαι τὸν χιτῶνα καὶ τὰ
πέδιλα

εὐχομαι τοῖς θεοῖς

πορεύομαι = ἔρχομαι, βαίνω

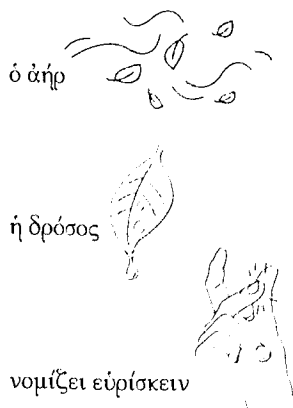
ἀνέρχομαι οἴκαδε = ἔρχομαι εἰς
τὴν οἰκίαν

κοιμῶμαι = ὑπνοῦμαι < ὁ ὕπνος

γλυκεῖα φωνή : καλὴ φωνή

Τῆς δὲ μεσημβρίας ἀνέρχομαι οἴκαδε καὶ
ἐσθίω τὸ ἄριστον, ἴσως δὲ καὶ καθεύδω μετὰ
δὲ τὸν ὕπνον πορεύομαι πάλιν εἰς τὸ ἔργον.
40 Πρὸς ἐσπέραν δ’ ἀνέρχομαι εἰς δεῖπνον, καὶ
εἶτα κοιμῶμαι.”

Ὁ δὲ λέγει καὶ τοῦτον τὸν μῦθον· “ὄνος
ἀκούει τῆς φωνῆς τέττιγος καὶ αὐτῇ ἡδεται,
καὶ τὸν τέττιγα ἐρωτᾷ· «τί ἐσθίεις ὥς ἔχειν
45 οὕτω γλυκεῖαν τὴν φωνήν;» Ὁ δὲ τέττιξ

ὁ αήρ

ἡ δρόσος

νομίζει εύρίσκειν

ὅμοιος, α, ον Α = Α

προσέχει ↔ δέχεται : ἐσθίει

διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω

ὁ λιμός = ἄνευ τροφῆς

τῷ ὄνῳ ἀντιλέγει· «ἡ ἐμὴ τροφή ὁ αήρ ἐστὶ καὶ ἡ δρόσος».

ὁ τέττιξ
τοῦ τέττιγος

Ὁ δὲ ὄνος ἀκούει τούτου τοῦ λόγου καὶ νομίζει εύρίσκειν τὴν διαίταν καὶ οὕτως ἔχειν τὴν ὅμοιαν φωνὴν τῷ τέττιγι· καὶ ὁ ὄνος τὸ στόμα εὐθὺς ἀνοίγει πρὸς τὸν ἀέρα καὶ δέχεται μόνον τὴν δρόσον εἰς τροφήν καὶ τῷ λιμῷ διαφθείρεται.”

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ποιεῖ ἡ τροφός;

Ἐπώδην ἄδει καὶ πτύει τρίς εἰς τὸν κόλπον.

α'. Τί ἀλγεῖ ὁ Ἀλέξανδρος;

β'. Τίς ἔρχεται εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου οἰκίαν;

γ'. Τίτι λούει ὁ ἱατρὸς τὸ τραῦμα τοῦ ποδός;

δ'. Πότε ἐξυπνίζεται ὁ ἱατρὸς;

ε'. Ποῦ ἀνέρχεται ὁ ἱατρὸς τῆς μεσημβρίας;

Β'. Ἐπεῖτε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

	ἀλ.	ψευ.
Ἡ τροφὸς ἔχει φάρμακον		X
Ἡ τροφὸς πτύει δις εἰς τὸν κόλπον.		
Ὁ Ἀλέξανδρος ἔπεσεν ἀπὸ δένδρου.		
Ὁ ἰατρὸς λέγει περὶ τοῦ σώματος.		
Ὁ τέττιξ ἀέρα καὶ δρόσον τρέφει.		
Ὁ ὄνος ἔχει γλυκεῖαν φωνήν.		

Γ'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἀλγῶ

ὦτα + ἀλγῶ

καρδιά + ἀλγῶ

νόστος + ἀλγῶ

ἀν- + ἀλγῶ + -σις + -ικος

β'. ἰατρός

γέρων + ἰατρός

φωνή + ἰατρός

ψυχή + ἰατρός

ὀφθαλμός + ἰατρός

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Λέγω αὐτῇ· “ἄρρωστός εἰμι”.

α'. Ἀλγῶ τὴν κεφαλ_____.

β'. Ὁ ὄνος ἀκούει τοῦ λόγ_____ τοῦ τέττιγος.

γ'. Ἐγὼ εὐχομαι τοῖς θε_____.

τὴν χεῖρα τὰς χεῖρας
ἀλγῶ τὸν πόδα τοὺς πόδας
τὸ οὖς τὰ ὦτα

τῆς φωνῆς τῶν φωνῶν
ἀκούω τοῦ ἱατροῦ τῶν ἱατρῶν
τοῦ ὀρνιθίου τῶν ὀρνιθίων

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ὁ ποῦς	οἱ πόδες
τὸν πόδα	τοὺς πόδας
τοῦ ποδός	τῶν ποδῶν
τῷ ποδί	τοῖς ποσί(ν)

ὁ τέττιξ	οἱ τέττιγες
τὸν τέττιγα	τοὺς τέττιγας
τοῦ τέττιγος	τῶν τεττίγων
τῷ τέττιγι	τοῖς τέττιξι(ν)
	(γ, κ, χ + σ = ξ)

τὸ σῶμα	τὰ σώματα
τοῦ σώματος	τῶν σωμάτων
τῷ σώματι	τοῖς σώμασι(ν)
[§ III.3.]	

Ἡ μέση διάθεσις		
	A	B ₁
ἐγὼ	ἔρχομαι	κοιμῶμαι
οὗτος	ἔρχεται	κοιμᾶται
...		
[§ VII.1.γ.]		

δ'. Ὁ τέττιξ τῷ ὄν____ ἀντιλέγει.

ε'. Ὁ ὄνος τῷ λιμ____ διαφθείρεται.

Ε'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἔχω πολλὰ τραύματα.

α'. Ἀλγῶ τὸ στόμ____ καὶ τὸν πόδ____ .

β'. Ὁ ἱατρὸς ἰάεται τὰ τραύματ____ τοῦ σώματ____.

γ'. Λούει τὸ τραῦμ____ τοῦ ποδ____ οἶνω καὶ ὕδατ____.

δ'. Ἡ ὑγίεια τῶν σωμάτ____ γίνεταί περὶ τὴν δίαιταν.

ε'. Καθαίρω τοὺς ὀδόντ____.

ΣΤ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἐγὼ εὐθὺς εἰς τὴν οἰκίαν ἔρχομαι.

α'. Ὁ ἱατρὸς τὰ τραύματα τοῦ σώματος ἰά____.

β'. Ἡ ὑγίεια γίγν____ περὶ τὴν δίαιταν.

γ'. Πρὶν ἐγὼ ἐξυπνίζ____ καὶ λού____ τὸ σῶμα.

δ'. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἐγὼ κοιμ____.

ε'. Ὁ ὄνος τῷ λιμῷ διαφθείρ____.

Ζ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

. λούομαι	. τὰ νοσήματα
. κοσμῶ	. τοὺς ὀδόντας
. ἰάομαι	. τὸ σῶμα
. ἐνδύομαι	. τὰς κόμας
. δέχομαι	. τὸν χιτῶνα
. καθαίρω	. τὴν τροφήν

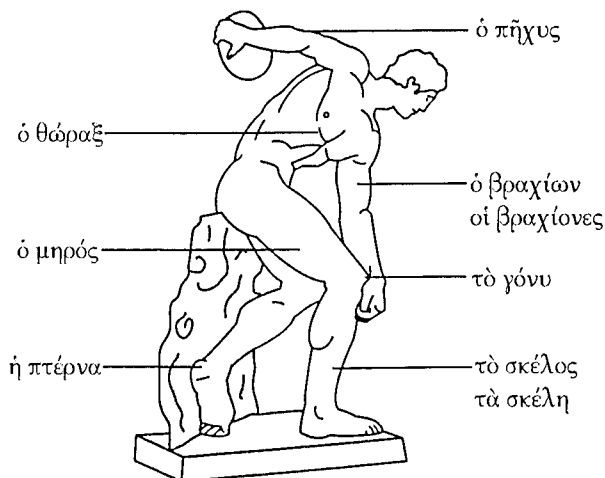

Η'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ὅνομάζουσι τὸν ἱατρὸν Ἡρόδικον.	X	
Ὁ Ἀλέξανδρος ἐστὶν ἐπὶ τοῦ δίφρου.		
Ἡ Ἀλεξάνδρου κεφαλὴ ἔχει αἷμα.		
Ὁ ἱατρὸς πίνει πῶμα τῇ ὀδύνῃ κεφαλῆς.		
Ἡ Χαρὰ φέρει ὕδωρ καὶ οἶνον τῷ ἱατρῷ.		
Ὁ ἱατρὸς ἰάεται τὸ τραῦμα τοῦ Ἀλεξάνδρου.		

ΛΕΞΕΙΣ

ἀήρ, ἄερος (ὁ)	δέχομαι
αἷμα, ατος (τό)	διαφθείρομαι
βασκανία (ἡ)	ἐνδύομαι
δίαιτα (ἡ)	ἐξυπνίζομαι
δρόσος (ἡ)	ἔρχομαι
ἐπφδῆ (ἡ)	εὐρίσκω
θεός (ὁ)	εὔχομαι
ιατρός (ὁ)	ἥδομαι
κόλπος (ὁ)	ἰάομαι
λύκος (ὁ)	καθαίρω
μῦθος (ὁ)	κλαίω
νόσημα, ατος (τό)	κοιμάω -ῶ
ὀδούς, ὄντος (ὁ)	κοσμέω -ῶ
ὀδύνη (ἡ)	λούω
παραμύθιον (τό)	νομίζω
πέδιλον (τό)	πάσχω
πέτρα (ἡ)	πορεύομαι
πούς, ποδός (ὁ)	προσέχω
πῶμα, ατος (τό)	πτύω
τέτιξ, -ιγγος (ὁ)	φεύγω
τραῦμα, ατος (τό)	χέω
ὕγεια (ἡ)	
ὔδωρ, ὕδατος (τό)	
ὑπνος (ὁ)	
φάρμακον (τό)	
φθόνος (ὁ)	
χιτῶν, ὦνος (ὁ)	
ἄρρωστος, ον	
γλυκύς, εἶα, ύ	
μυστικός, ή, όν	
πληττόμενος, η, ον	
ἄδω	
ἀλγέω -ῶ	
ἀνέρχομαι	
ἀντιλέγω	
βασκαίνω	
γίγνομαι	

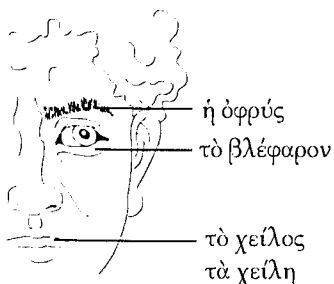
ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ (β')

Τὰ μέγιστα μέρη τοῦ σώματός ἐστιν ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ τράχηλος καὶ ὁ θώραξ καὶ αἱ χεῖρες καὶ τὰ σκέλη.

Ἐπὶ μὲν τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς 5 τείνονται αἱ κόμαι. Κάτω δὲ τὸ μέτωπόν ἐστιν, ἐν ᾧ τείνονται αἱ ὀφρύες. Ὑπὸ δὲ ταῖς ὀφρύσιν εἰσὶ οἱ ὀφθαλμοὶ, οὓς περιέχει τὰ βλέφαρα, τὸ μὲν ἄνωθεν, τὸ δὲ κάτωθεν.

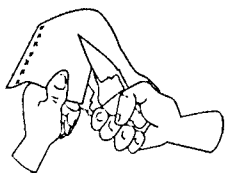
Ἐνδον δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ κύκλος ἱρίς 10 καλεῖται καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπομεν.

Ἐν δὲ μέσῳ τοῦ προσώπου ἡ ρίς ἐστιν, ἣ ἡμεῖς ὀσφραινόμεθα· ἔστι γὰρ ἡ ὄσφρησις. Ὡτα δὲ καλοῦνται αἱ ἐξ ἐκατέρου μέρους τῆς κεφαλῆς, διὰ ᾧν ἀκούομεν.

ἐπὶ τῆς κορυφῆς = ἐπ' ἄκρου

τείνονται: εἰσὶν

ἡ τομή < τέμνω

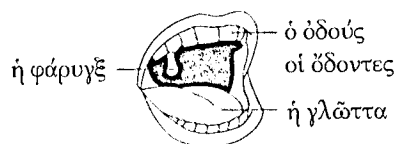
ὀσφραινόμεθα < ὀσφραίνομαι

15 Καὶ ὑπὸ τῆς ῥινὸς τὸ στόμα ἐστίν. Τὸ δὲ
στόμα ἢ πρώτη τομὴ ἐστίν· ἔξω μὲν ἐστὶ τὰ
χείλη, ἔνδον δὲ ἡ γλῶττα καὶ οἱ ὄδοντες· μετὰ
δὲ τὸ στόμα ἡ φάρυγξ ἐστίν. Ἐν γὰρ τῷ
στόματι ἡ αἴσθησις τοῦ γεύματος ἐστίν.

20 Ὑπὸ δὲ τοῦ τραχήλου οἱ ὥμοί εἰσιν, οἳ
εἰσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν βραχιόνων. Ἡ δὲ γωνία
τοῦ βραχίονος πῆχυς καλεῖται. Ἐκαστος δὲ
βραχίων χειρὰ ἔχει, καὶ δὲ ἐκάστη χεὶρ πέντε
δακτύλους· τῶν δὲ δακτύλων ὁ μὲν μέγας,
25 ὁ δὲ λιχανὸς ὁ πρῶτος τῶν τεττάρων, ὁ δὲ
μέσος, ὁ δὲ παράμεσος, ὁ δὲ μικρός. Ἐν γὰρ τῇ
χειρὶ ἡ αἴσθησις τῆς ἀφῆς ἐστίν.

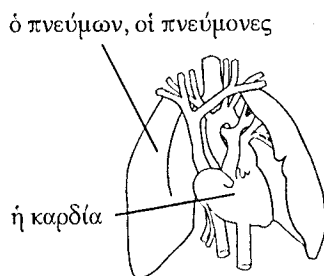
Τὸ μὲν νῶτον τὸ ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ
τραχήλου ἐστὶ, τὸ δὲ στήθος τὸ ἔμπροσθεν.
30 Οἱ δὲ μαστοὶ εἰσιν ἐπὶ τῷ στήθει· ἔνδον δὲ τοῦ
στήθους ἡ καρδιά καὶ οἱ πνεύμονες.

Τὸ δὲ σκέλος ἔχει μηρόν τε καὶ γόνυ καὶ
πόδα. Τὸ δὲ γόνυ ἐστὶ τὸ ἄρθρον τοῦ μηροῦ.
Ἡ δὲ πτέρνα ἐστὶ τὸ ὀπισθεν τοῦ ποδός. Οἱ δὲ
35 τοῦ ποδός δάκτυλοι ὁμοίως τοῖς τῆς χειρὸς
ὀνομάζονται.

αἱ πέντε αἰσθήσεις· ὄψις, ἀκοή,
ὄσφρησις, γεῦμα καὶ ἀφή.

ἕκαστος βραχίων· ὁ μὲν
βραχίων..., ὁ δὲ ...

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῦ τείνονται αἱ κόμαι;

Τείνονται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς.

α'. Ποῦ τείνονται αἱ ὀφρύες;

β'. Ποῦ ἐστὶν ἡ ἴρις;

γ'. Ποῦ ἐστὶ τὸ στόμα;

δ'. Ποῦ εἰσιν οἱ μαστοί;

ε'. Ποῦ ἐστὶν ἡ καρδιά;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. σῶμα, ατος

χρῶμα + σῶμα

ψυχὴ + σῶμα + -ικος

λίπος + σῶμα

σῶμα + λόγος

β'. ῥίς, ῥινός

ῥίς + λόγος

ῥίς + σκοπέω

ῥίς + ῥέω

ῥίς + πλαστής (πλάσσω)

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Αἱ κόμαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τείνονται.

α'. Ἡμεῖς τῇ ῥινὶ ὀσφραίν____.

β'. Ἡ γωνία τοῦ βραχίονος πῆχυς καλ ____.

γ'. Ὑπὸ τῆς ῥινὸς τὸ στόμα τείν____.

δ'. Οἱ δάκτυλοι καλ____· μέγας, λιχανὸς...

ε'. Οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ὁμοίως ὀνομάζ____.

Ἡ μέση διάθεσις

A

ἐγὼ ἔρχομαι
σύ ἔρχη / ἔρχει
οὗτος ἔρχεται

...

ἡμεῖς ἐρχόμεθα
ὕμεῖς ἔρχεσθε
οὗτοι ἔρχονται

...

B₁

B₂

ἐγὼ κοιμῶμαι καλοῦμαι
σύ κοιμᾷ καλεῖ / καλεῖ
οὗτος κοιμᾶται καλεῖται

...

ἡμεῖς κοιμώμεθα καλούμεθα
ὕμεῖς κοιμᾶσθε καλεῖσθε
οὗτοι κοιμῶνται καλοῦνται

[§ VII.1.γ'.]

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Αἱ ὀφρύες ἐν τῷ μετώπῳ τείνονται.

α'. Οἱ ὀφθαλμοί εἰσιν ὑπὸ ταῖς ὀφρύ ____ .

β'. Τὸ στόμα ἐστὶν ὑπὸ τῆς ῥίν ____ .

γ'. Οἱ ὀδοντ ____ ἐν τῷ στόματ ____ εἰσιν.

δ'. Ἐν τῇ ἐκάστη χειρ ____ πέντε δακτύλους ἔχομεν.

ε'. Ἡ καρδιά καὶ οἱ πνεύμον ____ ἔνδον τοῦ στήθ ____ εἰσίν.

Ε'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

. Ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐστίν.

. Ἐχει γλῶτταν καὶ ὀδοντας.

. Οἱ ὄμμοί εἰσιν ὑπὸ τῷ ...

. Τὸ ἔμπροσθεν τοῦ τραχήλου ἐστίν.

. Ἐνδον τοῦ στήθους εἰσίν.

. Ἐκάστη χεὶρ πέντε ἔχει.

. τραχήλῳ

. πνεύμονες

. ῥίς

. στόμα

. δακτύλους

. στήθος

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἡ χεὶρ	αἱ χεῖρες
τὴν χεῖρα	τάς χεῖρας
τῆς χειρός	τῶν χειρῶν
τῇ χειρί	ταῖς χερσί(ν)
ἡ ρίς	αἱ ῥῖνες
τὴν ῥῖνα	τάς ῥῖνας
τῆς ῥινός	τῶν ῥινῶν
τῇ ῥινί	ταῖς ῥισί(ν)
ὁ βραχίον	οἱ βραχίονες
τὸν βραχίονα	τοὺς βραχίονας
τοῦ βραχίονος	τῶν βραχιόνων
τῷ βραχίονι	τοῖς βραχίοσι
ὁ ὀδοῖς	οἱ ὀδόντες
τὸν ὀδόντα	τοὺς ὀδόντας
τοῦ ὀδόντος	τῶν ὀδόντων
τῷ ὀδόντι	τοῖς ὀδοῦσι(ν)
	* ονε → ου
τὸ χεῖλος	τὰ χεῖλη
τοῦ χείλους	τῶν χείλων
τῷ χεῖλει	τοῖς χείλεσι(ν)
[§ III.3.]	

ΛΕΞΕΙΣ

αἴσθησις, εως (ή)
 ἀφή (ή)
 βλέφαρον (τό)
 βραχίων, ονος (ό)
 γεῦμα, ατος (τό)
 γλώττα (ή)
 γωνία (ή)
 θώραξ, ακος (ό)
 ἴρις, ιδος (ή)
 καρδία (ή)
 κορυφή (ή)
 λιχανός (ό)
 μαστός (ό)
 μέρος, ους (τό)
 μηρός (ό)
 ὄσφρησις, εως (ή)
 ὄφρῦς, ύος (ή)
 παράμεσος (ό)
 πῆχυς, εος (ό)
 πνεύμων, ονος (ό)
 σκέλος, ους (τό)
 τομή (ή)
 φάρυγξ, υγγος (ή)
 χεῖλος, ους (τό)
 ἕκαστος, η, ον
 καλέομαι -οὔμαι
 ὀσφραίνομαι
 τείνομαι

ΣΤ'. Ἐπεῖτε τὴν ἀληθῆ ἀπάντησιν.

. Ἡ ὄψις ἐστὶν αἴσθησις ...

α) τοῦ ῥινός.

(β) τῶν ὀφθαλμῶν.

γ) τοῦ στόματος.

Α. Ἐν τῷ στόματί ἐστι ...

α) ἡ ἀκοή.

β) ἡ ἀφή.

γ) τὸ γεῦμα.

Β. Ὀσφραινόμεθα ...

α) τοῖς ὠσί.

β) τῇ ῥινί.

γ) τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Γ. Ἡ αἴσθησις τῶν ὥτων ἐστὶ...

α) ἡ ἀκοή.

β) ἡ ἀφή.

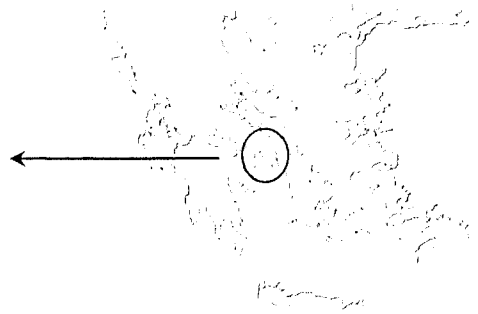
γ) τὸ γεῦμα.

Δ. Οἱ δάκτυλοί εἰσι

α) μέγας, πρῶτος, μέσος, παράμεσος, μικρός.

β) μέγας, λιχανός, μέρος, παράμεσος, μικρός.

γ) μέγας, λιχανός, μέσος, παράμεσος, μικρός.

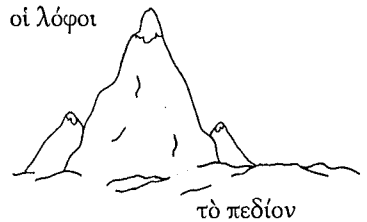

ΑΙ ΑΧΑΡΝΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ (α')

Τὸ μὲν χωρίον ἐν ᾧ οἰκοῦμεν ἐγὼ τε καὶ οἱ ἄλλοι ἐν ταῖς Ἀχαρναῖς ἐστίν. Αἱ δ' Ἀχαρναί εἰσι δῆμος τῶν Ἀθηνῶν. Ἄρ' ἐρωτᾷς ἐμὲ τί ἐστι δῆμος; Λέγω δὴ ἡ γῆ τῶν Ἀθηνῶν ἐστὶ 5 πεδῖον τε καὶ λόφοι. Καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν τοῖς λόφοις εἰσὶ πολλοὶ δῆμοι, οἳ εἰσι μόρια τῶν Ἀθηνῶν· τὰ μὲν ἐστὶν ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐταῖς, τὰ δὲ ἐν ταῖς κώμαις καὶ κατὰ τὸ πεδῖον καὶ κατὰ τοὺς λόφους.

10 Πολλοὶ γάρ εἰσιν οἱ δῆμοι· ἕκαστος ἄρχει αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ αἱ Ἀθῆναι κύριαί εἰσι τῶν δῆμων. Ὀνομάζομεν δὲ δημότας τοὺς ἐν ἐκάστῳ τῷ δήμῳ· οἱ δὲ δημόται ἄρχουσιν αὐτοὶ ἑαυτῶν. Ὁ δὲ πρῶτος τῶν δημοτῶν 15 δήμαρχός ἐστιν.

οἱ λόφοι

τὸ πεδῖον

τὸ μόριον = τὸ μέρος

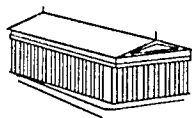
ἄρχει : κύριός ἐστιν
κύριος, α, ον : πρῶτος, η, ον

ὁ δημότης· οἰκεῖ ἐν δήμῳ

Ἀθῆναι Ἀχαρναί
 ← →
 ἄπεισιν ἑξήκοντα στάδια

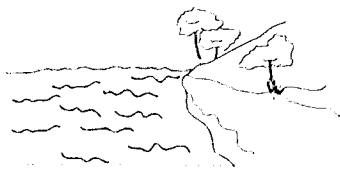
φανερὸς, ἄ, ὄν < φαίνομαι
 φαίνεται : βλέπεται

ὁ ναός

ὁ λίθος = ἡ πέτρα

ἡ ὀροφή = ἡ στέγη

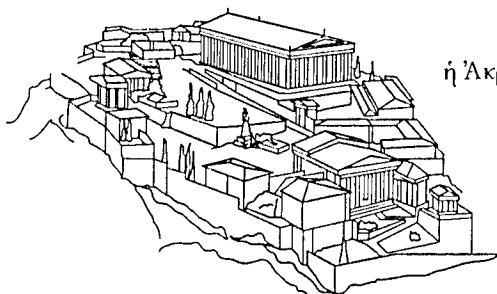

ἡ θάλαττα

σύνοπτος : φανερός

Ἐνθένδε δ' ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀχαρνῶν
 ὀρώμεν τὰς Ἀθήνας· αἱ Ἀθῆναι μακρὰν ἄπεισιν
 τῶν Ἀχαρνῶν, στάδια ἑξήκοντα, ἀλλὰ
 φανεραὶ εἰσιν ἀπὸ τῆς κόμης, ἐν ᾗ οἰκῶ μετὰ
 20 τοῦ τ' ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς καὶ τοῦ
 πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων.

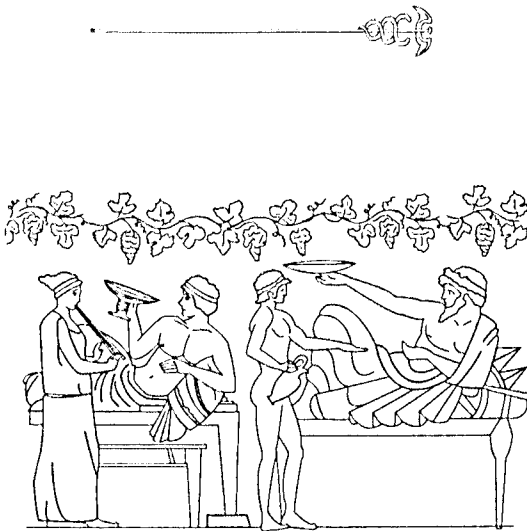
Φαίνεται δ' ἐνθένδε ἡ ἀκρόπολις πέτρα, ἣ
 ἐστὶν ἐν μέσῃ τῇ πόλει, καὶ ἐπὶ τῆς
 ἀκροπόλεως ναοὶ εἰσι πολλοὶ, τῆς τ' Ἀθῆνης
 25 καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις
 φανερός ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς Ἀθῆνης, ὅς ἐστιν ἐπὶ
 πέτρᾳ. Ἡ μὲν γὰρ Ἀθήνη θεὸς ἐστὶν, ἡμεῖς δὲ
 εὐχόμεθα τῇ Ἀθήνῃ καὶ ἄλλοις θεοῖς.

Εἰς δὲ τὴν Ἀκρόπολιν ἐστὶν εἴσοδος μία·
 30 ἑτέραν δ' οὐκ ἔχει. Τὰ δὲ Προπύλαια λίθου
 λευκοῦ τὴν ὀροφὴν ἔχει. Ἐν δὲ δεξιᾷ τῶν
 Προπυλαίων ἐστὶν ὁ τῆς Νίκης Ἀπτέρου
 ναός. Ἐντεῦθεν ἡ θάλαττα ἐστὶ σύνοπτος, καὶ
 δὴ καὶ τὸν Πειραιᾶ.

35 Ἔστι δ' ἐν ἀριστερᾷ τῶν προφυλαίων
οἶκημα, ὃ ἔχει γραφάς. Ἔστι δ' ἔμπροσθεν
ναὸς τῆς Ἀθῆνης μέγιστος καὶ κάλλιστος· τὸ
ὄνομα αὐτῷ Παρθενῶν ἐστίν. Περιέχει δὲ τὴν
ἀκρόπολιν τὰ τεῖχη οἰκοδομούμενα μετὰ τὰ
40 Μηδικά. Ταῦτα δὲ τὰ τεῖχη ἔχει ὕψος πῆχεις
μάλιστα τριάκοντα.

Πολλάκις δ' ἄγομεν ἐορτὰς καὶ Ἀθήνησι
καὶ κατ' ἀγρούς· ἄδομεν, χορεύομεν,
σφάζομεν ἱερὰ, ἐσθίομεν, πίνομεν. Τί δ' οὐ
45 ποιοῦμεν ἐν ταῖς ἐορταῖς; Ἐν μὲν τοῖς
Παναθηναίοις πομπή ἐστὶ λαμπροτάτη, ἐν
δὲ τοῖς Διονυσίοις φοιτῶμεν εἰς τὸ θέατρον·
καὶ αἰεὶ χαίρομεν.

ἡ ἐορτή

τὸ οἶκημα : ὁ ναός, ἡ οἰκία

ἡ γραφή < γράφω

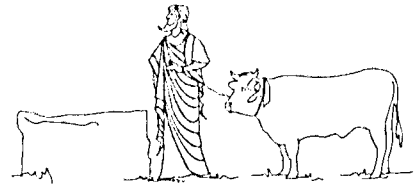
κάλλιστος = πολὺν / μάλα καλός

οἰκοδομούμενα < οἰκοδομεῖται
οἰκοδομέω = δέμω/ποιῶ οἰκήματα

Ἀθήνησι = ἐν ταῖς Ἀθηναῖς

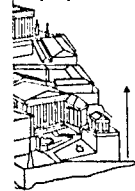
χορεύω

σφάζομεν ἱερὰ

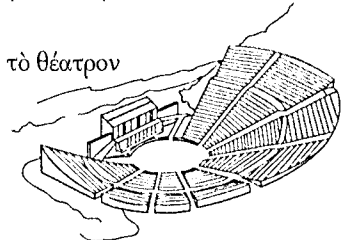
λαμπροτάτη πομπή

τὸ ὕψος

φοιτάω : βαίνω πολλάκις

τὸ θέατρον

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῦ εἰσιν οἱ δῆμοι;

Οἱ δῆμοί εἰσιν ἐν ταῖς Ἀθηναῖς καὶ ἐν ταῖς κώμαις.

α'. Τί βλέπουσιν ἀπὸ τῶν Ἀχαρνῶν;

β'. Τίς ἐστὶν ἡ Ἀθήνη;

γ'. Τί περιέχει τὴν ἀκρόπολιν;

δ'. Τί ποιοῦσιν ἐν ταῖς ἐορταῖς;

ε'. Ποῖ φοιτῶσιν ἐν τοῖς Διονυσίοις;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. δῆμος

δῆμος + κράτος

δῆμος + γράφω

ἐπί + δῆμος

πᾶν + δῆμος

β'. πόλις

μήτηρ + πόλις

κόσμος + πόλις + -της

πόλις + -(τ)εῖα

νεκρός + πόλις

Γ'. Πλήρου σὺν ταῖς καταλήξεις.

. Οἰκῶ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

α'. Ἡ Ἀκρόπολ _____ ἐστὶν ἐν μέσῃ τῇ πόλ _____.

β'. Πολλοὶ ναοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλ _____.

γ'. Τὸ οἶκῆμ _____ ἔχει γραφάς.

δ'. Τὰ τεῖχ _____ τὴν ἀκρόπολ _____ περιέχει.

ε'. Τὰ τεῖχ _____ ἔχει ὕψος πῆχ _____ τριάκοντα.

ὁ πατήρ	οἱ πατέρες
τὸν πατέρα	τοὺς πατέρας
τοῦ πατρός	τῶν πατέρων
τῷ πατρί	τοῖς πατέραςι(ν)

ἡ μήτηρ	αἱ μητέρες
τὴν μητέρα	τὰς μητέρας
τῆς μητρός	τῶν μητέρων
τῇ μητρί	ταῖς μητέραςι(ν)

ἡ πόλις	αἱ πόλεις
τὴν πόλιν	τὰς πόλεις
τῆς πόλεως	τῶν πόλεων
τῇ πόλει	ταῖς πόλεσι(ν)

[§ III.3.]

Δ'. Γράφει τὴν πρόθεσιν.

κατὰ ἐν εἰς κατὰ ἐπὶ ἀπὸ ἐν

α'. Μοῖριά ἐστιν ἐν ταῖς κόμαις καὶ ____ τὸ πεδῖον καὶ ____ τοῦς λόφους.

β'. Αἱ Ἀχαρναὶ εἰσι φανεραὶ ____ τῆς κόμης.

γ'. Πολλοὶ ναοὶ εἰσιν ____ τῆς ἀκροπόλεως.

δ'. ____ τοῖς Διονυσίοις φοιτῶμεν ____ τὸ θέατρον.

Ε'. Τί ἐστι ψευδές;

. θεός - λόφος - μητρός - δήμαρχος

α'. ἔχει - πόλει - ἄρχει - περιέχει

β'. τείχη - κόμη - πομπή - ὀροφή

γ'. ναός - δῆμος - πατρός - ἀδελφός

δ'. πέτρα - οἶκημα - θάλαττα - δεξιὰ

ΣΤ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

Α. οἱ δημόται

Β. ὁ δήμαρχος

Γ. ὁ τῆς Ἀθῆνης ναός

Δ. ὁ τῆς Νίκης Ἀπτερου ναός

Ε. τὰ τείχη

α. ὁ πρῶτος τῶν δημοτῶν ἐστίν.

β. ἐν δεξιᾷ τῶν Προπυλαίων ἐστίν.

γ. ἐν τοῖς δήμοις οἰκοῦσιν.

δ. μετὰ τὰ Μηδικὰ οἰκοδομεῖται.

ε. ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἐστίν.

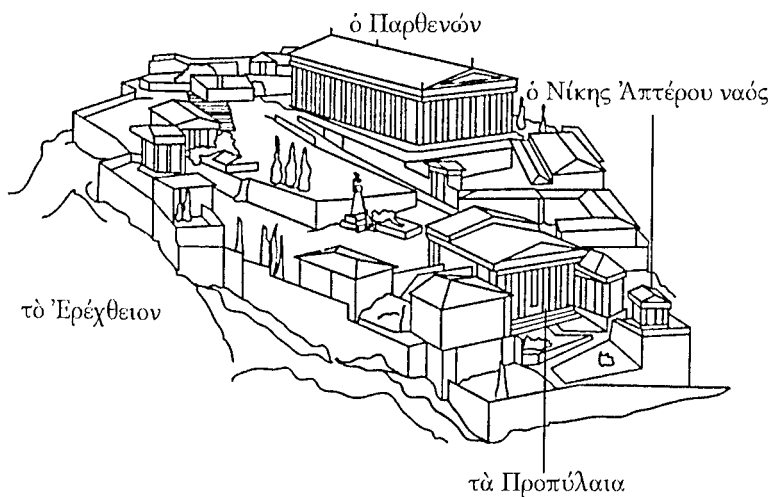
ΛΕΞΕΙΣ

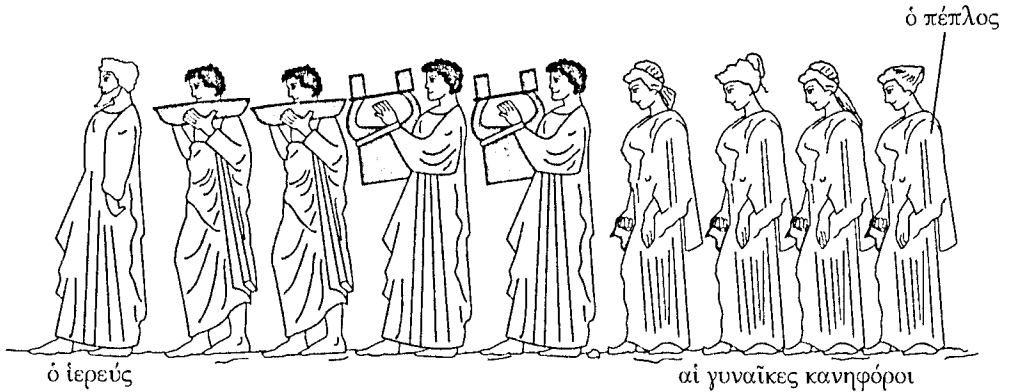
ἀκρόπολις, εως (ή)
 Ἀθῆναι (αἱ)
 Ἀχαρναί (αἱ)
 γραφή (ή)
 δήμαρχος (ὁ)
 δῆμος (ὁ)
 δημότης (ὁ)
 εἵσοδος (ή)
 ἐορτή (ή)
 θάλαττα (ή)
 θέατρον (τό)
 ἱερόν (τό)
 μόριον (τό)
 ναός (ὁ)
 οἶκημα, ατος (τό)
 ὄροφή (ή)
 πεδῖον (τό)
 πομπή (ή)
 στάδιον (τό)
 τεῖχος, ους (τό)
 ὕψος, ους (τό)
 κάλλιστος, η, ον
 κύριος, α, ον
 λαμπρός, ά, όν
 σύνοπτος, ον
 φανερός, ά, όν
 ἄπειμι
 ἄρχω
 σφάζω
 φαίνομαι
 φοιτάω -ῶ
 χορεύω
 Ἀθήνησι

Ζ'. Ἐπεῖτε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Ἑλένη λαλοῦσιν.	X	
Οἰκοῦσιν ἐν ταῖς Ἀθηναῖς.		
Ὅρῳσι τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἀκρόπολιν.		
Ὁ τῆς Νικῆς Ἀπτέρου ναός ἐστὶ πρῶτος.		
Τὸ Ἐρέχθειον μέγιστος καὶ κάλλιστος ναός ἐστὶ.		
Ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν τοῖς Παναθηναίοις		

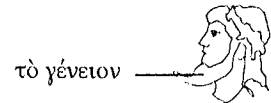
ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ (β')

τὸ ἔτος· θέρος, φθινόπωρον,
χειμῶν καὶ ἔαρ.

Τὰ Μεγάλα Παναθήναια ἀνὰ τέτταρα ἔτη
γίνεται, πέμπτῳ δὴ ἔτει. Ἔστιν μὲν ἀγὼν
μουσικῆς, ἐν ᾧ οἱ ῥαψωδοὶ λέγουσι τὰ τοῦ
Ὅμηρου, καὶ κιθαρωδοὶ κιθαρίζουσι καὶ
5 αὐλῳδοὶ αὐλοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ γυμνικὸς ἀγὼν
παίδων τε καὶ ἀγενεῖων καὶ ἀνδρῶν·
ἀγωνίζονται δ' οἱ μὲν παῖδες οὐ πλέον ἢ
ἐκκαίδεκα ἐτῶν, οἱ δὲ ἀγένειοι μεχρὶ τῶν
εἴκοσιν, οἱ δ' ἄνδρες πλέον τῶν εἴκοσιν.

ὁ κιθαρωδὸς κιθαρίζει,
ὁ αὐλῳδὸς αὐλεῖ

τὸ γένειον

ἡ γυνή ↔ ὁ ἀνὴρ

ὁ παῖς = τὸ παιδίον

ἀγένειος, ον : οὐκ ἔχει γένειον

πλέον = +

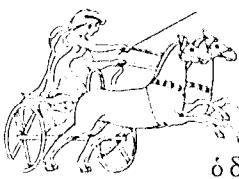
μεχρὶ : οὐ πλέον

10 Τούτοις δ' οἱ ἀγῶνες εἰσὶ στάδιον, πένταθλον,
πυγμή, πάλη, παγκράτιον, δίαυλος, ἵππιος τε
καὶ ὀπλίτης. Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸς ἀγὼν.

ἡ πυγμή

τὸ στάδιον

ἵππιος

ὁ ἱππικὸς ἀγὼν

ὀπλίτης

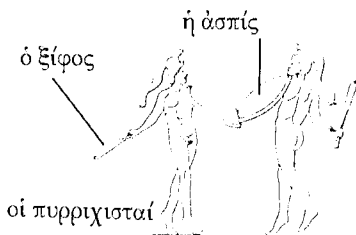
ὁ ὀπλιτοδρόμος

ἡ πάλη

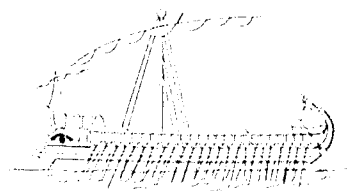
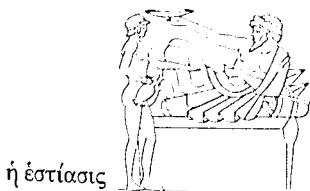
τὸ παγκράτιον

ή παννυχίς· έορτή τής νυκτός

έστι χοροί : χορεύουσιν

προσφέρω : φέρω

ναυτικός άγών

οί άγωνιζόμενοι = οί άγωνισταί

πολύς όχλος = πολλοί άνθρωποι

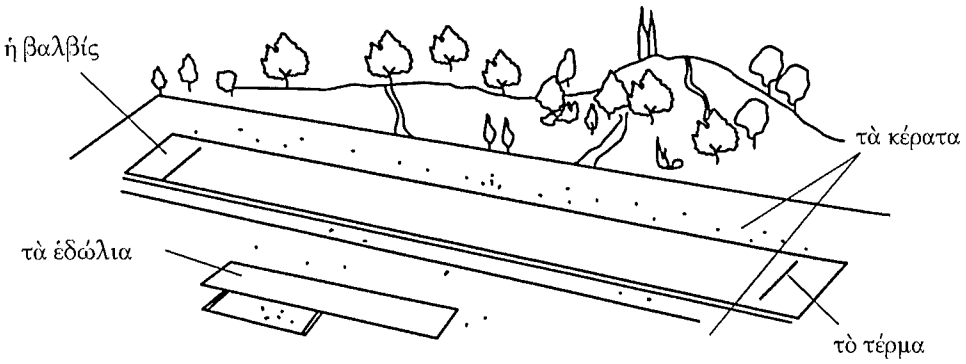
ή βαλβίς : ή άρχή

Μετά δέ τών άγώνων πυρριχισταί καί
λαμπαδηδρομία είσιν. Μετά δέ την
15 λαμπαδηδρομίαν παννυχίς έστιν, χοροί τε καί
ώδαί.

Τῇ δέ ύστεραίά ήμέρα έστιν πομπή, ήν
πέμπουσιν αί γυναῖκες κανηφόροι καί οί ίερείς
καί οί τών άγώνων νικηταί καί άλλοι πολλοί.
20 Έν δέ τῇ τών Παναθηναίων πομπῇ
προσφέρουσι τῇ Αθήνῃ τόν πέπλον, ός άγεται
κατά τās όδούς τών Αθηνών έπί την
άκρόπολιν. Μετά δέ ταύτα έστιν έστίασις τών
Αθηναίων, καί ναυτικός άγών έν τῷ Πειραιεῖ.

25 Άρα έθέλεις διηγεῖσθαι τὰ περι τών
άγώνων καθ' έκαστον; Λέγω δῆ·

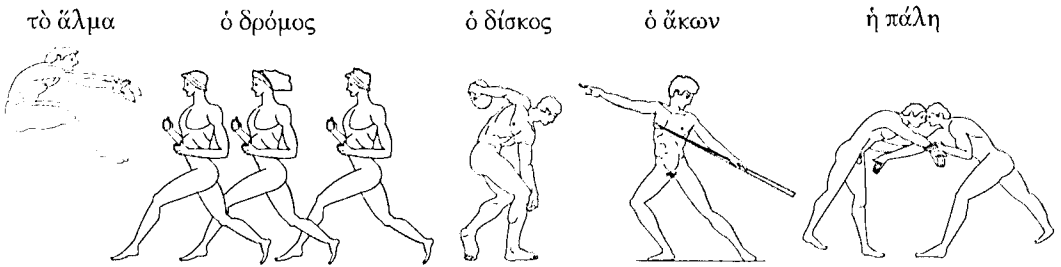
Τò μέν στάδιον έστὶ άγών τε καί τόπος.
Ό δέ τόπος ό στάδιον καλούμενος ώσπερ
θέατρον έστιν, άλλα έχει δύο μακρά κέρατα
30 καί δρόμον έξακοσίων ποδών. Έδώλια δ' έστὶ
έπί τὰ κέρατα, έν οῖς πολύς όχλος καθίζεται.
Έν δέ τῇ γῇ γραμμή έστιν, ή ονομάζεται
βαλβίς· οί άγωνισταί άπό τῆς βαλβίδος πρὸς
τὸ τέρμα άπέρχονται. Τὸ δέ στάδιον
35 ονομάζεται καί δρόμος.

Τὸ δὲ πένταθλον πέντε ἀγῶνας περιέχει·
 ἄλμα, δρόμον, δίσκον, ἄκοντα καὶ πάλην.
 Οἱ γὰρ ἀγωνιζόμενοι ἄλλονται, τρέχουσι,
 βάλλουσι δίσκον καὶ ἄκοντα, καὶ παλαίουσιν.
 40 Ὁ νικῶν τρεῖς τῶν πέντε ἀγῶνων νικᾷ τὸ
 πένταθλον.

ὁ νικῶν νικᾷ
 ὁ νικητής

Ἐν δὲ τῇ πάλῃ ὁ παλαιστής οὐ ῥαδίως
 λαμβάνει τὸν ἀνταγωνιστὴν, ἐπειδὴ οἱ
 παλαισταὶ ἀλείφονται ἐλαίῳ. Ὁ δὲ τρεῖς ἐπὶ
 45 τὴν γῆν καταβάλλων τὸν ἕτερον νικᾷ.

ῥαδίως < ῥάδιος ↔ χαλεπός

ὁ ἀνταγωνιστής : ὁ ἄλλος
 παλαιστής

ἀλείφονται ἐλαίῳ

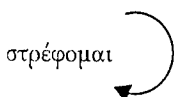

περιελίττονται ἱμάντας, ὥστε
τὰς χεῖρας γίνεσθαι σφαίρας
: περιελίττονται ἱμάντας· αἱ
οὖν χεῖρες γίνονται σφαίραι

ἕως = μεχρί

ἀπολέγομαι ↔ νικάω

διπλοῦς δρόμος : δύο δρόμοι

Ἐν δὲ πυγμῇ πύξ μάχονται· οἱ πυγμάχοι
ἱμάντας περιελίττονται, ὥστε τὰς χεῖρας
γίνεσθαι σφαίρας. Ἀγωνίζονται ἕως ὁ ἕτερος
πύκτης ἐπὶ τὴν γῆν πίπτει ἢ ἀπολέγεται.

50 Ἐν δὲ τῷ παγκρατίῳ μάχονται πύξ τε καὶ
παλαιούσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι. Μάχονται δὲ καὶ
ἕως ὁ ἕτερος παγκρατιαστής ἀπολέγεται.

Ὁ δὲ δίαυλος διπλοῦς δρόμος ἐστίν, ἀπὸ τε
τῆς βαλβίδος ἐπὶ τὸ τέρμα, καὶ ἐπεὶ
55 στρέφονται περὶ τὸ τέρμα, ἔρχονται πάλιν ἀπὸ
τοῦ τέρματος πρὸς τὴν βαλβίδα. Ὁ δ' ἵππιος
διπλοῦς δίαυλος ἵπποις ἐστίν. Ἀγὼν δέ ἐστι
καὶ ἄλλος τῶν ὀπλιτῶν, οἱ πάντα τὰ ὅπλα
ἔχουσιν ὀπλιτοδρόμος ἐστίν

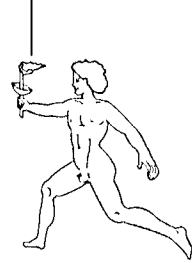
60 Ταῦτα δὴ ἐστὶ περὶ τῶν ἀγώνων ἐν τοῖς
Παναθηναίοις.

Ἐν δὲ τῷ εὐανδρίας ἀγῶνι εἰσι καλλίστοι
τε καὶ μεγίστοι ἄνδρες. Καὶ δὲ οἱ πυρριχισταὶ
πυρρίχην χορεύουσιν ἐν ὅπλοις, παίοντες τὰς
65 ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν.

Ἐν δὲ τῇ λαμπαδηφορίᾳ ἢ λαμπαδηδρομίᾳ
εἰσὶ δύο στίχοι ἢ πλεόν.

Πρῶτον μὲν ἀπέρχεται ὁ πρῶτος ἔχων
 λαμπάδα φλέγουσαν· ἀφικνουῖμενος δὲ ὡς
 70 τὸν δεύτερον, αὐτὸς μὲν παύει τρέχων, ὁ δὲ
 δεύτερος λαμβάνει τὴν λαμπάδα, ἣν φέρει
 ὡς τὸν τρίτον· ὁ δ' ὕστατος ἀφικνεῖται πρὸς
 τὸ τέρμα. Νικᾷ δὲ οὗτος ὁ στίχος, ὃς
 ἀφικνεῖται πρῶτος πρὸς τὸ τέρμα.

ἡ λαμπὰς φλεγοῦσα

ὡς τὸν δεύτερον = πρὸς τὸν
 δεύτερον

παύει τρέχων : οὐ τρέχει πλέον

ἀφικνεῖται : ἔρχεται

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πότε γίνεται τὰ Μεγάλα Παναθήναια;

Γίνεται ἀνὰ τέτταρα ἔτη.

α'. Τίνες ἀγωνίζονται ἐν τοῖς ἀγῶσιν;

β'. Τίνες ἀγῶνές εἰσιν;

γ'. Πότε φέρουσι τῇ Ἀθήνῃ τὸν πέπλον;

δ'. Διὰ τί οὐκ ἐστὶ ῥάδιος λαμβάνειν τὸν
 ἀνταγωνιστὴν ἐν τῇ πάλῃ;

ε'. Πῶς χορεύουσιν οἱ πυρρῆχισταί;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἀνὴρ

ἀνὴρ + λόγος ἀνὴρ + εἶδος

ἀνὴρ + παύω ἀνὴρ + οἰκία

β'. γυνή

γυνή + λόγος γυνή + κράτος

ἀνὴρ + γυνή γυνή + οἰκία

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

ὁ ἀνὴρ	οἱ ἄνδρες
τὸν ἄνδρα	τοὺς ἄνδρας
τοῦ ἀνδρός	τῶν ἀνδρῶν
τῷ ἀνδρί	τοῖς ἀνδράσι

ἡ γυνή	αἱ γυναῖκες
τὴν γυναῖκα	τὰς γυναῖκας
τῆς γυναικός	τῶν γυναικῶν
τῇ γυναικί	ταῖς γυναιξί

ὁ παῖς	οἱ παῖδες
τὸν παῖδα	τοὺς παῖδας
τοῦ παιδός	τῶν παιδῶν
τῷ παιδί	τοῖς παισὶ

[§ III.3.]

. Ἔστι γυμνικὸς ἀγὼν παιδῶν τε καὶ ἀγενείων καὶ ἀνδρῶν.

α'. Ἀγωνίζονται οἱ παῖδ_____ μεχρὶ ἐκκαίδεκα ἐτῶν καὶ οἱ ἄνδρ_____ πλεον τῶν εἴκοσιν.

β'. Πέμπουσιν αἱ γυναῖκ_____ κανηφόρος, οἱ ἱερ_____ καὶ ἄλλοι πολλοί.

γ'. Οἱ ἀγωνισταὶ ἀπὸ τῆς βαλβίδ_____ πρὸς τὸ τέρμα ἀπέρχονται.

δ'. Ἔρχονται ἀπὸ τοῦ τέρματ_____ πρὸς τὴν βαλβίδ_____.

ε'. Ἐν τῷ εὐανδρίας ἀγῶν_____ εἰσὶν καλλίστοι καὶ μεγίστοι ἄνδρ_____.

Μετοχή [§ VII.9.]

ἔχω	ἀγωνίζομαι
ὁ ἔχων οἱ ἔχοντες	ὁ ἀγωνιζόμενος οἱ ἀγωνιζόμενοι
ἡ ἔχουσα αἱ ἔχουσαι	ἡ ἀγωνιζομένη αἱ ἀγωνιζομέναι
τὸ ἔχον τὰ ἔχοντα	τὸ ἀγωνιζόμενον τὰ ἀγωνιζόμενα
	καλοῦμαι → καλούμενος, η, ον

ὁ καταβάλλων : ὃς καταβάλλει

καταβάλλων : ἐν ᾧ καταβάλλει

παύει τρέχων : οὐ τρέχει πλέον

Δ'. Τί ἐστὶν ἀληθές;

. Ὁ τόπος ὁ στάδιον καλούμενος ὥσπερ θέατρον ἐστίν.

- Ὁ τόπος στάδιον καλεῖται καὶ ὥσπερ θέατρον ἐστίν.

(-) Ὁ τόπος, ὃς στάδιον καλεῖται, ὥσπερ θέατρον ἐστίν.

α'. Οἱ ἀγωνιζόμενοι πύξ ἐν τῷ παγκρατίῳ μάχονται.

- Οἱ ἀγωνίζονται πύξ ἐν τῷ παγκρατίῳ μάχονται.

- Οὗτοι ἀγωνίζονται καὶ πύξ ἐν τῷ παγκρατίῳ μάχονται.

β'. Ὁ νικῶν τρεῖς τῶν πέντε ἀγώνων νικᾷ τὸ πένταθλον.

- Οὗτος νικᾷ τρεῖς τῶν πέντε ἀγώνων καὶ νικᾷ τὸ πένταθλον.

- Ὃς νικᾷ τρεῖς τῶν πέντε ἀγώνων, νικᾷ τὸ πένταθλον.

γ'. Οἱ πυρριχισταὶ χορεύουσι παίοντες τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν.

- Οἱ πυρριχισταὶ, οἱ παίουσι τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσι, χορεύουσιν.

- Οἱ πυρριχισταὶ χορεύουσι, ἐν ᾧ παίουσι τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν.

δ'. Ἀπέρχεται ὁ πρῶτος ἔχων λαμπάδα φλέγουσαν.

- Ἀπέρχεται ὁ πρῶτος, ὃς ἔχει λαμπάδα φλέγουσαν.

- Ἀπέρχεται ὁ πρῶτος, ἐν ᾧ ἔχει λαμπάδα φλέγουσαν.

ΛΕΞΕΙΣ

ἀγών, ὦνος (ὁ)
 ἄκων, οντος (ὁ)
 ἄλμα, ατος (τό)
 ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)
 ἀνταγωνιστής (ὁ)
 ἀσπίς, ἰδος (ἡ)
 αὐλωδός (ὁ)
 βαλβίς, ἴδος (ἡ)
 γραμμή (ἡ)
 γυνή, γυναικός (ἡ)
 διάυλος (ὁ)
 δίσκος (ὁ)
 δρόμος (ὁ)
 ἐστίασις, εως (ἡ)
 ἔτος, ους (τό)
 εὐανδρία (ἡ)
 ἱερεύς, εως (ὁ)
 ἱμάς, ἱμάντος (ὁ)
 κέρας, κέρως (τό)
 κιθαρωδός (ὁ)
 λαμπαδηδρομία (ἡ)
 λαμπαδηφορία (ἡ)
 λαμπάς, ἀδος (ἡ)
 μουσική (ἡ)
 νικητής (ὁ)
 ξίφος, ους (τό)
 ὀπλίτης (ὁ)
 ὄπλον (τό)
 ὄχλος (ὁ)
 παγκρατιαστής (ὁ)
 παγκράτιον (τό)
 παῖς, παιδός (ὁ, ἡ)
 παλαιστής (ὁ)
 πάλη (ἡ)
 παννυχίς, ἰδος (ἡ)
 πένταθλον (τό)
 πύγμαχος (ὁ)

Ε'. Πλήρωσον τοῖς ῥήμασιν.

. Τὰ Μεγάλα Παναθήναια ἀνὰ τέτταρα ἔτη
γίνεται (γίγνομαι).

α'. Οἱ κιθαρωδοὶ _____ (κιθαρίζω) καὶ οἱ
 αὐλωδοὶ _____ (αὐλῶ).

β'. Τὸ στάδιον _____ (ὀνομάζομαι) καὶ
 δρόμος.

γ'. Οἱ παλαισταὶ _____ (ἀλείφομαι) ἐλαίῳ.

δ'. Οἱ ἀγωνισταὶ _____ (ἀπέρχομαι) ἀπὸ
 τῆς βαλβίδος ἐπὶ τὸ τέρμα.

ε'. Ὁ ὕστατος _____ (ἀφικνουῖμαι) πρὸς τὸ
 τέρμα.

ΣΤ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

Α'. τὸ στάδιον

Β'. ἐν τῇ πυγμῇ

Γ'. ἐν τῇ πομπῇ

Δ'. ἐν τῇ λαμπαδηδρομίᾳ

Ε'. οἱ πυρριχισταὶ

γ'

α. προσφέρουσι τῇ Ἀθῆνῃ πέπλον.

β. τρέχουσι φέροντες λαμπάδα.

γ. ἔχει δρόμον ἑξακοσίων ποδῶν.

δ. παίουσι τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσι.

ε. πύξι μάχονται.

Ζ'. Τάξον τοὺς λόγους· εἰσι δύο λόγοι

ἐπὶ πλέον.

α'. Ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι ἀγωνίζονται παῖδες

τε καὶ ἀγένειοι καὶ ἄνδρες.

β'. Οἱ παλαισταὶ ἀλείφονται ἐλαίῳ.

γ'. Τὰ Μεγάλα Παναθήναια γίγνεται ἀνὰ

τέτταρα ἔτη.

δ'. Τὸ στάδιον ἀγῶν τε καὶ τόπος ἐστίν.

ε'. Τὸ πένταθλον πέντε ἀγῶνας περιέχει.

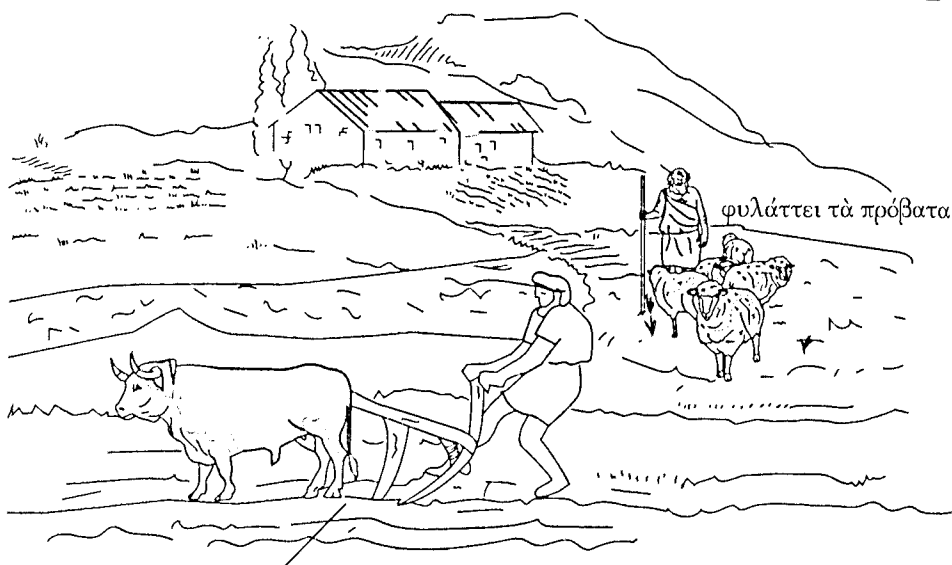
στ'. Ἐν τῇ πομπῇ προσφέρουσι τῇ Ἀθῆνῃ τὸν

πέπλον.

ζ'. Οἱ πυρριχισταὶ χορεύουσιν ἐν ὄπλοις.

I	II	III	IV	V
γ'				

πυγμὴ (ή) φλέγω
 πύκτης (ό) πλέον
 πυρριχή (ή) πύξ
 πυρριχιστής (ό) ραδίως
 σφαίρα (ή)
 τέρμα, ατος (τό)
 χορός (ό)
 ἀγένειος, ον
 γυμνικός, ή, όν
 διπλοῦς, οὔν
 ἱππικός, ή, όν
 ἵππιος, α, ον
 κανήφορος, ον
 ναυτικός, ή, όν
 ὀπλιτοδρόμος
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν
 πέμπτος, η, ον
 ὕστατος, η, ον
 ἀγωνίζομαι
 ἀλείφω
 ἄλλομαι
 ἀπέρχομαι
 ἀπολέγομαι
 αὐλέω -ῶ
 ἀφικνούμαι
 βάλλω
 διηγοῦμαι
 καταβάλλω
 κιθαρίζω
 μάχομαι
 νικάω -ῶ
 παλαίω
 παύω
 πέμπω
 περιελίττω
 προσφέρω
 στρέφω
 τρέχω

ὁ ἀρότης ἀροῖ τὴν γῆν τῷ
ἀρότρῳ καὶ ἐλαύνει τοὺς
βοῦς τὸ ἄροτρον

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ (α')

Ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν εἰσι πολλοὶ ἐργάται, οἱ
μισθὸν δέχονται. Ἄλλος μὲν ἀρότης ἐστὶ καὶ
ἀροῖ τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ· ἄλλος δὲ μακέλην
ἔχων σκάπτει· ἄλλος δ' ἀξίνη κατατέμνει τὰ
5 δένδρα καὶ συλλέγει τὰ φρύγανα· ἄλλοι δὲ
φυλάττουσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα ζῷα· τὰ
γὰρ πρόβατα εὕρισκει ραδίως τὴν τροφήν
κατὰ τοὺς ἀγρούς, ἀλλὰ τρέφομεν τοὺς
ἵππους καὶ τοὺς ὄνους καὶ τοὺς ἡμιόνους καὶ
10 τοὺς χοίρους.

ὁ ἐργάτης : ὁ γεωργός

ὁ μισθός

σκάπτει = ὀρύττει τῇ μακέλῃ

κατατέμνει τὰ δένδρα ἀξίνη

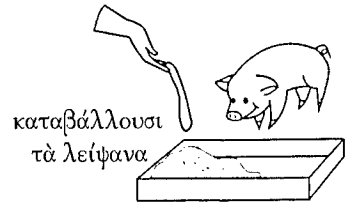
συλλέγει τὰ φρύγανα

Οἱ δὴ χοῖροι ἐσθίουσι τὰ λείψανα τῆς
ἀνθρωπίνης τροφῆς. Καταβάλλουσι δὲ ταῦτα
τὰ λείψανα εἰς τὰς πυέλους, οἱ δὲ χοῖροι,
κοῖζοντες καὶ γρυλίζοντες, ἐσθίουσιν ἐν ταῖς
15 πυέλοις, καὶ τρώγουσιν πάντα ἃ ἐμβάλλουσιν.
Ἡμεῖς δ' οὐχ οὕτως ἐσθίομεν, ἀλλὰ κατὰ
κόσμον· εἰ δὲ μή, πληγὰς λαμβάνομεν.

Ἀρ' ἀγνοεῖς τί ἐστὶν ἄροτρον καὶ τὰ ἄλλα;
Λέγω δὴ· τὸ μὲν ἄροτρον ἐστὶν ὄργανον τοῦ
20 γεωργοῦ, ᾧ ἀροῖ τὴν γῆν· ἀρῶν δὲ τὴν γῆν τί
ποιεῖ; Καταβάλλει μὲν τὸ κάτω τοῦ ἀρότρου
εἰς τὴν γῆν· ἔλκουσι δὲ τὸ ἄροτρον οἱ βόες, καὶ
ὁ ἀρότης ἐλαύνει τοὺς βοῦς.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλος σπείρει τὰ σπέρματα·
25 ὁ δὲ θεριστὴς θερίζει τὸν σῖτον, ἐπεὶ ἐστὶν ἐν
ἀκμῇ. Τὸ δ' ὄργανον τοῦ θεριστοῦ δρέπανόν
ἐστὶν, ᾧ τέμνει τὸν σῖτον. Μετὰ δὲ ταῦτα
δέουσιν ἐν δεσμοῖς τοὺς καλάμους τοῦ σίτου.

Μακέλη δ' ἄλλο ὄργανόν ἐστιν, ᾧ
30 ὀρύττουσιν, ὥστε φυτεύειν δένδρα καὶ ἄλλα
ἐν τοῖς κήποις. Ἀξίνην δ' ἔχοντες
κατατέμνουσι τὰ δένδρα, καὶ τὰ φρύγανά ἐστι
ξύλα πρὸς τὸ καίειν.

ὁ χοῖρος ἐσθίει ἐν ταῖς πυέλοις
ὁ χοῖρος κοῖζει «κοῖ κοῖ» :
γρυλίζει

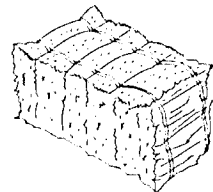
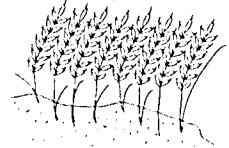
τρώγουσιν : ἐσθίουσιν

ἐμβάλλω = βάλλω ἐνδον

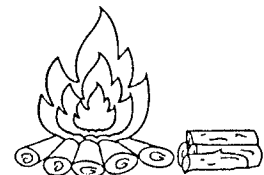
κατὰ κόσμον : καλῶς

σπείρει καὶ θερίζει τὸν σῖτον,
ἐπεὶ ἐστὶν ἐν ἀκμῇ

δέουσιν ἐν δεσμοῖς τοὺς καλάμους

φρύγανα = ξύλα πρὸς τὸ καίειν

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τίνες δέχονται μισθόν;

Οἱ ἐργάται δέχονται μισθόν.

α'. Τί ἀροῖ ὁ ἀρότης;

β'. Ποῦ ἐσθίουσιν οἱ χοῖροι;

γ'. Πῶς ἐσθίουσιν οἱ ἄνθρωποι;

δ'. Πότε θερίζει ὁ θεριστῆς τὸν σῖτον;

ε'. Τίни κατατέμνουσι τὰ δένδρα;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἄλλος

ἄλλος + μορφή

ἄλλος + φωνή

ἄλλος + ἔργον

ἄλλος + γένος

β'. σπείρω – τὸ σπέρμα

σπέρμα + γράμμα

σπέρμα + ζῶον + εἶδος

ὀλιγον + σπέρμα

διά + σπείρω

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ὁ ἀρότης ἀροῖ τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ.

α'. Οἱ ἐργάτ___ μισθ___ δέχονται.

β'. Τὰ πρόβατ___ εὕρισκει ῥαδίως τὴν
τροφ___ κατὰ τοὺς ἀγρ___.

γ'. Καταβάλλουσι τὰ λείψαν___ εἰς τὰς
πυέλ___.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

δ'. Τὸ ἄροτρον _____ ἐστὶν ὄργανον τοῦ γεωργ_____.

ε'. Οἱ βό_____ ἔλκουσι τὸ ἄροτρον καὶ ὁ
ἀρότ_____ ἐλαύνει τοὺς β_____.

Δ'. Πλήρωσον τοῖς ῥήμασιν.

. Ἐν τῷ χωρίῳ εἰσὶ (εἰμί) πολλοὶ ἐργάται.

α'. Ὁ ἀρότης _____ (ἀρόω) τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ.

β'. Ἄλλος _____ (συλλέγω) τὰ φρύγανα.

γ'. Ἡμεῖς _____ (ἐσθίω) κατὰ κόσμον.

δ'. Οἱ βόες _____ (ἔλκω) τὸ ἄροτρον.

ε'. Ὁ ἐργάται μισθὸν _____ (δέχομαι).

Ε'. Πλήρωσον τῇ μετοχῇ ἢ ἀπαρεμφάτῳ.

. Ἀρῶν τὴν γῆν τί ποιεῖ;

α'. Οἱ χοῖροι κοίτῃ _____ ἐσθίουσιν.

β'. Ἀξίνην ἔχ_____ κατατέμνουσι τὰ δένδρα.

γ'. Μακέλη ὀρύττουσιν, ὥστε φυτεῦ _____ φυτά.

δ'. Τὰ φρύγανὰ ἐστὶ ξύλα πρὸς τὸ καί_____.

ΣΤ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

. οἱ ἐργάται δέχονται . τῷ ἀρότρῳ.

. ὁ ἀρότης ἀροῖ . τῷ δρεπάνῳ.

. οἱ βόες ἔλκουσι . μισθόν.

. ὁ θεριστής θερίζει . τῇ μακέλῃ.

. ὁ ἀρότης ὀρύττουσι . τὸ ἄροτρον.

ὁ ἐνεστώς χρόνος

B₃

ἐγὼ ἀρόω / ἀρῶ

σύ ἀροῖς

οὗτος ἀροῖ

...

ἡμεῖς ἀροῦμεν

ὕμεῖς ἀροῦτε

οὗτοι ἀροῦσι(ν)

...

[§ VII.1.]

ΛΕΞΕΙΣ

ἀκμή (ἡ)
 ἀξίνη (ἡ)
 ἀρότης (ὁ)
 ἄροτρον (τό)
 βοῦς, βοός (ὁ)
 δεσμός (ὁ)
 δρέπανον (τό)
 ἐργάτης (ὁ)
 θεριστής (ὁ)
 κόσμος (ὁ)
 κριθή (ἡ)
 λείψανον (τό)
 μακέλη (ἡ)
 μισθός (ὁ)
 πρόβατον (τό)
 πύελος (ἡ)
 σῖτος (ὁ)
 φρύγανον (τό)
 χοῖρος (ὁ)
 λοιπός, ἡ, ὄν
 σιδηροῦς, ἄ, οὔν
 ἄρώω -ῶ
 γρυλίζω
 ἐλαύνω
 ἐμβάλλω
 θερίζω
 καίω
 κατατέμνω
 κοίζω
 ὀρύττω
 σκάπτω
 σπείρω
 συλλέγω
 τελευτάω -ῶ
 τρώγω
 φυλάττω

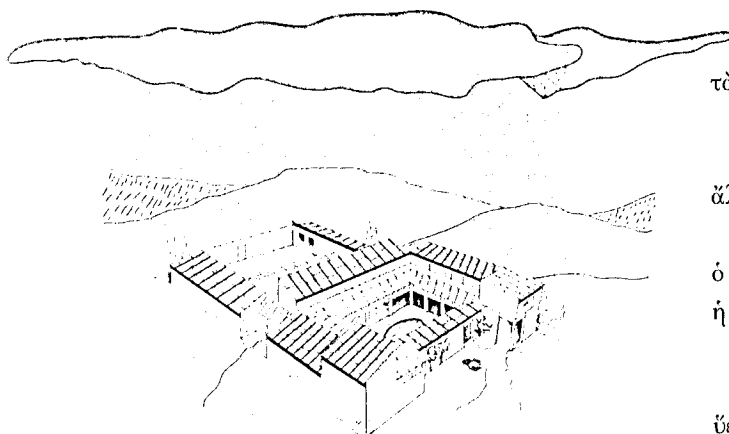
Ζ'. Πλήρωσον τὸν λόγον.

Τί ποιοῦσιν οἱ ἐργάται;

Ὁ ἀρότης ἀροῖ τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ·
 πρῶτον μὲν καταβάλλει τὸ _____ τοῦ
 ἀρότρου εἰς τὴν γῆν· ἔπειτα δὲ ὁ ἀρότης
 _____ τοὺς βοῦς _____ τὸ ἄροτρον.

Μετὰ δε ταῦτα ἄλλος σπείρει τὰ
 _____. ἔπειτα δὲ ὁ θεριστής θερίζει τῷ
 δρεπάνῳ τὸν σῖτον, _____ ἐν ἀκμῇ ἐστίν.
 Μετὰ δὲ ταῦτα δέουσιν ἐν δεσμοῖς τοὺς
 καλὰμους τοῦ _____.

Ἄλλοι μὲν τὴν μακέλην _____
 ὀρύττουσι καὶ φυτεύουσι δένδρα καὶ
 _____ φυτά. Ἄλλοι δὲ τῇ ἀξίνῃ
 κατατέμνουσι δένδρα καὶ συλλέγουσι
 φρύγανα.

Η ΑΣΤΡΑΠΗ (β')

Ἄλλοτε μὲν λάμπει ὁ ἥλιος καὶ φέγγει ἡ
σελήνη καὶ τὰ ἄστρα· ἄλλοτε δὲ ὕει καὶ
ἀστράπτει καὶ βροντᾷ ἢ ἄνεμος πνεῖ, ὥστε ρεῖ
πολὺς ὁ ποταμός. Ἡμεῖς δ' ἐν τούτῳ τῷ
5 χρόνῳ καθίζομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μένομεν.

Χθὲς δ' ἄνεμος ἦν λαβρότατος καὶ ὑετὸς
καὶ ἀστραπὴ καὶ βροντὴ. Ἡμεῖς δ' ἐντὸς
ἐκαθίζομεν. Ἦν δὲ δύο φίλοι ἐν τῇ οἰκίᾳ
ἡμῶν, ἔλεγε δὲ φίλος τις· «ἰδοὺ, ὡς ὅμοιοι οἱ
10 ἀδελφοί εἰσιν· οὐ γὰρ σῦκον σύκῳ
ὁμοιότερον;» Ὁ δὲ ἕτερος ἀντέλεγε· «ἀλλ' οὐχ
οὕτως ὅμοιός ἐστιν οὗτος ἐκείνῳ οὔτε ἐκεῖνος
τούτῳ.» Ὁ μὲν ἀδελφός μου αἰεὶ κλαίει, ἐγὼ
δ' αἰεὶ γελῶ· οἱ δὲ φίλοι καλοῦσιν ἐμὲ μὲν
15 Δημόκριτον, ἐκεῖνον δὲ Ἡράκλειτον.

τὰ μετέωρα· ὑετὸς, ἀστραπὴ,
βροντὴ, ἄνεμος...

ἄλλοτε = ἐνίποτε

ὁ ἥλιος λάμπει

ἡ σελήνη φέγγει

τὸ ἄστρον

ὕει < ὕετός

ἀστράπτει καὶ βροντᾷ

ἡ ἀστραπὴ καὶ ἡ βροντὴ

(ὁρῶμεν τὴν ἀστραπὴν καὶ
ἀκούομεν τῆς βροντῆς)

ὁ ἀήρ = ὁ ἄνεμος πνεῖ

ἄνεμος λαβρότατος : πολὺς ἄνεμος

ὁ ποταμὸς ρεῖ

μένω : εἰμί

χθὲς → τήμερον → αὔριον

ἦν < ἐστί

οἱ φίλοι

γελᾶω - ᾶ

ὁ φιλόσοφος

φοβερός, ἄ, ὄν < ὁ φόβος

ἡ τύχη

ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα
ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν.

εἶδε < ὀρᾷ, βλέπει

θάρρει : μὴ φόβει

βλάπτει : ὀδυνᾷ (ἢ ὀδύνη)

δεινῶς = μετὰ φόβου

συντρέχουσιν = τρέχουσιν ἅμα

Οὗτοι γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλόσοφοι ἦσαν,
διότι ἐφίλουν δὴ τὴν σοφίαν. Ὁ μὲν
Δημόκριτος ἐγέλα τοῖς ἀνθρώποις, ὁ δὲ
Ἡράκλειτος ἔκλαιε τὴν κακὴν τύχην αὐτῶν.
20 Ἡ δ' ἀστραπὴ μεγάλη ἦν καὶ φοβερά· ἐν δὲ
τῇ αὐλῇ ἦν πύελος, ἐξ ἧς οἱ χοῖροι τρώγουσιν·
ἦν δὲ καὶ ἐν τῇ πυέλῳ ὕετός, ὃς κατέπιπτε
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ δ' ἀδελφὴ ἡ ἐμὴ εἶδε τὴν
ἀστραπὴν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ φόβῳ ἐβόα. Ἡ δὲ
25 τροφὸς ἔλεγε· «θάρρει, ὦ Ἑλένη· ἡ ἀστραπὴ ἐκ
πυέλου οὐ βλάπτει.» Ἡ δὲ Ἑλένη ἐθάρρει
εὐθύς. Οἱ δὲ χοῖροι ὅμως ἐν φόβῳ ἦσαν καὶ
ἐκόϊζον δεινῶς· ὥσπερ γὰρ βοῶμεν ἡμεῖς οἱ
ἄνθρωποι, οὕτω καὶ κοῖζουσιν οἱ χοῖροι.
30 Οὗτοι δὲ συντρέχουσι καὶ τρώγουσιν ὅσα
ὀρῶσιν ἐν τῇ πυέλῳ.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῦ ἐκάθιζον; Ἐκάθιζον ἐν τῇ οἰκίᾳ.

α'. Διὰ τί ἐκάθιζον ἐν τῇ οἰκίᾳ;

β'. Τίνες ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀλεξάνδρου;

γ'. Τί ἐποιοῦν ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἡράκλειτος;

δ'. Ποῦ εἶδε ἡ Ἑλένη τὴν ἀστραπήν;

ε'. Πῶς ἦσαν οἱ χοῖροι;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. φίλος

φίλος + λόγος

φίλος + ἄνθρωπος

βιβλίον + φίλος

οἶνος + φίλος

β'. φόβος

ξένος + φόβος

ἀγορά + φόβος

ἄκρος + φόβος

φῶς, φωτός + φόβος

Γ'. Εὐρὲ τὸν λόγον.

. ὁ ἥλιος

. φέγγει

. ἡ σελήνη

. ἀκούεται

. ἡ ἀστραπή

. λάμπει

. ἡ βροντή

. ῥεῖ

. ὁ ποταμός

. βλέπεται

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλέξεσι.

. Ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῷ οὐρανῷ
(ὁ οὐρανός).

α'. Ἦν δύο φίλοι ἐν _____ (ἡ οἰκία) ἡμῶν.

β'. Οὗτοι _____ (ὁ ἄνθρωπος) φιλόσοφοι
ἦσαν.

γ'. Κατέπιπτε ὑετός ἀπὸ _____
(ὁ οὐρανός).

δ'. Ἡ ἀδελφὴ εἶδε _____ (ἡ ἀστραπή) καὶ
_____ (ὁ φόβος) ἐβόα.

ε'. Ἐν _____ (ἡ πύελος) ὑετός ἦν.

Ε'. Πλήρωσον τῷ ῥήματι ἐν τῷ

παρατατικῷ χρόνῳ.

. Χθὲς ἦν (εἰμί) ἄνεμος καὶ ὑετός.

α'. Οἱ φιλόσοφοι _____ (φιλέω -ῶ) τὴν
σοφίαν.

β'. Δημοκρίτος _____ (γελᾶω -ῶ) τοῖς
ἀνθρώποις.

γ'. Ἡράκλειτος _____ (κλαίω) τὴν κακὴν
τύχην.

δ'. Αἱ ἀστραπαὶ _____ (εἰμί) φοβεραί.

ε'. Ὁ ὑετός _____ (καταπίπτει) ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ.

ὁ παρατατικὸς χρόνος

	εἰμί	Α λέγω
ἐγὼ	ἦν	ἔλεγον
σύ	ἦσθα	ἔλεγες
οὗτος...	ἦν	ἔλεγε
ἡμεῖς	ἦμεν	ἐλέγομεν
ὑμεῖς	ἦτε	ἐλέγετε
οὗτοι...	ἦσαν	ἔλεγον

	Β ₁ γελάω	Β ₂ φιλέω
ἐγὼ	ἐγέλων	ἐφίλουν
σύ	ἐγέλας	ἐφίλεις
οὗτος...	ἐγέλα	ἐφίλει
ἡμεῖς	ἐγελῶμεν	ἐφιλοῦμεν
ὑμεῖς	ἐγελάτε	ἐφιλεῖτε
οὗτοι...	ἐγέλων	ἐφίλουν

	Β ₃ ἄρώω
ἐγὼ	ἠροῦν
σύ	ἠροῖς
οὗτος...	ἠροῖ
ἡμεῖς	ἠροῦμεν
ὑμεῖς	ἠροῖτε
οὗτοι...	ἠροῦν

[§ VII.2.]

ΣΤ'. Ἀλλαξον εἰς τὸν παρατατικόν.

Ἄλλοτε μὲν λάμπει ὁ ἥλιος καὶ φέγγει ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα· ἄλλοτε δὲ ὕει καὶ ἀστράπτει καὶ βροντᾷ ἢ ἄνεμος πνεῖ, ὥστε ρεῖ πολὺς ὁ ποταμός. Ἡμεῖς δ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθίζομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μένομεν.

Ἄλλοτε μὲν ἐλαμπε ὁ ἥλιος _____

Ζ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
ἽΥει, ἀστράπτει καὶ βροντᾷ.	X	
Ὁ Ζήνων λέγει ὅτι οἱ ἀδελφοὶ οὐκ εἰσιν ὁμοῖοι.		
Ὁ Φιλόδημος λέγει ὅτι ὁ Ἀλέξανδρός ἐστιν ὡς Δημόκριτος.		
Ἡ Ἑλένη γελᾷ, ἐπεὶ ὀρᾷ τὴν ἀστραπὴν καὶ ἀκούει τῆς βροντῆς.		
Ἡ Χαρὰ λέγει ὅτι ἡ ἀστραπὴ οὐ βλάπτει.		
Οἱ χοῖροι οὐκ εἰσιν ἐν φόβῳ.		

ΛΕΞΕΙΣ

ἄνεμος (ὁ)
 ἀστραπή (ἡ)
 ἄστρον (τό)
 βροντή (ἡ)
 μετέωρα (τά)
 οὐρανός (ὁ)
 ποταμός (ὁ)
 σελήνη (ἡ)
 σοφία (ἡ)
 τύχη (ἡ)
 ὑετός (ὁ)
 φίλος (ὁ)
 φιλόσοφος (ὁ)
 φόβος (ὁ)
 φοβερός, ἄ, ὄν
 ἀναμένω
 ἀστράπτω
 βλάπτω
 βροντάω -ῶ
 γελάω -ῶ
 θαρρέω -ῶ
 λάμπω
 πνέω -ῶ
 ρέω
 συντρέχω
 ὕω
 φέγγω
 φιλέω -ῶ
 ἄλλοτε
 δεινῶς
 χθές

κάλλιστος, η, ον : μάλα καλός...

τὸ δῶρον

θαυμασιώτατον < μάλα / πολὺ
θαυμάσιον

θαυμάσιον < θαυμάζω

ἦλθε < ἄορ. ἔρχεται

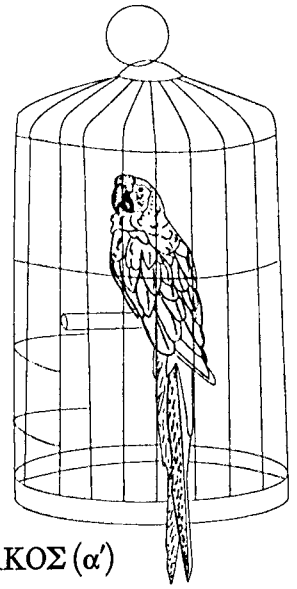
τὰ φυτὰ ἐστὶ πράσινα,
ὁ ἥλιός ἐστι ξανθός

τὸ ρύγχιον καμπύλον ἐστίν

ἐνέπεσε < ἄορ. ἐμπίπτω
ἐμπίπτω : πίπτω ἐντός

οὐδεὶς φόβος : οὐχὶ φόβος

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ (α')

Ἔχω μὲν κάλλιστον δῶρον. Ἄρ' ἐρωτᾷς τί
ἐστὶ δῶρον; Ἄκουε δὴ· ξένος μὲν γάρ τις
φέρων ἐν οἰκίσκῳ θαυμασιώτατον ὀρνίθιον
ἦλθε πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Ἔστι γὰρ μέγα τὸ
5 ὀρνίθιον, καὶ τὰ μὲν πτερὰ πράσινα, τὰ δὲ
ξανθά· ἔχει δὲ ρύγχιον μέγα καὶ καμπύλον·
ἔχει δὲ καὶ μεγάλην τὴν φωνὴν καὶ
ἀνθρωπίνην· λαλεῖ γὰρ τὸ ὀρνίθιον ὡς
ἄνθρωπος. Ὁ δὲ ξένος ἔλεγε τὸ ὀρνίθιον εἶναι
10 ψιττακόν.

Ἐπειδὴ γὰρ ἦλθεν ὁ ξένος, ἐβόα ὁ
ψιττακός· «χαίρετε.» Φόβος δὲ εὐθύς ἡμᾶς
ἐνέπεσεν· ὁ δὲ εἶπεν· «οὐδεὶς φόβος, ὦ φίλοι·
ὕμᾱς χαίρειν ἐθέλει ὁ ψιττακός, φίλος ὢν τοῖς
15 θεοῖς· οἱ γὰρ θεοὶ ποιοῦσιν αὐτὸν λαλεῖν

φωνῇ ἀνθρωπίνῃ.» Καὶ ὁ Φίλιππος θαυμάζων
εἶπε· «τί δὴ ἐστὶ τοῦτο, ὦ ξένε; οὐ γὰρ εἶδομεν
ἡμεῖς οὐδέποτε ὀρνίθιον λαλοῦντα φωνῇ
ἀνθρωπίνῃ. Τί ἄλλο λέγει;» ὁ δὲ ξένος ἔλεγε·

20 «πολλὰ λέγει· πεινῶν γὰρ κελεύει σιτία
φέρειν, διψῶν δὲ κελεύει ποτόν φέρειν.» Ὁ δὲ
Φίλιππος εἶπεν· «ὦ ξένε, ἄρα πωλεῖς μοι τὸ
ὀρνίθιον;» ὁ δὲ ἔλεγε· «μάλα γε, δέκα
δραχμῶν.»

25 Ὁ οὖν ξένος τὰς δέκα δραχμὰς ἔλαβε καὶ
ἀπῆλθεν. Ἡμῖν δὲ κατέλιπε τὸν ψιττακὸν
λέγοντα τάδε· «ὦ κατάρατε, ποῖ φεύγεις;
κάρυον, κάρυον, κάρυον· πεινῶ, πεινῶ· διψῶ,
διψῶ· φέρε μοι κάρυον, φέρε μοι οἶνον. Φεῦ
30 τοῦ καταράτου· ἄπαγε, ἄπαγε». Ἡμεῖς δὲ
ἐθαυμάζομεν ἀκούοντες τοῦ ψιττακοῦ.

εἶδομεν < ἀόρ. ὀρῶμεν

πεινῶ· ἐπειδὴ πεινῶ, ἐσθίω

διψῶ· ἐπειδὴ δειψῶ, πίνω.

τὸ ποτόν· οἶνος, ὕδωρ...

μάλα γε = ναί

ἡ δραχμή

ἔλαβε < ἀόρ. λαμβάνει

ἀπῆλθε < ἀόρ. ἀπέρχεται

ἀπέρχεται : ἔρχεται ἔξω

κατέλιπε < ἀόρ. καταλείπει

καταλείπει ↔ λαμβάνει

κατάρατος : κακός

τὸ κάρυον

ἀπάγω = φέρω

φεῦ : ὦ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ἔχει ὁ Ἀλέξανδρος;

Ὁ Ἀλέξανδρος ἔχει κάλλιστον δῶρον.

α'. Τί ἔφερε ὁ ξένος ἐν τῷ οἰκίσκῳ;

β'. Πῶς λαλεῖ ὁ ψιττακός;

γ'. Διὰ τί ὁ ψιττακὸς λαλεῖ ἀνθρωπίνη φωνή;

δ'. Ἄρ' εἶδον πότε ὀρνίθιον λαλοῦντα;

ε'. Τί κελεύει ὁ ψιττακὸς πεινῶν καὶ διψῶν;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ξένος

ξένος + φόβος

ξένος + φίλος

ξένος + φωνή

ξένος + γάμος

β'. θεός

θεός + λόγος

μόνος + θεός

πολύς + θεός

ἐν + θεός + οὐσία + -ισμός

Γ'. Πλήρωσον τῷ ὑπερθετικῷ ἐπιθέτῳ.

. Εἶδομεν θαυμασιώτατον (θαυμάσιος) ζῶον.

α'. Ὁ ξένος ἔφερεν ἐν οἰκίσκῳ _____

(θαυμάσιος) ὀρνίθιον.

β'. Χθὲς ἄνεμος ἦν _____ (λαβρός).

γ'. Πομπή ἐστι _____ (λαμπρός).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

δ'. Ἔχω _____ (καλός) δῶρον.

ε'. Ἔστι ναὸς _____ (μέγας).

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ξένος τις φέρων ἐν οἰκίσκῳ ὀρνίθιον ἦλθε
πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

α'. Ὁ Φίλιππος θαυμάζ_____ εἶπε· «τί ἐστι
τοῦτο;»

β'. Ἡμεῖς ἐθαυμάζομεν ἀκού_____ τοῦ ψιττακοῦ.

γ'. Ἐθέλει χαίρειν, φίλος _____ τοῖς θεοῖς.

δ'. Οὐκ εἶδομεν ὀρνίθιον λαλ_____ οὕτως.

ε'. Ἡμῖν κατέλιπε τὸν ψιττακὸν λέγ_____.

Ε'. Εὐρὲ τὸν ἐνεστώτα χρόνον καὶ τὸν
ἀόριστον χρόνον.

. λέγω → . εἶδον

. λαμβάνω → . εἶπον

. ὀρῶ . ἔπесον

. πίπτω . ἔλαβον

. λείπω . ἦλθον

. ἔρχομαι . ἔλιπον

Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή
(ἐνεστώτῳ χρόνῳ)

ἀρσενικόν	οὐδέτερον
(ὁ) φέρων	(τὸ) φέρον
(τὸν) φέροντα	(τὸ) φέρον
(τοῦ) φέροντος	(τοῦ) φέροντος
(τῷ) φέροντι	(τῷ) φέροντι
(οἱ) φέροντες	(τὰ) φέροντα
(τούς) φέροντας	(τὰ) φέροντα
(τῶν) φερόντων	(τῶν) φερόντων
(τοῖς) φέρουσι	(τοῖς) φέρουσι

θηλυκόν

(ἡ) φέρουσα
(τήν) φέρουσαν
(τῆς) φερούσης
(τῇ) φερούσῃ
(αἱ) φέρουσαι
(τάς) φέρουσας
(τῶν) φερούσων
(ταῖς) φερούσαις

[§ VII.9.2.]

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ὁ ἀόριστος χρόνος	
λέγω → εἶπον	
ἐγώ	εἶπον
σύ	εἶπες
οὗτος	εἶπε(ν)
...	
ἡμεῖς	εἵπομεν
ὕμεῖς	εἵπετε
οὗτοι	εἶπον
[§ VII.3.1.]	

ΣΤ'. Πλήρωσον τοῖς ῥήμασιν ἐν τῷ ἀορίστῳ χρόνῳ.

. Ὁ ξένος ἦλθε (έρχομαι) πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

α'. Φόβος εὐθύς ἡμᾶς _____ (ἐμπίπτω).

β'. Ἡμεῖς οὐκ _____ (ὀρώ) ὀρνίθιον λαλοῦντα.

γ'. Ὁ Φίλιππος _____ (λέγω)· «ἄρα πωλεῖς μοι τὸ ὀρνίθιον;».

δ'. Ὁ ξένος τὰς δέκα δραχμὰς _____ (λαμβάνω) καὶ _____ (ἀπέρχομαι).

Ζ'. Ἀλλάξον τὴν ὑπόταξιν.

. Ὁ ψιττακὸς κελεύει *σιτία φέρειν*.

Ὁ ψιττακὸς κελεύει *ὅτι σιτία φέρουσιν*.

α'. Ὁ ψιττακὸς κελεύει *ποτὸν φέρειν*.

β'. Ὁ ξένος ἔλεγε *τὸ ὀρνίθιον εἶναι ψιττακόν*.

γ'. Οἱ θεοὶ ποιοῦσιν *τὸν ψιττακὸν λαλεῖν φωνῇ ἀνθρωπίνῃ*.

Η'. Πλήρωσον τὸν λόγον.

Ψιττακός Χαίρετε.

Ξένος Οὐδεὶς φόβος, ὦ φίλοι· ὁ ψιττακὸς
ἐθέλει ὑμᾶς _____.

Φίλιππος Τί ἐστὶ τοῦτο, ὦ ξένε; Οὐκ
_____ οὐδέποτε ὀρνίθιον
_____ φωνῇ ἀνθρωπίνῃ.

Ξένος Φίλος _____ τοῖς θεοῖς,
ποιοῦσιν αὐτὸν λαλεῖν.

Φίλιππος Τί δ' ἄλλο λέγει;

Ξένος Λέγει γὰρ πολλά· _____ μὲν
κελεύει σιτία _____, διψῶν δὲ
κελεύει ποτὸν _____.

Φίλιππος ἼΑρα πωλεῖς μοι, ὦ ξένε, τοῦτο τὸ
ὀρνίθιον;

Ξένος Ναὶ μὰ Δία, δέκα _____.

...

Χάριν σοι ἔχω, ὦ φίλε. Ἔρρωσθε.

Φίλιππος Χάριν καὶ σοι. Ἔρρωσο.

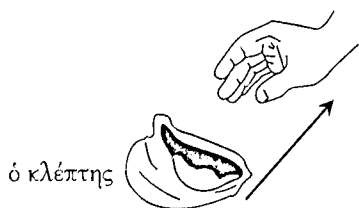
Ψιττακός Φεῦ τοῦ καταράτου ἀνθρώπου,
_____ φεύγεις; Πεινῶ, πεινῶ,
διψῶ, διψῶ. Φέρε μοι κάρυον, φέρε
μοι οἶνον.

ΛΕΞΕΙΣ

δραχμή (ἡ)
δῶρον (τό)
κάρυον (τό)
οἰκίσκος (ὁ)
ποτόν (τό)
ψιττακός (ὁ)
θαυμασιώτατος, η, ον
καμπύλος, η, ον
κατάρατος, ον
ξανθός, ή, όν
πράσινος, η, ον
ἀπάγω
διψάω -ῶ
ἐμπίπτω
θαυμάζω
καταλείπω
κελεύω
πεινάω -ῶ
φεῦ

Αἰγύπτιος, α, ον < ὁ Αἴγυπτος

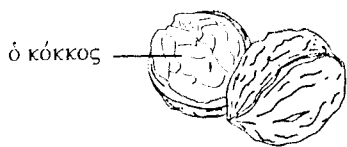
ἴστημι· φέρω

δίδωμι : προσέχω

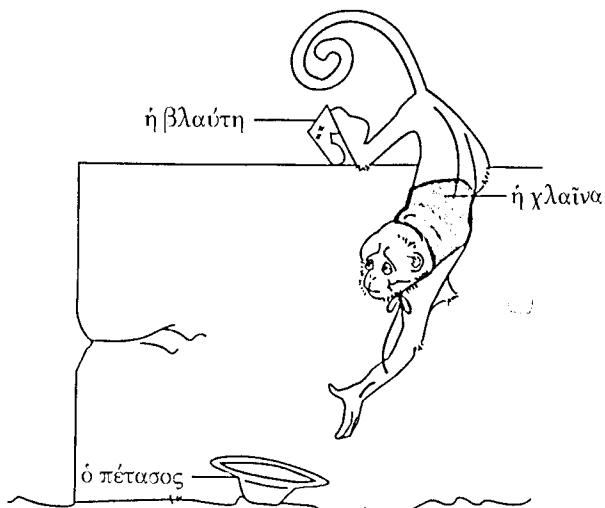

τίθημι κάρυον μεταξύ τῶν
ὀδόντων καὶ πιέζω τοῖς
ὀδοῦσιν

συνθραύω : τέμνω

ὁ κόκκος

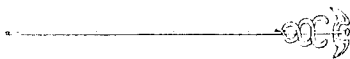

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ (β')

Εἶδομεν τήμερον θαυμασιώτατον ζῷον, ὃ
οὔδεις πρότερον οὐδέποτε εἶδεν, ὡς νομίζω.
Ἦλθε γὰρ ξένος τις Αἰγύπτιος, ὃς εἶχε ζῷον
ὅμοιον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἦν μικρότερον
5 παιδίου. Καὶ ὁ ξένος εἶπε τοῦτο τὸ ζῷον εἶναι
πίθηκον. Εἶχε δὲ χλαῖναν μικράν, καὶ δὴ καὶ
βλαύτας, καὶ πέτασον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Κόμας
δ' εἶχε ὁ πίθηκος κατὰ τὸ πρόσωπον ὅλον.
Ἔλεγε δὲ καὶ τὸν πίθηκον εἶναι κλέπτην.
10 Ὁ δὲ τὸν πίθηκον ἀγὼν ἴστησι τοῦτον
ἐγγὺς μου· ἐγὼ δὲ δίδωμι αὐτῷ κάρυον· ὁ δὲ
πίθηκος τίθησι τὸ κάρυον μεταξύ τῶν
ὀδόντων καὶ πιέζει τὸ κάρυον τοῖς ὀδοῦσι καὶ
συνθραύει· τὸ μὲν ἔξω τοῦ καρύου ἀποβάλλει,
15 τὸν δὲ κόκκον ἐσθίει ὡς ἄνθρωπος.

Ἐπεὶ δ' ἔφαγε τὸν κόκκον, παρ' αὐτῷ
τίθημι ποτήριον οἴνου· ὁ δὲ πίθηκος εὐθὺς
λαβὼν τὸ ποτήριον πίνει τὸν οἶνον, καὶ
καταβάλλει τὸ ποτήριον χαμαί· ἔπειτα δὲ
20 τίθησι τὸν πέτασον χαμαὶ ὑπτιον, ὥστε τὸ
κοῖλον τοῦ πετάσου ἄνω εἶναι· ἤθελε δὴ ἡμᾶς
εἰσβαλεῖν καὶ ἄλλα κάρυα.

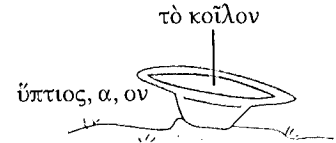
Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ ἠρώτησα τὸν ἄγοντα·
«ποῖόν τι, ὦ ξέने, λέγεις τοῦτο τὸ ζῶον εἶναι;
25 τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὅμοιον ἀνθρώπῳ». Ὁ δὲ ξένος
εἶπε τάδε· «καὶ μὴν μιμηλὸς ἐστὶ τὸ ζῶον·
τοῦτο γὰρ ποιεῖ ἀκριβῶς ὅ τι ὀρά. Χορεύει
γὰρ, εἰ μανθάνει, καὶ αὐλεῖ, εἰ διδάσκεις.
Ἦν γάρ τις τροφὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ ἔλουε
30 παιδίον ἐν δροίτῃ· ἔπειτα δὲ ἔλουσε τὰ
σπάργανα τοῦ παιδίου· εἶτα δὲ ἐκοίμησεν αὐτὸ
ἐν τῇ σκάφῃ. Ἡ δὲ τροφὸς ἐξῆλθε καὶ ὁ
πίθηκος ἰδὼν ταῦτα εἰσῆλθεν οἴκαδε διὰ
θύρας. Οὗτος δὲ εἶλε τὸ παιδίον ἐκ τῆς
35 σκάφης· ἔλαβε δὲ καὶ ἔλουσε τὰ σπάργανα
ὥσπερ καὶ εἶδε τὴν τροφόν.»

ἔφαγε < ἄορ. ἐσθίει

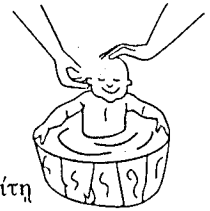
λαβὼν < μετ. ἄορ. λαμβάνω

χαμαί· ἐν τῇ γῇ, κάτω

ἠρώτησα < ἄορ. ἐρωτάω

μιμηλός, ἡ, ὄν < μιμοῦμαι
μιμοῦμαι : ποιῶ τὸ αὐτό

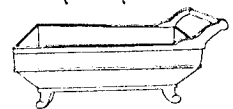
λούει ἐν δροίτῃ
ἔλουε, ἔλουσε < λούω

τὰ σπάργανα

ἐκοίμησεν < ἄορ. κοιμάω

ἡ σκάφη

ἰδὼν < εἶδον < ἄορ. ὀράω

ἐξῆλθε < ἄορ. ἐξέρχομαι
ἐξῆλθε ↔ εἰσῆλθε : ἀπῆλθε

οἴκαδε = εἰς τὴν οἰκίαν

εἶλε < ἄορ. αἶρει : λαμβάνει

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Ποῖόν τι θαυμασιώτατον ζῶον εἶδον;

Εἶδον πίθηκος.

α'. Πόθεν ἦλθεν ὁ τὸν πίθηκον ἀγών;

β'. Τί ἔφαγεν ὁ πίθηκος;

γ'. Ποῦ τίθησι ὁ πίθηκος τὸν πέτασον;

δ'. Τί ἐποίησεν ἡ τροφός;

ε'. Πῶς εἰσῆλθεν ὁ πίθηκος;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ὅμοιος - ὁμός

ὅμοιος + πάθος

ὅμοιος + θερμός

ὁμός + ὄνομα

ὁμός + φωνή

β'. ἐσθίων - ἔφαγον

ἄνθρωπος + ἔφαγον

αἷμα + ἔφαγον

καρπός + ἔφαγον

σάρξ + ἔφαγον

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἐγὼ ἠρώτησα τὸν ἄγοντα· «τί ἐστὶ τοῦτο τὸ ζῶον;»

α'. Ἡ τροφὸς ἔλου ____ τὰ σπάργανα.

β'. Ἡ τροφὸς ἐκοίμη ____ τὸ παιδίον ἐν τῇ σκάφῃ.

γ'. Ὁ πίθηκος ἔλου ____ καὶ τὰ σπάργανα.

ὁ ἀόριστος χρόνος

Α λούω

ἐγὼ ἔλουσα

σὺ ἔλουσας

οὗτος... ἔλουσε(ν)

ἡμεῖς ἐλούσαμεν

ὕμεῖς ἐλούσατε

οὔτοι... ἔλουσαν

Β₁₋₂ κοιμάω

ἐγὼ ἐκοίμη^{ρα}

σὺ ἐκοίμη^{ρας}

οὗτος... ἐκοίμη^{σε(ν)}

ἡμεῖς ἐκοίμη^{ραμεν}

ὕμεῖς ἐκοίμη^{ρατε}

οὔτοι... ἐκοίμη^{ραν}

Β₃ -ασα ...

[§ VII.3.2.]

Δ'. Πλήρῳσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ὁ τὸν πίθηκον ἄγων ἴστησι τοῦτον ἐγγύς μου.

α'. Ἐγὼ δίδω _____ αὐτῷ κάρυον.

β'. Ὁ πίθηκος τίθη _____ τὸ κάρυον μεταξὺ τῶν ὀδόντων.

γ'. Ἐγὼ τίθη _____ παρ' αὐτῷ ποτήριον οἴνου.

δ'. Ὁ πίθηκος τίθη _____ τὸν πέτασον χαμαὶ ὑπτιον.

Ε'. Εὐρὲ τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν ἀόριστον.

. ἔρχομαι	. εἶλον
. λέγω	. ἔφαγον
. ὁρῶ	. εἶδον
. βάλλω	. εἶπον
. αἱρῶ	. ἤλθον
. ἐσθίω	. ἔβαλον

ΣΤ'. Ἀλλάξον τὴν ὑπόταξιν.

. Ὁ ξένος λέγει τὸ ζῶον εἶναι πίθηκον.

Ὁ ξένος λέγει ὅτι τὸ ζῷόν ἐστι πίθηκος.

α'. Ὁ ξένος λέγει τὸν πίθηκον εἶναι κλέπτην.

β'. Ὁ πίθηκος ἐθέλει ἡμᾶς εἰσβαλλεῖν κάρυα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ὁ ἐνεστὼς χρόνος

Γ -μι

ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
ἴστης	τίθης	δίδως
ἴστησι	τίθῃσι	δίδωσι
ἴσταμεν	τίθεμεν	δίδομεν
ἴστατε	τίθετε	δίδοτε
ἴστασι	τιθάσι	διδάσι

[§ VII.18']

ΛΕΞΕΙΣ

βλαύτη (ή)
 δροίτη (ή)
 κλέπτῃς (ὁ)
 κοῖλον (τό)
 κόκκος (ὁ)
 πέτασος (ὁ)
 πίθηκος (ὁ)
 σκάφη (ή)
 σπάργανον (τό)
 χλαῖνα (ή)
 Αἰγύπτιος, α, ον
 μιμηλός, ή, όν
 ὅλος, η, ον
 ὕπιος, α, ον
 αἰρέω -ῶ
 ἀποβάλλω
 δίδωμι
 εἰσβάλλω
 εἰσέρχομαι
 ἐξέρχομαι
 ἴστημι
 πιέζω
 συνθραύω
 τίθημι
 μεταξύ
 οἶκαδε
 πρότερον
 χαμαί

Ζ'. Ἐπεῖπε τὴν ἀληθῆ ἀπάντησιν.

. Ὁ παιδαγωγὸς ἤγε τὸν Ἀλέξανδρον...

(α'). παρὰ τὸν διδάσκαλον.

β'. εἰς τὴν ἀγοράν.

γ'. εἰς τὴν οἰκίαν.

Α. Τί εἶδον;

α'. Ὀρνιθίόν τι.

β'. Πίθηκόν τινα.

γ'. Ξένόν τινα.

Β. Ὁ πίθηκος ἦν...

α'. ὅμοιος παιδίῳ.

β'. μεῖζων παιδίου.

γ'. ὅμοιος ἀνθρώπῳ.

Γ. Τί ἐποίησεν ὁ πίθηκος;

α'. Κατέβαλε κάρυον.

β'. Ἐφαγε κάρυον.

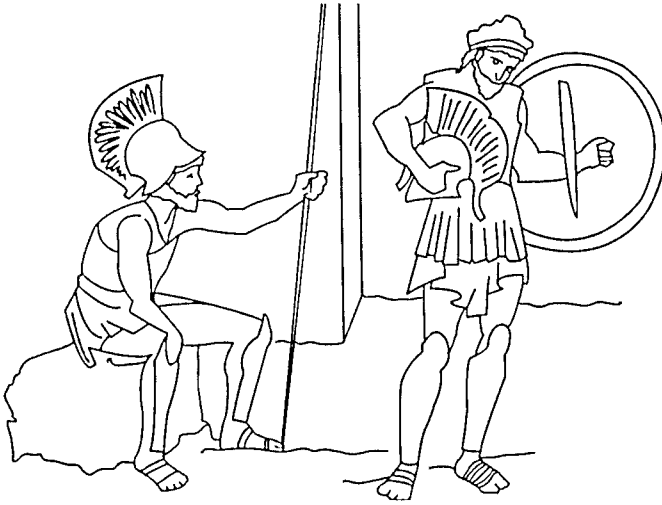
γ'. Ἐφαγε κόκκον.

Δ. Ὁ Ἀλέξανδρος... παρὰ τῷ πιθήκῳ ποτήριον οἴνου.

α'. ἴστησι

β'. τίθησι

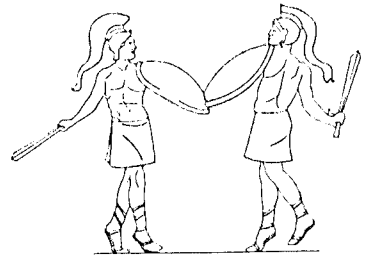
γ'. δίδωσι

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ (α')

ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει

ὁ πόλεμος

πανταχοῦ : ἐν πασὶ τοῖς τόποις

πολέμιος· ὁ ἄλλος ἐν τῷ
πολέμῳ

πολέμιος ↔ σύμμαχος

πλὴν : οὐ

ὁ πολίτης· ὁ ἄνθρωπος τῆς
πόλεως

ὁ πολίτης < πόλις

πάλαι : ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ
πρὶν ↔ μετὰ ταῦτα

δεῦρο ↔ ἐκεῖ, ἐκεῖσε

Πολλάκις ἀγγέλλει ἡμῖν ἄγγελός τις, ὅτι
πόλεμός ἐστι ταῖς Ἀθήναις· ἔχομεν γὰρ
πολλοὺς πανταχοῦ πολεμίους, τοὺς τ' ἐν τοῖς
Μεγάροις καὶ τοὺς ἐν τῇ Αἰγίνῃ καὶ τοὺς ἐν τῇ
5 Βοιωτίᾳ, πλὴν τῶν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς· οἱ γὰρ
τῶν Πλαταιῶν πολῖται φίλοι εἰσὶ καὶ
σύμμαχοι πάλαι τοῖς Ἀθηναίοις. Οὐδεὶς οὖν
φόβος ἐστὶν ἡμῖν ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν, ἀλλὰ
ἀπὸ τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἀπὸ τῶν
10 Μεγάρων καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγίνης ἐστὶ φόβος αἰεὶ.

Οἱ δὲ μάλιστα πολέμιοι πάλαι εἰσὶν τε καὶ
ἦσαν οἱ Πέρσαι, οἳ οἰκοῦσιν ἐν Ἀσίᾳ· καὶ δεῦρο
εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον ποτὲ καὶ ὁ Δαρεῖος καὶ
ὁ Ξέρξης· οὗτοι δ' ἦρχον τῶν Περσῶν.

ὁ βασιλεὺς

νεωστὶ ↔ πάλαι

ἐνὴν < παρατ. ἐνειμι

σχεδὸν δισχιλίους : οὐκ
ἀκριβῶς δισχιλίους

δισχιλίους < δύο-χιλίους :
χιλίους καὶ χιλίους

ἐπῆλθον < ἐπέρχομαι
ἐπέρχομαι : εἰσβάλλω

κατῆλθον < ἀόρ. κατέρχομαι
κατέρχομαι = ἀφικνοῦμαι
κατῆλθον : ἀφίκοντο εἰς τὴν
πόλιν

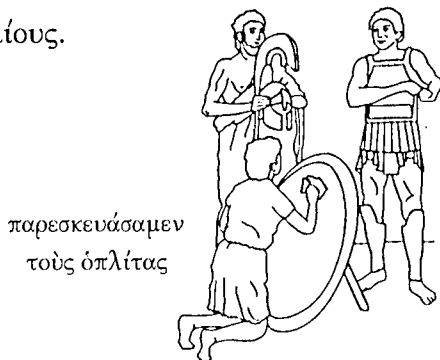
ἡ μάχη· πολλαὶ μάχαι =
ὁ πόλεμος

ἀπέκτειναν < ἀποκτείνω

αἰχμάλωτος· πολέμιος
λαβόμενος ἐν πολέμῳ

15 Καὶ τὸν μὲν Δαρεῖον ἐνίκησαμεν· ὁ δὲ Ξέρξης
ὁ βασιλεὺς πρῶτον μὲν ἐνίκησεν ἡμᾶς, ἔπειτα
δὲ ἡμεῖς ἐνίκησαμεν τὸν Ξέρξην.

Ἐλθὼν δὲ νεωστὶ εἰς τὴν κώμην ἄγγελός
τις ἀγγέλλει ὅτι οἱ Βοιωτοὶ εἰσβάλλουσιν εἰς
20 τὴν Ἀττικὴν μετὰ πεντακοσίων ὀπλιτῶν,
φερόντες ζῶα τε καὶ ἄλλα, ὅσα ἐνὴν ἐν τοῖς
χωρίοις καὶ ἐν ταῖς κώμαις. Παρεσκευάσαμεν
οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς ὀπλίτας σχεδὸν
δισχιλίους, καὶ ἐπῆλθον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς
25 πολεμίους.

παρεσκευάσαμεν
τοὺς ὀπλίτας

Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας οἱ ὀπλίται ἡμῶν
κατῆλθον· οἱ μὲν πολλὰ τραύματα εἶχον, οἱ δὲ
ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἐνίκησαν τοὺς
Βοιωτοὺς καὶ ἀπέκτειναν πολλούς. Τοὺς δὲ
30 πολεμίους ἰδόντες, πολὺ ἐχαίρομεν, ὅτι
αἰχμαλώτοι ἦσαν· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ τούτους
ἐπωλοῦμεν ὥς δούλους. Ταῦτα δὴ ποιούμεν
τοὺς πολεμίους.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Ἀπόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ἀγγέλλει πολλάκις ὁ ἄγγελος;

Πολλάκις ἀγγέλλει ὅτι πόλεμός ἐστι ταῖς Ἀθήναις.

α'. Ποῖοι πολεμίοι ταῖς Ἀθήναις εἰσίν;

β'. Ποῦ ᾤκουν ὁ Δαρεῖος καὶ ὁ Ξέρξης;

γ'. Τί ἀγγέλλει ὁ ἄγγελος ἐλθὼν νεωστὶ εἰς τὴν κώμην;

δ'. Πόσους ὀπλίτας παρεσκεύασαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοὺς Βοιωτοὺς;

ε'. Διὰ τί ἐχαῖρον τοὺς πολεμίους ἰδόντες;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. ἄρχω - ἀρχή

μόνος + ἄρχω ὀλίγος + ἄρχω

ἀ(ν)- + ἄρχω ἱερός + ἄρχω

β'. πάλαι - παλαιός, ἀ, ὄν

παλαιός + γράφω παλαιός + λόγος

παλαιός + λίθος παλαιός + ὄντος + λόγος

Γ'. Πλήρωσον τοῖς ῥήμασιν ἐν τῷ ἀορίστῳ χρόνῳ.

. Ὁ Ξέρξης ἦλθε δεῦρο. (ἔρχομαι)

α'. Πρῶτον μὲν ὁ Ξέρξης ἡμᾶς _____ (νικάω -ῶ), ἔπειτα δὲ ἡμεῖς
τοῦτον _____ (νικάω -ῶ).

β'. Οἱ ὀπλίται _____ (ἐπέρχομαι) δρόμῳ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

γ'. Ὀλίγοι ὀπλίται _____ (ἀποθνήσκω) ἐν τῇ μάχῃ.

δ'. Οἱ ὀπλίται πολλοὺς Βοιωτοὺς _____ (ἀποκτείνω).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Δ'. Γράψον τὸν λόγον εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον.

Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας οἱ ὀπλῖται ἡμῶν κατῆλθον. οἱ μὲν πολλὰ τραύματα εἶχον, οἱ δὲ ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἐνίκησαν τοὺς Βοιωτοὺς καὶ ἀπέκτειναν πολλοὺς. Τοὺς δὲ πολεμίους ιδόντες, πολὺ ἐχαίρομεν, ὅτι αἰχμαλῶτοι ῆσαν.

Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας οἱ ὀπλῖται ἡμῶν κατέρχονται _____

Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ
(ἀόριστος χρόνος)

ἄρσ. (ὁ) ἐλθὼν (οἱ) ἐλθόντες
θηλ. (ἡ) ἐλθοῦσα (αἱ) ἐλθοῦσαι
οὐδ. (τὸ) ἐλθόν (τὰ) ἐλθόντα

ἔρχομαι → ἦλθον → ἐλθών...
ὁρῶ → εἶδον → ἰδών...
λέγω → εἶπον → εἰπών...

(ἰδοὺ τὴν ἐνεργητικὴν φωνὴν
τοῦ ἐνεστώτος χρόνου)

[§ VII.9.]

Ε'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ὁ Δαρεῖος καὶ ὁ Ξέρξης ἄρχοντες τῶν
Περσῶν δεῦρο ἦλθον.

α'. Ἐλθ_____ ἄγγελός τις ἀγγέλλει ταῦτα.

β'. Οἱ Βοιωτοὶ εἰσβάλλουσιν φερ_____ ζῶα.

γ'. Τοὺς πολεμίους ἰδ_____, πολὺ ἐχαίρομεν.

ΣΤ'. Τί ἐστὶν ἀληθές;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

. Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει ὅτι πόλεμός ἐστι ταῖς Ἀθήναις.

- Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει, πόλεμος ὦν ταῖς Ἀθήναις.

(-) Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει πόλεμον εἶναι ταῖς Ἀθήναις.

α'. Οἱ μάλιστα πολεμιοὶ ἦσαν οἱ Πέρσαι, οἳ οἰκοῦσιν ἐν Ἀσίᾳ.

- Οἱ μάλιστα πολεμιοὶ ἦσαν οἱ Πέρσαι οἱ οἰκοῦντες ἐν Ἀσίᾳ.

- Πολεμιοὶ ἦσαν οἱ Πέρσαι· οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Ἀσίᾳ.

β'. Ἐλθὼν δεῦρον ἄγγελός τις ἀγγέλλει ταῦτα.

- Ἄγγελός τις, διότι ἦλθεν δεῦρον, ἀγγέλλει ταῦτα.

- Ἄγγελός τις ἀγγέλλει ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν δεῦρον.

γ'. Τοὺς πολεμίους ἰδόντες, πολὺ ἐχαίρομεν.

- Ἐπειδὴ τοὺς πολεμίους εἶδομεν, πολὺ ἐχαίρομεν.

- Τοὺς πολεμίους εἶδομεν καὶ πολὺ ἐχαίρομεν.

λέγω ὅτι πόλεμός ἐστιν =

λέγω πόλεμον εἶναι

[§ VII.8.2.]

ὁ καταβάλλων : ὃς καταβάλλει

καταβάλλων : ἐν ᾧ καταβάλλει

παύει τρέχων : οὐ τρέχει πλέον

[§ VII.9.]

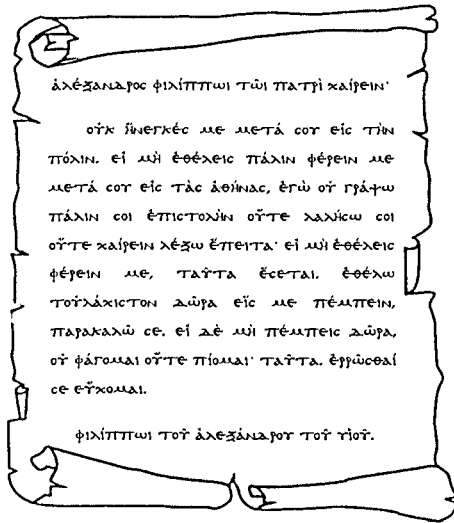
ΛΕΞΕΙΣ

ἄγγελος (ὁ)
 Αἰγίνη (ἡ)
 Ἀσία (ἡ)
 βασιλεύς, εως (ὁ)
 Βοιωτία (ἡ)
 Βοιωτός (ὁ)
 Δαρείος (ὁ)
 μάχη (ἡ)
 Μέγαρα (τά)
 Ξέρξης (ὁ)
 Πέρσης (ὁ)
 Πλαταιαί (αἱ)
 πόλεμος (ὁ)
 πολίτης (ὁ)
 αἰχμάλωτος, ον
 δισχίλιοι, αι, α
 πολέμιος, α, ον
 σύμμαχος, ον
 ἀγγέλλω
 ἀποκτείνω
 ἐπέρχομαι
 κατέρχομαι
 παρασκευάζω
 δεῦρο
 νεωστί
 πάλαι
 πανταχοῦ
 πλὴν
 σχεδόν

Ζ'. Ἐπεῖτε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Πολλοὶ πολεμιοὶ πανταχοῦ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶν.	X	
Οἱ ἐν ταῖς Πλαταιαῖς πολεμιοὶ πάλαι εἰσὶν.		
Οἱ Βοιωτοὶ μετὰ ἑπτακοσίων ὀπλιτῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβάλλουσιν.		
Οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκεύασαν σχεδὸν δισχιλίους ὀπλίτας.		
Πάντες οἱ τῆς Ἀττικῆς ὀπλίται πολλὰ τραύματα εἶχον.		
Οἱ Βοιωτοὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐνίκησαν.		

ΤΑ ΤΕΙΧΗ (β')

Ὁ μὲν πατήρ μου, ὁ Φίλιππος, εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθεν· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἤγαγεν ἐμὲ μετὰ αὐτοῦ, ἐγὼ εἰς αὐτὸν ἔγραψα ἐπιστολὴν λέγουσαν τάδε·

ἤγαγεν < ἀόρ. ἄγω

ἤνεγκες < ἀόρ. φέρω

πάλιν = αὖθις

τούλάχιστον < τὸ ἐλάχιστον
ἐλάχιστος < ἐλαχύς : μικρός

παρακαλῶ : εὐχομαι

5 Ἀλέξανδρος Φιλίππῳ τῷ πατρὶ χαίρειν·

Οὐκ ἤνεγκές με μετὰ σου εἰς τὴν πόλιν. Εἰ μὴ ἐθέλεις πάλιν φέρειν με μετὰ σου εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγὼ οὐ γράψω πάλιν σοι ἐπιστολὴν οὔτε λαλήσω σοι οὔτε χαίρειν λέξω ἔπειτα· εἰ

10 μὴ ἐθέλεις φέρειν με, ταῦτα ἔσεται. Ἐθέλω τοῦλάχιστον δῶρα εἰς με πέμπειν, παρακαλῶ σε. Εἰ δὲ μὴ πέμπεις δῶρα, οὔτε φάγομαι οὔτε πίομαι ταῦτα. Ἐρρωσθαί σε εὐχομαι.

Φιλίππῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ υἱοῦ.

ὁ νόμος ↔ τὸ χάος

πρὶν ↔ μετὰ ταῦτα

ὁ τύραννος : ὁ ἄρχων μόνος

κατακαίω = καίω παντελῶς

οἱ Μῆδοι = οἱ Πέρσαι < ἡ Περσίς

συμβουλευώ : λέγω

οἱ Λακεδαιμόνιοι =

οἱ Σπαρτιάται < ἡ Σπάρτη

ὥς τάχιστα < μάλα ταχέως

ταχέως : εὐθύς

ἐφθόνουν < φθονέω ὦ

φθονέω ↔ φιλέω, ἀγαπάω

ἐφοβοῦντο < φοβοῦμαι

φοβοῦμαι : ἔχω φόβον

γίνωνται < ὑποτ. γίγνομαι

ἐφοβοῦντο μὴ γίνωνται :

ἐφοβοῦντο ὥς γίνωνται

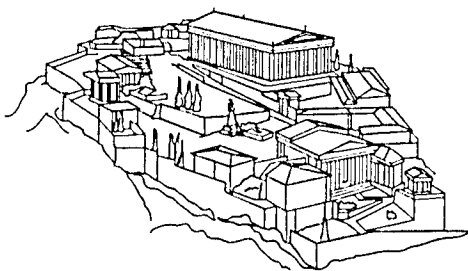
λίαν : πολὺ

μὴ τὰ τεῖχη οἰκοδομηθῆναι =

μὴ τοὺς Ἀθηναίους

οἰκοδομῆσαι τὰ τεῖχη

15 Χθὲς ὁ Φίλιππος ἤγαγεν ἐμὲ εἰς τὰς
Ἀθήνας. Δημοκρατία ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις·
ἄρχει γὰρ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναῖος αὐτὸς ἑαυτοῦ,
καὶ ἔχει νόμους. Πρὶν δὲ οὐκ ἦν δημοκρατία,
καὶ νόμοι οὐκ ἦσαν· ἦρχε γὰρ τύραννός τις, ὃς
20 ὠνομάζετο Πεισίστρατος.

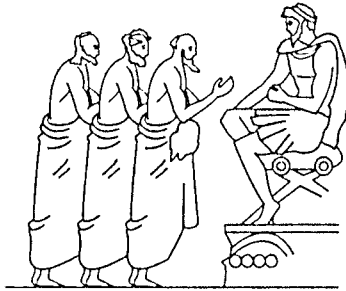

Εἶδομεν δὲ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ τεῖχη
αὐτῆς. Ὁ μὲν Ξέρξης ἦλθε μετὰ τῶν Μήδων,
κατέκαυσε δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἀκρόπολιν·
συνεβούλευε δ' ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις
25 οἰκοδομεῖν ὥς τάχιστα τὰ τεῖχη, τά τε τῶν
Ἀθηνῶν καὶ τὰ τῆς ἀκροπόλεως.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις
ἐφθόνουν καὶ ἐφοβοῦντο μὴ λίαν μεγάλα
γίνωνται αἱ Ἀθῆναι, ὥστε οἱ Λακεδαιμόνιοι
30 ἐκέλευον μὴ οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη.

Ὁ οὖν Θεμιστοκλῆς ἦλθε πρέσβυς εἰς τὴν Σπάρτην μετ' ἄλλων πρέσβεων, κελεύσας τοὺς Ἀθηναίους ὥς τάχιστα οἰκοδομεῖν. Καὶ ἐν ᾧ διέτριβε χρόνον ἐν τῇ Σπάρτῃ, 35 ἡγγειλέ τις τοῖς Λακεδαιμονίοις οἰκοδομεῖν ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις.

ὁ πρέσβυς
οἱ πρέσβεις

Πρὸς ταῦθ' ὁ Θεμιστοκλῆς οὐκ ἔλεγε οἰκοδομεῖν. Ἐπεμψαν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις Ἀθήναζε· καὶ ὥς τάχιστα ἀφίκοντο, 40 φανερώς ἤδη ἔλεγεν ὁ Θεμιστοκλῆς ἀληθῆ εἶναι τὰ λεγόμενα, καὶ οἰκοδομηθῆναι ἤδη τὰ τεῖχη. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, φοβοῦμενοι μὴ τοὺς αὐτῶν πρέσβεις παθεῖν τι, ἀνάγκη ἐξέβαλον τοὺς Ἀθηναίους πρέσβεις.

κελεύσας... = ἐπειδὴ ἐκέλευσε...

διέτριβε < παρατ. διατρίβω
ἐν ᾧ διέτριβε χρόνον ἐν τῇ
Σπάρτῃ : ἐν ᾧ ἔμενε χρόνον
ἐν τῇ Σπάρτῃ

πρὸς ταῦθ' ὁ Θεμιστοκλῆς... =
πρὸς ταῦτα ὁ Θεμιστοκλῆς...

Ἀθήναζε = εἰς τὰς Ἀθήνας

φανερώς < φανερός, ἄ, ὄν :
δῆλος, η, ον

ἀληθῆς, ἐς ↔ ψευδής, ἐς

τὰ λεγόμενα = ταῦτα ἃ ἔλεγε

φοβοῦμενοι : διότι ἐφοβοῦντο

παθεῖν < ἀόρ. πάσχω

ἀνάγκη : κακῶς

ἐξέβαλον < ἀόρ. ἐκβάλλω :
βάλλω ἔξω

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Τί ἔγραψεν ὁ Ἀλέξανδρος;

Οὗτος ἔγραψεν ἐπιστολὴν Φιλίππῳ τῷ πατρί.

α'. Τίνα ποιήσει ὁ Ἀλέξανδρος, εἰ ὁ πατὴρ μὴ ἐθέλει τοῦτον εἰς τὰς Ἀθήνας ἄγειν;

β'. Τίς ἦν ὁ Πεισίστρατος;

γ'. Τί ἐκέλευεν οἰκοδομεῖν ὁ Θεμιστοκλῆς;

δ'. Διὰ τί οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον μὴ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη;

ε'. Ποῦ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔπεμψαν πρέσβεις;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. νόμος

ἄστρον + νόμος

ἔργον + νόμος

γαστήρ + νόμος

μακρός + οἰκία + νόμος

β'. πάσχω (ἔπαθον) - πάθος

πάθος + λόγος

τῆλε + πάθος

ψυχὴ + πάθος

ἀ- + πάθος

Γ'. Πλήρωσον ἐν τῷ ἀορίστῳ χρόνῳ.

. Ἐγὼ αὐτῷ ἔγραψα (γράφω) ἐπιστολήν.

α'. Ὁ Ξέρξης _____ (κατακαίω) τὰς
Ἀθήνας καὶ τὴν ἀκρόπολιν.

β'. Ἄγγελός τις _____ (ἀγγέλλω)
οἰκοδομεῖν ἐν ταῖς Ἀθήναις.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι _____ (πέμπω)
πρέσβεις Ἀθήναζε.

Δ'. Εὐρὲ τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν ἀόριστον.

. ἔρχομαι	→	. ἤνεγκον
. φέρω		. ἐξέβαλον
. ὁρῶ	↘	. ἦλθον
. ἀφικνοῦμαι		. εἶδον
. ἐκβάλλω		. ἀφικόμην

Ε'. Πλήρωσον ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ.

α'. Ἐγὼ οὐ γράφω (γράφω) σοι ἐπιστολήν οὔτε
_____ (λαλέω) οὔτε χαίρειν
_____ (λέγω).

β'. Εἰ μὴ ἐθέλεις φέρειν με, ταῦτα
_____ (εἰμί).

γ'. Εἰ μὴ πέμπεις δῶρα, οὐ _____ (ἐσθίω)
οὔτε _____ (πίνω).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ὁ ἀόριστος χρόνος [§ VII.3.2.]

(ἐνεργ. διάθεσις)

ἐγὼ	ἔγραψα
σύ	ἔγραψες
οὗτος...	ἔγραψε(ν)
ἡμεῖς	ἐγράψαμεν
ὑμεῖς	ἐγράψατε
οὗτοι...	ἔγραψαν

π, β, φ, πτ + -σ- > ψ

(γράφω → ἔγραψα)

κ, γ, χ, ττ + -σ- > ξ

(ἄρχω → ἤρξα)

τ, δ, θ, ζ + -σ- > σ

(ἀγοράζω → ἡγόρασα)

λ, ρ, μ, ν

(ἀγγέλλω → ἡγγειλα)

(διαφθείρω → διέφθειρα)

(νέμω → ἐνειμα)

(ἀποκτείνω → ἀπέκτεινα)

ὁ μέλλων χρόνος [§ VII.4.]

ἐνεστώσ. μέλλων

A γράφω → γράψω

B₁₋₂ λαλῶ → λαλήσω

B₃ κυκλῶ → κυκλώσω

	εἰμί	A γράφω
ἐγὼ	ἔσομαι	γράψω
σύ	ἔσῃ/ἔσει	γράψεις
οὗτος...	ἔσεται	γράψει
ἡμεῖς	ἐσόμεθα	γράψομεν
ὑμεῖς	ἔσεσθε	γράψετε
οὗτοι...	ἔσονται	γράψουσι(ν)

(μέση διάθεσις)

ἐνεσ. ἀόρ. μέλ.

εἰμί → ἐγενόμην → ἔσομαι

ἐσθίω → ἔφαγον → φάγομαι

πίνω → ἔπιον → πίομαι

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ὁ παρατατικὸς χρόνος
(μέση διάθεσις)

Α ὀνομάζομαι	Β ₂ φοβοῦμαι
ὠνομαζόμεν	ἐφοβούμεν
ὠνομάζου	ἐφοβοῦ
ὠνομάζετο	ἐφοβοῦτο
ὠνομαζόμεθα	ἐφοβούμεθα
ὠνομάζεσθε	ἐφοβοῦσθε
ὠνομάζοντο	ἐφοβοῦντο
[§ VII.2.γ']	

ΣΤ'. Πλήρωσον ἐν τῷ παρατατικῷ.

. Ὁ Θεμιστοκλῆς συνεβούλευε οἰκοδομεῖν
τὰ τεῖχη.

α'. Ἦρχ_____ τύραννός τις, ὃς ὠνομάζ_____
Πεισίστρατος.

β'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις
ἐφθόν_____ καὶ ἐφοβ_____.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευ_____ μὴ
οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη.

δ'. Ὁ Θεμιστοκλῆς διέτριβ_____ χρόνον ἐν τῇ
Σπάρτῃ.

ε'. Ὁ Θεμιστοκλῆς οὐκ ἔλεγ_____ οἰκοδομεῖν.

Ζ'. Πλήρωσον τῇ ἀπαρεμφάτῳ ἐγκλίσει.

αὐξάνεσθαι	φέρειν	οἰκοδομεῖν
παθεῖν	πέμπειν	οἰκοδομηθῆναι

. Εἰ μὴ ἐθέλεις φέρειν με, ταῦτα ἔσεται.

α'. Ἐθέλω τοῦλάχιστον δῶρά μοι _____.

β'. Θεμιστοκλῆς ἐκέλευσε _____ τὰ τεῖχη.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐφοβοῦντο μὴ _____
λίαν τὰς Ἀθήνας.

δ'. Ἐκέλευον μὴ _____ τὰ τεῖχη.

ε'. Ἐφοβοῦντο μὴ τοὺς αὐτῶν πρέσβεις
_____ τι.

Η'. Ἐπεῖπε τὴν ἀληθῆ ἀπάντησιν.

. Τί ὀρώσιν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ πατήρ;

(α'). Τὰ τεῖχη καὶ τὴν ἀκρόπολιν.

β'. Τὰ τεῖχη τῆς ἀκροπόλεως.

γ'. Τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν ἀγοράν.

Α. Τίς ἦν ὁ Ξέρξης;

α'. Βασιλεύς τις.

β'. Ὁ τῶν Μήδων βασιλεύς.

γ'. Ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεύς.

Β. Τί συνεβούλευσε ὁ Θεμιστοκλῆς;

α'. Μὴ οἰκοδομεῖν τὰ τεῖχη.

β'. Οἰκοδομεῖν τεῖχη ἐν ταῖς Ἀθήναις.

γ'. Οἰκοδομεῖν ὥς τάχιστα τὴν ἀκρόπολιν.

Γ. Τίνες ἐκέλευσαν μὴ οἰκοδομεῖν τὰ τεῖχη;

α'. Οἱ Ἀθηναῖοι.

β'. Ὁ Θεμιστοκλῆς.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Δ. Οἱ Ἀθηναῖοι ᾠκοδόμησαν τὰ τεῖχη;

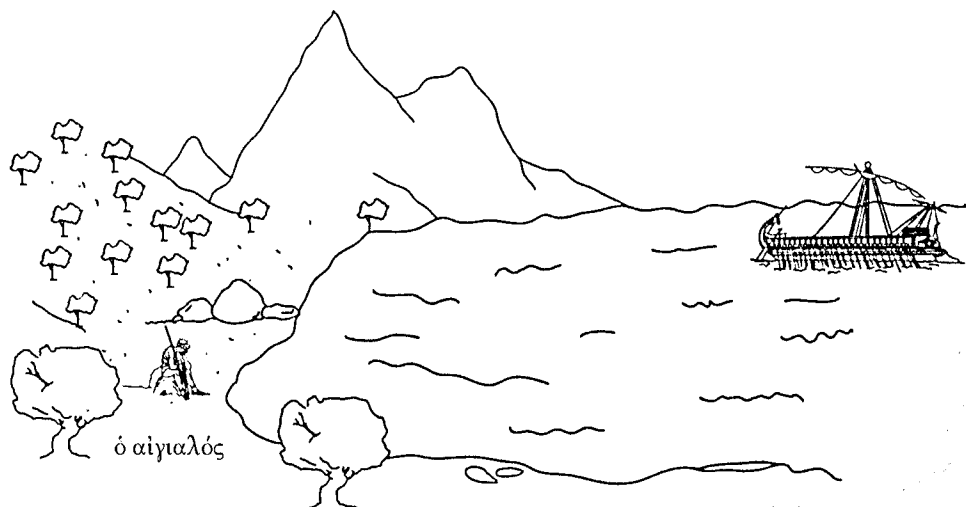
α'. Οὐ λέγεται.

β'. Ναί.

γ'. Οὐχί.

ΛΕΞΕΙΣ

ἀνάγκη (ἡ)
 δημοκρατία (ἡ)
 ἐπιστολή (ἡ)
 νόμος (ὁ)
 πρέσβυς, εὼς (ὁ)
 Σπάρτη (ἡ)
 τύραννος (ὁ)
 ἀληθής, ἐς
 ἐλάχιστος, η, ον
 Λακεδαιμόνιος, α, ον
 αὐξάνω, -ομαι
 διατρίβω
 κατακαίω
 παρακαλέω -ῶ
 συμβουλεύω
 φθονέω -ῶ
 φοβέω -ῶ
 Ἀθήναζε
 λίαν
 πάλιν
 πρίν
 φανερώς

Η ΘΑΛΑΤΤΑ (α')

ὅταν < ὅτε ἂν : ἐπεί, ἐπειδὴ
ἧ < ὑποτ. εἰμί
ὅταν ἧ : ἐπειδὴ ἐστι

ἡ γαλήνη· οὐκ ἐστὶ λαβρότατος
ἄνεμος ἐν τῇ θαλάττῃ

σκυθρωπός : ἄθυμος ↔ ἄσμενος

ὦ τῶν : ὦ ἄνθρωπε

ἀπεκρίνετο < ἀποκρίνομαι :
λέγω (μετὰ ἐρώτησιν)

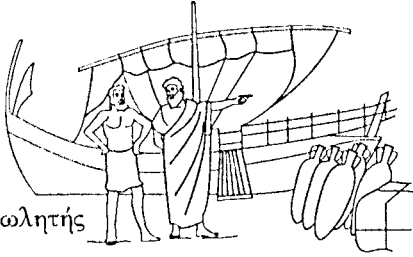
ἐπιθυμεῖ < ἐπιθυμέω -ὦ τινός :
ἐθέλω πολύ τι μᾶλλον

Χθὲς κατήλθομεν εἰς τὴν θάλατταν, ἣτις
ἄπεστιν ὀγδοήκοντα μάλιστα στάδια ἀπὸ τῆς
κώμης ἐν ἧ οἰκῶ. Κατήλθομεν δὲ πρὸς τὸν
αἰγιαλόν. Ὅταν ἡ γαλήνη, γελᾷ ἡ θάλαττα,
5 ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν.

Εὔρομεν δ' ἄνθρωπόν τινα καθίζοντα ἐπὶ
πέτρας, ὃς μάλα σκυθρωπὸς ἦν. Καὶ ἐγὼ
εἶπον· «χαῖρε, ὦ τῶν· διὰ τί βλέπεις οὕτω τὴν
θάλατταν; ἄρ' οὐ γαλήνη;» ὁ δ' ἀπεκρίνετο·
10 «γαλήνη δὴ· ἀλλὰ διὰ τί; ὅτι ἡ θάλαττα σύκων
ἐπιθυμεῖ.»

Πρὸς ταῦτα ἐγὼ ἠρώτησα· «διὰ τί δὴ λέγεις
τὴν θάλατταν σύκων ἐπιθυμοῦσαν;» ὁ δ' εἶπεν·
«λέξω σοι, ἐὰν ἐθέλῃς ἀκούειν. Ἐγὼ γὰρ ἦν
15 βούκολος, καὶ εἶχον βοῦς, ἀλλὰ τὸ βουκολεῖν

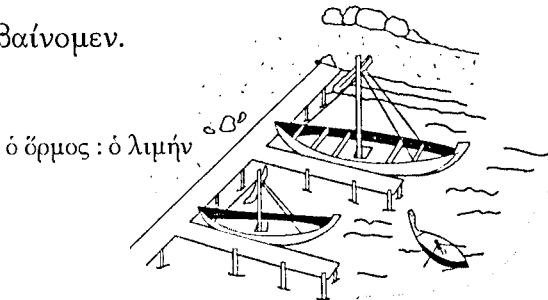
οὐκ ἤρεσκέ μοι· ἤθελον γὰρ πλουτεῖν ταχέως.
Ἐπώλησα οὖν τοὺς βοῦς καὶ ἠγόρασα σῦκα.

ὁ ἐμπόρος : ὁ πωλητής

Ἐπιβαίνω δ' ἐπὶ πλοῖον ἔχων σῦκα καὶ
πλέω ἐπὶ Βυζαντίου, ἐμπόρος δὴ ὢν· ἄνεμος
20 μέντοι μέγας ἔπνει, καὶ κατέδυσε τὸ πλοῖον,
καὶ ἐναυάγησα· τὰ δὲ σῦκα πανταχοῦ ἦν ἥδη.
Λαβούσης δὲ τῆς θαλάττης τὰ σῦκα, πάλιν ἦν
γαλήνη. Δοκεῖ οὖν μοι ἡ θάλαττα σύκων
ἐπιθυμεῖν.» Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἄνθρωπος
25 ἐσίγησα καὶ οὐκ εἶπεν οὐδέν.

Εἶδομεν δὲ καὶ πλοῖόν τι ἔτοιμον ἐπὶ τῷ
ὄρμῳ. Ἐνήσαν δ' ἐν τῷ πλοίῳ ἑπτὰ ναῦται,
ὧν οἱ μὲν δύο μετεχειρίζον τὰ ὅπλα τοῦ
πλοίου, ὁ θ' εἷς κυβερνήτης ὧν ἐκυβέρνα,
30 οἱ δ' ἄλλοι ναῦται. Ἰδόντες δὲ τὸ πλοῖον
εἰσβαίνομεν.

ὁ ὄρμος : ὁ λιμὴν

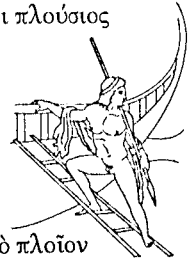

ὁ βούκολος τοὺς βοῦς βουκολεῖ

ἤρεσκε < ἀρέσκει μοι ↔ φθονῶ

πλουτεῖν : εἶναι πλούσιος

ταχέως : εὐθύς

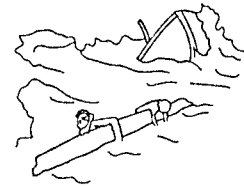
ἐπιβαίνω ἐπὶ τὸ πλοῖον

τὸ πλοῖον : ἡ ναῦς

τὸ πλοῖον πλεῖ < πλέω

κατέδυσε < καταδύω

ἐναυάγησα < ἀόρ. ναυαγέω

δοκεῖ μοι : νομίζω

ἐσίγησα < ἀόρ. σιγάω : οὐ λέγει

ἔτοιμος : παρασκευαζόμενος

μετεχειρίζον < μεταχειρίζω :
ἔχω τι ἐν ταῖς χερσίν

ἐκυβέρνα < παρατ. κυβερνάω

εἰσβαίνομεν : βαίνομεν ἔνδον

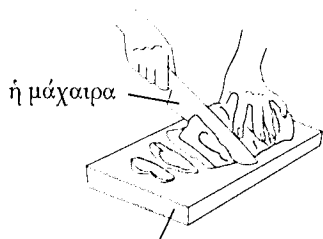
οὔριος ↔ λαβρότατος

ἐκόπασεν < ἀόρ. κοπάζω : παύω

τοῦ λιμένος < ὁ λιμήν

ἐξέβημεν < ἀόρ. ἐκβαίνω
ἐκβαίνω ↔ ἐπιβαίνω

τῆς νεῶς < ἡ ναῦς

τὸν πίνακα < ὁ πίναξ

κατέθηκε < ἀόρ. κατατίθημι

ἔτεμνε < τέμνω

ἔπηξε < ἀόρ. πήγνυμι : τίθημι

ᾠπτησε < ὀπτάω -ᾠ

ὁ ναύαρχος· οὗτος ὃς ἄρχει τὴν
ναῦν

τὸ κένεον : ἡ λεκάνη

ἔνειμε < ἀόρ. νέμω = δίδωμι
καθ' ἕκαστον

Πρῶτον μὲν οὔριος ἦν ἄνεμος, καὶ ἔτρεχεν
ἡ ναῦς, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος καὶ γαλήνη ἦν ἡ θάλαττα. Μετὰ δὲ
35 ὀλίγον ἤλθομεν εἰς Σαλαμῖνα.

Ὅταν δ' ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀφικνώμεθα,
ἐκβαίνομεν ἐκ τῆς νεῶς καὶ ὁ πατήρ μετὰ τῶν
ἄλλων παρασκευάζει τὸ δεῖπνον. Πρῶτον μὲν
πῦρ ἔκαυσε· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγγὺς τοῦ πυρὸς
40 κατέβαλε μέγαν πίνακα, ἐφ' οὗ κατέθηκε τὸ
νῶτον αἰγὸς καὶ τὴν ράχιν συὸς καὶ ἔτεμνε
μαχαίρᾱ.

τὸ νῶτον αἰγὸς

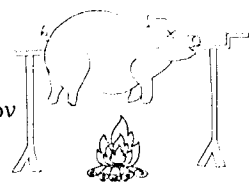

τὴν ράχιν συὸς

Ἐπειτα δὲ ὁ πατήρ ἔπηξε τὰ κρέα ὑπὲρ τῶν
ἀνθράκων καὶ ᾠπτησεν. Ὁ δὲ ναύαρχος ἔφερε
45 μάζας ἐν κανῶ, ὁ δὲ πατήρ ἔνειμε τὰ κρέα.

ἔπηξε τὰ κρέα
ὑπὲρ τῶν ἀνθράκων
καὶ ᾠπτησε

τὸ πῦρ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πόσα ἄπεστιν ἡ θάλαττα ἀπὸ τῆς κώμης;

Ἄπεστιν ὀγδοήκοντα μάλιστα στάδια.

α'. Τίνα εὗρον ἐν τῷ αἰγιαλῷ;

β'. Διὰ τί ἐναυάγησεν ὁ ἔμπορος;

γ'. Ποῖ ἀφίκοντο;

δ'. Τίνα κατέθηκε ὁ Φίλιππος ἐπὶ τοῦ πίνακος;

ε'. Ποῦ ἔφερε μάζας ὁ ναύαρχος;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. θάλαττα

θάλαττα + κράτος θάλαττα + θεραπεία

β'. ναῦς

ἄστρον + ναῦς κόσμος + ναῦς

Γ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ἐπώλησα τοὺς βοῦς καὶ ἡγόρασα σῦκα.

α'. Ἐνῆσαν ἐν τῷ πλοί___ ἐπτά ναῦτ___.

β'. Οὐριος ἦν ἄνεμ___, καὶ ἔτρεχεν ἡ να___.

γ'. Ὄταν ἐντὸς τοῦ λιμέν___ ἀφικνώμεθα,

ἐκβαίνομεν ἐκ τῆς νε___.

δ'. Ἐγγὺς τοῦ πυρ___ κατέβαλε πίνακ___.

ε'. Κατέθηκε τὸ νῶτ___ αἶγ___ καὶ τὴν ῥάχ___

συ___.

ἡ ναῦς

τὴν ναῦν

τῆς νεώς

τῇ νηί

αἱ νῆες

τὰς ναῦς

τῶν νεῶν

ταῖς ναυσί(ν)

ὁ λιμὴν, τοῦ λιμένος

ὁ σῦς, τοῦ σός

ἡ αἶξ, τῆς αἰγός

τὸ πῦρ, τοῦ πυρός

[§ III.3.]

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις

(ἐνεστὼς χρόνος)

(ἐνεργ. διάθεσις)

	εἰμί	Α (ἐ)θέλω
ἐγὼ	ὦ	ἐθέλω
σύ	ῆς	ἐθέλης
οὗτος...	ῆ	ἐθέλη
ἡμεῖς	ῶμεν	ἐθέλωμεν
ὕμεῖς	ῆτε	ἐθέλητε
οὗτοι...	ῶσι(ν)	ἐθέλωσι

(μέσ. καὶ παθ. διαθέσεις)

	B ₂ ἀφικνοῦμαι
ἐγὼ	ἀφικνῶμαι
σύ	ἀφικνῇ
οὗτος...	ἀφικνῆται
ἡμεῖς	ἀφικνώμεθα
ὕμεῖς	ἀφικνῆσθε
οὗτοι...	ἀφικνῶνται

[§ VII.7.]

Δ'. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεσι.

. Ὅταν ῆ γαλήνη, γελᾷ ἡ θάλαττα.

α'. Διὰ τί βλέπ_____ οὕτω τὴν θάλατταν;

β'. Λέξω σοι, ἐὰν ἐθέλ_____.

γ'. Ἐπιβαίν_____ ἐπὶ πλοῖον καὶ πλέω ἐπὶ

Βυζαντίου.

δ'. Ὅταν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀφικν_____,

ἐκβαίνομεν ἐκ τῆς νεώς

Ε'. Κατάβαλε τὰ ῥήματα εἰς τὸ κιβωτὸν

κατὰ τοὺς χρόνους.

λέγομεν	ῆν	εἶπον	εὔρομεν
ἀπεκρίνετο	βλέπεις	λέξω	εἶχον
ἡγόρασα	ἐκυβέρνα	κατέβαλε	κατέθηκε
ἔπηξε	ἐπιβαίνω	ἄπεστι	γελᾷ

Ἐνεσ.	Παρατ.	Ἀόρ.	Μέλ.

ΣΤ'. Τί ἐστιν ἀληθές;

. Ὄταν ἦ γαλήνη, γελᾷ ἡ θάλαττα.

(-) Γαλήνη οὕσα γελᾷ ἡ θάλαττα.

- Ἡ θάλαττα γελᾷ, διότι ἐστὶ γαλήνη.

α'. Λαβούσης τῆς θαλάττης τὰ σῦκα, ἦν γαλήνη.

- Ὄταν λάβῃ ἡ θάλαττα τὰ σῦκα, ἦν γαλήνη.

- Ἦν γαλήνη, ὅτι ἡ θάλαττα ἔλαβε τὰ σῦκα.

β'. Δοκεῖ μοι ἡ θάλαττα σύκων ἐπιθυμεῖν.

- Νομίζω ὅτι ἡ θάλαττα σύκων ἐπιθυμεῖ.

- Ἡ θάλαττα σύκων ἐπιθυμεῖ, διότι δοκεῖ μοι.

γ'. Ὄταν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀφικνόμεθα, ἐκβαίνομεν ἐκ τῆς νεώς.

- Ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀφικνόμεθα ἐκβαίνοντες ἐκ τῆς νεώς.

- Ἐκβαίνομεν ἐκ τῆς νεώς, ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ λιμένος ἀφικνόμεθα.

ΛΕΞΕΙΣ

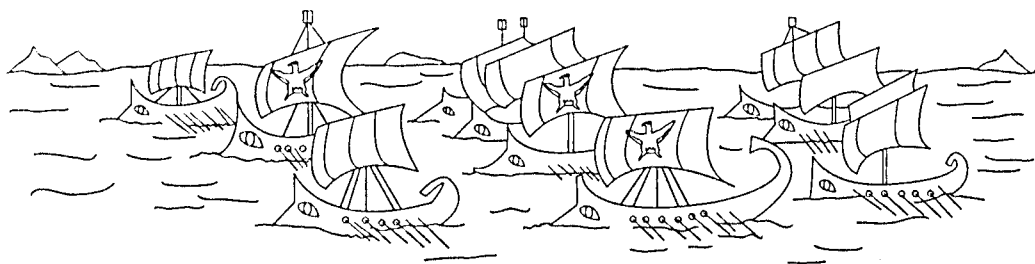
αἰγιαλός (ὁ)
 αἶξ, αἰγός (ὁ, ἡ)
 ἄνθραξ, ακος (ὁ)
 βούκολος (ὁ)
 γαλήνη (ἡ)
 κάνεον [οὔν] (τό)
 κρέας, κρέως (τό)
 κυβερνήτης (ὁ)
 λιμὴν, ἑνός (ὁ)
 μάχαιρα (ἡ)
 ναύαρχος (ὁ)
 ναῦς, νεώς (ἡ)
 ναύτης (ὁ)
 ὄρμος (ὁ)
 πίναξ, ακος (ὁ)
 πλοῖον (τό)
 πῦρ, πυρός (τό)
 ῥάχis, εως (ἡ)
 σῦς, συός (ὁ, ἡ)
 Σαλαμῖς, ἱνός (ἡ)
 τᾶν
 ἔμπορος, ον
 ἔτοιμος, η, ον
 οὔριος, α, ον
 σκυθρωπός, ὄν
 ἀποκρίνομαι
 ἀρέσκω
 βουκολέω -ῶ
 δοκέω -ῶ
 εἰσβαίνω
 ἐκβαίνω
 ἐπιβαίνω
 ἐπιθυμέω -ῶ
 καταδύω
 κατατίθηναι
 κοπάζω
 κυβερνάω -ῶ

μεταχειρίζω
 ναυαγέω -ῶ
 νέμω
 ὀπτάω -ῶ
 πήγνυμι
 πλέω
 πλουτέω -ῶ
 σιγάω -ῶ
 τέμνω
 ὅταν
 ταχέως
 ὑπέρ

Ζ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ἡ θάλαττα οὐκ ἦν γαλήνη.		X
Τῷ ἀνθρώπῳ ἤρεσκε τὸ βουκολεῖν.		
Ἦγόρασε πάντας τοὺς βοῦς.		
Ἐχων βοῦς πλεῖ ἐπὶ Βυζαντίου.		
Πλέον ἐπὶ Βυζαντίου κατέδυσε τὸ πλοῖον.		
Ἦν πάλιν γαλήνη, διότι ἡ θάλαττα ἔλαβε τὰ σῦκα.		

Η ΣΑΛΑΜΙΣ (β')

Ἐσθιόντων δὴ ἡμῶν, τῶν ναυτῶν τις,
 ἀνὴρ γέρον, «φεῦ, ἔφη, εἶδον ἐγὼ τὰ γενόμενα
 ἐν ταύτῃ τῇ θαλάττῃ.» Ὁ δὲ πατὴρ, «τί λέγεις,
 ἔφη, ὦ γέρον; ἄσμενοι γὰρ ἐθέλομεν ἀκούειν.»
 5 Ὁ δέ, «ἐνταῦθα γὰρ, ἔφη, ἐγένετο μάχη
 μεγίστη, ἐν ἣ βασιλεὺς τις ἐνίκηθη·
 ἐναυμάχουν δ' ἐγώ.»

Μετ' ὀλίγον δὲ εἶπε· «ἦν μὲν, ὦ Φίλιππε,
 ὁ μέγιστος βασιλεὺς τῶν Μήδων, ὁ Ξέρξης, ὃς
 10 θεὸς εἶναι ἐδόκει. Οὗτος δὴ ἔπεμψεν ἀγγέλους
 δεῦρο γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντας· οὐ τυχῶν δὲ
 γῆς καὶ ὕδατος – οἱ γὰρ Ἕλληνες, ἔφη, οὐκ
 εἰσι δὴ δοῦλοι τῶν Μήδων, οὐδ' ἔσονται
 οὐδέποτε – στρατὸν συνελέξατο ὥς
 15 καταστρεφόμενος τὴν Ἑλλάδα. Εἶχε δ' ἡ
 ναυτικὴ στρατιὰ πολλὰς μυριάδας
 ἀνθρώπων, πολλὰς δὲ ἡ πεζή.

ὁ γέρον

ἔφη < παρατ. φημί = λέγω

ἐνίκηθη < ἀόρ. παθ. νικάω - ὦ

ἐναυμάχουν < ναυμαχέω - ὦ
 ναυμαχέω - ὦ : μάχομαι ναυσί

αἰτήσοντας < μετ. μέλ. αἰτέω - ὦ
 αἰτέω - ὦ : κελεύω

τυχῶν < τυγχάνω (+ γεν.): ἔχω,
 λαμβάνω

ὁ στρατός = ἡ στρατιά

(ὥς) καταστρεφόμενος <
 καταστρέφομαι : κρατέω

ἡ μυριάς = δέκα χιλιάδες (χιλία)

ἡ πεζή = ἡ στρατιὰ ἐν τῇ γῇ

παρέπλει = ἔπλει παρὰ τὴν γῆν

περιπέμψαντες < περιπέμπω

ἔκληρον < κλήω, κλείω
κλείω ↔ ἀνοίγω

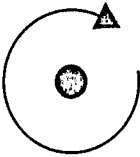
ἀποφυγεῖν < ἀποφεύγω : φεύγω

τὸ δέος = ὁ φόβος : ἡ ὀρρωδία

ὁ στρατηγός : ὁ ἄρχων τὸν
στρατόν

ἐπείθοντο < πείθομαι : νομίζω

ἐξαγγελθέντα < ἐξαγγέλλω =
ἀγγέλλω

κυκλοῖεν < κυκλόω -ῶ

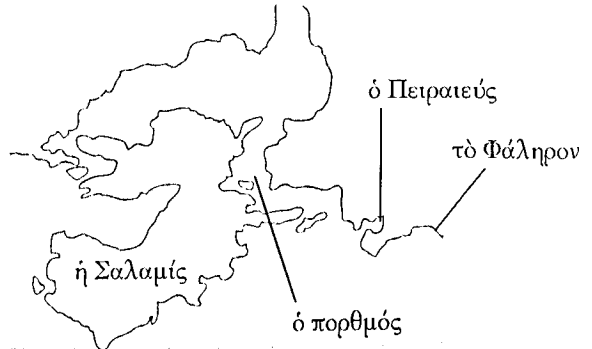
πυθόμενοι < ἀόρ. πυθάνομαι =
γινώσκω

ἀνήγοντο < ἀνάγομαι : ἐκπλέω

οἱ βάρβαροι ↔ οἱ Ἕλληνες

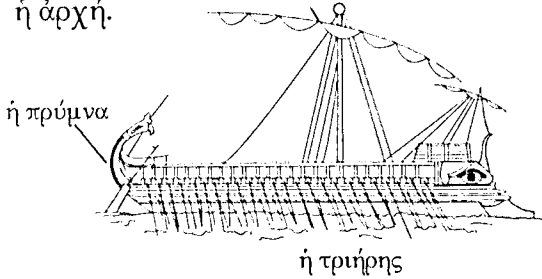
ἀντανήγοντο = ἀνήγοντο πρὸς
αὐτούς

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πάντες φοβούμενοι ἔφυγον
εἰς Σαλαμῖνα· οἱ δὲ Πέρσαι νικήσαντες
20 ἐν Θερμοπύλαις τὸν Λεωνίδα τε καὶ τοὺς
στρατιώτας, κατέκαυσαν τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν
ἀκρόπολιν, ἐν ᾧ τὸ ναυτικὸν παρέπλει εἰς τὸ
Φάληρον. Νυκτὸς δὲ περιπέμψαντες νῆας
τινας περὶ τὴν Σαλαμῖνα, ἔκληρον τὸν
25 ἀφ' ἑσπέρας πορθμὸν τῆς νήσου, ὥστε μηδένα
ἀποφυγεῖν. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες ἐν μέσῳ
τούτων εἶχομεν δέος τε καὶ ὀρρωδίαν.»

Ὁ δὲ ναύτης, «πρῶτον μὲν, ἔφη, οἱ
στρατηγοὶ οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα, ὥς
30 οἱ Πέρσαι τοὺς Ἀθηναίους κυκλοῖεν δὴ
ἔπειτα δὲ ταῦτα πυθόμενοι, παρεσκευάζοντο
πρὸς ναυμαχίαν. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς, ἀνὴρ
Ἀθηναῖος, ἐκέλευε τοὺς ἄνδρας εἰσβαίνειν εἰς
τὰς ναῦς. Καὶ οὗτοι μὲν δὴ εἰσέβαινον καὶ
35 ἀνήγοντο· οἱ δὲ βάρβαροι εὐθὺς ἀντανήγοντο.

Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμναν
ἀνεκρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς νῆας·
Ἀμεινίας δὲ, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ἔξαναχθεὶς νηϊ
ἐμβάλλει· οἱ δ' ἄλλοι ὀρῶντες ταῦτα
40 ἐβοήθουν. Οὕτως ἐγένετο τῆς ναυμαχίας
ἡ ἀρχή.

Τὸ δὲ πλῆθος τῶν νεῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι
διεφθείρετο, αἱ μὲν ὑπ' Ἀθηναίων, αἱ δὲ
ὑπ' Αἰγινητῶν. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ
45 ναυμαχοῦντων καὶ κατὰ τάξιν, τῶν δὲ
βαρβάρων οὔτε τεταγμένων ἔτι οὔτε σὺν νῷ
ποιοῦντων οὐδὲν, τοιοῦτο αὐτοῖς συνέβη.

Κατὰ μὲν τοὺς ἄλλους οὐκ οἶδα ἀκριβῶς,
ὥς ἠγωνίζοντο ἕκαστοι τῶν βαρβάρων ἢ τῶν
50 Ἑλλήνων· κατὰ δὲ Ἀρτεμισίαν τάδε ἐγένετο,
ἀφ' ὧν ἠυδοκίμησε μᾶλλον ἔτι παρὰ τῷ
βασιλεῖ. Αὕτη γὰρ, γυνὴ οὔσα, ἐστρατεύσατο
ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· ἀποθανόντος γὰρ τοῦ
ἀνδρός, ἡ Ἀρτεμισία εἶχε τὴν τυραννίδα τῆς
55 Ἀλικαρνασσοῦ.

ἐπὶ πρύμναν ἀνεκρούοντο =
ἔπλεον εἰς τὸ ὀπισθεν

ὤκελλον < ὀκέλλω = ὀρμίζω
(ὄρμος) : πλέω εἰς τὸν λιμένα

ἔξαναχθεὶς < ἀόρ. ἐξανάγομαι :
ἀνάγομαι

ἐβοήθουν < βοηθέω -ῶ ↔ λείπω

ἡ ἀρχή ↔ ἡ τελευταίη

τὸ πλῆθος τῶν νεῶν = πολλὰι
τῶν νεῶν

σὺν κόσμῳ : κατὰ κόσμον/τάξιν

τεταγμένων < μετ. παρακ. τάττω
: κοσμῶ εἰς μάχην

ἔτι = ἤδη

σὺν νῷ : εὖ, καλῶς

συνέβη : ἐγένετο

οἶδα < παρακ. ὀρῶ = γινώσκω

ἀκριβῶς : ἀληθῶς

ἠυδοκίμησε < εὐδοκιμέω -ῶ ↔
φθονέω

ἐστρατεύσατο < στρατεύω
στρατεύω : μάχομαι

ἡ τυραννίς, ὁ τύραννος

ὁ θόρυβος ↔ ἡ σιγή, ἡ γαλήνη

τὰ πράγματα : τὰ γενόμενα

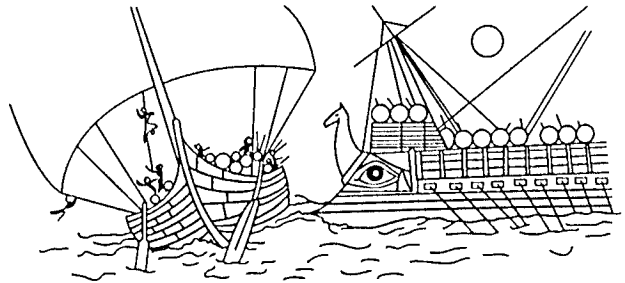
ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ : ἐν τούτῳ
τῷ χρόνῳ

ἐδιώκετο < διώκω

διώκω : βαίνω / πλέω ὀπισθεν

διαφυγεῖν : φυγεῖν

Ἐπειδὴ γὰρ εἰς πολὺν θόρυβον ἀφίκετο τὰ
βασιλέως πράγματα, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ
ἡ ναῦς ἡ Ἀρτεμισίας ἐδιώκετο ὑπὸ νεῶς
Ἀττικῆς· ἡ δ' οὐκ ἔχουσα διαφυγεῖν,
60 ἔμπροσθεν γὰρ αὐτῆς ἦσαν ἄλλαι νῆες φιλίας,
ἔδοξε αὐτῇ τόδε ποιῆσαι· διωκομένη γὰρ ὑπὸ
τῆς Ἀττικῆς, ἐνέβαλε νηὶ φιλίᾳ καὶ κατέδυσε.

ἐνέβαλε νηὶ φιλίᾳ καὶ κατέδυσε

ὁ τριήραρχος : ὁ ἄρχων τριήρη

αὐτομολέω - ᾧ : ἀπολείπω, ἄπειμι

ἀποστρέψας : στρέψας

ἐτράπετο < ἄορ, τρέπω : πλέω

ἠὺδοκίμησε < εὐδοκίμέω - ᾧ

εὐδοκίμέω = εὖ δοκοῦμαι

θεώμενον < θεάομαι = βλέπω

δέσποτα : βασιλεῦ

Ὁ οὖν τῆς Ἀττικῆς νεῶς τριήραρχος, ὡς
εἶδεν αὐτὴν ἐμβάλλουσαν νηὶ ἀνδρῶν
65 βαρβάρων, νομίσας τὴν ναῦν τὴν Ἀρτεμισίας
ἢ Ἑλληνίδα εἶναι ἢ αὐτομολεῖν ἐκ τῶν
βαρβάρων, ἀποστρέψας πρὸς ἄλλας ἐτράπετο.
Καὶ ἀπὸ τούτων αὕτη μάλιστα ἠὺδοκίμησε
παρὰ Ξέρξῃ.
70 Λέγεται γὰρ τὸν βασιλέα θεώμενον μαθεῖν
τὴν ναῦν ἐμβαλοῦσαν, καὶ δὴ τινα τῶν
παρόντων εἰπεῖν· «δέσποτα, ὅρᾳς Ἀρτεμισίαν

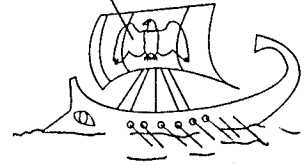
ὥς εὖ ἀγωνίζεται καὶ ναῦν τῶν πολεμίων
κατέδυσεν;», τὸν δὲ βασιλέα ἐρωτᾷν εἰ
75 ἀληθῶς ἐστὶν Ἀρτεμισίας τὸ ἔργον, καὶ τοὺς
δὲ φάναι, σαφῶς τὸ ἐπίσημον τῆς νεῶς
ἐπισταμένους. Τὴν δὲ διαφθαρεῖσαν ναῦν
ἠπίστατο εἶναι πολεμίαν.

Λέγεται δὲ Ξέρξην εἰπεῖν πρὸς τὰ
80 λεγόμενα, «οἱ μὲν ἄνδρες γεγónασί μοι
γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες.» Ταῦτα μὲν
Ξέρξην φασὶν εἰπεῖν.»

Τοῦ δὲ ναύτου λέγοντος ταῦτα, ἐβλέπομεν
εἰς τὸν τε πορθμὸν καὶ τὴν ἡπειρον, καὶ
85 ἐθαυμάζομεν τοὺς προγόνους ὥς ἀνδρείους
ὄντας καὶ ἐλευθερώσαντας τὴν πατρίδα.

Ἐσπέρας δὲ γενομένης κατεπλεύσαμεν
Ἀθήναζε, πεζῇ δ' ἀφικόμεθα οἴκαδε.

τὸ ἐπίσημον

ἐπισταμένους < ἐπίσταμαι
ἐπίσταμαι = γινώσκω

γεγónασι < παρακ. γίγνομαι

ἡ ἡπειρος : ἡ γῆ

οἱ πρόγονοι = οἱ πάλαι

ἐλευθερώσαντας < ἐλευθερώω
ἐλευθερώω ↔ καταστρέφομαι

ἡ πατρίς : ἡ Ἑλλάς

ἐθαυμάζομεν τοὺς προγόνους
ὥς ἀνδρείους ὄντας καὶ
ἐλευθερώσαντας τὴν πατρίδα :
ἐθαυμάζομεν τοὺς προγόνους
ὥς ἀνδρείους εἶναι καὶ
ἐλευθερώσαι τὴν πατρίδα.

κατεπλεύσαμεν < καταπλέω :
πλέω πάλιν εἰς τὴν γῆν

πεζῇ = κατὰ γῆν

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α'. Απόκριναι πρὸς τὰ ἐρωτήματα.

. Πότε εἶπεν ὁ ναύτης;

Ἐσθιόντων τούτων, ὁ ναύτης εἶπεν.

α'. Περὶ τίνος λέγει ὁ ναύτης;

β'. Ποῦ ἐνίκησαν οἱ Πέρσαι τὸν Λεωνίδα τε
καὶ τοὺς στρατιώτας;

γ'. Διὰ τί τὸ πλῆθος τῶν Μηδικῶν νεῶν
διεφθείρετο ἐν τῇ Σαλαμῖνι;

δ'. Τίς ἦν ἡ Ἀρτεμισία;

ε'. Τί εἶπεν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸ τῇ Ἀρτεμισίᾳ
γενόμενον;

Β'. Ἐν τῇ γλώττῃ σου.

α'. γῆ

γῆ + λόγος

γῆ + γραφία

γῆ + μέτρον

γῆ + κέντρον + -ισμός

β'. ὕδωρ

ὕδωρ + γράφω

ὕδωρ + θεραπεία

ὕδωρ + σφαῖρα

ὕδωρ + ἀνάλος + -ικος

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Γ'. Ἀλλαξον τοὺς λόγους εἰς τὴν ἐνεργητικὴν διάθεσιν.

. Βασιλεύς τις ἐνίκηθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
 . Οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν βασιλέα τινά.

α'. Αἱ νῆες διεφθείρετο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

β'. Αἱ νῆες διεφθείρετο ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν.

γ'. Ἡ Ἀρτεμισία ἐδιώκετο ὑπὸ νεῶς Ἀττικῆς.

Δ'. Ἀλλαξον εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος χρόνου.

. Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο, ἔφυγον εἰς Σαλαμῖνα.

Οἱ Ἀθηναῖοι φοβούμενοι ἔφυγον εἰς Σαλαμῖνα.

α'. Ἐπειδὴ ἡ Ἀρτεμισίας ναῦς ἐδιώκετο ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐνέβαλε νηὶ φιλία.

Ἡ Ἀρτεμισίας ναῦς _____ ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐνέβαλε νηὶ φιλία.

β'. Ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐθηεῖτο, ἔμαθε τὴν ναῦν ἐμβαλοῦσαν.

Ὁ βασιλεὺς _____ ἔμαθε τὴν ναῦν ἐμβαλοῦσαν.

γ'. Ὁ Ξέρξης εἶπε πρὸς ταῦτα ἃ ἐλέγετο (...)

Ὁ Ξέρξης εἶπε πρὸς τὰ _____ (...)

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ
(ἐνεστῶς χρόνος)

Α'. λέγεται → λεγόμενος, η, ον

Β'. φοβεῖται → φοβούμενος, η, ον

ἀρσ. (ὁ) λεγόμενος
(οἱ) λεγόμενοι

θηλ. (ἡ) λεγομένη
(αἱ) λεγόμεναι

οὐδ. (τὸ) λεγόμενον
(τὰ) λεγόμενα

[§ VII.9.]

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ
(ἀόριστος χρόνος)

ἀρσ.	(ὁ) νομίσας (οἱ) νομίσαντες
θηλ.	(ἡ) νομίσασα (αἱ) νομίσασαι
οὐδ.	(τὸ) νομίσαν (τὰ) νομίσαντα

[§ VII.9.]

Ε'. Ἀλλάξον εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ἀορίστου χρόνου.

. Οἱ Πέρσαι νικήσαντες (νικάω -ῶ) ἐν Θερμοπύλαις, κατέκαυσαν τὰς Ἀθήνας.

α'. _____ (περιπέμπω) νῆάς τινας περὶ τὴν Σαλαμῖνα, ἔκκληρον τὸν πορθμόν.

β'. _____ (νομίζω) τὴν ναῦν τὴν Ἀρτεμισίας Ἑλληνίδα εἶναι, _____ (ἀποστρέφω) πρὸς τὰς ἄλλας ἐτράπετο.

γ'. Ἐθαυμάζομεν τοὺς προγόνους _____ (ἐλευθερόω -ῶ) τὴν πατρίδα.

ΣΤ'. Ἀλλάξον τὰς φράσεις ὡς σημανούσας τὸ αὐτό.

. Ἐσθιόντων ἡμῶν, τῶν ναυτῶν τις ἔφη...

Ἐν ᾧ ἐσθίομεν ἡμεῖς, τῶν ναυτῶν τις ἔφη...

α'. Τῶν Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχοῦντων, τοιοῦτο αὐτοῖς συνέβη.

Ἐπειδὴ _____

β'. Τοῦ ναύτου λέγοντος ταῦτα, ἐβλέπομεν εἰς τὸν πορθμόν.

Ἐν ᾧ _____

γ'. Ἐσπέρας γενομένης κατεπλεύσαμεν Ἀθήναζε.

Ἐπεὶ _____

ΛΕΞΕΙΣ

ἀρχή (ἡ)
 γέρων, οντος (ὁ)
 δέος, ους (τό)
 δεσπότης (ὁ)
 ἡπειρος (ἡ)
 θόρυβος (ὁ)
 καιρός (ὁ)
 μυριάς, ἄδος (ἡ)
 νοῦς (ὁ)
 ὀρρωδία (ἡ)
 πατρίς, ἰδος (ἡ)
 πλῆθος, ους (τό)
 πορθμός (ὁ)
 πράγμα, ατος (τό)
 πρύμνα (ἡ)
 στρατηγός (ὁ)
 στρατός (ὁ)
 τάξις, εως (ἡ)
 τριήραρχος (ὁ)
 τυρανίς, ἰδος (ἡ)
 βάρβαρος, ον
 ἐπίσημος, ον
 πεζός, ἡ, ὄν
 πρόγονος, ον
 αἰτέω -ῶ
 ἀνάγομαι
 ἀνακρούομαι
 ἀντανάγομαι
 ἀποστρέφω
 ἀποφεύγω
 αὐτομολέω -ῶ
 βοηθέω -ῶ
 διαφεύγω
 διώκω
 ἐλευθερόω -ῶ
 ἐξαγγέλλω
 ἐξανάγομαι

δ'. Ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς, αὕτη εἶχε τὴν
 Ἀλικαρνασσοῦ τυραννίδα.

Ἐπεὶ _____

Ζ'. Πλήρωσον τῇ μετοχῇ.

ἐξαναχθείς	πυθόμενοι
γενόμενα	αἰτήσοντας
ἐξαγγελθέντα	γενομένης
καταστρεφόμενος	

. Εἶδον τὰ γενόμενα ἐν ταύτῃ τῇ θαλάττῃ.

α'. Ταῦτα _____, παρεσκευάζοντο πρὸς
ναυμαχίαν.

β'. Ἐσπέρας _____ κατεπλεύσαμεν Ἀθήναζε.

γ'. Οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἐπείθοντο τὰ _____.

δ'. Ἀμεινίας _____ νηὶ ἐμβάλλει.

ε'. Οὗτος ἔπεμψεν ἀγγέλους δεῦρο γῆν καὶ
ὔδωρ _____.

στ'. Στρατὸν συνελέξατο ὡς _____ τὴν
Ἑλλάδα.

εὐδοκιμέω -ῶ
 θεάομαι -ῶμαι
 καταπλέω
 καταστρέφω, -ομαι
 κλήω, κλείω
 κυκλώω -ῶ
 μέλλω
 ναυμαχέω -ῶ
 ὀκέλλω
 παραπλέω
 πείθω, -ομαι
 περιπέμπω
 πυνθάνομαι
 στρατεύω, -ομαι
 τάττω
 τρέπω, -ομαι
 τυγχάνω
 φημί
 ἀκριβῶς
 ἔτι
 περὶ
 σύν

Η'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀλ.	ψευ.
Ἐν τῇ μεγίστῃ μάχῃ βασιλεὺς τις ἐνίκηθη.	X	
Ὁ Ξέρξης ἦν τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς.		
Οἱ ἄγγελοι γῆν τε καὶ ὕδωρ αἰτοῦσιν.		
Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον εἰς Σαλαμῖνα.		
Οἱ Ἀθηναῖοι διέφθειραν πολλὰς τῶν Μήδων ναῦς.		

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ο ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ (α΄)

ΣΤ΄

λόφος - θέμα - ἀντί - πόλις

σῦκα - ἦ - κώμη - θνητός

Ζ΄

λόγος, πόλις, δέρμα

φύσις, πράξις, θέμα

λόφος, ὀψέ, κόσμος

ζῶον, φωνή, πρόβλημα

ΤΙΣ ΕΙ ΣΥ; (β΄)

Ἀλέξ· Χαῖρε. Τίς εἶ σύ;

Πάτρ· Χαῖρε. Ἐγὼ εἰμι Πάτροκλος.

Τί ὄνομά σοί ἐστιν;

Ἀλέξ· Τὸ ὄνομά μοι Ἀλέξανδρός ἐστιν.

Πάτρ· Τί ὄνομα αὐτῇ ἐστιν;

Ἀλέξ· Τὸ ὄνομα αὐτῇ Ἑλένη ἐστίν.

ἽΩ Πάτροκλε, ποῦ οἰκεῖς;

Πάτρ· Ἐγὼ οἰκῶ ἐν τῇ Σπάρτῃ.

Ἄρα σὺ καὶ οἰκεῖς ἐν τῇ Σπάρτῃ;

Ἀλέξ· Οὐχί. Ἐγὼ οὐκ οἰκῶ ἐν τῇ

Σπάρτῃ, ἀλλὰ ἐν ταῖς Ἀθήναις.

Πάτρ· Ἔρρωσο.

Ἀλέξ· Ἔρρωσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΤΙΣ ΕΙΜΙ ΕΓΩ; (α΄)

Ε΄

Ἐγὼ εἰμι Ἑλληνικὸν παιδίον καὶ οἰκῶ ἐν ἀγροῖς. Ἐνταῦθα γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς γεωργὸς ὁ Φίλιππος ἐστίν, ὃς γεωργεῖ καὶ ἔχει χωρίον.

Ἐγὼ μὲν εἰμι τέκνον τοῦ Φιλίππου, οὗτος δὲ πατήρ μου ἐστίν. Καὶ ἄλλα τέκνα ἔχει ὁ Φίλιππος· ἐγὼ εἰμι τέκνον αὐτοῦ καὶ ἔχω ἀδελφόν τε καὶ ἀδελφήν. Ὀνομάζουσι δ' ἐμὲ μὲν Ἀλέξανδρον, τὸν δ' ἀδελφὸν ὀνομάζουσι Στέφανον, τὴν δ' ἀδελφήν Ἑλένην. Ἐσμέν οὖν τέκνα τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Εὐρυδίκης, ἡ μήτηρ ἐστίν.

ΣΤ΄

Ἐγὼ Ἀλέξανδρός εἰμι καὶ οὐκ ἔχω τὸ χωρίον ἐν ᾧ οἰκοῦμεν, ἀλλὰ ὁ Φίλιππος. Ὁ μὲν Φίλιππος οὐκ ἔστι τέκνον μου, ἀλλ' ἐγὼ εἰμι τέκνον τοῦ Φιλίππου. Ἡ δ' Εὐρυδίκη οὐκ ἐστίν ἀδελφή μου, ἀλλ' ἡ Ἑλένη. Εἰμὶ δὲ τέκνον τῆς Εὐρυδίκης, οὐ τῆς Ἑλένης.

ή οὖν Ἑλένη ἀδελφή μου ἐστὶ καὶ
τέκνον τοῦ Φιλίππου.

ΠΟΥ ΟΙΚΩ; (β')

ΣΤ'

Ἡ Χαρά ἐστὶ τροφὸς ἐμή τε καὶ τῆς
Ἑλένης. Οἰκοῦμεν ἡμεῖς ὁμοῦ, οἰκεῖ δὲ
καὶ ἡ τροφὸς μεθ' ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ μετὰ
τῆς τροφοῦ. Ἐγὼ μὲν ὀνομάζω τὴν
τροφὸν μᾶμμην, ἡ δ' Ἑλένη ὀνομάζει
τὴν τροφὸν μᾶμμην, καὶ δὴ καὶ ὁ
ἀδελφός· οἱ δ' ἄλλοι ὀνομάζουσι τὴν
τροφὸν Χαράν.

Ζ'

Πάτρ· Χαῖρε, ὦ Ἀλέξανδρε. Τίς ἐστὶ
τροφὸς τῇ Ἑλένῃ;

Ἀλέξ· Χαῖρε, ὦ φίλε μου. Ἡ Χαρά
τροφὸς ἐστὶ τῇ Ἑλένῃ.

Πάτρ· Ἄρ' ἔχει ἡ Χαρά χωρίον;

Ἀλέξ· Οὐχί, οὐχ ἡ Χαρά, ἀλλὰ ὁ
Φίλιππος ἔχει χωρίον.

Πάτρ· Καὶ ποῦ οἰκεῖ ἡ τροφός;

Ἀλέξ· Οἰκεῖ δὴ μεθ' ἡμῶν· οἰκοῦμεν
οὖν ἅμα.

Πάτρ· Ποῦ δ' οἰκεῖτε, ὦ Ἀλέξανδρε;

Ἀλέξ· Ποῦ δὴ οἰκοῦμεν; ἐν χωρίῳ
οἰκοῦμεν, ὦ φίλε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ (α')

Ὑψηλοὺς λόφους ἔχει κύκλω τὸ
χωρίον, ἐν ᾧ οἰκοῦμεν ἐγὼ τε καὶ ὁ
Φίλιππος καὶ ἡ Εὐρυδίκη καὶ ὁ
Στέφανος καὶ ἡ Ἑλένη, καὶ δὴ καὶ ἡ
Χαρά, ἥ ἐστὶ τροφός. Οἰκοῦμεν δ' ἐν
μέσῳ τῶν λόφων, οἱ περιέχουσι κύκλω
τὸ χωρίον. Τί δὴ ἐστὶν ἐν μέσῳ τῶν
χωρίων; Ἐν μέσῳ τοῦ ἡμετέρου χωρίου
καὶ τῶν ἄλλων ὁδός ἐστὶν. Τὸ μὲν τοῦ
Φιλίππου χωρίον οὐκ ἐστὶν ἐξ
ἀριστερᾶς, ἀλλὰ ἐκ δεξιᾶς, τὰ δ' ἄλλα
χωρία ἐξ ἀριστερᾶς ἐστὶν.

Ο ΚΗΠΟΣ (β')

Ἀλέξ· Ὡς Ἑλένη, ἐσμέν ἐν τῷ κήπῳ,
ὅς περιέχει τὴν οἰκίαν ἡμῶν, καὶ ἐν
ᾧ πολλὰ δένδρα καὶ ἄλλα φυτὰ
φυτεύομεν.

Ἐλ· Τί ἐστὶ τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε;

Ἀλέξ· Τοῦτ' ἐστὶ σῦκον, ὃ ἐστὶ καρπὸς
τῆς συκῆς, καὶ ἡ συκὴ ἐστὶ τοῦτο τὸ
δένδρον.

Ἐλ· Ἄρα τοῦτ' ἐστὶν ἄμπελος, ὦ
ἀδελφέ;

Ἀλέξ· Ναί, Ἑλένη. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀμπέλου δρέπομεν σταφυλὰς· καὶ τῶν σταφυλῶν τὰς μὲν ἐσθίουμεν, τὰς δὲ πατοῦμεν ἐν τῇ ληνῷ καὶ ποιοῦμεν οὕτως οἶνον.

Ἐλ· Καὶ ταῦτα τί ἐστίν;

Ἀλέξ· Ταῦτ' ἐστὶ λάχανα, λέγω δὴ· σκόροδα καὶ κρόμμυα καὶ ῥάφανοι καὶ κύαμοι καὶ σέλινα.

Ἐλ· Χάριν σοι ἔχω, ὦ ἀδελφέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΤΑ ΗΜΕΡΑ ΟΡΝΙΘΙΑ (α')

Ἐγὼ τε καὶ ὁ Στέφανος ζητοῦμεν φᾶ ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν καθ' ἡμέραν. Τὰ ἡμερὰ ὀρνίθια τίκτει φᾶ ἐν τῇ καλιᾷ. Ἄρ' ἐρωτᾷς πῶς ἐστὶ τὸ φόν; Λέγω δὴ· τὸ φόν ἐστὶ στρογγύλον καὶ μικρόν, καὶ τὰ μὲν τῶν φῶν ἐστὶ λευκά, τὰ δ' οὐ.

Καθ' ἡμέραν τὰ ὀρνίθια τίκτει φᾶ καὶ ἡμεῖς ταῦτα ζητοῦμεν. Ἐκ δὲ τῆς καλιᾶς λαμβάνομεν τὰ φᾶ καὶ φέρομεν εἰς τὴν οἰκίαν. Ἡ δὲ μήτηρ ἡμῶν, ἡ Εὐρυδίκη, λαμβάνει τὰ φᾶ καὶ ἔψει. Οὕτως δὲ τροφὴν ἔχομεν καθ' ἡμέραν.

ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΟΡΝΙΘΙΑ (β')

Ἀλέξ· Ἄρ' ἀγνοεῖς, ὦ Ἑλένη, ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ Στέφανος ἀναβαίνομεν πολλάκις ἐπὶ τὰ δένδρα;

Ἐλ· Καὶ διὰ τί ἀναβαίνετε ἐπὶ τὰ δένδρα, ὦ Ἀλέξανδρε;

Ἀλέξ· Ἐπειδὴ ζητοῦμεν τὰ φᾶ τῶν ἀγρίων ὀρνιθίων.

Ἐλ· Ποῦ γὰρ δὴ ἐστὶ τὰ φᾶ;

Ἀλέξ· Ταῦτα τὰ φᾶ ἐν ταῖς καλιαῖς ἐστίν. Τὰ ὀρνίθια, ὦ Ἑλένη, οἰκοδομεῖ τὰς καλιάς.

Ἐλ· Ἄρα τοῦτ' ἐστὶν φόν;

Ἀλέξ· Οὐχί, ὦ ἀδελφή. Τὸ φόν μικρόν ἐστὶ καὶ στρογγύλον, καὶ ἐν τῷ φῶ ἐστὶ τὸ νεόττιον.

Ἐλ· Τὸ δὲ νεόττιον τί ἐστίν;

Ἀλέξ· Τὸ νεόττιον τέκνον ὀρνιθίου ἐστίν.

Ἐλ· Ἐγὼ γὰρ καὶ ἀναβαίνω ἐπὶ τὰ δένδρα.

Ἀλέξ· Οὐχί. Σὺ εἰ μικρὰ καὶ τὰ δένδρα ὑψηλὰ, ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἀναβαίνεις ἐπὶ τὰ δένδρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η ΚΩΜΗ ΚΑΙ Η ΟΙΚΙΑ (α')

Πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ὁδοῦ ὁρῶ τὸν μέγαν τοῖχον τῆς οἰκίας μου, ἐν ᾧ εἰσι δύο ἀνεωγμέναι πύλαι. Ἐντὸς δὲ τῶν πυλῶν μεγάλη αὐλή ἐστίν, ἐν ᾗ ὁρῶ πολλὰ ζῶα. Καὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἐστί μικρὰ δωμάτια καὶ ἕξ ἀριστερᾶς καὶ ἐκ δεξιᾶς. Ἐναντίον δ' ἐκ τῆς αὐλῆς ὁρῶ τὸν πρόδομον, ὅς ἐστι καὶ ἀνεωγμένος.

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ ἔνεισι τράπεζαι καὶ κλῖναι καὶ δίφροι. Τί δὴ ἐστὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης; ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐστὶν ὅσα ἐσθίομεν καὶ πίνομεν. Ὁ δὲ δίφρος τί ἐστίν; καθίζομεν δὴ ἐπὶ τοῦ δίφρου. Καὶ τί ποιοῦμεν ἐπὶ τῶν κλινῶν; ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν καθεύδομεν.

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ (β')

Ἐσμὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ πέντε ἄνθρωποι· ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Εὐρυδίκη καὶ τὰ τρία παιδιά· δύο μὲν ἀδελφοί, ἐγὼ καὶ ὁ Στέφανος, μία δὲ ἀδελφή, ἡ Ἑλένη.

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ ἔνεισι ἕξ μὲν κλῖναι, ἐφ' ὧν καθεύδομεν, εἴκοσι δὲ δίφροι, ἐφ' ὧν καθίζομεν, τρεῖς δὲ τράπεζαι.

Ἐσθίομεν δὲ τὰ σιτία ὅσα ἐστὶν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἀριθμῶ δὲ καὶ τὰ τῆς οἰκίας δωμάτια, καὶ δέκα ἐστίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ (α')

παιδ· ὦ Ἀλέξανδρε, ὥρα ἐστὶν παρὰ τὸν διδάσκαλον ἄγειν σε.

Ἀλέξ· Ναί. Ἄρα φέρεις, ὦ παιδαγωγέ, τὸ πινακίον μου καὶ τὸν στύλον;

παιδ· Ναί, ὦ Ἀλέξανδρε, φέρω δὴ ταῦτα.

...

Ἀλέξ· Χαῖρε, ὦ διδάσκαλε.

διδ· Χαῖρε, ὦ Ἀλέξανδρε. Τήμερον οὐ διδάσκω ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἀλλὰ ἐν τῇ αὐλῇ, διότι θέρος ἐστίν.

Ἀλέξ· Ἄρ' εἰσι δίφροι ἔξω;

διδ· Ναί, ὦ Ἀλέξανδρε. Ἐχεις πινακίον καὶ στύλον;

Ἀλέξ· Ναί, ὦ διδάσκαλε. Πῶς γὰρ οὐκ;

διδ· ὦ Ἀλέξανδρε, πόσοι δίφροι εἰσὶν ἔξω;

Ἀλέξ· Ἐξω εἰσι ἕξ δίφροι καὶ μία τράπεζα, ὦ διδάσκαλε.

διδ· Χάριν σοι ἔχω, ὦ Ἀλέξανδρε.

ΤΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΕΡΓΑ (β')

διδ.: Χαίρετε, ὦ μαθηταί.

μαθ.: Χαίρε, ὦ διδάσκαλε.

διδ.: Τήμερον ἐθέλω διδάσκειν ἐν τῇ αὐλῇ. Ὡς Ἀλέξανδρε, ποῦ ἔχεις τὸ πινακίον;

Ἀλέξ.: Τοῦτό ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλὰ γράφω ἐπὶ τῆς γῆς.

διδ.: Μάλιστα. Τήμερον μανθάνομεν τὸν Ὅμηρον καὶ τὰ αὐτοῦ ἔργα.

Ἡφ.: Ὡς διδάσκαλε, πῶς γράφω ΟΜΗΡΟΣ;

διδ.: Γράφομεν οὕτως· ὁ μικρόν, μῦ, ἦτα, ῥῶ, ὁ μικρὸν καὶ σῖγμα· “Ὅμηρος”.

Ἡφ.: Οὕτωςί, ὦ διδάσκαλε· ὁ μικρόν, μῦ, ἦτα, ῥῶ, ὁ μικρὸν καὶ σῖγμα;

διδ.: Ναί, ὦ Ἡφαιστίων.

Ἡφ.: Χάριν σοι ἔχω, ὦ διδάσκαλε.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ (γ')

Διάλογος Α'

- Τί ποιεῖς, ὦ Θρασύμαχε;

- Ἀναγιγνώσκω τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔργα.

Διάλογος Β'

- Τί ἐστι τοῦτο;

- Τοῦτ' ἐστὶ τὸ βιβλίον τοῦ διδασκάλου.

Διάλογος Γ'

- Τίνι γράφεις, ὦ Ἀλέξανδρε;

- Γράφω στύλῳ ἐν τῷ πινακίῳ.

Διάλογος Δ'

- Ποῦ εἰσι αἱ τράπεζαι;

- Αἱ τράπεζαι ἐν μέσῳ τοῦ διδασκαλείου εἰσίν.

Διάλογος Ε'

- Ποῦ ἐστὶν ὁ στύλος;

- Ὁ στύλος ἐκ δεξιᾶς τοῦ πινακίου ἐστίν.

Διάλογος ΣΤ'

- Ποῦ εἶ, ὦ παιδαγωγέ;

- Ἐξω ὑπὸ τῷ δένδρῳ εἰμί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ο ΙΑΤΡΟΣ (α')

Χαρά· Χαῖρε, ὦ Ἡρόδικε.
 Ἡρόδ· Χαῖρε, ὦ Χαρά. Ποῦ ἐστὶν
 ὁ Ἀλέξανδρος;
 Χαρά· Ὁ Ἀλέξανδρός ἐστιν ἐπὶ τῆς
 κλίνης.
 Ἡρόδ· Εἰσέρχομαι οἴκαδε.
 ...
 Ἡρόδ· Χαῖρε, ὦ Ἀλέξανδρε. Τί
 πάσχεις;
 Ἀλέξ· ὦ ἰατρὲ, πρὶν ἔπεσον ἀπὸ
 δένδρου καὶ ἀλγῶ πολὺ τὴν
 κεφαλὴν καὶ τὸ τραῦμα τοῦ ποδὸς
 ἔχει αἷμα.
 Ἡρόδ· Λάμβανε καὶ πῖνε τοῦτο τὸ
 πῶμα τῇ ὀδύνῃ κεφαλῆς. ὦ Χαρά,
 φέρε μοι ὕδωρ καὶ οἶνον.
 Χαρά· Μάλιστα, ὦ ἰατρέ.
 Ἡρόδ· Νῦν δὴ λοῦω τὸ τραῦμα οἶνω
 καὶ ὕδατι, ὦ Ἀλέξανδρε.
 Ἀλέξ· Χάριν σοι ἔχω, ὦ ἰατρέ.

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ (β')

“Αἱ πέντε αἰσθήσεις”

Ἡ κεφαλὴ ἐστὶ τὸ μέγιστον μέρος
 τοῦ σώματος. Δεῦρο δ' ἔχομεν τοὺς
 ὀφθαλμοὺς καὶ τούτοις ὁρῶμεν ἐστὶ
 γὰρ ἡ ὄψις. Κάτω δὲ ἡ ῥίς ἐστὶ, καὶ
 ταύτῃ ὁσφραινόμεθα· ἐστὶ γὰρ ἡ
 αἴσθησις τῆς ὁσφρήσεως. Ἐν δὲ τῷ
 στόματί ἐστὶν ἡ αἴσθησις τοῦ γεύματος.
 Ἐπὶ δὲ ἐκατέρου μέρους τῆς κεφαλῆς
 εἰσι τὰ ὦτα, οἷς ἀκούομεν· ἐστὶ γὰρ
 ἡ αἴσθησις τῆς ἀκοῆς.
 Ὑπὸ δὲ τῆς κεφαλῆς ὁ τράχηλός
 ἐστὶ καὶ οἱ δύο ὦμοι, οἳ εἰσὶν αἱ κεφαλαὶ
 τῶν βραχιόνων. Ἐκαστος δὲ βραχίων
 ἔχει χεῖρα, καὶ ἐκάστη χεὶρ ἔχει πέντε
 δακτύλους· ὁ μὲν μέγας, ὁ δὲ λιχανός,
 ὅς ἐστιν ὁ πρῶτος τῶν ἄλλων
 τεττάρων, ὁ δὲ μέσος, ὁ δὲ παράμεσος,
 ὁ δὲ μικρός. Δεῦρο δὲ ἡ ἀφὴ ἐστὶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

ΑΙ ΑΧΑΡΝΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ (α΄)

Ἀλέξ· ὦ Ἑλένη, ἄρα γινώσκεις ποῦ οἰκοῦμεν;

Ἐλ· Ποῦ δὴ οἰκοῦμεν, ἀδελφέ μου;

Ἀλέξ· Οἰκοῦμεν γὰρ ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀχαρνῶν.

Ἐλ· Καὶ τίνα ἐστὶ ἐκεῖνα, ἃ ὀρώμεν ἀπὸ τοῦ δήμου ἡμῶν;

Ἀλέξ· Ταῦτ' ἐστὶ Ἀθῆναι καὶ ἄπεισιν ἐξήκοντα στάδια.

Ἐλ· Καὶ τί ἐστὶ τοῦτο, ὃ ἐν μέσῳ τῇ πόλει;

Ἀλέξ· Ἡ ἀκρόπολις ἐστίν, ὧ Ἑλένη. Καὶ ἐν τῇ ἀκροπόλει πολλοὶ ναοὶ εἰσιν. Πρῶτον μὲν τὰ Προπύλαιά ἐστίν, ἐν δὲ δεξιᾷ τούτων ὁ τῆς Νικῆς Ἀπτέρου ναὸς ἐστίν.

Ἐλ· Ποῖός ἐστιν ὁ μέγιστος καὶ κάλλιστος ναός;

Ἀλέξ· Ἐκεῖνος ὁ ναὸς ἐστίν ὁ Παρθενών, ἐν ᾧ εὐχόμεθα τῇ Ἀθῆνῃ. Καὶ ἐξ ἀριστερᾶς τὸ Ἑρέχθειόν ἐστίν.

Ἐλ· Πότε ἐρχόμεθα εἰς τὰς Ἀθήνας;

Ἀλέξ· Ἐρχόμεθα δὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις.

Ἐλ· Καὶ τί ποιούμεν ἐν τοῖς Παναθηναίοις;

Ἀλέξ· Πρῶτον μὲν σφάζομεν ἱερὰ· μετὰ δὲ ταῦτα χορεύομεν καὶ ἄδομεν, ἐσθίομεν καὶ πίνομεν. Τί δ' οὐ ποιούμεν ἐν ταύταις ταῖς ἑορταῖς;

ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ (β΄)

Ἀνὰ τέτταρα ἔτη γίγνεται τὰ Μεγάλα Παναθήναια, ἐν οἷς ἀγὼν μουσικῆς ἐστίν καὶ γυμνικὸς ἀγὼν παίδων τε καὶ ἀγενείων καὶ ἀνδρῶν ἀγωνίζονται δ' οἱ μὲν παῖδες οὐ πλέον ἢ ἐκκαίδεκα ἐτῶν, οἱ δ' ἀγένειοι μεχρὶ τῶν εἴκοσιν, οἱ δ' ἄνδρες πλέον τῶν εἴκοσιν.

Τούτοις δ' οἱ ἀγῶνες εἰσὶ στάδιον, πένταθλον, πάλη, πυγμή, παγκράτιον, δίαυλος, ἵππιος τε καὶ ὀπλίτης. Τὸ δὲ πένταθλον πέντε ἀγῶνας περιέχει· ἄλμα, δρόμον, δίσκον, ἄκοντα καὶ πάλην. Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸς ἀγὼν.

Μετὰ δὲ τῶν ἀγώνων οἱ πυρριχισταὶ πυρρίχην χορεύουσιν ἐν ὅπλοις,

παίοντες τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν·
λαμπαδηδρομία δὲ καὶ ἐστίν, ἐν ἣ νικᾷ
ὁ στίχος ὃς ἀφικνεῖται πρῶτος πρὸς τὸ
τέρμα ἔχων λαμπάδα φλέγουσαν. Μετὰ
δὲ τὴν λαμπαδηδρομίαν παννυχίς
ἐστίν, καὶ χοροὶ καὶ ᾠδαί.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ ἐστὶν πομπή,
ἐν ἣ προσφέρουσι τῇ Ἀθῆνῃ τὸν πέπλον,
ὃς ἄγεται κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων
ἐπὶ τὴν Ἀκρόπολιν. Μετὰ δὲ ταῦτα
ἐστὶν ἐστίασις τῶν Ἀθηναίων, καὶ
ναυτικὸς ἀγὼν ἐν τῷ Πειραιεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ (α')

Τί ποιοῦσιν οἱ ἐργάται;

Ὁ ἀρότης ἀροῖ τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ·
πρῶτον μὲν καταβάλλει τὸ κάτω τοῦ
ἀρότρου εἰς τὴν γῆν· ἔπειτα δὲ ὁ ἀρότης
ἐλαύνει τοὺς βοῦς ἔλκοντας τὸ
ἄροτρον. Μετὰ δε ταῦτα ἄλλος σπεῖρει
τὰ σπέρματα· ἔπειτα δὲ ὁ θεριστὴς
θερίζει τῷ δρεπάνῳ τὸν σῖτον, ἐπεὶ ἐν
ἀκμῇ ἐστίν. Μετὰ δὲ ταῦτα δέουσιν ἐν
δεσμοῖς τοὺς καλάμους τοῦ σίτου.

Ἄλλοι μὲν τὴν μακέλην ἔχοντες
ὀρύττουσι καὶ φυτεύουσι δένδρα καὶ
ἄλλα φυτά. Ἄλλοι δὲ τῇ ἀξίνῃ
κατατέμνουσι δένδρα καὶ συλλέγουσι
φρύγανα.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ (β')

Ζήνων· Ἴδου, ὦ Φιλόδημε, ὡς ὅμοιοι ὁ
Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Στέφανός εἰσιν.
Ἄρ' οὐκ ἐστὶ σῦκον ὁμοιότερον σύκῳ;
Φιλόδ· Οὐδαμῶς, ὦ Ζήνων. Οὗτος οὐκ
ἐστὶν οὕτως ὅμοιος ἐκείνῳ οὔτε
ἐκεῖνος τούτῳ. Ὁ γὰρ Ἀλέξανδρός
ἐστὶν ὡς Δημόκριτος καὶ ὁ Στέφανος
ὡς Ἡράκλειτος.

(βροντή)

Ἑλένη· Αἰ αἰ. Οἴμοι.

Χαρά· Θάρρει, ὦ Ἑλένη.

Ἑλένη· Αἰ, ὦ Χαρά, ἦν μία ἀστραπή
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἔβροντα φοβερῶς.

Χαρά· Θάρρει, ὦ Ἑλένη, μὴ φόβει.

Ἡ ἀστραπή οὐ βλάπτει. Ἴδου, οἱ
χοῖροι μᾶλλον ἐν φόβῳ εἰσίν.

Ἑλένη· Μάλιστα, κοῖζουσι δεινῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ (α')

ψιττ. Χαίρετε.

ξένος. Οὐδεὶς φόβος, ὦ φίλοι· ὁ
ψιττακὸς ἐθέλει ὑμᾶς χαίρειν.

Φίλ. Τί ἐστὶ τοῦτο, ὦ ξένε; Οὐκ
εἶδομεν οὐδέποτε ὀρνίθιον
λαλοῦντα φωνῇ ἀνθρωπίνῃ.

ξέν. Φίλος ὢν τοῖς θεοῖς, ποιοῦσιν
αὐτὸν λαλεῖν.

Φίλ. Τί δ' ἄλλο λέγει;

ξέν. Λέγει γὰρ πολλά· πεινῶν μὲν
κελεύει σιτία φέρειν, διψῶν δὲ
κελεύει ποτὸν φέρειν.

Φίλ. Ἄρα πωλεῖς μοι, ὦ ξένε, τοῦτο
τὸ ὀρνίθιον;

ξέν. Ναὶ μὰ Δία, δέκα δραχμῶν.

Χάριν σοι ἔχω, ὦ φίλε. Ἔρρωσθε.

Φίλ. Χάριν καὶ σοι. Ἔρρωσο.

ψιττ. Φεῦ τοῦ καταράτου ἀνθρώπου,
ποῖ φεύγεις; Πεινῶ, πεινῶ, διψῶ,
διψῶ. Φέρε μοι κάρυον, φέρε μοι
οἶνον.

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ (β')

Ἀλέξ. ὦ φίλτατη ἀδελφή, πρῶ ὁ
παιδαγωγὸς ἐμὲ ἤγε παρὰ τὸν
διδάσκαλον καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶδομεν
θαυμασιώτατον ζῷον.

Ἐλένη. Καὶ τί δὴ ζῷον εἶδετε, ὦ
Ἀλέξανδρε;

Ἀλέξ. Ξένος τις Αἰγύπτιος φέρων τὸ
ζῷον εἶπε τοῦτο εἶναι πίθηκον.

Ἐλ. Ἄρα ὁ πίθηκός ἐστὶ ὀρνίθιον;

Ἀλέξ. Οὐδαμῶς, ὦ Ἐλένη.

Ἐλ. Πῶς δὲ ἦν ὁ πίθηκος, ὦ ἀδελφέ;

Ἀλέξ. Τοῦτο γὰρ ἦν ὅμοιον ἀνθρώπῳ,
ἀλλὰ μικρότερον παιδίου, εἶχε δὲ
καὶ κόμας κατὰ τὸ πρόσωπον ὅλον.

Ἐλ. Μὰ τὸν Δία, τί δ' ἐποίησεν ὁ
πίθηκος;

Ἀλέξ. Ἄκουε γὰρ τούτων ἃ οὗτος
ἐποίησεν· ὁ πίθηκος ἴστησι ἐγγὺς μου
καὶ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ κάρυον· οὗτος
δὲ τίθησι τὸ κάρυον μεταξὺ τῶν
ὀδόντων καὶ πιέζει τοῦτο τοῖς
ὀδοῦσι· ἔφαγε δὲ τὸν κόκκον ὡς
ἄνθρωπος.

Ἐλ. Τί δ' ἄλλο;

Ἀλέξ· Τίθημι δὲ καὶ παρ' αὐτῷ
ποτήριον οἴνου καὶ ὁ πίθηκος εὐθὺς
λαβὼν τὸ ποτήριον πίνει τὸν οἶνον
καὶ καταβάλλει τὸ ποτήριον χαμαί.
Ὁ δὲ ξένος εἶπε τὸ ζῶον ποιεῖν
ἀκριβῶς ὅ τι ὀρά.

Ἐλ· Πολὺ μὲν θαυμάσιόν ἐστι τοῦτο
τὸ ζῶον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ (α')

Πολλάκις ἄγγελός τις ἡμῖν ἀγγέλλει
ὅτι πόλεμός ἐστι ταῖς Ἀθήναις. Ἔχομεν
γὰρ πολλοὺς πολεμίους πανταχοῦ ἐν
τοῖς Μεγάροις, ἐν τῇ Αἰγίνῃ, ἐν τῇ
Βοιωτίᾳ, πλὴν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς, διότι
εἰσὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι πάσαι τοῖς
Ἀθηναίοις.

Νεωστὶ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀχαρνὰς
ἄγγελός τις ἀγγέλλει ὅτι οἱ Βοιωτοὶ
εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ
πεντακοσίων ὀπλιτῶν. Ἡμεῖς οὖν
παρεσκευάσαμεν καὶ ὀπλίτας σχεδὸν
δισχιλίους.

Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας κατήλθον εἰς
τὴν κώμην οἱ ὀπλίται ἡμῶν· οἱ μὲν
πολλὰ τραύματα εἶχον, οἱ δὲ ὀλίγοι
ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἐνίκησαν
τοὺς Βοιωτούς.

ΤΑ ΤΕΙΧΗ (β')

Φίλ· Ἄρα γινώσκεις, ὦ Ἀλέξανδρε,
τί ἐστι τοῦτο;

Ἀλέξ· Τοῦτ' ἐστὶ ἡ ἀκρόπολις καὶ τὰ
τείχη αὐτῆς.

Φίλ· Καὶ γινώσκεις τί ἐποίησε δεῦρο
ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεὺς;

Ἀλέξ· Τί δὴ ἐποίησε, ὦ πάτερ;

Φίλ· Ὁ γὰρ Ξέρξης ἦλθε μετὰ τῶν
Μήδων, κατέκαυσε τὰς Ἀθήνας καὶ
τὴν ἀκρόπολιν.

Ἀλέξ· Μετὰ δὲ ταῦτα τί ἐποίησαν οἱ
Ἀθηναῖοι;

Φίλ· Ὁ Θεμιστοκλῆς συνεβούλευσε
τοῖς Ἀθηναίοις οἰκοδομεῖν ὥς
τάχιστα τείχη, τὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ
τὰ τῆς ἀκροπόλεως. Οἱ μέντοι
Λακεδαιμόνιοι μὴ οἰκοδομεῖν ταῦτα
ἐκέλευσαν.

Ἀλέξ· Καὶ τί ἐγένετο; Εἰπέ μοι, ὦ
πάτερ, ὥκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ
τείχη;

Φίλ· Μάλιστα, ὦ παῖ, οὗτοι τὰ τείχη
ὥκοδόμησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Η ΘΑΛΑΤΤΑ (α')

Ἀλέξ· Χαῖρε, ὦ τᾶν. Διὰ τί βλέπεις
οὔτω τὴν θάλατταν; Ἄρ' οὐ γαλήνη;

ἄνθ· Μάλιστα, γαλήνη δὴ ἐστίν, ὅτι ἡ
θάλαττα σύκων ἐπιθυμεῖ.

Ἀλέξ· Διὰ τί λέγεις τὴν θάλατταν
ἐπιθυμεῖν σύκων;

ἄνθ· Λέξω σοι, ἐὰν ἐθέλῃς ἀκούειν.

Ἀλέξ· Πάνυ γε, ἐθέλω.

ἄνθ· Ἐγὼ γὰρ ἦν βούκολος καὶ εἶχον
βοῦς, ἀλλὰ οὐκ ἤρεσκέ μοι τὸ
βουκολεῖν· ἤθελον μέντοι πλουτεῖν
ταχέως. Ἐπώλησα οὖν πάντας τοὺς
βοῦς καὶ ἡγόρασα σῦκα.

Ἀλέξ· Καὶ τί ἐποίησας ἔπειτα;

ἄνθ· Ἐπιβαίνω ἐπὶ πλοῖον ἔχων
σῦκα καὶ πλέω ἐπὶ Βυζαντίου. Ἦν
δὴ ἔμπορος. Ἄνεμος μέντοι μέγας

ἔπνει, κατέδυσε τὸ πλοῖον καὶ
ἐναυάγησα.

Ἀλέξ· Καὶ τί τὰ σῦκα;

ἄνθ· Τὰ σῦκα πανταχοῦ ἦν.
Λαβούσης δὲ τῆς θαλάττης τὰ σῦκα,
πάλιν ἦν γαλήνη.

Ἀλέξ· Διὰ τοῦτο δοκεῖ σοι ἡ θαλάττα
σύκων ἐπιθυμεῖν;

ἄνθ· Μάλιστα.

Η ΣΑΛΑΜΙΣ (β')

γέρ· Φεῦ, ἐγὼ εἶδον τὰ γενόμενα ἐν
ταύτῃ τῇ θαλάττῃ.

Φίλ· Τί λέγεις, ὦ γέρον; Ἄσμενοι
ἐθέλομεν ἀκούειν.

γέρ· Ἐνταῦθα γὰρ ἐγένετο μάχη
μεγίστη, ἐν ἣ βασιλεὺς τις ἐνίκηθη.
Ἐγὼ δὲ ἐναυμαχουν.

Φίλ· Καὶ τίς ἦν οὗτος ὁ βασιλεὺς;

γέρ· Ἦν, ὦ Φίλιππε, ὁ μέγιστος
βασιλεὺς τῶν Μήδων, ὁ Ξέρξης.

Οὗτος ἔπεμψεν ἀγγέλους δεῦρο γῆν
καὶ ὕδωρ αἰτήσοντας. Οἱ μέντοι
Ἕλληνες οὐκ εἰσι δοῦλοι τῶν
Μήδων, οὐδ' ἔσονται οὐδέποτε.

Ἀλέξ· Καὶ τί ἐποίησε, ὦ γέρον;

γέρ.· Στρατὸν συνελέξατο ὥς
καταστρεφόμενος τὴν Ἑλλάδα.
Νικησάντων δὲ τῶν Περσῶν ἐν
Θερμοπύλαις, οἱ Ἀθηναῖοι πάντες
φοβούμενοι ἔφυγον εἰς Σαλαμῖνα.

Φιλ.· Ἀληθῶς λέγεις. Ἐνταῦθα
κατέκαυσαν τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν
ἁκρόπολιν.

γέρ.· Πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ οὐκ
ἐπείθοντο ὥς οἱ Πέρσαι τοὺς
Ἀθηναίους κυκλοῖεν· ἔπειτα δὲ
ἐπύθοντο ταῦτα καὶ παρεσκευάσαντο
πρὸς ναυμαχίαν. Πολλαὶ δὲ τῶν
Μήδων νῆες διεφθείροντο, αἱ μὲν
ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, αἱ δὲ ὑπὸ τῶν
Αἰγινήτων.

ΦΩΝΑΙ

κεφάλαια	César Martínez
Ἀλέξανδρος	M ^a Nuria Miguel
Ἑλένη	Lluïsa Merino
Πάτροκλος	Mariví Mayoral
παιδαγωγός	Mario Díaz
διδάσκαλος	Miguel Ángel Ávila
Ἡφαιστίων	Mariví Mayoral
Χαρά	Mercedes Ovejas
Ἡρόδικος	Víctor Caño
Ζήνων	Mario Díaz
Φιλόδημος	Víctor Caño
ψιττακός	Ana M ^a Ovando
ξένος	Francisco Castillo
Φίλιππος	César Martínez
ἄνθρωπος	Francisco Castillo
γέρων	Miguel Ángel Ávila

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

§ I. Περὶ λέξεως·

Λέξις μὲν ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου, οὗ δὲ μέρη ἐστὶν ὀκτώ· ἄρθρον, ὄνομα, ἀντωνυμία, ῥῆμα, μετοχή, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

Τὸ δ' ἄρθρον, τὸ ὄνομα, ἡ ἀντωνυμία καὶ ἡ μετοχή, ἡ μετέχει τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ιδιότητος, ἔχουσι τρία· γένη, ἀριθμούς καὶ πτώσεις.

Τὸ δὲ ῥῆμα ἔχει τέσσα· πρόσωπα, ἀριθμούς, χρόνους, ἐγκλίσεις, διαθέσεις.

§ I. 1. Τὰ γένη εἰσὶ τρία·

• Τὸ ἀρσενικόν·	ὁ ἀδελφός
• Τὸ θηλυκόν·	ἡ ἀδελφή
• Τὸ οὐδέτερον·	τὸ παιδίον

§ I. 2. Οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶ ἐνικός, δυϊκός καὶ πληθυντικός, ἀλλὰ μόνον μανθάνομεν τοῦσδε·

• Ὁ ἐνικός·	ὁ ἀδελφός	ἡ ἀδελφή	τὸ παιδίον
• Ὁ πληθυντικός·	οἱ ἀδελφοί	αἱ ἀδελφαί	τὰ παιδιά

§ I. 3. Αἱ πτώσεις ὀνομάτων εἰσὶ πέντε·

- Ἡ ὀνομαστική· Ὁ Στέφανός ἐστιν ἀδελφὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου.
- Ἡ κλητική· ὦ φίλε
- Ἡ αἰτιατική· Ἔχω ἀδελφὸν καὶ ἀδελφήν.
Ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ δένδρον.
- Ἡ γενική· Εἰμὶ τέκνον τοῦ Φιλίππου.
Τὰ σιτία ἐστὶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.
- Ἡ δοτική· Φέρω τὰ φᾶ τῇ Εὐρυδίκῃ.
Οἰκῶ ἐν τῷ χωρίῳ.

§ I. 4. Τὰ πρόσωπά ἐστι τρία· πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον.

- Τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον ἀφ' οὗ ὁ λόγος· ἔχω,
- τὸ δὲ δεύτερον πρὸς ὃν ὁ λόγος· ἔχεις,
- τὸ δὲ τρίτον περὶ οὗ ὁ λόγος· ἔχει.

§ I. 5. Οἱ χρόνοι εἰσὶν τρεῖς· ἐνεστώς, παρεληλυθώς καὶ μέλλων. Τούτων ὁ παρεληλυθώς ἔχει διαφορὰς τέτταρας· παρατατικόν, ἀόριστον, παρακείμενον καὶ ὑπερσυντέλικος.

§ I. 6. Αἱ ἐγκλίσεις πέντε·

- Ὀριστική· Ὁ Φίλιππος γεωργός ἐστιν.
- Ὑποτακτική· Ὅταν ἡ γαλήνη, γελᾷ ἡ θάλαττα.
- Εὐτική· Οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἐπέιθοντο, ὥς οἱ Πέρσαι αὐτοὺς κυκλοῖεν.
- Προστακτική· Ἐσθιε καὶ πῖνε.
- Ἀπαρέμφατος· Ἐγὼ μανθάνω γράφειν.

§ I. 7. Αἱ διαθέσεις εἰσὶ τρεῖς· ἐνέργεια, πάθος καὶ μεσότης.

- Ἐνέργεια μὲν οἷον «ἡ τροφὸς τὸ παιδίον λούει»,
- Πάθος δὲ οἷον «τὸ παιδίον ὑπὸ τῆς τροφοῦ λούεται»,
- Μεσότης δὲ ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργεια, ποτὲ δὲ πάθος παροῦσα, οἷον «ἡ τροφὸς λούεται, βούλεται, γίγνεται, ἔρχεται...».

§ I. 8. Αἱ συζυγίαι εἰσὶ τρεῖς·

- Ἡ μὲν συζυγία Α' ἐστὶ ἡ βαρυτόνων ῥημάτων, οἷον «γράφω»,
- ἡ δὲ συζυγία Β' ἐστὶ ἡ περισπωμένων ῥημάτων, ἣ περιέχει τρεῖς·
 - ἡ μὲν πρώτη (B₁) διακρίνεται ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου διὰ τῆς *αι* διφθόγγου, οἷον ἐρωτῶ, ἐρωτᾷς, ἐρωτᾷ,
 - ἡ δὲ δευτέρα (B₂) διὰ τῆς *ει* διφθόγγου, οἷον οἰκῶ, οἰκεῖς, οἰκεῖ,
 - ἡ δὲ τρίτη (B₃) διὰ τῆς *οι* διφθόγγου, οἷον ἀρῶ, ἀροῖς, ἀροῖ,
- ἡ δὲ συζυγία Γ' ἐστὶ ἡ τῶν εἰς *μι* ῥημάτων· ἴστημι, τίθημι, δίδωμι...

§ II. Περί ἄρθρου καὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου· τὸ μὲν ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου καὶ προτάσσεται τοῦ ὀνόματος. Εἰσὶ δ' αὐτῶ τρία· γένη, ἀριθμοί, πτώσεις. Τῇ κλητικῇ ἐστὶ ὦ. Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ ποιεῖ ὡς ὅς, ἥ, ὅ.

		Τὸ ἄρθρον			Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον		
		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὀνομαστική	ὁ	ἡ	τό	ὅς	ἥ	ὅ
	αἰτιατική	τόν	τήν	τό	ὄν	ήν	ὄ
	γενική	τοῦ	τῆς	τοῦ	οὔ	ῆς	οὔ
	δοτική	τῷ	τῇ	τῷ	ῶ	ῇ	ῶ
πληθυντικός ἀριθμός	ὀνομαστική	οἱ	αἱ	τά	οῖ	αῖ	ᾶ
	αἰτιατική	τούς	τάς	τά	οὓς	ᾶς	ᾶ
	γενική	τῶν	τῶν	τῶν	ῶν	ῶν	ῶν
	δοτική	τοῖς	ταῖς	τοῖς	οῖς	αῖς	οῖς

- Φυτεύομεν δένδρα ἐν τῷ κήπῳ. Ὁ κήπος ἐγγὺς τῆς οἰκίας ἐστίν. =
Φυτεύομεν δένδρα ἐν τῷ κήπῳ, ὅς ἐγγὺς τῆς οἰκίας ἐστίν.
- Οἰκοῦμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἡ οἰκία ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ ἐστίν. =
Οἰκοῦμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἥ ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ ἐστίν.
- Λόφοι περιέχουσι τὸ χωρίον. Τὸ χωρίον μικρόν ἐστίν. =
Λόφοι περιέχουσι τὸ χωρίον, ὃ μικρόν ἐστίν.
- Ἐν μέσῳ τῶν λόφων ἐστὶ τὸ χωρίον. Ἐν τῷ χωρίῳ ὁ Φίλιππος γεωργεῖ. =
Ἐν μέσῳ τῶν λόφων ἐστὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ Φίλιππος γεωργεῖ.

§ III. Περὶ ὀνομάτων· Τὰ ὀνόματα εἰς τρεῖς κλίσεις διαιρεῖται.

§ III. 1. Πρώτη κλίσις· ἐν τῇ πρώτῃ κλίσει πλεῖστα ὀνόματα θηλυκά ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἀρσενικά, οἷον ἀγοραστής, πωλητής, νεανίας...

Τὸ θηλυκὸν ὄνομα·

		ρ, ι, ε η		ρ, ι, ε α		ττ*, ψ, ξ, ζ, σ α/η	
ἐνικός ἀριθμός	ὀνομαστική	ή	ἀδελφή	ή	οἰκία	ή	τράπεζα
	κλητική	ῶ	ἀδελφή	ῶ	(οἰκία)	ῶ	(τράπεζα)
	αἰτιατική	τήν	ἀδελφήν	τήν	οἰκίαν	τήν	τράπεζαν
	γενική	τῆς	ἀδελφῆς	τῆς	οἰκίας	τῆς	τραπέζης
	δοτική	τῇ	ἀδελφῇ	τῇ	οἰκίᾳ	τῇ	τραπέζῃ
πληθυντικός ἀριθμός	ὀνομαστική	αἱ	ἀδελφαί	αἱ	οἰκίαι	αἱ	τράπεζαι
	κλητική	ῶ	ἀδελφαί	ῶ	(οἰκίαι)	ῶ	(τράπεζαι)
	αἰτιατική	τάς	ἀδελφάς	τάς	οἰκίας	τάς	τράπεζας
	γενική	τῶν	ἀδελφῶν	τῶν	οἰκιῶν	τῶν	τραπέζων
	δοτική	ταῖς	ἀδελφαῖς	ταῖς	οἰκίαις	ταῖς	τραπέζαις

- ❖ σσ/ττ, ψ, ξ, ζ, σ καὶ ι+σύμφωνον, οἷον χλαίνα, -ης, καὶ δὴ καὶ σύμφωνον+σύμφωνον, οἷον ἄκανθα, -ης ἢ μάλθα, -ης.

Τὸ ἀρσενικὸν ὄνομα·

		ρ, τ, ε η		ρ, ι, ε α	
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ	μαθητής	ὁ	νεανίας
	κλη.	ὦ	μαθητά	ὦ	νεανία
	αἰτ.	τὸν	μαθητήν	τὸν	νεανίαν
	γεν.	τοῦ	μαθητοῦ	τοῦ	νεανίου
	δοτ.	τῷ	μαθητῇ	τῷ	νεανίᾳ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ	μαθηταί	οἱ	νεανίαι
	κλη.	ὦ	μαθηταί	ὦ	νεανίαι
	αἰτ.	τοῦς	μαθητάς	τοῦς	νεανίας
	γεν.	τῶν	μαθητῶν	τῶν	νεανιῶν
	δοτ.	τοῖς	μαθηταῖς	τοῖς	νεανίαις

§ III. 2. Δευτέρα κλίσις· ἐν τῇ δευτέρᾳ κλίσει πλεῖστα ὀνόματα ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶ καὶ θηλυκά, οἷον ἡ τροφός, ἡ ὁδός...

		ἀρσενικόν	θηλυκόν	οὐδέτερον
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ ἀδελφός	ἡ τροφός	τὸ τέκνον
	κλη.	ὦ ἀδελφέ	ὦ τροφέ	ὦ τέκνον
	αἰτ.	τὸν ἀδελφόν	τὴν τροφόν	τὸ τέκνον
	γεν.	τοῦ ἀδελφοῦ	τῆς τροφοῦ	τοῦ τέκνου
	δοτ.	τῷ ἀδελφῷ	τῇ τροφῷ	τῷ τέκνῳ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ ἀδελφοί	αἱ τροφοί	τὰ τέκνα
	κλη.	ὦ ἀδελφοί	ὦ τροφοί	ὦ τέκνα
	αἰτ.	τοῦς ἀδελφούς	τὰς τροφούς	τὰ τέκνα
	γεν.	τῶν ἀδελφῶν	τῶν τροφῶν	τῶν τέκνων
	δοτ.	τοῖς ἀδελφοῖς	ταῖς τροφοῖς	τοῖς τέκνοις

		οὔς, οὐ		οὖν, οὔ	
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ	νοῦς	τὸ	κανοῦν
	κλη.	ὦ	νοῦ	ὦ	κανοῦν
	αἰτ.	τὸν	νοῦν	τὸ	κανοῦν
	γεν.	τοῦ	νοῦ	τοῦ	κανοῦ
	δοτ.	τῷ	νοῷ	τῷ	κανοῷ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ	νοῖ	τὰ	κανᾶ
	κλη.	ὦ	νοῖ	ὦ	κανᾶ
	αἰτ.	τοῦς	νοῦς	τὰ	κανᾶ
	γεν.	τῶν	νοῶν	τῶν	κανῶν
	δοτ.	τοῖς	νοῖς	τοῖς	κανοῖς

§ III. 3. Τρίτη κλίσις· Ἔστι καὶ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα.

α'. Ἄφωνα εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος· τὰ μὲν ἄφωνα ἔστιν ἑννέα· β, δ, γ, π, τ, κ, φ, θ, χ.

Τὰ δὲ διπλᾶ σύμφωνα, ξ καὶ ψ, ἐκ δύο συμφώνων σύγκειται· τὸ μὲν ξ ἐκ τῶν γ, κ, χ

καὶ τοῦ σ, τὸ δὲ ψ ἐκ τῶν β, π, φ καὶ τοῦ σ.

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἡ	τέττιξ	ὁ	παῖς	τὸ	σῶμα
	κλη.	ὦ	τέττιξ	ὦ	παῖ	ὦ	σῶμα
	αἰτ.	τὴν	τέττιγα	τὸν	παιδα	τὸ	σῶμα
	γεν.	τῆς	τέττιγος	τοῦ	παιδός	τοῦ	σώματος
	δοτ.	τῇ	τέττιγι	τῷ	παιδί	τῷ	σώματι
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ./κλη.	αἱ	τέττιγες	οἱ	παῖδες	τὰ	σώματα
	αἰτ.	τάς	τέττιγας	τοῦς	παῖδας	τὰ	σώματα
	γεν.	τῶν	τεττίγων	τῶν	παίδων	τῶν	σωμάτων
	δοτ.	ταῖς	τέττιξι(ν)	τοῖς	παισί(ν)	τοῖς	σώμασι(ν)

β'. Τὰ ντ εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ	γέραν	ὁ	ὀδοῖς
	κλη.	ὦ	γέρον	ὦ	(ὀδούς)
	αἰτ.	τὸν	γέροντα	τὸν	ὀδόντα
	γεν.	τοῦ	γέροντος	τοῦ	ὀδόντος
	δοτ.	τῷ	γέροντι	τῷ	ὀδόντι
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ	γέροντες	οἱ	ὀδόντες
	κλη.	ὦ	γέροντες	ὦ	ὀδόντες
	αἰτ.	τοῦς	γέροντας	τοῦς	ὀδόντας
	γεν.	τῶν	γερόντων	τῶν	ὀδόντων
	δοτ.	τοῖς	γέρουσι(ν)	τοῖς	ὀδοῦσι(ν)

γ'. Τὸ ν εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ	βραχίων	ἡ	ρίς
	κλη.	ὦ	(βραχίαν)	ὦ	(ρίς)
	αἰτ.	τὸν	βραχίονα	τὴν	ρίνα
	γεν.	τοῦ	βραχίονος	τῆς	ρίνός
	δοτ.	τῷ	βραχίονι	τῇ	ρίνι
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ	βραχίονες	αἱ	ρίνες
	κλη.	ὦ	(βραχίονες)	ὦ	(ρίνες)
	αἰτ.	τοῦς	βραχίονας	τὰς	ρίνας
	γεν.	τῶν	βραχιόνων	τῶν	ρίνων
	δοτ.	τοῖς	βραχίοσι(ν)	ταῖς	ρίσι(ν)

δ'. Τὸ ὑγρὸν σύμφωνον ρ εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἡ χεῖρ	ὁ πατήρ	ὁ ἀνὴρ
	κλη.	ῶ (χεῖρ)	ῶ πάτερ	ῶ ἄνερ
	αἰτ.	τὴν χεῖρα	τὸν πατέρα	τὸν ἄνδρα
	γεν.	τῆς χειρός	τοῦ πατρός	τοῦ ἀνδρός
	δοτ.	τῇ χειρί	τῷ πατρί	τῷ ἀνδρί
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	αἱ χεῖρες	οἱ πατέρες	οἱ ἄνδρες
	κλη.	ῶ (χεῖρες)	ῶ πατέρες	ῶ ἄνδρες
	αἰτ.	τὰς χεῖρας	τοὺς πατέρας	τοὺς ἄνδρας
	γεν.	τῶν χειρῶν	τῶν πατέρων	τῶν ἀνδρῶν
	δοτ.	ταῖς χερσί(ν)	τοῖς πατράσι(ν)	τοῖς ἀνδράσι(ν)

Ὡς πατήρ ποιεῖ καὶ ἡ μήτηρ καὶ πάντα τὰ ὀνόματα, ἃ ἔχει -τηρ εἰς τὸ τέλος.

ε'. Τὸ σ εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἡ τριήρης	τὸ τεῖχος
	κλη.	ῶ (τριήρης)	ῶ (τεῖχος)
	αἰτ.	τὴν τριήρη	τὸ τεῖχος
	γεν.	τῆς τριήρους	τοῦ τείχους
	δοτ.	τῇ τριήρει	τῷ τείχει
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	αἱ τριήρεις	τὰ τεῖχη
	κλη.	ῶ (τριήρεις)	ῶ (τεῖχη)
	αἰτ.	τὰς τριήρεις	τὰ τεῖχη
	γεν.	τῶν τριήρων	τῶν τειχῶν
	δοτ.	ταῖς τριήρεσι(ν)	τοῖς τείχεσι(ν)

στ'. Τὰ φωνήεντα ι καὶ υ εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἡ πόλις	ὁ πρέσβυς	τὸ ἄστυ
	κλη.	ῶ πόλι	ῶ πρέσβυ	ῶ ἄστυ
	αἰτ.	τὴν πόλιν	τὸν πρέσβυν	τὸ ἄστυ
	γεν.	τῆς πόλεως	τοῦ πρέσβεως	τοῦ ἄστεως
	δοτ.	τῇ πόλει	τῷ πρέσβει	τῷ ἄστει
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	αἱ πόλεις	οἱ πρέσβεις	τὰ ἄσθη
	κλη.	ῶ πόλεις	ῶ πρέσβεις	ῶ ἄσθη
	αἰτ.	τάς πόλεις	τοὺς πρέσβεις	τὰ ἄσθη
	γεν.	τῶν πόλεων	τῶν πρέσβεων	τῶν ἄστεων
	δοτ.	ταῖς πόλεσι(ν)	τοῖς πρέσβεσι(ν)	τοῖς ἄστεσι(ν)

ζ'. Οἱ δίφθογγοι ευ καὶ ου εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος·

ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὁ βασιλεύς	ὁ βοῦς
	κλη.	ῶ βασιλεῦ	ῶ βοῦ
	αἰτ.	τὸν βασιλέα	τὸν βοῦν
	γεν.	τοῦ βασιλέως	τοῦ βοός
	δοτ.	τῷ βασιλεῖ	τῷ βοί
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἱ βασιλεῖς	οἱ βόες
	κλη.	ῶ βασιλεῖς	ῶ βόες
	αἰτ.	τοὺς βασιλέας	τοὺς βοῦς
	γεν.	τῶν βασιλέων	τῶν βοῶν
	δοτ.	τοῖς βασιλεῦσι(ν)	τοῖς βουσί(ν)

- ❖ Τῇ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ καὶ κλητικῇ τοῦ «βασιλεύς» ἐστὶ βασιλεῖς τε καὶ βασιλῆς.

η'. Ἀνώμαλα ὀνόματα·

ἐνικός ἀριθμός	ὀνομ.	ἡ γυνή	ἡ ναῦς	ὁ πούς
	κλη.	ᾧ γύναι	ᾧ ναῦ	ᾧ (πούς)
	αἰτ.	τὴν γυναῖκα	τὴν ναῦν	τὸν πόδα
	γεν.	τῆς γυναικός	τῆς νεώς	τοῦ ποδός
	δοτ.	τῇ γυναικί	τῇ νηί	τῷ ποδί
πληθυντικός ἀριθμός	ὀνομ.	αἱ γυναῖκες	αἱ νῆες	οἱ πόδες
	κλη.	ᾧ γυναῖκες	ᾧ νῆες	ᾧ (πόδες)
	αἰτ.	τάς γυναῖκας	τάς ναῦς	τοὺς πόδας
	γεν.	τῶν γυναικῶν	τῶν νεῶν	τῶν ποδῶν
	δοτ.	ταῖς γυναιξί(ν)	ταῖς ναυσί(ν)	τοῖς ποσί(ν)

ἐνικός ἀριθμός	ὀνομ.	τὸ οὔς	τὸ γόνυ
	κλη.	ᾧ (οὔς)	ᾧ (γόνυ)
	αἰτ.	τὸ οὔς	τὸ γόνυ
	γεν.	τοῦ ὠτός	τοῦ γόνατος
	δοτ.	τῷ ὠτί	τῷ γόνατι
πληθυντικός ἀριθμός	ὀνομ.	τὰ ὦτα	τὰ γόνατα
	κλη.	ᾧ (ὦτα)	ᾧ (γόνατα)
	αἰτ.	τὰ ὦτα	τὰ γόνατα
	γεν.	τῶν ὠτῶν	τῶν γονάτων
	δοτ.	τοῖς ὠσί(ν)	τοῖς γονάσι(ν)

- ❖ Ποιεῖ τὸ ὕδωρ οἷον τὸ γόνυ· τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, τῷ ὕδατι, τὰ ὕδατα, τῶν ὑδάτων, τοῖς ὕδασι(ν).

§ IV. Περὶ ἐπιθέτων· Τὰ ἐπίθετά ἐστιν ἀπλᾶ (μικρός, ὑψηλός...) ἢ σύνθετα (ἀ-δύνατος, δι-πλοῦς, καρπο-φόρος...)· τὰ μὲν ἀπλᾶ ἐπίθετά ἐστι τρικατάληκτα (ος, η/α, ον), τὰ δὲ σύνθετά ἐστι δικατάληκτα (ος, ον). Αἱ δὲ μετοχαί εἰσι τρικατάληκται ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ τε καὶ μέσῃ καὶ παθητικῇ.

§ IV. 1. Πρώτη καὶ δεύτερα κλίσεις·

Τὰ τρικατάληκτα ἐπίθετα

		ος, α, ον			ος, η, ον		
		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	μικρός	μικρά	μικρόν	ὑψηλός	ὑψηλή	ὑψηλόν
	κλη.	μικρέ	μικρά	μικρόν	ὑψηλέ	ὑψηλή	ὑψηλόν
	αἰτ.	μικρόν	μικράν	μικρόν	ὑψηλόν	ὑψηλήν	ὑψηλόν
	γεν.	μικροῦ	μικρᾶς	μικροῦ	ὑψηλοῦ	ὑψηλῆς	ὑψηλοῦ
	δοτ.	μικρῷ	μικρᾷ	μικρῷ	ὑψηλῷ	ὑψηλῇ	ὑψηλῷ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	μικροί	μικραί	μικρά	ὑψηλοί	ὑψηλαί	ὑψηλά
	κλη.	μικροί	μικραί	μικρά	ὑψηλοί	ὑψηλαί	ὑψηλά
	αἰτ.	μικρούς	μικράς	μικρά	ὑψηλούς	ὑψηλάς	ὑψηλά
	γεν.	μικρῶν	μικρῶν	μικρῶν	ὑψηλῶν	ὑψηλῶν	ὑψηλῶν
	δοτ.	μικροῖς	μικραῖς	μικροῖς	ὑψηλοῖς	ὑψηλαῖς	ὑψηλοῖς

		οὔς, ᾶ, οὔν		
		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	σιδηροὔς	σιδηρᾶ	σιδηροῦν
	κλη.	σιδηροὔς	σιδηρᾶ	σιδηροῦν
	αἰτ.	σιδηροῦν	σιδηρᾶν	σιδηροῦν
	γεν.	σιδηροῦ	σιδηρᾶς	σιδηροῦ
	δοτ.	σιδηρῶ	σιδηρᾷ	σιδηρῶ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	σιδηροῖ	σιδηραῖ	σιδηρᾶ
	κλη.	σιδηροῖ	σιδηραῖ	σιδηρᾶ
	αἰτ.	σιδηροῦς	σιδηρᾶς	σιδηρᾶ
	γεν.	σιδηρῶν	σιδηρῶν	σιδηρῶν
	δοτ.	σιδηροῖς	σιδηραῖς	σιδηροῖς

Τὰ δικατάληκτα ἐπίθετα

		ος, ον		οὔς, οὔν	
		ἄρσ./θηλ.	οὐδ.	ἄρσ./θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἀδύνατος	ἀδύνατον	διπλοῦς	διπλοῦν
	κλη.	ἀδύνατε	ἀδύνατον	διπλοῦς	διπλοῦν
	αἰτ.	ἀδύνατον	ἀδύνατον	διπλοῦν	διπλοῦν
	γεν.	ἀδυνάτου	ἀδυνάτου	διπλοῦ	διπλοῦ
	δοτ.	ἀδυνάτῳ	ἀδυνάτῳ	διπλῶ	διπλῶ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἀδύνατοι	ἀδύνατα	διπλοῖ	διπλᾶ
	κλη.	ἀδύνατοι	ἀδύνατα	διπλοῖ	διπλᾶ
	αἰτ.	ἀδυνάτους	ἀδύνατα	διπλοῦς	διπλᾶ
	γεν.	ἀδυνάτων	ἀδυνάτων	διπλῶν	διπλῶν
	δοτ.	ἀδυνάτοις	ἀδυνάτοις	διπλοῖς	διπλοῖς

Ἀνώμαλα ἐπίθετα

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	μέγας	μεγάλη	μέγα
	κλη.	μέγας	μεγάλη	μέγα
	αἰτ.	μέγαν	μεγάλην	μέγα
	γεν.	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
	δοτ.	μεγάλου	μεγάλη	μεγάλου
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
	κλη.	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
	αἰτ.	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
	γεν.	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
	δοτ.	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	πολύς	πολλή	πολύ
	κλη.	πολύς	πολλή	πολύ
	αἰτ.	πολύν	πολλήν	πολύ
	γεν.	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ
	δοτ.	πολλῶ	πολλῇ	πολλῶ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	πολλοί	πολλαί	πολλά
	κλη.	πολλοί	πολλαί	πολλά
	αἰτ.	πολλούς	πολλάς	πολλά
	γεν.	πολλῶν	πολλῶν	πολλῶν
	δοτ.	πολλοῖς	πολλαῖς	πολλοῖς

§ IV. 2. Πρώτη καὶ τρίτη κλίσεις· τὰ μὲν θηλυκὰ ἐπίθετά ἐστι κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν, τὰ δ' ἄρσενικά καὶ οὐδέτερα κατὰ τὴν τρίτην·

Τὰ τρικατάληκτα ἐπίθετα

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	γλυκύς	γλυκεῖα	γλυκύ
	κλη.	γλυκύ	γλυκεῖα	γλυκύ
	αἰτ.	γλυκύν	γλυκεῖαν	γλυκύ
	γεν.	γλυκέος	γλυκείας	γλυκέος
	δοτ.	γλυκεῖ	γλυκεία	γλυκεῖ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ./κλη.	γλυκεῖς	γλυκεῖαι	γλυκέα
	αἰτ.	γλυκεῖς	γλυκείας	γλυκέα
	γεν.	γλυκέων	γλυκειῶν	γλυκέων
	δοτ.	γλυκέσι(ν)	γλυκείαις	γλυκέσι(ν)
		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
	κλη.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
	αἰτ.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
	γεν.	παντός	πάσης	παντός
	δοτ.	παντί	πάσῃ	παντί
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ./κλη.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
	αἰτ.	πάντας	πάσας	πάντα
	γεν.	πάντων	πασῶν	πάντων
	δοτ.	πᾶσι(ν)	πάσαις	πᾶσι(ν)

Τὰ δικατάληκτα ἐπίθετα

		ης, ες		ων, ον	
		ἄρσ./θηλ.	οὐδ.	ἄρσ./θηλ.	οὐδ.
ἐνικὸς ἀριθμὸς	ὀνομ.	ἀληθής	ἀληθές	πλείων	πλεῖον
	κλη.	ἀληθές	ἀληθές	πλείων	πλεῖον
	αἰτ.	ἀληθῇ	ἀληθές	πλείονα / πλείω	πλεῖον
	γεν.	ἀληθοῦς	ἀληθοῦς	πλείονος	πλείονος
	δοτ.	ἀληθεῖ	ἀληθεῖ	πλείονι	πλείονι
πληθυντικὸς ἀριθμὸς	ὀνομ.	ἀληθεῖς	ἀληθῇ	πλείονες	πλείονα / πλείω
	κλη.	ἀληθεῖς	ἀληθῇ	πλείονες	πλείονα / πλείω
	αἰτ.	ἀληθεῖς	ἀληθῇ	πλείονας	πλείονα / πλείω
	γεν.	ἀληθῶν	ἀληθῶν	πλειόνων	πλειόνων
	δοτ.	ἀληθέσι(ν)	ἀληθέσι(ν)	πλείοσι(ν)	πλείοσι(ν)

- ❖ Τὸ ἐπίθετον πλείων, ον συγκριτικόν ἐστίν· καὶ οὕτως ποιεῖ καὶ τὰ συγκριτικὰ ἐπίθετα, οἷον μείζων, ἀμείνων, κτλ...

§ IV. 3. Οἱ βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου τρεῖς εἰσιν· τὸ θετικόν, τὸ συγκριτικόν καὶ τὸ ὑπερθετικόν.

- Τὸ μὲν θετικόν ἐπίθετόν ἐστι οἷον «ὁ λόφος ὑψηλὸς ἐστίν.»
- Τὸ δὲ συγκριτικόν ἐπίθετον
 - Οἱ παῖδες ἐλάττον ἢ ἐκκαίδεκα ἐτῶν. (... ἐλάττον ἢ ...)
 - Οἱ λόφοι οἱ ἡμέτεροι οὐκ εἰσιν οὕτως ὑψηλοὶ ὥς οἱ Πυρρηναῖοι.
(... οὕτως ... ὥς ...)
 - Ὁ ὄνος ὅμοιος ἵππῳ ἐστίν. (... ὅμοιος + δοτική)
 - Οἱ λόφοι οἱ ἡμέτεροί εἰσι μᾶλλον μικροὶ ἢ οἱ Πυρρηναῖοι.
Ὁ ὄνος μικρότερος τοῦ ἵππου ἐστίν.
 - Ὁ ἵππος μείζων ἢ ὁ ὄνος ἐστίν. (μείζων ἐστὶ τὸ συγκριτικὸν τοῦ μέγας)

μᾶλλον / πλέον + ἐπίθετον

-τερος, α, ον + γενική / ἢ ...

-(ι)ων, -(ι)ον

- Τὸ δὲ ὑπερθετικόν ἐπίθετον
 - Ἦστι λόφος μάλιστα ὑψηλὸς ἐν Ἑλβετίᾳ.
Ἐν τοῖς Παναθηναίοις πομπή ἐστι λαμπροτάτη.
Ἐχὼ κάλλιστον δῶρον. (κάλλιστος ἐστὶ τὸ ὑπερθετικὸν τοῦ καλός)

Ταῦτά ἐστι παραδείγματα τοῦ ἀπολύτου ὑπερθετικοῦ, ἀλλὰ ἔστι καὶ τὸ σχετικὸν ὑπερθετικόν, ἐπειδὴ τῷ οὐσιαστικῷ ἐστὶ μείζων βαθμός·

- Ἦστι λόφος μάλιστα ὑψηλὸς ἐν Ἑλβετίᾳ.
- Ὁ Ὀλυμπός ἐστιν ὑψηλότετος τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι λόφων.

μάλιστα + ἐπίθετον

-τατος, η, ον + (γενική)

-ιστος, η, ον

• Ἀνώμαλα ἐπίθετα:

φίλος	-	φίλτερος	-	φίλτατος
		ἀμείνων	-	ἄριστος
ἀγαθός	-	βελτίων	-	βέλτιστος
		κρείττων	-	κράτιστος
κακός	-	κακίων	-	κάκιστος
		χείρων	-	χείριστος
μέγας	-	μείζων	-	μέγιστος
μικρός	-	μικρότερος	-	μικρότατος
		ἐλάττων	-	ἐλάχιστος
ὀλίγος	-	μείων/ῥιττων	-	ὀλίγιστος
πολύς	-	πλείων	-	πλεῖστος

§ IV. 4. Τὰ ἐπιρρήματα μεσότητος· σχηματίζεται ἀπὸ τῆς τῶν ἐπιθέτων γενικῆς καὶ τελευτᾷ εἰς -ῶς.

ἐπίθετον	γενική	ἐπίρρημα
• καλός	καλοῦ	καλῶς
• ῥάδιος	ῥαδίου	ῥαδίως
• ἀληθής	ἀληθοῦς	ἀληθῶς
• ταχύς	ταχέος	ταχέως

§ V. Περὶ ἀντωνυμιῶν· ἡ ἀντωνυμία ἐστὶ λέξις ἀντὶ ὀνόματος.

§ V. 1. Ἡ ἀντωνυμία μετὰ τῶν ῥημάτων·

α'. Τὸ πρῶτον πρόσωπον· ἐνικός ἐγώ καὶ πληθυντικός ἡμεῖς.

- ἐγώ· Ἐγώ εἰμι Ἑλληνικὸν παιδίον.
Ὁ παιδαγωγός με ἄγει παρὰ τὸν διδάσκαλον.
Ὁ ἀδελφός μου ὁ Στέφανός ἐστιν.
Ἐμοί ἐστι παιδαγωγός.
- ἡμεῖς· Ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐν τῇ τοῦ χωρίου οἰκίᾳ.
Ὁ διδάσκαλος ἡμᾶς ἐνίστε παῖει.
Ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ οἰκεῖ ἡ τροφὸς ἡμῶν.
Καθ' ἡμέραν τὰ ὀρνίθια φά ἡμῖν τίκτει.

β'. Τὸ δεύτερον πρόσωπον· ἐνικός σύ καὶ πληθυντικός ὑμεῖς.

- σύ· Σὺ οὐκ εἶ Ἑλληνικὸν παιδίον.
Οὐ σε γινώσκω, ὦ ξένε.
Οὐκ ἤνεγκές με μετὰ σου εἰς τὴν πόλιν.
Λέγω σοι ὅτι ἐν χωρίῳ οἰκοῦμεν.
- ὑμεῖς· Ὑμεῖς γράφετε γραφεῖα ἐν παπύρῳ.
Ὑμᾶς χαίρειν θέλει ὁ ψιττακός.
Ἡ οἰκία ὑμῶν πολλὰ δωμάτια ἔχει.
Ὑμῖν εἰσι πολλοὶ διδάσκαλοι.

γ'. Τὸ τρίτον πρόσωπον· ἐνικός αὐτός, ἡ, ὁ καὶ πληθυντικός αὐτοί, αἱ, αἱ, καὶ δὴ καὶ ἐνικός οὗτος, αὕτη, τοῦτο καὶ πληθυντικός οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

- αὐτός· Αὐτὸς ἔχει χωρίον. Αὐτὴ οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν.
Ἐκοίμησεν αὐτὸ ἐν τῇ σκάφῃ.
Ἐσμέν τέκνα αὐτοῦ καὶ αὐτῆς.
Τὸ ὄνομα αὐτῷ Φίλιππος ἐστίν. Τὸ ὄνομα αὐτῇ Εὐρυδίκη ἐστίν.

- αὐτοί Αὐτοὶ συντρέχουσιν.

Οὐκ αὐτοὺς γινώσκω.

Φοβοῦμενοι μὴ τοὺς αὐτῶν πρέσβεις παθεῖν τι.

Ὁ ναύαρχος ἔφερε αὐτοῖς μάζας ἐν κανῶ.

ἐνικός ἀριθμός

ὄνομ.	ἐγώ	σύ	αὐτός	αὐτή	αὐτό
κλη.	-	σύ	-	-	-
αἰτ.	ἐμέ / με	σέ	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό
γεν.	ἐμοῦ / μου	σοῦ	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
δοτ.	ἐμοί / μοι	σοί	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ
ὄνομ.	ἡμεῖς	ὕμεῖς	αὐτοί	αὐταί	αὐτά
κλη.	-	ὕμεῖς	-	-	-
αἰτ.	ἡμᾶς	ὕμᾶς	αὐτούς	αὐτάς	αὐτά
γεν.	ἡμῶν	ὕμῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
δοτ.	ἡμῖν	ὕμῖν	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς

πληθυντικός ἀριθμός

- ❖ Χρῶνται μέντοι αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἀντὶ τοῦ «αὐτός, ἡ, ό», οἷον οὗτο, αὕτη, τοῦτο.

§ V. 2. Ἡ δεικτική ἀντωνυμία· ὅδε, ἥδε, τόδε καὶ οὗτος, αὕτη, τοῦτο καὶ ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ὅδε	ἥδε	τόδε	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
	κλη.	-	-	-	-	-	-
	αἰτ.	τόνδε	τήνδε	τόδε	τοῦτον	ταύτην	τοῦτο
	γεν.	τοῦδε	τῆσδε	τοῦδε	τούτου	ταύτης	τούτου
	δοτ.	τῷδε	τῇδε	τῷδε	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	οἶδε	αἶδε	τάδε	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
	κλη.	-	-	-	-	-	-
	αἰτ.	τούσδε	τάσδε	τάδε	τούτους	πολλάς	ταῦτα
	γεν.	τῶνδε	τῶνδε	τῶνδε	τούτων	τούτων	τούτων
	δοτ.	τοῖσδε	ταῖσδε	τοῖσδε	τούτοις	ταύτοις	τούτοις

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἐκεῖνος	ἐκεῖνη	ἐκεῖνο
	κλη.	-	-	-
	αἰτ.	ἐκεῖνον	ἐκεῖνην	ἐκεῖνο
	γεν.	ἐκεῖνου	ἐκεῖνης	ἐκεῖνου
	δοτ.	ἐκεῖνῳ	ἐκεῖνῃ	ἐκεῖνῳ
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	ἐκεῖνοι	ἐκεῖναι	ἐκεῖνα
	κλη.	-	-	-
	αἰτ.	ἐκεῖνου	ἐκεῖνας	ἐκεῖνα
	γεν.	ἐκεῖνων	ἐκεῖνων	ἐκεῖνων
	δοτ.	ἐκεῖνοῖς	ἐκεῖναις	ἐκεῖνοῖς

§ V. 3 Ἡ σύναρθρος ἀντωνυμία· τῇ συνάρθρῳ ἀντωνυμίᾳ χρῶνται καὶ τὰς τῆς ἀντωνυμίας γενικὰς καὶ τάσδε· ἐμός, σός, ἡμέτερος, ὑμέτερος· αὗται κλίνονται, οἷον ἐμός, ἡ, ὄν. Παραδείγματα·

- Ἡ τροφός μου Χαρά ἐστίν. = Ἡ τροφὸς ἡ ἐμὴ Χαρά ἐστίν.
- Ἐκ δεξιᾶς ἐστὶ τὸ χωρίον ἡμῶν. = Ἐκ δεξιᾶς ἐστὶ τὸ ἡμέτερον χωρίον.

ἐνικός ἀριθμός	ἐγώ	μου	ἐμός, ἡ, ὄν
	σύ	σου	σός, ἡ, ὄν
	αὐτός, ἡ, ὁ	αὐτοῦ, ἧς	-
πληθυντικός ἀριθμός	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμέτερος, α, ον
	ὕμεῖς	ὕμῶν	ὕμέτερος, α, ον
	αὐτοί, αἱ, ἅ	αὐτῶν	-

§ V. 4 Ἡ ἀμοιβαῖος ἀντωνυμία·

		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
πληθυντικός ἀριθμός	αἰτ.	ἄλληλους	ἄλληλας	ἄλληλα
	γεν.	ἄλλήλων	ἄλλήλων	ἄλλήλων
	δοτ.	ἄλλήλοις	ἄλλήλαις	ἄλλήλοις

Παράδειγμα·

- Μετὰ τὸ δεῖπνον λαλοῦμεν μετ' ἀλλήλων.

§ V. 5 Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία καὶ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι·

		Ἀόριστος ἀντωνυμία		Ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία	
		ἀρσ./θηλ.	οὐδ.	ἀρσ./θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὄνομ.	τις	τι	τίς	τί
	αἰτ.	τινά	τι	τίνα	τί
	γεν.	τινός	τινός	τίνος	τίνος
	δοτ.	τινί	τινί	τίνι	τίνι
πληθυντικός ἀριθμός	ὄνομ.	τινές	τινά	τίνες	τινά
	αἰτ.	τινάς	τινά	τίνας	τινά
	γεν.	τινῶν	τινῶν	τίνων	τίνων
	δοτ.	τισί(ν)	τισί(ν)	τίσι(ν)	τίσι

Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία ἐστὶν αἰὶ μετὰ τὸ ὄνομα, ᾧ ἔπεται·

Παραδείγματα·

- Πάρεστι ραψφδός τις πρὸς τὴν οἰκίαν.
- Θέλω δῶρόν τι.
Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα·
- Τίς; Τίς ἐστὶν ὁ Φίλιππος;
- Τί; Τί ἐστὶ *χαρίον*;
- Πόσος, η, ον; Πόσα δωμάτιά ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
- Ποῖος, α, ον; Ποῖόν ἐστὶ τὸ ῥόν;
- Ποῦ; Ποῦ οἰκεῖς;
- Ποῖ; Ποῖ φοιτῶσιν ἐν τοῖς Διονυσίοις;
- Πόθεν; Πόθεν εἶ σύ;
- Πῶς; Πῶς ἔχεις;
- Πότε; Πότε καθεύδουσιν ἔξω;

§ V. 6. Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον καὶ αἱ ἄλλαι ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι·

Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον, ὅς, ἥ, ὅ (§ II), τε καὶ αἱ ἄλλαι ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ ἢ ὅστις, ἥτις, ὅ τι, ἀναφέρονται εἰς πρότερον ὄνομα. Τὸ μὲν «ὅσπερ» κλίνεται οἷον «ὅς»· τὸ δὲ «ὅστις» οἷον «ὅς» καὶ «τις» ἅμα· ὅστις, ὄντινα, οὔτινος, κτλ.

Παραδείγματα·

- Οὗτοί εἰσιν οἱ λόφοι, οἱ περιέχουσι τὸ χωρίον.
- Τοῦτό ἐστι τὸ χωρίον, ἐν ᾧ γεωργεῖ ὁ Φίλιππος.
- Τὰ ἡμερὰ δένδρα ταῦτ' ἐστὶν, ἅπερ φυτεύομεν ἐν τῷ κήπῳ.
- Αἱ Ἀθῆναι φανεραὶ εἰσιν ἀπὸ τῆς κόμης, ἐν ἥπερ οἰκῶ.

§ VI. Περὶ ἀριθμῶν ἔστι τὸ ἀριθμητικὸν τε καὶ τὸ τακτικὸν καὶ τὸ πολλαπλάσιον.

- Τὸ μὲν ἀριθμητικὸν ἐστὶ τὸ ἀριθμὸν σημαῖνον· εἴς, δύο, τρεῖς, τέτταρες, πέντε, ἕξ, ἐπτὰ, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα, ἑνδεκα, δώδεκα, τρεῖς καὶ δέκα, τέτταρες καὶ δέκα, πέντε καὶ δέκα, ἕξ καὶ δέκα (ἐκκαίδεκα), ἐπτὰ καὶ δέκα, ὀκτὼ καὶ δέκα, ἐννέα καὶ δέκα, εἴκοσι... , τριάκοντα, τετταράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐνενήκοντα, ἑκατόν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν· διακόσια, τριακόσια, τετρακόσια, πεντακόσια, ἑξακόσια, ἑπτακόσια, ὀκτακόσια, ἐνακόσια, χίλια.

Τὰ δ' ἀριθμητικὰ εἴς, δύο, τρεῖς, τέτταρες κλίνεται οὕτως·

	ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἄρσ. / θηλ. / οὐδ.
ὄνομ.	εἷς	μία	ἓν	δύο
αἰτ.	ἓνα	μίαν	ἓν	
γεν.	ένός	μιᾶς	ένός	δυοῖν
δοτ.	ένί	μιᾷ	ένί	

	ἄρσ. / θηλ.	οὐδ.	ἄρσ. / θηλ.	οὐδ.
ὄνομ.	τρεῖς	τρία	τέτταρες	τέτταρα
αἰτ.	τρεῖς	τρία	τέτταρας	τέτταρα
γεν.	τριῶν	τριῶν	τεττάρων	τεττάρων
δοτ.	τρισί(ν)	τρισί(ν)	τεττάρσι(ν)	τεττάρσι(ν)

- Τὸ δὲ τακτικόν ἐστὶ τὸ τάξιν δηλοῦν· πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδοος, ἑνατος, δέκατος, ἑνδέκατος, κτλ. Μετὰ ταῦτα λέγομεν· εἰκοστός, τριακοστός, τετταρακοστός, πενηκοστός, ἑξηκοστός, ἑβδομηκοστός, ὀγδοηκοστός, ἐννεηκοστός, ἑκατοστός, διακοσιοστός, κτλ.
- Τὸ δὲ πολλαπλάσιόν ἐστὶ τὸ μέρη μετροῦν ἅπαξ, δῖς, τρίς τετράκις, πεντάκις, ἑξάκις, ἐπτάκις, ὀκτάκις, ἐνάκις, δεκάκις, κτλ.

§ VII. Περὶ ῥήματος· ῥῆμα μὲν ἐστὶ λέξις ἄπτωτος (οὐκ ἔχει πτώσεις), παρέπεται δὲ τῷ ῥήματι ἕξ· πρόσωπα, ἀριθμοί, χρόνοι, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, συζυγίαι.

§ VII. 1. Ὁ ἐνεστώς χρόνος· πρῶτον μὲν εἰσι αἱ συζυγίαι Α' καὶ Β', καὶ δὴ καὶ τὸ ῥῆμα «εἰμί»· ἔπειτα δὲ ἡ συζυγία Γ'.

- Ἡ μὲν συζυγία Α' ἐκφέρεται διὰ τοῦ -ω ἢ -ομαι,
- ἡ δὲ συζυγία Β' διὰ τοῦ -ῶ ἢ -ῶμαι / -οῦμαι, ἐν δὲ τῇ συζυγίᾳ Β' εἰσὶν
 - Β₁' -άω / -ῶ, -ῶμαι
 - Β₂' -έω / -ῶ, -οῦμαι
 - Β₃' -όω / -ῶ, -οῦμαι
- ἡ δὲ συζυγία Γ' διὰ τοῦ -μι.

α'. Τὸ ῥῆμα «εἰμί»

ἐνικός	ἐγὼ	εἰμί
	σὺ	εἶ
	οὗτος	
	αὕτη	ἐστί(ν)
	τοῦτο	
πληθυντικός	ταῦτα	
	ἡμεῖς	ἐσμέν
	ὕμεῖς	ἐστέ
	οὗτοι	εἰσὶ(ν)
	αὗται	

β'. Ἐνεργητικὴ διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ -άω	Β ₂ -έω	Β ₃ -όω
ἐνικός	ἐγὼ	λούω	κοιμάω/κοιμῶ	ποιέω/ποιῶ	κυκλόω/κυκλῶ
	σύ	λούεις	κοιμᾷς	ποιεῖς	κυκλοῖς
	οὗτος	λούει	κοιμᾷ	ποιεῖ	κυκλοῖ
πληθυντικός	ἡμεῖς	λούομεν	κοιμῶμεν	ποιοῦμεν	κυκλοῦμεν
	ὑμεῖς	λούετε	κοιμᾶτε	ποιεῖτε	κυκλοῦτε
	οὗτοι	λούουσι(ν)	κοιμῶσι(ν)	ποιοῦσι(ν)	κυκλοῦσι(ν)

γ'. Μέση καὶ παθητικὴ διαθέσεις· συζυγίαι Α' (-ομαι) καὶ Β' (Β₁ -ῶμαι, Β₂ -οὔμαι, Β₃ -οὔμαι).

		Α' -ομαι	Β' -ῶμαι / -οὔμαι		
			Β ₁ -ῶμαι	Β ₂ -οὔμαι	Β ₃ -οὔμαι
ἐνικός	ἐγὼ	λούομαι	κοιμῶμαι	ποιοῦμαι	κυκλοῦμαι
	σύ	λούει / ἡ	κοιμᾷ	ποιεῖ / ποιῇ	κυκλοῖ
	οὗτος	λούεται	κοιμᾶται	ποιεῖται	κυκλοῦται
πληθυντικός	ἡμεῖς	λούομεθα	κοιμώμεθα	ποιούμεθα	κυκλοούμεθα
	ὑμεῖς	λούεσθε	κοιμᾶσθε	ποιεῖσθε	κυκλοοῦσθε
	οὗτοι	λούονται	κοιμῶνται	ποιοῦνται	κυκλοοῦνται

➤ Παθητικὴ διάθεσις· Ἡ Ἀττικῆς ναῦς διώκει τὴν Ἀρτεμισίας ναῦν.

Ἡ Ἀρτεμισίας ναῦς διώκεται ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς νεώς.

δ'. Ενεργητική διάθεσις· συζυγία Γ' (-μι).

		Γ' -μι		
		ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
ἐνικός	ἐγὼ	ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
	σὺ	ἴστης	τίθης	δίδως
	οὗτος	ἴστησι(ν)	τίθησι(ν)	δίδωσι(ν)
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἴσταμεν	τίθεμεν	δίδομεν
	ὕμεῖς	ἴστατε	τίθετε	δίδοτε
	οὗτοι	ἰστᾶσι(ν)	τιθέασι(ν)	διδόασι(ν)

ε'. Μέση καὶ παθητική διάθεσις· συζυγία Γ' (-μαι).

		Γ' -μαι		
		ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
ἐνικός	ἐγὼ	ἵσταμαι	τίθεμαι	δίδομαι
	σὺ	ἵστασαι	τίθειςαι	δίδοσαι
	οὗτος	ἵσταται	τίθεται	δίδοται
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἰστάμεθα	τιθέμεθα	διδόμεθα
	ὕμεῖς	ἵστασθε	τίθεσθε	δίδοσθε
	οὗτοι	ἵστανται	τίθενται	δίδονται

§ VII. 2. Ὁ παρατατικός χρόνος·

α'. Τὸ ῥῆμα «εἰμί»·

ἐνικός	ἐγὼ	ἦν
	σὺ	ἦσθα
	οὗτος	ἦν
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἦμεν
	ὕμεῖς	ἦτε
	οὗτοι	ἦσαν

β'. Ἑνεργητικὴ διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ ' -άω	Β ₂ ' -έω	Β ₃ ' -όω
ἐνικός	ἐγὼ	ἔλουν	ἐκοίμων	ἐποίουν	ἐκύκλουν
	σὺ	ἔλουες	ἐκοίμας	ἐποίεις	ἐκύκλους
	οὗτος	ἔλουε(ν)	ἐκοίμα	ἐποίει	ἐκύκλου
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐλούομεν	ἐκοιμῶμεν	ἐποιοῦμεν	ἐκυκλοῦμεν
	ὕμεῖς	ἐλούετε	ἐκοιμᾶτε	ἐποιεῖτε	ἐκυκλοῦτε
	οὗτοι	ἔλουν	ἐκοίμων	ἐποίουν	ἐκύκλουν

γ'. Μέση και παθητική διαθέσεις· συζυγίαι Α' (-ομαι) καὶ Β' (Β₁ -ῶμαι, Β₂ -οὔμαι, Β₃ -οὔμαι).

		Β' -ῶμαι / -οὔμαι			
		Α' -ομαι	Β ₁ -ῶμαι	Β ₂ -οὔμαι	Β ₃ -οὔμαι
ένικός	ἐγὼ	ἐλουόμεην	ἐκοιμώμην	ἐποιούμην	ἐκυκλούμην
	σὺ	ἐλούου	ἐκοιμῶ	ἐποιοῦ	ἐκυκλοῦ
	οὗτος	ἐλούετο	ἐκοιμᾶτο	ἐποιεῖτο	ἐκυκλοῦτο
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐλουόμεθα	ἐκοιμώμεθα	ἐποιούμεθα	ἐκυκλούμεθα
	ὕμεῖς	ἐλούεσθε	ἐκοιμᾶσθε	ἐποιεῖσθε	ἐκυκλοῦσθε
	οὗτοι	ἐλούοντο	ἐκοιμῶντο	ἐποιοῦντο	ἐκυκλοῦντο

γ'. Εννεργητική διάθεσις· συζυγίαι Γ' (-μι).

		Γ' -μι		
		ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
ένικός	ἐγὼ	ἴστην	ἐτίθηνι	ἐδίδουν
	σὺ	ἴστης	ἐτίθεις	ἐδίδους
	οὗτος	ἴστη	ἐτίθει	ἐδίδου
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἴσταμεν	ἐτίθεμεν	ἐδίδομεν
	ὕμεῖς	ἴστατε	ἐτίθετε	ἐδίδοτε
	οὗτοι	ἰσᾶσαν	ἐτίθεσαν	ἐδίδοσαν

§ VII. 3. Ὁ ἀόριστος χρόνος·

3.1. Ἀόριστος ἀλλαγῇ τῆς ρίζης·

α'. Τὸ ῥῆμα «εἰμί» χρῆται τῷ ἀορίστῳ τοῦ ῥήματος «γίγνομαι» «ἐγενόμην».

β'. Ἑνεργητικὴ διάθεσις οἶον «λέγω», ὃ ποιεῖ «εἶπον».

ἐνικός	ἐγὼ	εἶπον
	σύ	εἶπες
	οὗτος	εἶπε(ν)
πληθυντικός	ἡμεῖς	εἵπομεν
	ὕμεῖς	εἵπετε
	οὗτοι	εἶπον

λέγω	εἶπον
ὁρῶ	εἶδον
αἰρῶ	εἶλον
φέρω	ἤνεγκον
ἐσθίω	ἔφαγον
ἔρχομαι	ἦλθον
ἄγω	ἤγαγον
πίπτω	ἔπεσον
τίκτω	ἔτεκον
ἀποθνήσκω	ἀπέθανον
λείπω	ἔλιπον
φεύγω	ἔφυγον
βάλλω	ἔβαλον
πίνω	ἔπιον
λαμβάνω	ἔλαβον
μανθάνω	ἔμαθον
τυγχάνω	ἔτυχον
ἔχω	ἔσχον
τρέπω	ἔτραπον
γίγνομαι	ἐγενόμην
πειθομαι	ἐπιθόμην
ἀφικνοῦμαι	ἀφικόμην

γ'. Μέση καὶ παθητικὴ διάθεσις οἶον

«γίγνομαι», ὃ ποιεῖ «ἐγενόμην».

ἐνικός	ἐγὼ	ἐγενόμην
	σύ	ἐγένου
	οὗτος	ἐγένετο
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐγενόμεθα
	ὕμεῖς	ἐγένεσθε
	οὗτοι	ἐγένοντο

3.2. Αόριστος τῇ καταλήξει -σα·

- Τὰ ἄφωνα «π, β, φ, πτ» καὶ «-σ-» γίνεταί «-ψ-», οἷον «ἔγραψα» ἐκ τοῦ «γράφω».
- Τὰ ἄφωνα «κ, γ, χ, ττ/σσ» καὶ «-σ-» γίνεταί «-ξ-», οἷον «ἤρξα» ἐκ τοῦ «ἄρχω».
- Τὰ ἄφωνα «τ, δ, θ, ζ» καὶ «-σ-» γίνεταί «-σ-», οἷον «ἡγόρασα» ἐκ τοῦ «ἀγοράζω».
- Τὰ ὑγρά σύμφωνα «λ, ρ, μ, ν» καὶ «-σ-» γίνεταί οἷον·
 - «ἤγγειλα» ἐκ τοῦ «ἀγγέλλω»
 - «διέφθειρα» ἐκ τοῦ «διαφθείρω»
 - «ἔνειμα» ἐκ τοῦ «νέμω»
 - «ἀπέκτεινα» ἐκ τοῦ «ἀποκτείνω»

α'. Ἐνεργητικὴ διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ ' -άω	Β ₂ ' -έω	Β ₃ ' -όω
ἐνικός	ἐγὼ	ἔλousα	ἐκοίμησα	ἐποίησα	ἐκύκλωσα
	σὺ	ἔλousας	ἐκοίμησας	ἐποίησας	ἐκύκλωσας
	οὗτος	ἔλousε(ν)	ἐκοίμησε(ν)	ἐποίησε(ν)	ἐκύκλωσε(ν)
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐλούσαμεν	ἐκοιμήσαμεν	ἐποιήσαμεν	ἐκυκλώσαμεν
	ὕμεῖς	ἐλούσατε	ἐκοιμήσατε	ἐποιήσατε	ἐκυκλώσατε
	οὗτοι	ἔλousαν	ἐκοίμησαν	ἐποίησαν	ἐκύκλωσαν

β'. Μέση διάθεσις· συζυγίαι Α' (-ομαι) καὶ Β' (Β₁ -ῶμαι, Β₂ -οὔμαι, Β₃ -οὔμαι).

		Α' -ομαι	Β' -ῶμαι / -οὔμαι		
			Β ₁ -ῶμαι	Β ₂ -οὔμαι	Β ₃ -οὔμαι
ἐνικός	ἐγὼ	ἐλουσάμην	ἐκοιμησάμην	ἐποιησάμην	ἐκυκλωσάμην
	σὺ	ἐλούσω	ἐκοιμήσω	ἐποιήσω	ἐκυκλώσω
	οὗτος	ἐλούσατο	ἐκοιμήσατο	ἐποιήσατο	ἐκυκλώσατο
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐλουσάμεθα	ἐκοιμησάμεθα	ἐποιησάμεθα	ἐκυκλωσάμεθα
	ὕμεῖς	ἐλούσασθε	ἐνικήσασθε	ἐποιήρασθε	ἐκυκλώσασθε
	οὔτοι	ἐλούσαντο	ἐνίκησαντο	ἐποιήραντο	ἐκυκλώσαντο

γ'. Παθητικὴ διάθεσις· συζυγίαι Α' (-ομαι) καὶ Β' (Β₁ -ῶμαι, Β₂ -οὔμαι, Β₃ -οὔμαι).

		Α' -ομαι	Β' -ῶμαι / -οὔμαι		
			Β ₁ -ῶμαι	Β ₂ -οὔμαι	Β ₃ -οὔμαι
ἐνικός	ἐγὼ	ἐλούθην	ἐκοιμήθην	ἐποιήθην	ἐκυκλώθην
	σὺ	ἐλούθης	ἐκοιμήθης	ἐποιήθης	ἐκυκλώθης
	οὗτος	ἐλούθη	ἐκοιμήθη	ἐποιήθη	ἐκυκλώθη
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐλούθημεν	ἐκοιμήθημεν	ἐποιήθημεν	ἐκυκλώθημεν
	ὕμεῖς	ἐλούθητε	ἐκοιμήθητε	ἐποιήθητε	ἐκυκλώθητε
	οὔτοι	ἐλούθησαν	ἐκοιμήθησαν	ἐποιήθησαν	ἐκυκλώθησαν

3.3. Ἀόριστος (ἐνεργητική διάθεσις) συζυγία Γ -μι

		Γ' -μι		
		ἴστημι	τίθημι	δίδωμι
ἐνικός	ἐγὼ	ἔστην	ἔθηκα	ἔδωκα
	σύ	ἔστης	ἔθηκας	ἔδωκας
	οὗτος	ἔστη	ἔθηκε(ν)	ἔδωκε(ν)
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἔστημεν	ἔθεμεν	ἔδομεν
	ὑμεῖς	ἔστητε	ἔθετε	ἔδοτε
	οὗτοι	ἔστησαν	ἔθεσαν	ἔδοσαν

§ VII. 4. Ὁ μέλλων χρόνος ἔχει δὲ τὰς ὁμοίας ἀλλαγὰς τῷ ἀορίστῳ -σα, οἷον «γράφω» ἐκ τοῦ «γράφω»... Ἔστι δὲ καὶ ῥήματα ἀλλαγὰς ἔχοντα, οἷον «φάγομαι» ἐκ τοῦ «ἐσθίω», «πίομαι» ἐκ τοῦ «πίνω».

α'. Τὸ ῥῆμα «εἰμί»

ἐνικός	ἐγὼ	ἔσομαι
	σύ	ἔσῃ / ἔσει
	οὗτος	ἔσεται
πληθυντικός	ἡμεῖς	ἐσόμεθα
	ὑμεῖς	ἔσεσθε
	οὗτοι	ἔσονται

β'. Ένεργητική διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ ' -άω	Β ₂ ' -έω	Β ₃ ' -όω
ένικός	ἐγὼ	λούσω	κοιμήσω	ποιήσω	κυκλώσω
	σὺ	λούσεις	κοιμήσεις	ποιήσεις	κυκλώσεις
	οὗτος	λούσει	κοιμήσει	ποιήσει	κυκλώσει
πληθυντικός	ἡμεῖς	λούσομεν	κοιμήσομεν	ποιήσομεν	κυκλώσομεν
	ὕμεῖς	λούσετε	κοιμήσετε	ποιήσετε	κυκλώσετε
	οὗτοι	λούσουσι(ν)	κοιμήσουσι(ν)	ποιήσουσι(ν)	κυκλώσουσι(ν)

γ'. Μέση διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ ' -άω	Β ₂ ' -έω	Β ₃ ' -όω
ένικός	ἐγὼ	λούσομαι	κοιμήσομαι	ποιήσομαι	κυκλώσομαι
	σὺ	λούσῃ / -ει	κοιμήσῃ / -ει	ποιήσῃ / -ει	κυκλώσῃ / -ει
	οὗτος	λούσεται	κοιμήσεται	ποιήσεται	κυκλώσεται
πληθυντικός	ἡμεῖς	λουσόμεθα	κοιμησόμεθα	ποιησόμεθα	κυκλωσόμεθα
	ὕμεῖς	λούσεσθε	κοιμήσεσθε	ποιήσεσθε	κυκλώσεσθε
	οὗτοι	λούσονται	κοιμήσονται	ποιήσονται	κυκλώσονται

δ'. Παθητική διάθεσις· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω) ἔχουσι τὰς ὁμοίας καταλήξεις τῇ μέσῃ διαθέσει, ἀλλὰ τῷ -θησ-, οἷον «λουθήσομαι», «κοιμηθήσομαι»...

§ VII. 5. Ὁ παρακείμενος χρόνος·

α'. Ἑνεργητική διάθεσις· συζυγίαι Α', Β', καὶ «οἶδα» ἐκ τοῦ «ὄρῳ» καὶ «γέγονα» ἐκ τοῦ «γίγνομαι».

		Α' -ω	Β' -ῶ	ὄρῳ οἶδα	γίγνομαι γέγονα
ἐνικός	ἐγὼ	λέλουκα	πεποίηκα	οἶδα	γέγονα
	σύ	λέλουκας	πεποίηκας	οἶσθα	γέγονας
	οὗτος	λέλουκε(ν)	πεποίηκε(ν)	οἶδε(ν)	γέγονε(ν)
πληθυντικός	ἡμεῖς	λελούκαμεν	πεποιήκαμεν	ἴσμεν	γεγόναμεν
	ὑμεῖς	λελούκατε	πεποιήκατε	ἴστε	γεγόνατε
	οὗτοι	λελούκασι(ν)	πεποιήκασι(ν)	ἴσασι(ν)	γεγόνασι(ν)

β'. Μέση καὶ παθητικὴ διαθέσεις· συζυγίαι Α' καὶ Β'.

		Α' -ω	Β' -ῶ
ἐνικός	ἐγὼ	λέλουμεν	πεποιήμεν
	σύ	λέλουσιν	πεποιήσιν
	οὗτος	λέλουται	πεποιήται
πληθυντικός	ἡμεῖς	λελούμεθα	πεποιήμεθα
	ὑμεῖς	λέλουσθε	πεποιήσθε
	οὗτοι	λέλονται	πεποιήνται

§ VII. 6. Ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις ·

α'. Ἐνεργητικὴ διάθεσις (ἐνεστὼς χρόνος)· τὸ ῥῆμα «εἰμί», συζυγίαι Α' καὶ Β' (B₁ -άω, B₂ -έω, B₃ -όω).

		εἰμί	Α' -ω	Β' -ῶ		
				B ₁ ' -άω	B ₂ ' -έω	B ₃ ' -όω
ἐνικός	-	-	-	-	-	-
	σύ	ἰσθί	λούε	κοίμα	ποιεί	κύκλου
	οὗτος	ἔστω	λουέτω	κοιμάτω	ποιεῖτω	κυκλούτω
πληθυντικός	-	-	-	-	-	-
	ὑμεῖς	ἔστε	λούετε	κοιμᾶτε	ποιεῖτε	κυκλοῦτε
	οὗτοι	ἔστων	λουόντων	κοιμώντων	ποιούντων	κυκλούντων

β'. Μέση καὶ παθητικὴ διαθέσεις (ἐνεστὼς χρόνος)· συζυγίαι Α' καὶ Β' (B₁ -άω, B₂ -έω, B₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			B ₁ ' -άω	B ₂ ' -έω	B ₃ ' -όω
ἐνικός	-	-	-	-	-
	σύ	λούου	κοιμῶ	ποιοῦ	κυκλοῦ
	οὗτος	λουέσθω	κοιμάσθω	ποιεῖσθω	κυκλούσθω
πληθυντικός	-	-	-	-	-
	ὑμεῖς	λούεσθε	κοιμᾶσθε	ποιεῖσθε	κυκλοῦσθε
	οὗτοι	λουέσθων	κοιμάσθων	ποιεῖσθων	κυκλούσθων

§ VII. 7. Ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις ·

α'. Ὑπερθετική διάθεσις (ἐνεστώς χρόνος)· τὸ ῥῆμα «εἰμί», συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		εἰμί	Α' -ω	Β' -ῶ		
				Β ₁ -άω	Β ₂ -έω	Β ₃ -όω
ἐνικός	ἐγὼ	ᾧ	λούω	κοιμῶ	ποιῶ	κυκλῶ
	σὺ	ῆς	λούης	κοιμᾶς	ποιῆς	κυκλοῖς
	οὗτος	ῆ	λούη	κοιμᾷ	ποιῆ	κυκλοῖ
πληθυντικός	ἡμεῖς	ῶμεν	λούωμεν	κοιμῶμεν	ποιῶμεν	κυκλῶμεν
	ὕμεῖς	ῆτε	λούητε	κοιμᾶτε	ποιῆτε	κυκλῶτε
	οὗτοι	ῶσι(ν)	λούουσι(ν)	κοιμῶσι(ν)	ποιῶσι(ν)	κυκλῶσι(ν)

β'. Μέση καὶ παθητικὴ διαθέσεις (ἐνεστώς χρόνος)· συζυγίαι Α' καὶ Β' (Β₁ -άω, Β₂ -έω, Β₃ -όω).

		Α' -ω	Β' -ῶ		
			Β ₁ -άω	Β ₂ -έω	Β ₃ -όω
ἐνικός	ἐγὼ	λούωμαι	κοιμῶμαι	ποιῶμαι	κυκλῶμαι
	σὺ	λούη	κοιμᾷ	ποιῆ	κυκλοῖ
	οὗτος	λούηται	κοιμᾶται	ποιῆται	κυκλῶται
πληθυντικός	ἡμεῖς	λουώμεθα	κοιμώμεθα	ποιώμεθα	κυκλώμεθα
	ὕμεῖς	λούησθε	κοιμᾶσθε	ποιῆσθε	κυκλῶσθε
	οὗτοι	λούωνται	κοιμῶνται	ποιῶνται	κυκλῶνται

§ VII. 8. Ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις·

8.1. Μορφή τῆς ἀπαρεμφάτου·

	ἐνεργητική	μέση	παθητική
ἐνεστώς	λούειν	λούεσθαι	
ἀόριστος	λοῦσαι	λούσασθαι	λουθῆναι
	εἰπεῖν	γένεσθαι	
μέλλον	λούσειν	λούσεσθαι	λουθήσεσθαι
παρακείμενον	λελουκέναι	λελούσθαι	

- ❖ Ἡ συζυγία Β ποιεῖ τὸν ἐνεστώτα· Β₁ -άω «κοιμᾶν», Β₂ -έω «ποιεῖν», Β₃ -όω «κυκλοῦν». Τὸ ῥῆμα «εἰμί» ποιεῖ τὸν ἐνεστώτα· «εἶναι».

8.2. Σύνταξις τῆς ἀπαρεμφάτου·

- Ὁ ραψωδὸς ἐθέλει. Ὁ ραψωδὸς ἐσθίει σίτια καὶ πίνει οἶνον. =
Ὁ ραψωδὸς ἐθέλει ἐσθίειν σίτια καὶ πίνειν οἶνον.
- Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει ὅτι πόλεμός ἐστι ταῖς Ἀθήναις. =
Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει πόλεμον εἶναι ταῖς Ἀθήναις.
- Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει ὅτι οἱ Βοιωτοὶ εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν. =
Ὁ ἄγγελος ἀγγέλλει τοὺς Βοιωτοὺς εἰσβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν.

§ VII. 9. Ἡ μετοχή· μετοχή ἐστὶ λέξις μετέχουσα τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ιδιότητος.

9.1. Μορφή τῆς μετοχῆς·

α'. Τὸ ῥῆμα «εἰμί»·

		ἐνεστώς			μέλλων		
		ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἄρσ.	θηλ.	οὐδ.
ἐνικός ἀριθμός	ὀνομ.	ὢν	οὔσα	ὄν	ἐσόμενος	ἐσομένη	ἐσόμενον
	αἰτ.	ὄντα	οὔσαν	ὄν	ἐσόμενον	ἐσομένην	ἐσόμενον
	γεν.	ὄντος	οὔσης	ὄντος	ἐσομένου	ἐσομένης	ἐσομένου
	δοτ.	ὄντι	οὔση	ὄντι	ἐσομένῳ	ἐσομένη	ἐσομένῳ
πληθυντικός ἀριθμός	ὀνομ.	ὄντες	οὔσαι	ὄντα	ἐσόμενοι	ἐσομέναι	ἐσόμενα
	αἰτ.	ὄντας	οὔσας	ὄντα	ἐσομένους	ἐσομένας	ἐσόμενα
	γεν.	ὄντων	οὔσων	ὄντων	ἐσομένων	ἐσομένων	ἐσομένων
	δοτ.	οὔσι(ν)	οὔσαις	οὔσι(ν)	ἐσομένοις	ἐσομέναις	ἐσομένοις

β'. Ἑνεργητική, μέση καὶ παθητική διαθέσεις·

	ἐνεργητική	μέση	παθητική
ἐνεστώς	λούων, οντος λούουσα, ης λούον, οντος	λουόμενος, ου λουομένη, ης λουόμενον, ου	
ἀόριστος	λούσας, σαντος λούσασα, ης λούσαν, σαντος	λουσάμενος, ου λουσαμένη, ης λουσάμενον, ου	λουθείς, θέντος λουθεῖσα, ης λουθέν, θέντος
	λαβών, οντος λαβοῦσα, ης λαβόν, οντος	λαβόμενος, ου λαβομένη, ης λαβόμενον, ου	

	ἐνεργητική	μέση	παθητική
μέλλον	λούσων, οντος λούσουσα, ης λούσον, οντος	λουσόμενος, ου λουσομένη, ης λουσόμενον, ου	λουθσόμενος, ου λουθσομένη, ης λουθσόμενον, ου
παρακείμενον	λελουκώς, ότος λελουκυῖα, ας λελουκός, ότος	λελουμένος, ου λελουμένη, ης λελουμένον, ου	

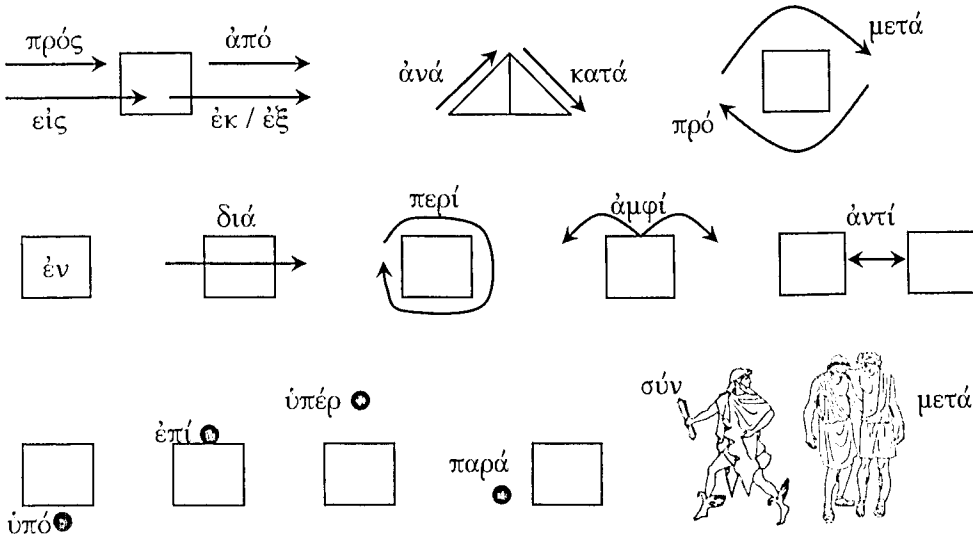
9.2. Σύνταξις τῆς μετοχῆς·

- Ὁ τρίς ἐπὶ τὴν γῆν καταβάλλων τὸν ἕτερον νικᾷ. [ὁ καταβάλλων] =
"Ὅς τρίς ἐπὶ τὴν γῆν καταβάλλει, τὸν ἕτερον νικᾷ. [ὁς καταβάλλει]
 - Οἱ πυρριχισταὶ χορεύουσιν, παίοντες τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν. [παίοντες] =
Οἱ πυρριχισταὶ χορεύουσιν, ἐν ᾧ παίουσι τὰς ἀσπίδας τοῖς ξίφεσιν. [ἐν ᾧ παίουσι]
- Διωκομένη ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐνέβαλε νηὶ φιλία. [διωκομένη] =
Ἐπειδὴ ἐδιώκετο ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐνέβαλε νηὶ φιλία. [ἐπειδὴ ἐδιώκετο]
- Ἐσθιόντων ἡμῶν, τῶν ναυτῶν τις λέγει... [ἐσθιόντων ἡμῶν] =
Ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐσθίομεν, τῶν ναυτῶν τις λέγει... [ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐσθίομεν]
- Ὁ μὲν πρῶτος πάνει τρέχων, ὁ δὲ δεύτερος λαμβάνει τὴν λαμπάδα. =
Ὁ μὲν πρῶτος οὐ τρέχει πλέον, ὁ δὲ δεύτερος λαμβάνει τὴν λαμπάδα.

§ VIII. Περί ἐπιρρήματος· τὸ ἐπὶρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον. Τῶν ἐπιρρημάτων ἐστὶν...

- τὰ μὲν χρόνου, οἷον νῦν, τότε, αὔθις, χθές, τήμερον, αὔριον, ἐνίποτε, οὐδέποτε.
- τὰ δὲ μεσότητος, οἷον καλῶς, ἀληθῶς.
- τὰ δὲ ποσότητος ἢ ἀριθμοῦ, οἷον πολλάκις, δὶς, τρίς.
- τὰ δὲ τοπικά, οἷον ἄνω, οἴκαδε.
- τὰ δὲ σχεσιαστικά, οἷον φεῦ.
- τὰ δὲ ἀρνήσεως, οἷον οὐ, οὐχί, οὐδαμῶς, μή.
- τὰ δὲ συγκαταθέσεως, οἷον ναί.
- τὰ δὲ παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, οἷον ὥς, ὥσπερ.
- τὰ δὲ συγκρίσεως ἢ ἐπιτάσεως, οἷον μᾶλλον, μάλα, μάλιστα, λίαν, πάνυ.
- τὰ δὲ ἐρωτήσεως, οἷον ποῦ, πόθεν, πῶς.

§ IX. Περί προθέσεως· ἡ πρόθεσις ἐστὶ λέξεις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι προθέσεις ὀκτὼ καὶ δέκα· ὧν μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ· ἐν, εἰς, ἐξ, σύν, πρό, πρὸς· δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα· ἀνά, κατὰ, διά, μετά, παρὰ, ἀντί, ἐπὶ, περί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

§ X. Περὶ συνδέσμου· ὁ σύνδεσμός ἐστι λέξις συνδέουσα διάνοιαν μετὰ τάξεως. Τῶν συνδέσμων εἰσὶν...

- οἱ μὲν συμπλεκτικοί εἰσιν οἷδε· ... μὲν ... δὲ ..., τέ, καί, ἀλλὰ, οὐδὲ, μηδὲ.
 - Ἐγὼ μὲν εἰμι Ἀλέξανδρος, ὁ δὲ ἀδελφὸς Στέφανός ἐστιν.
 - Ἐγὼ τε καὶ ὁ Στέφανος καὶ ἡ Ἑλένη ἐσμὲν τέκνα τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Εὐρυδίκης.
 - Τὸ ἡμέτερον χωρίον οὐκ ἐστὶ μέγα, ἀλλὰ μικρόν.
 - Ἡ τροφὸς οὐκ ἐστὶ μικρὰ, οὐδὲ μικροὶ οἱ λόφοι.
- ὁ δὲ διαζευκτικός ἐστὶν ὅδε· ἢ.
 - Ὅρᾳς ἵππον ἢ ὄνον.
- οἱ δὲ χρονικοί· ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὅτε, ὅταν.
 - Ὅταν ᾗ γαλήνη, γελᾷ ἡ θάλαττα.
- οἱ δὲ παρασυναπτικοί· διότι, ὅτι, ἐπειδὴ, ἐπεὶ.
 - Λέγω οὕτως, ἐπειδὴ σὺ οὐκ εἶ Ἑλληνικὸν παιδίον.
- οἱ δὲ συναπτικοί· εἰ, εἰπερ, ἐάν.
 - Σκοποῦμεν, εἰ καλὶά ἐστιν.
 - Λέξω σοι, ἐὰν ἐθέλῃς ἀκούειν.
- οἱ δὲ αἰτιολογικοί· ἵνα, ὥπως.
- οἱ δὲ παραπληρωματικοί· δὴ, οὖν.

ΛΕΞΕΙΣ

Α

ἀγαθός, ή, όν ΣΤ' α'
 ἀγγέλλω ΙΑ α'
 ἄγγελος, ου ό ΙΑ α'
 ἀγένειος, ον Η β'
 ἀγνοέω -ῶ Ε β'
 ἀγορά, ἄς ή Ε α'
 ἀγοράζω Ε α'
 ἀγοραστής, οὔ ό Ε α'
 ἄγριος, α, ον Γ β'
 ἀγρός, οὔ ό Β α'
 ἄγω (ἀόρ. ἤγαγον) ΣΤ' α'
 ἀγών, ὠνος ό Η β'
 ἀγωνίζομαι Η β'
 ἀδελφή, ης ή Β α'
 ἀδελφός, οὔ ό Β α'
 ἀδύνατος, ον Δ β'
 ἄδω Ζ α'
 ἀεί ΣΤ' α'
 ἀήρ, ἀέρος ό Ζ α'
 Ἀθήναζε ΙΑ β'
 αἰγιαλός, οὔ ό ΙΒ α'
 αἶμα, ατος τό Ζ α'
 αἶξ, αἰγός ό, ή ΙΒ α'
 αἰρέω -ῶ (ἀόρ. εἶλον) Ι β'
 αἵσθησις, εως ή Ζ β'
 αἰτέω -ῶ ΙΒ β'
 αἰχμάλωτος, ον ΙΑ α'
 ἄκανθα, ης ή Ε α'
 ἀκμή, ης ή Θ α'
 ἀκοή, ης ή ΣΤ' γ'
 ἀκούω Δ α'

ἀκράτισμα, ατος τό Ε β'
 ἀκριβῶς ΙΒ β'
 ἀκρόπολις, εως ή Η α'
 ἄκρος, α, ον Δ β'
 ἄκων, οντος ό Η β'
 ἀλγέω -ῶ Ζ α'
 ἀλείφω Η β'
 ἀληθής, ἐς ΙΑ β'
 ἀλλά Α β'
 ἀλλήλους, ας, α Ε β'
 ἄλλομαι Η β'
 ἄλλος, η, ο Β α'
 ἄλλοτε Θ β'
 ἄλλως Γ α'
 ἄλμα, ατος τό Η β'
 ἄμα Β β'
 ἄμαξα, ης ή [ἄμαξα, ης ή] Ε α'
 ἄμπελος, ου ή Γ β'
 ἀναβαίνω Δ β'
 ἀναγιγνώσκω ΣΤ' α'
 ἀνάγκη, ης ή ΙΑ β'
 ἀνάγομαι ΙΒ β'
 ἀνακρούομαι ΙΒ β'
 ἀναμένω Θ β'
 ἄνεμος, ου ό Θ β'
 ἀνέρχομαι Ζ α'
 ἄνευ ΣΤ' β'
 ἀνεφγμένος, η, ον [ἀνοίγω] Ε α'
 ἀνήρ, ἀνδρός ό Η β'
 ἄνθραξ, ακος ό ΙΒ α'
 ἄνθρωπος, ου ό Δ α'

ἀνοίγω Δ β'
 ἀνταγωνιστής ὁ Η β'
 ἀντανάγομαι ΙΒ β'
 ἀντί Δ α'
 ἀντιλέγω Ζ α'
 ἀξίνη, ης ἡ Θ α'
 ἀπάγω Ι α'
 ἄπειμι [ἀπό-εἰμί] Η α'
 ἀπέρχομαι Η β'
 ἀποβάλλω Ι β'
 ἀποθνήσκω (ἀόρ. ἀπέθανον) Δ β'
 ἀποκρίνομαι ΙΒ α'
 ἀποκτείνω ΙΑ α'
 ἀπολέγομαι Η β'
 ἀποστρέφω ΙΒ β'
 ἀποφεύγω ΙΒ β'
 ἄρα Α β'
 ἀρέσκω ΙΒ α'
 ἀριθμέω -ῶ Ε β'
 ἀριστάω -ῶ Ε β'
 ἀριστερά, ἄς ἡ Γ α'
 ἄριστον, ου τό Ε β'
 ἀρότης, ου ὁ Θ α'
 ἄροτρον, ου τό Θ α'
 ἀρόω -ῶ Θ α'
 ἄρρωστος, ον Ζ α'
 ἄρτος, ου ὁ Ε β'
 ἀρχή, ης ἡ ΙΒ β'
 ἄρχω Η α'
 ἄσμενος, η, ον ΣΤ β'
 ἀσπίς, ἴδος ἡ Η β'
 ἀστραπή, ης ἡ Θ β'
 ἀστράπτω Θ β'

ἄστρον, ου τό Θ β'
 αὔθις Ε β'
 αὐλέω -ῶ Η β'
 αὐλή, ης ἡ Ε α'
 αὐλωδός, οὔ ὁ Η β'
 αὐξάνω ΙΑ β'
 αὐτομολέω -ῶ ΙΒ β'
 αὐτός, ἡ, ὁ Α β'
 ἀφή, ης ἡ Ζ β'
 ἀφικνέομαι -οῦμαι (ἀόρ. ἀφικόμην) Η β'

Β

βαλβίς, ἴδος ἡ Η β'
 βάλλω (ἀόρ. ἔβαλον) Η β'
 βάρβαρος, ον ΙΒ β'
 βασιλεύς, εως (ὁ) ΙΑ α'
 βασκαίνω Ζ α'
 βασκανία, ας ἡ Ζ α'
 βιβλίον, ου τό ΣΤ β'
 βλάπτω Θ β'
 βλαύτη, ης ἡ Ι β'
 βλέφαρον, ου τό Ζ β'
 βοάω -ῶ ΣΤ β'
 βοηθέω -ῶ ΙΒ β'
 βουκολέω -ῶ ΙΒ α'
 βούκολος, ου ὁ ΙΒ α'
 βοῦς, βοός ὁ Θ α'
 βραχίων, ονος ὁ Ζ β'
 βροντάω -ῶ Θ β'
 βροντή, ης ἡ Θ β'

Γ

γάλα, γάλακτος τό Ε β'
 γαλήνη, ης ή ΙΒ α'
 γάρ Β β'
 γελάω -ῶ Θ β'
 γέρων, οντος ό ΙΒ β'
 γεῦμα, ατος τό Ζ β'
 γεωργέω -ῶ Β α'
 γεωργός, οὔ ό Β α'
 γῆ, γῆς ή ΣΤ α'
 γίγνομαι (ἀόρ. ἐγενόμην) Ζ α'
 γινώσκω Ε β'
 γλυκύς, εἶα, ύ Ζ α'
 γλώττα, ης ή ΣΤ γ', Ζ β'
 γραμμή, ῆς ή Η β'
 γραφή, ῆς ή Η α'
 γράφω ΣΤ α'
 γρυλίζω Θ α'
 γυμνικός, ή, όν Η β'
 γυνή, γυναικός ή Η β'
 γύψος, ου ή ΣΤ α'
 γωνία, ας ή Ζ β'

Δ

δάκτυλος, ου ό ΣΤ γ'
 δέ Β α'
 δεινῶς Θ β'
 δειπνέω -ῶ Ε β'
 δεῖπνον, ου τό Ε β'
 δέκα Ε β'
 δένδρον, ου τό Γ β'

δεξιά, ᾱς ή Γ α'
 δέος, ους τό ΙΒ β'
 δεσμός, οὔ ό Θ α'
 δεσπότης, ου ό ΙΒ β'
 δεῦρο ΙΑ α'
 δεύτερος, α, ον Ε β'
 δέχομαι Ζ α'
 δέω ΣΤ β'
 δή Β α'
 δῆλος, η, ον Β α'
 δήμαρχος, ου ό Η α'
 δημοκρατία, ας ή ΙΑ β'
 δῆμος, ου ό Η α'
 δημότης, ου ό Η α'
 δίαίτα, ης ή Ζ α'
 διακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 διατρίβω ΙΑ β'
 διάυλος, ου ό Η β'
 διαφέρω Ε α'
 διαφεύγω ΙΒ β'
 διαφθείρομαι Ζ α'
 διδάσκαλος, ου ό ΣΤ α'
 διδάσκω ΣΤ α'
 δίδωμι (ἀόρ. ἔδωκα) Ι β'
 διηγέομαι -οὔμαι Η β'
 διότι ΣΤ α'
 διπλοῦς, οὔν Η β'
 δίσκος, ου ό Η β'
 δισχίλιοι, αι, α ΙΑ α'
 δίφρος, ου ό Ε α'
 διψάω -ῶ Ι α'
 διώκω ΙΒ β'
 δοκέω -ῶ ΙΒ α'

δοῦλος, ου ό ΣΤ α'
 δραχμή, ης ή Ι α'
 δρέπανον, ου τό Θ α'
 δροίτη, ης ή Ι β'
 δρόμος, ου ό Η β'
 δρόσος, ου ή Ζ α'
 δύο Ε β'
 δωμάτιον, ου τό Ε α'
 δῶρον, ου τό Ι α'

Ε

ἐβδομήκοντα ΣΤ γ'
 ἐγγύς Γ α'
 ἐγώ Α β'
 ἐθέλω [θέλω] ΣΤ β'
 εἰ Δ β'
 εἴκοσι(ν) Ε β'
 εἰμί Α β'
 εἰς Δ α'
 εἶς, μία, ἔν Ε β'
 εἰσβαίνω ΙΒ α'
 εἰσβάλλω Ι β'
 εἰσέρχομαι Ι β'
 εἴσοδος, ου ή Η α'
 εἶτα Ε β'
 ἐκ [ἐξ] Γ α'
 ἕκαστος, η, ον Ζ β'
 ἐκάτερος, α, ον ΣΤ γ'
 ἐκατόν ΣΤ γ'
 ἐκβαίνω ΙΒ α'
 ἐκεῖσε Δ β'
 ἐκτός Δ α'

ἐλαία, ας ή Γ β'
 ἔλαιον, ου τό Γ β'
 ἐλαύνω Θ α'
 ἐλάχιστος, η, ον [ὑπερθ. ἐλαχύς :
 μικρός] ΙΑ β'
 ἐλευθερώω -ῶ ΙΒ β'
 ἔλκω Ε α'
 ἐμβάλλω Θ α'
 ἐμπίπτω Ι α'
 ἔμπορος, ον ΙΒ α'
 ἐν Α β'
 ἐνακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 ἐναντίον Ε α'
 ἔνδον Ε α'
 ἐνδύομαι Ζ α'
 ἔνειμι [ἐν-εἰμί] Ε β'
 ἐνενήκοντα ΣΤ γ'
 ἐνίστε ΣΤ α'
 ἐννέα Ε β'
 ἐνταῦθα Γ α'
 ἐντός Δ α'
 ἔξ Ε β'
 ἐξαγγέλλω ΙΒ β'
 ἐξακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 ἐξανάγομαι ΙΒ β'
 ἐξέρχομαι Ι β'
 ἐξήκοντα ΣΤ γ'
 ἐξυπνίζομαι Ζ α'
 ἔξω Ε α'
 ἐορτή, ης ή Η α'
 ἐπειδή Β α'
 ἔπειτα Δ α'
 ἐπέρχομαι ΙΑ α'

ἐπί Γ β'

ἐπιβαίνω IB α'

ἐπιθυμέω -ῶ IB α'

ἐπίσημος, ον IB β'

ἐπιστολή, ἥς ἡ IA β'

ἔπροσθεν ΣΤ γ'

ἐπτά E β'

ἐπτακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'

ἐπωδή, ἥς ἡ Z α'

ἐπώζω Δ β'

ἐργάτης, ου ὁ Θ α'

ἔργον, ου τό ΣΤ α'

ἔρρωσο, ἔρρωσθε A β'

ἔρχομαι (ἀόρ. ἦλθον) Z α'

ἐρωτάω -ῶ B α'

ἐσθίω (ἀόρ. ἐφαγον) Γ β'

ἐσπέρα, ας ἡ E β'

ἐστίασις, εως ἡ H β'

ἔτι IB β'

ἔτοιμος, η, ον IB α'

ἔτος, ους τό H β'

εὖ ΣΤ β'

εὐάνδρία, ας ἡ H β'

εὐδοκιμέω -ῶ IB β'

εὐθύς Δ α'

εὐρίσκω (ἀόρ. ἤρουν) Z α'

εὔχομαι Z α'

ἐφθός, ἡ, ὄν Δ α'

ἔχω B α'

ἔψω Δ α'

Z

ζητέω -ῶ Δ α'

ζῶον, ου τό Γ β'

H

ἦ E α'

ἦδη Δ β'

ἦδομαι Z α'

ἥλιος, ου ὁ ΣΤ β'

ἡμεῖς A β'

ἡμέρα, ας ἡ Δ α'

ἡμερος, α, ον Γ β'

ἡμέτερος, α, ον B β'

ἡμίονος, ου ὁ E α'

ἡπειρος, ου ἡ IB β'

Θ

θάλαττα, ἡς ἡ H α'

θαρρέω -ῶ Θ β'

θαυμάζω I α'

θαυμασιώτατος, η, ον [ὑπερθ.

θαυμάσιος, α, ον] I α'

θεάομαι -ῶμαι IB β'

θέατρον, ου τό H α'

θεός, οὔ ὁ, ἡ Z α'

θερίζω Θ α'

θεριστής, οὔ ὁ Θ α'

θερμός, ἡ, ὄν Δ β'

θέρος, ους τό E α'

θόρυβος, ου ὁ IB β'

θώραξ, ακος ὁ Z β'

I

ιάομαι Z α'
 ιατρός, οὐ ό Z α'
 ιερεύς, έως ό H β'
 ιερόν, οὐ τό H α'
 ιμάς, ιμάντος ό H β'
 ιππικός, ή, όν H β'
 ἵππιος, α, ον H β'
 ἵππος, ου ό E α'
 ἶρις, ιδος ή Z β'
 ἴστημι (άόρ. ἔστηκα) I β'
 ἴσως E α'

K

καθαίρω Z α'
 καθεύδω E α'
 καθίζω Δ β'
 καί A β'
 καιρός, οὐ ό IB β'
 καίω (άόρ. ἔκαυσα) Θ α'
 κακός, ή, όν ΣΤ α'
 κάλαμος, ου ό ΣΤ α'
 καλέομαι -οὔμαι Z β'
 καλιά, ᾤς ή Δ α'
 κάλλιστος, η, ον [ὑπερθ. καλός,
 ή, όν] H α'
 καλῶς ΣΤ α'
 καμπύλος, η, ον I α'
 κάνεον, ου [κανοῦν, οὔ] τό IB α'
 κανήφορος, ον H β'
 καρδιά, ας ή Z β'

καρπός, οὐ ό Γ β'
 καρποφόρος, ον Γ β'
 κάρυον, ου τό I α'
 κατά Δ α'
 καταβαίνω Δ β'
 καταβάλλω H β'
 καταδύω IB α'
 κατακαίω IA β'
 καταλείπω I α'
 καταπλέω IB β'
 κατάρατος, ον I α'
 καταστρέφω, -ομαι IB β'
 κατατέμνω Θ α'
 κατατίθημι IB α'
 κατέρχομαι IA α'
 κάτω ΣΤ γ'
 κάτωθεν Δ β'
 κεκλημένος, η, ον [κλείω] E α'
 κελεύω I α'
 κέρας, κέρως τό H β'
 κεφαλή, ἥς ή ΣΤ γ'
 κῆπος, ου ό Γ β'
 κιθαρίζω H β'
 κιθαρωδός, οὐ ό H β'
 κλάδος, ου ό Δ β'
 κλαίω Z α'
 κλέπτης, ου ό I β'
 κλήω [κλείω] IB β'
 κλίνη, ης ή E α'
 κλώζω Δ α'
 κοῖζω Θ α'
 κοῖλον, ου τό I β'
 κοιμάω -ῶ Z α'

κόκκος, ου ό Ι β'
 κόλπος, ου ό Ζ α'
 κόμη, ης ή ΣΤ γ'
 κοπάζω ΙΒ α'
 κορυφή, ης ή Ζ β'
 κοσμέω -ω Ζ α'
 κόσμος, ου ό Θ α'
 κρέας, κρέως τό ΙΒ α'
 κριθή, ης ή Θ α'
 κυβερνάω -ω ΙΒ α'
 κυβερνήτης, ου ό ΙΒ α'
 κυκλώω -ω ΙΒ β'
 κύριος, α, ον Η α'
 κώμη, ης ή Ε α'
 κωμητής, ου ό Ε α'

Λ

λαλέω -ω Ε β'
 λαμβάνω (άορ. έλαβον) Δ α'
 λαμπαδηδρομία, ας ή Η β'
 λαμπαδηφορία, ας ή Η β'
 λαμπάς, άδος ή Η β'
 λαμπρός, ά, όν Η α'
 λάμπω Θ β'
 λάχανον, ου τό Γ β'
 λεαίνω ΣΤ α'
 λέγω (άορ. είπον, έλεξα) Β α'
 λείψανον, ου τό Θ α'
 λεκάνη, ης ή Ε β'
 λευκός, ή, όν Δ α'
 λίαν ΙΑ β'
 λιμήν, ένος ό ΙΒ α'

λιχανός, ου ό Ζ β'
 λοιπός, ή, όν Θ α'
 λούω Ζ α'
 λόφος, ου ό Γ α'
 λύκος, ου ό Ζ α'

Μ

μάζα, ης ή Ε β'
 μακέλη, ης ή Θ α'
 μάλα, ης ή ΣΤ α'
 μάλιστα [ύπερθ. μάλα] Γ α'
 μάλλον [συγκ. μάλα] Γ α'
 μάμμη, ης ή Β β'
 μανθάνω (άορ. έμαθον) ΣΤ α'
 μαστός, ου ό Ζ β'
 μάχαιρα, ας ή ΙΒ α'
 μάχη, ης ή ΙΑ α'
 μάχομαι Η β'
 μέγας, μεγάλη, μέγα Γ α'
 μέγιστος, η, ον[ύπερθ. μέγας] ΣΤ β'
 μέλλω ΙΒ β'
 μέν Β α'
 μέντοι Γ α'
 μένω ΣΤ β'
 μέρος, ους τό Ζ β'
 μεσημβρία, ας ή Ε β'
 μέσος, η, ον Γ α'
 μετά Δ α'
 μεταξύ Ι β'
 μεταχειρίζω ΙΒ α'
 μετέωρα, ων τά Θ β'
 μέτωπον, ου τό ΣΤ γ'

μή Γ β'
 μηρός, οὔ ὁ Ζ β'
 μήτηρ, μητρός ἡ Β α'
 μιάρως, ἄ, ὄν Ε α'
 μικρός, ἄ, ὄν Β β'
 μιμηλός, ἡ, ὄν Ι β'
 μισθός, ου ὁ Θ α'
 μόνον Γ α'
 μόριον, ου τό Η α'
 μουσική, ἡς ἡ Η β'
 μῦθος, ου ὁ Ζ α'
 μυριάς, ἄδος ἡ ΙΒ β'
 μυστικός, ἡ, ὄν Ζ α'

Ν

ναί Α β'
 ναός, οὔ ὁ Η α'
 ναυαγέω -ῶ ΙΒ α'
 ναύαρχος, ου ὁ ΙΒ α'
 ναυμαχέω -ῶ ΙΒ β'
 ναῦς, νεώς ἡ ΙΒ α'
 ναύτης, ου ὁ ΙΒ α'
 ναυτικός, ἡ, ὄν Η β'
 νέμω ΙΒ α'
 νεοττεύω Δ β'
 νεόττιον, ου τό Δ α'
 νεωστί ΙΑ α'
 νικάω -ῶ Η β'
 νικητής, οὔ ὁ Η β'
 νομίζω Ζ α'
 νόμος, ου ὁ ΙΑ β'
 νόος, ου [νοῦς, οὔ] ὁ ΙΒ β'

νόσημα, ατος τό Ζ α'
 νῦν Γ α'
 νύξ, νυκτός ἡ Ε β'
 νῶτον, ου τό ΣΤ γ'

Ξ

ξανθός, ἡ, ὄν Ι α'
 ξένος, ου ὁ ΣΤ β'
 ξίφος, ους τό Η β'
 ξύλινος, η, ον ΣΤ α'
 ξύλον, ου τό ΣΤ α'

Ο

ὁ, ἡ, τό Α β'
 ὀγδοήκοντα ΣΤ γ'
 ὁδός, οὔ ἡ Γ α'
 ὁδοῦς, ὄντος ὁ Ζ α'
 ὀδύνη, ης ἡ Ζ α'
 οἴκαδε Ι β'
 οἰκέτης, ου ὁ ΣΤ β'
 οἰκέω -ῶ Α β'
 οἴκημα, ατος τό Ε β', Η α'
 οἰκία, ας ἡ Β β'
 οἰκίσκος, ου ὁ Ε α', Ι α'
 οἰκοδομέω -ῶ Δ α'
 οἶνος, ου ὁ Γ β'
 ὀκέλλω ΙΒ β'
 ὀκτακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 ὀκτώ Ε β'
 ὀλίγος, η, ον Δ β'

ὅλος, η, ον Ι β'
 ὁμαλός, ή, όν Γ α'
 Ὀμηρικός, ή, όν ΣΤ β'
 ὁμοιος, α, ον Ε α'
 ὁμοίως Δ α'
 ὁμοῦ Β β'
 ὄνομα, ατος τό Α β'
 ὀνομάζω Β α'
 ὄνος, ου ό Ε α'
 ὀπισθεν ΣΤ γ'
 ὀπλίτης, ου ό Η β'
 ὀπλιτοδρόμος Η β'
 ὄπλον, ου τό Η β'
 ὀπόσος, η, ον Ε β'
 ὀπτάω -ῶ ΙΒ α'
 ὀράω -ῶ (ἀόρ. εἶδον) Δ β'
 ὄργανον, ου τό ΣΤ γ'
 ὄρμος, ου ό ΙΒ α'
 ὀρνίθιον, ου τό Δ α'
 ὀροφή, ης ή Η α'
 ὀρρωδία, ας ή ΙΒ β'
 ὀρύττω Θ α'
 ὄς, ή, ὅ Β β'
 ὄσος, η, ον Ε α'
 ὄσπερ, ήπερ, ὅπερ Γ β'
 ὀσφραίνομαι Ζ β'
 ὀσφρησις, εως ή Ζ β'
 ὅταν ΙΒ α'
 ὅτι Β β'
 οὐ [οὐκ, οὐχ] Α β'
 οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν Ε β'
 οὐδέποτε ΣΤ α'
 οὖν Β α'

οὐρανός, οὐ ό Θ β'
 οὔριος, α, ον ΙΒ α'
 οὔς, ώτός τό ΣΤ γ'
 οὔτος, αὔτη, τοῦτο Α β', Γ β'
 οὔτως Β α'
 οὐχί Α β'
 ὀφθαλμός, οὐ ό ΣΤ β'
 ὀφρῦς, ύος ή Ζ β'
 ὄχλος, ου ό Η β'
 ὄψις, εως ή ΣΤ γ'

Π

παγκρατιαστής, οὐ ό Η β'
 παγκράτιον, ου τό Η β'
 παιδαγωγός, οὐ ό ΣΤ α'
 παιδίον, ου τό Β α'
 παῖς, παιδός ό, ή Η β'
 παίω ΣΤ α'
 πάλαι ΙΑ α'
 παλαιστής, οὐ ό Η β'
 παλαίω Η β'
 πάλη, ης ή Η β'
 πάλιν ΙΑ β'
 παννυχίς, ίδος ή Η β'
 πανταχοῦ ΙΑ α'
 πάπυρος, ου ή ΣΤ α'
 παρά ΣΤ α'
 παρακαλέω -ῶ ΙΑ β'
 παράμεσος, ου ό Ζ β'
 παραμύθιον, ου τό Ζ α'
 παραπλέω ΙΒ β'
 παρασκευάζω ΙΑ α'

πάρειμι [παρά-εἰμί] ΣΤ β'
 παρέχω Δ α'
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν Η β'
 πάσχω (ἄορ. ἔπαθον) Ζ α'
 πατήρ, πατρός ὁ Β α'
 πατρίς, ἴδος ἡ ΙΒ β'
 παύω Η β'
 πέδιλον, ου τό Ζ α'
 πεδίον, ου τό Η α'
 πεζῇ ΙΒ β'
 πεζός, ἡ, ὄν ΙΒ β'
 πείθω, -ομαι ΙΒ β'
 πεινάω -ῶ Ι α'
 πέμπτος, η, ον Η β'
 πέμπω Η β'
 πένταθλον, ου τό Η β'
 πεντακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 πέντε Ε β'
 πενήκοντα ΣΤ γ'
 περί Γ α'
 περιειλίττω Η β'
 περιέχω Γ α'
 περιπατέω -ῶ Δ β'
 περιπέμπω ΙΒ β'
 πέτασος, ου ὁ Ι β'
 πέτρα, ας ἡ Ζ α'
 πήγνυμι (ἄορ. ἔπηξα) ΙΒ α'
 πῆχυς, εος ὁ Ζ β'
 πῆζω Ι β'
 πίθηκος, ου ὁ Ι β'
 πινακίον, ου τό ΣΤ α'
 πῖναξ, ακος ὁ ΙΒ α'
 πίνω [ἄορ. ἔπιον] Ε α'

πλέον (ἐπίορ. συγκ. πολύς) Η β'
 πλέω (ἄορ. ἔπλευσα) ΙΒ α'
 πληγή, ἥς ἡ ΣΤ α'
 πλῆθος, ους τό ΙΒ β'
 πλήν ΙΑ α'
 πληττόμενος, η, ον Ζ α'
 πλοῖον, ου τό ΙΒ α'
 πλούσιος, α, ον Ε α'
 πλουτέω -ῶ ΙΒ α'
 πνεύμων, ονος ὁ Ζ β'
 πνέω -ῶ Θ β'
 πόθεν ΣΤ β'
 ποιέω -ῶ Γ β'
 ποιητής, οὔ ὁ ΣΤ β'
 ποῖος, α, ον Ε β'
 πολέμιος, α, ον ΙΑ α'
 πόλεμος, ου ὁ ΙΑ α'
 πολίτης, ου ὁ ΙΑ α'
 πολλάκις ΣΤ α'
 πολύς, πολλή, πολύ Δ β'
 πομπή, ἥς ἡ Η α'
 πορεύομαι Ζ α'
 πορθμός, οὔ ὁ ΙΒ β'
 ποταμός, οὔ ὁ Θ β'
 πότερον Δ β'
 ποτήριον, ου τό Ε β'
 ποτόν, οὔ τό Ι α'
 ποῦ Α β'
 πού Δ β'
 πούς, ποδός ὁ Ζ α'
 πράγμα, ατος τό ΙΒ β'
 πράσινος, η, ον Ι α'
 πρέσβυς, εως ὁ ΙΑ β'

πρίν ΙΑ β'
 πρό Ε β'
 πρόβατον, ου τό Θ α'
 πρόγονος, ον ΙΒ β'
 πρόδομος, ου ό Ε α'
 πρόσ ΣΤ β'
 προσέχω Ζ α'
 προσφέρω Η β'
 πρότερον Ι β'
 πρύμνα, ης ή ΙΒ β'
 πρῶ Ε β'
 πρῶτος, η, ον Ε β'
 πρῶτον (ἐπίρρ.) Δ α'
 πτέρον, ου τό Δ α'
 πτύω Ζ α'
 πύγμαχος, ου ό Η β'
 πυγμή, ης ή Η β'
 πύελος, ου ή Θ α'
 πύκτης, ου ό Η β'
 πύλη, ης ή Ε α'
 πυνθάνομαι (ἀόρ. ἐπυθόμην) ΙΒ β'
 πύξ Η β'
 πῦρ, πυρός τό ΙΒ α'
 πυρριχή, ης ή Η β'
 πυρριχιστής, οὔ ό Η β'
 πωλέω -ῶ Ε α'
 πωλητής, οὔ ό Ε α'
 πῶμα, ατος τό Ζ α'

P

ράδιος, α, ον ΣΤ β'
 ραδίως Η β'

ράχιν, εως ή ΙΒ α'
 ραψωδέω -ῶ ΣΤ β'
 ραψωδός, οὔ ό ΣΤ β'
 ρέω Θ β'
 ρίς, ρινός ή ΣΤ γ'
 ρυγχίον, ου τό Δ β'

Σ

σελήνη, ης ή Θ β'
 σιγάω -ῶ ΙΒ α'
 σιδηροῦς, ᾱ, οὔν Θ α'
 σιτίον, ου τό ΣΤ β'
 σῖτος, ου ό Θ α'
 σκάπτω Θ α'
 σκάφη, ης ή Ι β'
 σκέλος, ους τό Ζ β'
 σκῆπτρον, ου τό ΣΤ β'
 σκοπέω -ῶ Δ β'
 σκυθρωπός, όν ΙΒ α'
 σοφία, ας ή Θ β'
 σπάργανον, ου τό Ι β'
 σπείρω Θ α'
 στάδιον, ου τό Η α'
 σταφυλή, ης ή Γ β'
 στέγη, ης ή Ε α'
 στῆθος, ους τό ΣΤ γ'
 στίχος, ου ό ΣΤ β'
 στρατεύω ΙΒ β'
 στρατηγός, οὔ ό ΙΒ β'
 στρατός, οὔ ό ΙΒ β'
 στρέφω Η β'
 στρογγύλος, η, ον Δ α'

στῦλος, ου ό ΣΤ α'
 σύ Α β'
 συκῆ, ἤς ἡ Γ β'
 σῦκον, ου τό Γ β'
 συλλέγω Θ α'
 συμβουλεύω ΙΑ β'
 σύμμαχος, ον ΙΑ α'
 σύν ΙΒ β'
 συνθραύω Ι β'
 σύνοπτος, ον Η α'
 συντρέχω Θ β'
 σῦς, σὺς ό, ἡ ΙΒ α'
 σφάζω Η α'
 σφαίρα, ας ἡ Η β'
 σχεδόν ΙΑ α'
 σῶμα, ατος τό ΣΤ γ'

Τ

τᾶν ΙΒ α'
 τάξις, εως ἡ ΙΒ β'
 τάττω ΙΒ β'
 ταχέως ΙΒ α'
 τε Β β'
 τείνομαι Ζ β'
 τείχος, ους τό Η α'
 τέκνον, ου τό Β α'
 τελευτάω -ῶ Θ α'
 τέμνω (άόρ. ἔτεμον) ΙΒ α'
 τέρμα, ατος τό Η β'
 τετρακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 τετταράκοντα ΣΤ γ'
 τέτταρες, α Ε β'

τέττιξ, ιγγος ό Ζ α'
 τήμερον ΣΤ β'
 τίθημι (άόρ. ἔθηκα) Ι β'
 τίκτω (άόρ. ἔτεκον) Δ α'
 τίς, τί Α β'
 τοῖχος, ου ό Ε α'
 τομή, ἤς ἡ Ζ β'
 τόπος, ου ό Β β'
 τράπεζα, ης ἡ Ε α'
 τραῦμα, ατος τό Ζ α'
 τράχηλος, ου ό ΣΤ γ'
 τρεῖς, τρία Ε β'
 τρέπω (άόρ. ἔτραπον, ἔτρεψα) ΙΒ β'
 τρέφω [άόρ. ἔθρεψα] Β β'
 τρέχω (άόρ. ἔδραμον) Η β'
 τριάκοντα ΣΤ γ'
 τριακόσιοι, αι, α ΣΤ γ'
 τριήραρχος, ου ό ΙΒ β'
 τρίς Ε β'
 τρίτος, η, ον Ε β'
 τρόπος, ου ό Δ β'
 τροφή, ἤς ἡ Δ α'
 τροφός, οὔ ἡ Β β'
 τρώγω Θ α'
 τυγχάνω (άόρ. ἔτυχον) ΙΒ β'
 τυραννίς, ίδος ἡ ΙΒ β'
 τύραννος, ου ό ΙΑ β'
 τυφλός, ἡ, όν ΣΤ β'
 τύχη, ης ἡ Θ β'

Υ

ὑγίεια, ας ἢ Ζ α'
 ὕδωρ, ὕδατος τό Ζ α'
 ὑετός, οὐ ὁ Θ β'
 ὕλη, ης ἢ Δ β'
 ὑμεῖς Α β'
 ὑπέρ ΙΒ α'
 ὕπνος, ου ὁ Ζ α'
 ὑπό ΣΤ α'
 ὕπτιος, α, ον Ι β'
 ὕστατος, η, ον Η β'
 ὕστεραῖος, α, ον Δ α'
 ὑψηλός, ἢ, ὁν Γ α'
 ὕψος, ους τό Η α'
 ὕω Θ β'

Φ

φαίνομαι (ἀόρ. ἐφηνάμην) Η α'
 φανερός, ἀ, ὁν Η α'
 φανερώς ΙΑ β'
 φάρμακον, ου τό Ζ α'
 φάρυγξ, υγγος ἢ Ζ β'
 φέγγω Θ β'
 φέρω (ἀόρ. ἤνεγκον) Γ β', Δ α'
 φεῦ Ι α'
 φεύγω (ἀόρ. ἔφυγον) Ζ α'
 φημί (ἀόρ. ἔφην, ἔφησα) ΙΒ β'
 φθονέω -ῶ ΙΑ β'
 φθόνος, ου ὁ Ζ α'
 φιλέω -ῶ Θ β'
 φίλος, ου ὁ Β β', Θ β'

φιλόσοφος, ου ὁ Θ β'
 φλέγω Η β'
 φοβερός, ἀ, ὁν Θ β'
 φοβέω -ῶ ΙΑ β'
 φόβος, ου ὁ Θ β'
 φοιτάω -ῶ Η α'
 φρύγανον, ου τό Θ α'
 φυλάττω Θ α'
 φυτεύω Γ β'
 φυτόν, οὐ τό Γ β'
 φύω Δ β'
 φωνή, ἥς ἢ Ε α'

Χ

χαῖρε, χαίρετε Α β'
 χαλεπός, ἢ, ὁν ΣΤ β'
 χαμαί Ι β'
 χεῖλος, ους τό Ζ β'
 χεῖρ, χειρός ἢ ΣΤ γ'
 χέω Ζ α'
 χθές Θ β'
 χίλιοι, αι, α ΣΤ γ'
 χιτών, ὧνος ὁ Ζ α'
 χλαῖνα, ης ἢ Ι β'
 χοῖρος, ου ὁ Θ α'
 χορεύω Η α'
 χορός, οὐ ὁ Η β'
 χρόνος, ου ὁ Δ α'
 χωρίον, ου τό Β α'

Ψ

ψιττακός, οὐ ὁ Ι α'

ψυχρός, ἀ, ὄν Δ β'

Ω

ὦ Α β'

ὦμος, ου ὁ ΣΤ γ'

ὠόν, οὐ τό Δ α'

ὥς Γ α'

ὥσπερ Γ β'

ὥστε Δ β'

ὠχρός, ἀ, ὄν Δ α'

ΟΝΟΜΑΤΑ

Α

Ἀθῆναι, ὦν αἰ Α β'
 Ἀθηναῖος, α, ον ΙΑ β'
 Ἀθήνη, ης ἡ ΙΙ α'
 Αἴγινα, ης ἡ ΙΑ α'
 Αἰγινήτης, ου ὁ ΙΒ β'
 Αἰγύπτιος, α, ον Ι β'
 Αἴγυπτος, ου ὁ Ι β'
 Ἀκρόπολις, εως ἡ Η α'
 Ἀλέξανδρος, ου ὁ Α β'
 Ἀλικαρνασσός, οὔ ἡ ΙΒ β'
 Ἀμεινίας, ου ὁ ΙΒ β'
 Ἀπεννῖνοι, ὦν οἱ Γ α'
 Ἀρτεμισία, ας ἡ ΙΒ β'
 Ἀσία, ας ἡ ΙΑ α'
 Ἀττική, ἥς, ἡ ΙΑ α'
 Ἀχαρναί, ὦν αἰ ΙΙ α'

Β

Βοιωτία, ας ἡ ΙΑ α'
 Βοιωτός, οὔ ὁ ΙΑ α'
 Βυζάντιον, ου τό ΙΒ α'

Δ

Δαρεῖος, ου ὁ ΙΑ α'
 Δημόκριτος, ου ὁ Θ β'
 Διονύσια, ὦν τά Η α'

Ε

Ἑλβετία, ας ἡ Γ α'
 Ἑλένη, ης ἡ Α β'
 Ἑλλάς, ἄδος ἡ ΙΒ β'
 Ἑλλην, ηνος ὁ ΙΒ β'
 Ἑλληνικός, ἡ, ὅν Β α'
 Ἑλληνίς, ἰδος ἡ ΙΒ β'
 Ἑρέχθειον, ου τό Η α'
 Εὐρυδίκη, ης ἡ Β α'

Η

Ἡράκλειτος, ου ὁ Θ β'
 Ἡρόδικος, ου ὁ Ζ α'

Θ

Θεμιστοκλῆς, έους ὁ ΙΑ β'
 Θερμοπύλαι, ὦν αἰ ΙΒ β'

Ι

Ἰβηρία, ας ἡ Γ α'
 Ἰταλία, ας ἡ Γ α'

Λ

Λακεδαιμόνιος, α, ον ΙΑ β'
 Λεωνίδας, ου ὁ ΙΒ β'
 Λόφος Λευκός, ου ὁ Γ α'

Μ

Μέγαρα, ων τά ΙΑ α'

Μηδικά, ὧν τά Η β'

Μῆδος, ου ὁ ΙΑ β'

Σ

Σαλαμίς, ἵνος ἡ ΙΒ α'

Σκωτία, ας ἡ Γ α'

Σπάρτη, ης ἡ Α β'

Στέφανος, ου ὁ Β α'

Ν

Νέβις, εως ὁ Γ α'

Νίκη Ἀπτερος, Νίκης Ἀπτέρου ἡ Η α'

Φ

Φάληρον, ου τό ΙΒ β'

Φίλιππος, ου ὁ Β α'

Ξ

Ξέρξης, ου ὁ ΙΑ α'

Χ

Χαρά, ἃς ἡ Β β'

Ο

Ὅμηρος, ου ὁ ΣΤ α'

Π

Παναθήναια, ων τά Η α'

Παρθενών, ὧνος ὁ Η α'

Πάτροκλος, ου ὁ Α β'

Πειραιεύς, ἕως ὁ Η α'

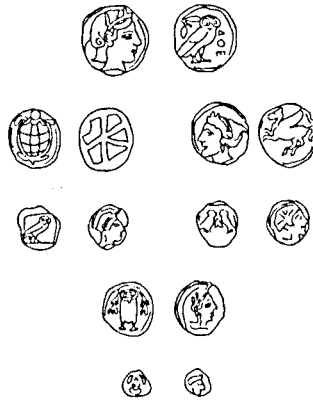
Πεισίστρατος, ου ὁ ΙΑ β'

Πέρσης, ου ὁ ΙΑ α'

Πλαταιαί, ὧν αἱ ΙΑ α'

Προπύλαια, ων τά Η α'

Πυρηναῖοι, ων οἱ Γ α'

ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔχομεν ἀργυρὰ νομίσματα, οὐ χρυσᾶ οὐδὲ χαλκά. Τὸ μὲν τάλαντον οὐκ ἐστὶ νόμισμα, ἀλλὰ βάρος τι ἀργυρίου, ὃ ἔχει ἐξήκοντα μνᾶς· ἡ δὲ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατόν.

Ἡ δὲ δραχμὴ ἐστὶ ἤδη νόμισμα, καὶ δὴ καὶ ἔχομεν δίδραχμα καὶ 5 τετράδραχμα καὶ δεκάδραχμα· τὸ μὲν δίδραχμον ἔχει δύο δραχμὰς, τὸ δὲ τετράδραχμον τέτταρες δραχμὰς, τὸ δὲ δεκάδραχμον δέκα δραχμὰς. Ἡ δὲ δραχμὴ ἔχει ἕξ ὀβολούς· ἔχομεν δὲ καὶ τὸ διώβολον καὶ τὸ τριώβολον.

Ἔστι μὲν χαρακτὴρ ἐπὶ τῆς δραχμῆς· ἐτέρωθεν μὲν ἡ κεφαλὴ τῆς 10 Ἀθήνης, ἐτέρωθεν δὲ γλαῦξ, ἢ ἐστὶν ἱερὰ τῇ Ἀθῆνῃ, καὶ ὑπὲρ τῆς γλαυκὸς φύλλον ἐλαίας.

Ταῦτ' ἐστὶ τὰ νομίσματα τὰ Ἀθηναῖα. Καὶ τὴν μὲν Ἀθηναίαν δραχμὴν «γλαῦκα» ὀνομάζομεν, τὴν δ' Αἰγιναίαν «χελώνην», τὴν δὲ Κορινθίαν «ἵππον»· ἐκάστην κατὰ τὸν χαρακτῆρα.

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ

Ὁ Πασίων τραπεζίτης ἐστὶν ἐν Συρακούσαις· ἔχει δὲ τὴν τράπεζαν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Δανεῖζει δ' ὁ τραπεζίτης ἐπὶ τόκῳ. Δανεῖζει δ' ὁ τραπεζίστης ἐπὶ τόκῳ· δανεῖζεται μὲν γὰρ ἄνθρωπός τις, λαμβάνει δὲ τὰ χρήματα, φέρει δ' αὐτῷ καὶ τὰ χρήματα καὶ τὸν τόκον. Φέρει γὰρ ταῦτα ἢ τοῦ
 5 μηνὸς ἢ μετὰ τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ τόκος γίγνεται εἰς ὀβολὸς τῆς μνᾶς τοῦ μηνός.

ΠΑΣΙΩΝ ΖΗΝΟΘΕΜΙΣ ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣ

Ζην· Χαῖρε, ὦ Πασίων.

Πασ· Χαῖρε καὶ σύ, ὦ ἄριστε· σὺ δὲ τίς εἶ, καὶ τί θέλεις;

Ζην· Ζηνόθεμις μὲν ἔγωγε, ἀνὴρ Ἀθηναῖος· πλέω δ' Ἀθήναζε
 10 καὶ εἰμι ἐπιβάτης ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Ἡγεστράτου. Θέλω δανεῖζεσθαι πεντακοσίας δραχμάς.

Πασ· Ἔχω τὸ ἀργύριον, καὶ δανεῖζω ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς· ἀλλὰ τίς ἐστι ἐγγυητής σοι;

Ζην· Τίς ἐστι ἐγγυητής μοι; ἰδού· ὁ ναύκληρος οὗτός. Ἐλθε
 15 δεῦρο, ὦ Ἡγέστρατε.

Ἦγ· Δεῦρο πάρειμι· τί θέλεις;

Πασ· Ἄρ' ἔχει οὐσίαν οὗτος ὁ Ζηνόθεμις;

Ἦγ· Νῆ τὸν Δία, καὶ πολλήν γε· ἔνεστι γὰρ πολὺς σῖτος ἐν τῷ πλοίῳ.

20 Πασ· Εὖ γε· πρὸς ταῦτά σοι δανείζω ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς.

Ζην· Ὅμολογῶ δὴ ἐπὶ τούτοις· γράφε τὰς συγγραφάς.

Πασ· Γράφω.

ΦΙΛΩΝ ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣ ΖΗΝΟΘΕΜΙΣ

Ἦγ· Χαῖρε· ἄρ' ἐστὶ τράπεζα αὕτη;

Φιλ· Ἔστι. Τίς δ' εἶ σύ, καὶ πόθεν;

25 Ἦγ· Ξένος δὴ εἰμι, καὶ ναύκληρος τῆς Ναυκλείας, πλέω δ' Ἀθήναζε. Θέλω δανείζεσθαι χιλίας δραχμάς.

Φιλ· Ἀλλ' οὐ γὰρ σε γινώσκω, ὦ ξέने.

Ἦγ· Ἴδου· ἔρχεται ὁ Ζηνόθεμις, ὅς ἐστιν ἐπιβάτης τοῦ πλοίου.

Φιλ· Χαῖρε, ὦ Ζηνόθεμι· τίς οὗτος;

30 Ζην· Οὗτός ἐστι ναύκληρος τῆς Ναυκλείας, ἔχει δὲ πολὺν σῖτον ἐν τῷ πλοίῳ.

Φιλ· Δανείζω οὖν σοι τὰς χιλίας δραχμάς ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς.

Ἦγ· Ἐπὶ τούτοις ὁμολογῶ· γράφε οὖν τὰς συγγραφάς.

Φιλ· Γράφω δὴ.

ΕΞΩ

35 Ἦγ· Χάριν σοι ἔχω, ὦ φίλτατε Ζηνόθεμι.

Ζην· Καὶ ἐγὼ σοί, ὦ Ἠγέστρατε.

ΣΗΜΕΙΑ - NOTAE

=	idem atque	κεφ.	κεφάλαιον / capitulum
:	id est	κλη.	κλητική / vocātīvus
↔	contrārium	μέλ.	μέλλων / futūrum
<	factum est	μετ.	μετοχή / participium
αἰτ.	αἰτιατική / accūsātīvus	ὀνομ.	ὀνομαστική / nōminātīvus
ἀλ.	ἀληθῶς / vērūm	οὐδ.	οὐδέτερον / neutrum
ἀόρ.	ἀόριστος / aoristos	παθ.	παθητική / passīvum
ἀρσ.	ἀρσενικόν / masculīnum	παρακ.	παρακείμενος / perfectum
γεν.	γενική / genētīvus	παρατ.	παρατατικός / imperfectum
δοτ.	δοτική / datīvus	πληθ.	πληθυντικός / plūrālis
ἐνεργ.	ἐνεργητική / āctīvum	συγκ.	συγκριτικόν / comparātīvus
ἐνεσ.	ἐνεστώς / praesēns	ὑπερθ.	ὑπερθετικόν / superlātīvus
ἐνικ.	ἐνικός / singulāris	ὑποτ.	ὑποτακτική / coniūctīvus
θηλ.	θηλυκόν / fēminīnum	ψευ.	ψευδῶς / falsum

CULTURA CLÁSICA
www.culturaclasica.es

ISBN 978-84-935798-7-6

9 788493 579876